

ใบรับรองวิทยานิพนธ์
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (สังคมวิทยาประยุกต์)

ปริญญา

สังคมวิทยาประยุกต์

สังคมวิทยาและมานุษยวิทยา

สาขา

ภาควิชา

เรื่อง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของวัยรุ่นตอนกลาง
ในเขตพระนคร กรุงเทพมหานคร

Factors Related to Internet Abuse Behavior of Middle Adolescents
in Phra Nakhon, Bangkok Metropolitan

นามผู้วิจัย นางสาวฐิติกาญจน์ อัครกุล

ได้พิจารณาเห็นชอบโดย

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์คุณหญิง เจริญสุข, ประ.ค.)

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์วรชัย วิริยารมภ์, Ph.D.)

หัวหน้าภาควิชา

(อาจารย์ชัชวาลย์ คำยา, M.A.)

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์รับรองแล้ว

(รองศาสตราจารย์กัญญา ชีระกุล, D.Agr.)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

วันที่

เดือน

พ.ศ.

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

วิทยานิพนธ์

เรื่อง

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของวัยรุ่นตอนกลาง
ในเขตพระนคร กรุงเทพมหานคร

Factors Related to Internet Abuse Behavior of Middle Adolescents
in Phra Nakhon, Bangkok Metropolitan

โดย

นางสาวจิตติกาญจน์ อัครกุล

เสนอ

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

เพื่อความสมบูรณ์แห่งปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (สังคมวิทยาประยุกต์)

พ.ศ. 2554

จิตติกาญจน์ อัครกุล 2554: ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของวัยรุ่นตอนกลางในเขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
(สังคมวิทยาประยุกต์) สาขาสังคมวิทยาประยุกต์ ภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: ผู้ช่วยศาสตราจารย์คุณหญิง เจริญสุข, ประ.ด. 167 หน้า

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) ปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยด้านพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมทางสังคม 2) พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของวัยรุ่นตอนกลาง 3) ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยด้านพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมทางสังคมกับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของวัยรุ่นตอนกลาง เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามชนิดตอบด้วยตนเองกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน วิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนาโดยใช้สถิติ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน หาความสัมพันธ์ด้วยค่าไคสแควร์ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน และทำนายด้วยการวิเคราะห์ถดถอยพหุแบบขั้นตอน โดยกำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ศึกษาอยู่ในโรงเรียนชายล้วน ส่วนใหญ่อาศัยอยู่กับบิดามารดาและบิดามารดาอยู่ด้วยกัน ใช้อินเทอร์เน็ตมากที่สุดเพราะมีเวลาว่าง โดยใช้ทุกวัน วันละ 1-3 ชั่วโมง ใช้อินเทอร์เน็ตที่บ้านขณะอยู่เพียงลำพังโดยจะเปิดเว็บไซต์ไปเรื่อยๆ มีความสามารถในการใช้อินเทอร์เน็ตอยู่ในระดับมาก ส่วนใหญ่ไม่เคยรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับผลกระทบทางลบจากการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิด พบว่ามีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดในระดับน้อย ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า เพศ อายุ ประเภทของโรงเรียน เกรดเฉลี่ย ค่าใช้จ่ายที่ได้รับ รายได้รวมของบิดามารดา สถานภาพของบิดามารดา บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วย เหตุผลในการใช้อินเทอร์เน็ตเพราะหาความรู้ และเพื่อความบันเทิง ระยะเวลาที่ใช้ต่อวัน บุคคลที่อยู่ด้วยขณะใช้ สถานที่ และการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับผลกระทบจากการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิด มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของวัยรุ่นตอนกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ความสามารถในการใช้อินเทอร์เน็ตมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและควบคุม ความเหมาะสมของกลุ่มเพื่อนในสถานศึกษา ความเหมาะสมของอิทธิพลของสื่อ มีความสัมพันธ์เชิงลบกับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เหตุผลในการใช้งานอินเทอร์เน็ตเพราะหาความรู้ ความเหมาะสมของกลุ่มเพื่อนในสถานศึกษา อายุ ความสามารถในการใช้งานอินเทอร์เน็ต ความเหมาะสมของอิทธิพลของสื่อ ประเภทของโรงเรียนที่ศึกษาอยู่ เหตุผลในการใช้งานอินเทอร์เน็ตเพื่อความบันเทิง และระยะเวลาที่ใช้อินเทอร์เน็ตต่อวัน เป็นตัวแปรที่สามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของวัยรุ่นตอนกลางได้ ร้อยละ 69.8 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

Titikarn Assatarakul 2011: Factors Related to Internet Falsification Behavior of Middle Adolescents in Phra Nakhon, Bangkok Metropolitan. Master of Arts (Applied Sociology), Major Field: Applied Sociology, Department of Sociology and Anthropology. Thesis Advisor: Assistant Professor Dusadee Charoensuk, Ph.D. 167 pages.

This research was aimed at studying the most abused aspect of internet use and the factors related to the internet falsification behavior of middle adolescents in Phra Nakhon District, Bangkok Metropolis. Questionnaire was employed to collect the data from 400 samples. Analysis statistics were percentage, mean, standard deviation, with Chi-square test, Pearson's Product Moment Correlation Coefficient and Stepwise Multiple Regression Analysis used to investigate the hypothesis with the significant level at .05

The majority of the samples were 17 year-old female teenagers studying in single sex schools. This group of samples have used internet quite often or almost every day for more than 6 years, approximately 1-3 hours a day. The samples used their personal computers to surf the internet at home while they were alone. The statistical data illustrated that they had high level of knowledge and understanding in using internet. However, the samples were rarely aware of the negative impacts from using internet. The data also indicated that the samples had appropriate family upbringing in high level and most of their friends had appropriate behavior in high level. As well as, they were appropriately influenced by the media in high level. On the other hand, the statistical data showed that they had the internet falsification behavior in the low level. For hypothesis testing, it indicated that sex, age, school type, GPA, marriage status of parents, income, parents' income, living with, reason for education and entertainment, frequency, who live with when using, place, news exposure had relationship with abuse behavior of middle adolescents significantly at .05 level. The ability to use the Internet was at positive relationship to the abuse behavior of middle adolescents significantly at .01 level. The appropriate family upbringing level, appropriate friends' behavior level, appropriately influenced by the media level were at negative relationship to the abuse behavior of middle adolescents significantly at .01 level. The predictive factors on the falsification behavior of middle adolescents were reason for education, appropriate friends' behavior level, age, ability to use the Internet, appropriately influenced by the media level, school type, reason for entertainment, frequency all of them were able to falsification behavior of middle adolescents all together 69.8 percent significantly at .05

Student's signature

Thesis Advisor's signature

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี ด้วยการดูแลที่เต็มเปี่ยมด้วยความกรุณาอย่างยิ่งจาก อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.คุณฤ ิ์ เจริญสุข และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วรชัย วิริยารมภ์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ที่ได้ให้คำปรึกษาแนะนำ ชี้แนะแนวทาง ตรวจสอบความถูกต้อง เพิ่มประเด็นที่มีความสำคัญ และให้กำลังใจตั้งแต่เริ่มดำเนินการ จนกระทั่งแล้วเสร็จ รองศาสตราจารย์ ดร. พิมลพรรณ อิศรภักดี ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก รองศาสตราจารย์ ปภาณี จิตวัฒนา ประธานคณะกรรมการการสอบวิทยานิพนธ์ ที่ได้ให้คำแนะนำ ชี้แนะแนวทาง ตรวจสอบความถูกต้องในการจัดทำวิทยานิพนธ์ ซึ่งเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการทำงานวิจัยครั้งนี้ ให้สำเร็จลุล่วงด้วยดี ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยาทุกท่านที่ให้ความรู้ และประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ให้

ขอขอบพระคุณครูอาจารย์โรงเรียนรัฐบาลสังกัดคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในเขตพระนคร ที่อำนวยความสะดวกในการเข้าไปเก็บข้อมูล และนักเรียนที่สละเวลาอันมีค่าของท่าน ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

ท้ายที่สุด ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณบิดา มารดา ที่ให้กำเนิด อบรมเลี้ยงดู ให้โอกาสและกำลังใจในการศึกษา รวมถึง รุ่นพี่ เพื่อนๆ ทุกคนที่ให้คำปรึกษา ช่วยเหลือสนับสนุนผู้วิจัยตลอดมา จนประสบความสำเร็จในที่สุด คุณประโยชน์ที่เกิดขึ้นจากวิทยานิพนธ์นี้ขอมอบแด่คุณบิดา มารดา ครูอาจารย์ทุกท่านที่ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ และผู้มีพระคุณทุกท่าน

จิตติกาญจน์ อัครกุล

ตุลาคม 2554

สารบัญ

หน้า

สารบัญตาราง	(3)
สารบัญภาพ	(6)
บทที่ 1 บทนำ	1
ความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	4
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	4
ขอบเขตการวิจัย	4
นิยามศัพท์ปฏิบัติการ	5
บทที่ 2 การตรวจเอกสาร	9
อินเทอร์เน็ต	9
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับวัยรุ่น	12
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรมเบี่ยงเบน	16
แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการกระทำผิดผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต	27
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมทางสังคม	33
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	45
กรอบแนวคิดในการวิจัย	49
สมมติฐานในการวิจัย	50
บทที่ 3 วิธีการวิจัย	51
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	51
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	53
การทดสอบเครื่องมือ	54
การวัดตัวแปร	55
ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย	59
สถิติที่ใช้ในการวิจัย	60

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

บทที่ 4 ผลการวิจัยและข้อวิจารณ์	62
ผลการวิจัย	62
ข้อวิจารณ์	111
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ	125
สรุปผลการวิจัย	125
ข้อเสนอแนะ	135
เอกสารและสิ่งอ้างอิง	138
ภาคผนวก	145
ภาคผนวก ก แบบสอบถาม	146
ภาคผนวก ข ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม	155
ภาคผนวก ค ข้อมูลทั่วไปของเขตพระนคร	159
ภาคผนวก ง บัญชีประเภท ข ในพระราชบัญญัติการพนัน 2478	162
ภาคผนวก จ ตัวอย่างเว็บไซต์ที่มีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิด	164
ประวัติการศึกษาและการทำงาน	167

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	จำนวนกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามโรงเรียน	52
2	จำนวนและร้อยละของข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล	64
3	จำนวนและร้อยละของพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต	69
4	จำนวนและร้อยละของความสามารถในการใช้อินเทอร์เน็ต	72
5	จำนวนและร้อยละของการอบรมเลี้ยงดูจากครอบครัวแบบรักและสนับสนุน	73
6	จำนวนและร้อยละของความเหมาะสมของกลุ่มเพื่อนในสถานศึกษา	74
7	จำนวนและร้อยละของความเหมาะสมของอิทธิพลจากสื่อ	75
8	จำนวน ร้อยละ และค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของกลุ่มตัวอย่าง	78
9	ภาพรวมพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 4 ด้าน	80
10	ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของกลุ่มตัวอย่าง	83
11	ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตกับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของกลุ่มตัวอย่าง	92

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
12	ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการใช้อินเทอร์เน็ตกับ พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของกลุ่มตัวอย่าง	96
13	ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมทางสังคมกับ พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของกลุ่มตัวอย่าง	98
14	ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุแบบขั้นตอน ในการทำนายพฤติกรรม การใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของกลุ่มตัวอย่างของตัวแปรปัจจัยส่วนบุคคล	99
15	ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ถดถอยของตัวแปรทำนายจาก ปัจจัยส่วนบุคคล	100
16	ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุแบบขั้นตอน ในการทำนายพฤติกรรม การใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของกลุ่มตัวอย่างของตัวแปรปัจจัย ด้านพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต	102
17	ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ถดถอยของตัวแปรทำนายจาก ปัจจัยด้านพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต	103
18	ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุแบบขั้นตอน ในการทำนายพฤติกรรม การใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของกลุ่มตัวอย่างของตัวแปรปัจจัย ด้านสิ่งแวดล้อมทางสังคม	105
19	ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ถดถอยของตัวแปรทำนายจาก ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมทางสังคม	106

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
20	ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุแบบขั้นตอน ในการทำนายพฤติกรรม การใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของกลุ่มตัวอย่าง ของกลุ่มตัวแปรทั้งหมด	108
21	ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ถดถอยของตัวแปรทำนาย จากกลุ่มตัวแปรทั้งหมด	109
ตารางผนวกที่		
1	ผลการทดสอบค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา ความสามารถในการใช้อินเทอร์เน็ต	156
2	ผลการทดสอบค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูจากครอบครัว	156
3	ผลการทดสอบค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา ลักษณะของกลุ่มเพื่อนในสถานศึกษา	157
4	ผลการทดสอบค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา อิทธิพลจากสื่อ	157
5	ผลการทดสอบค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต เฉพาะด้าน	158
6	ข้อมูลประชากรในเขตพระนคร จำแนกตามแขวง	161

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
1	ปัจจัยสามปัจจัยซึ่งกำหนดซึ่งกันและกัน	25
2	กรอบแนวคิดในการวิจัย	49
3	กรอบ Model พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของวัยรุ่นตอนกลาง ในเขตพระนคร กรุงเทพมหานคร	134
ภาพผนวกที่		
1	ตัวอย่างเว็บไซต์ที่มีลักษณะลามกอนาจาร	165
2	ตัวอย่างเว็บไซต์ที่มีลักษณะใช้ข้อความหยาบคาย	165
3	ตัวอย่างเว็บไซต์ที่มีลักษณะการใช้ข้อความเพื่อสร้างความเสียหาย ให้แก่ผู้อื่น	166
4	ตัวอย่างเว็บไซต์พนันฟุตบอลออนไลน์	166

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันโลกมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในทุกมิติทั้งด้านสังคม เศรษฐกิจ การเมือง และเทคโนโลยี อันเป็นผลมาจากการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศ และการปรับเปลี่ยนโครงสร้างเศรษฐกิจ การเมืองโลก ส่งผลให้ประเทศต่างๆต้องพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน และมีการเชื่อมโยงระหว่างกันมากขึ้น ดินแดนแต่ละประเทศที่อยู่ห่างไกลกันสามารถติดต่อกันได้ภายในเสี้ยววินาที ทะเลหรือภูเขาที่เคยเป็นอุปสรรคในการติดต่อไปมาหาสู่ ได้รับความทลายจนกลายเป็นเสมือนโลกที่ไร้พรมแดน ซึ่งในยุคนี้คงไม่มีใครกล้าปฏิเสธได้ว่า “อินเทอร์เน็ต” นั้นมีความสำคัญจนกระทั่งกลายเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตประจำวันพวกเราในฐานะที่เป็น สื่อใหม่ (New media) ซึ่งหมายถึง สื่อที่ใช้เทคโนโลยีแผ่นใหม่ทั้งคอมพิวเตอร์และระบบสื่อสารดาวเทียมเป็นพื้นฐาน (Computer-Mediated Communication: CMC) เป็นสื่อปฏิสัมพันธ์ (สุกัญญา สดบรรทัด, 2541: 8) โดยเป็นช่องทางการสื่อสารจากมวลชนไปสู่มวลชนโดยตรง ที่ไม่จำเป็นต้องผ่านนายทวารข่าวสาร (Gatekeeper) เหมือนการสื่อสารผ่านช่องทางอื่นๆ จึงทำให้การเซ็นเซอร์ข่าวสารต่างๆในอินเทอร์เน็ตนั้นทำได้ยากกว่าสื่ออื่นๆ (วุฒิชัย กฤษณะประกรกิจ, 2543 : 5)

จากการสำรวจการใช้อินเทอร์เน็ตในประชากรที่มีอายุ 6 ปีขึ้นไปทั่วประเทศไทยนั้น โดยสำรวจครัวเรือนกลุ่มตัวอย่าง 79,560 ครัวเรือน ในช่วงเดือนม.ค.-มี.ค. 2552 ของสำนักงานสถิติแห่งชาติ พบว่า สัดส่วนของการใช้อินเทอร์เน็ตที่สูงสุดอยู่ในกลุ่มอายุ 15-24 ปี ร้อยละ 47.3 รองลงมา คือ กลุ่มอายุ 6-14 ปี ร้อยละ 29.0 กลุ่มอายุ 25-34 ปี ร้อยละ 21.5 กลุ่มอายุ 35-49 ปี ร้อยละ 11.9 และต่ำสุดคือ กลุ่มอายุ 50 ปีขึ้นไป ร้อยละ 4.0 โดยพบว่ากรุงเทพมหานครเป็นจังหวัดที่มีปริมาณการใช้อินเทอร์เน็ตในครัวเรือนสูงที่สุด คือ ร้อยละ 38.0 (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2553)

สิ่งที่พบจากผลสำรวจก็คือ กลุ่มที่ใช้อินเทอร์เน็ตจำนวนมากที่สุดอยู่ในกลุ่มอายุ 15-24 ปี ซึ่งจัดอยู่ในช่วงของ “วัยรุ่น” โดยมีอายุอยู่ระหว่าง 10-24 ปี โดยกิจกรรมในอินเทอร์เน็ตที่วัยรุ่นไทยให้ความสนใจในปัจจุบันนี้ คือ การส่งข้อความผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต (World Wide Web) ที่มีลักษณะเป็นข้อความ รูปภาพ รวมไปถึงรูปภาพในลักษณะเคลื่อนไหวได้ และมีเสียงประกอบ (Multimedia) โดยเฉพาะการใช้บริการเว็บไซต์เครือข่ายสังคม เช่น www.facebook.com, www.hi5.com,

www.facebook.com, www.twitter.com ฯลฯ ที่ให้ผู้ใช้บริการสามารถแสดงตนให้เป็นที่รู้จักแก่คนทั่วไป โดยการสร้างหน้าต่างหรือเว็บไซต์ของตัวเอง และอนุญาตให้ผู้อื่นที่ใช้บริการเครือข่ายเดียวกันเข้ามาร่วมแบ่งปันหรือดูหน้าต่างของผู้ใช้นั้นๆ ได้ อีกกิจกรรมหนึ่งที่วัยรุ่นให้ความสนใจมากนั่นก็คือ การเล่นเกมออนไลน์ ที่ผู้เล่นสามารถเชื่อมต่อกับผู้เล่นอื่นๆ ได้ผ่านทางเครือข่าย และสุดท้าย คือ การสนทนาผ่านเครือข่าย (Talk หรือ IRC: Internal Relay Chat) ที่สามารถพิมพ์ข้อความหรือพูดคุยโต้ตอบในลักษณะทันที โดยสามารถสนทนาเป็นกลุ่มใหญ่ กลุ่มย่อย หรือเฉพาะบุคคลได้ (ช่อผกา กิจเจริญทรัพย์, 2544) กิจกรรมต่างๆ ในอินเทอร์เน็ตเหล่านี้ล้วนมีประโยชน์อย่างยิ่งในการค้นคว้าข้อมูล แลกเปลี่ยนข้อมูลซึ่งกันและกันอันจะทำให้มีวิสัยทัศน์ที่กว้างไกลยิ่งขึ้น การลดความตึงเครียด อีกทั้งยังเป็นการลดช่องว่างระหว่างระยะทางและเวลาในการติดต่อสื่อสารกับบุคคลที่รู้จักที่อยู่ไกลได้อย่างรวดเร็ว

ในช่วงวัยรุ่นนี้ความคิดยังอาจขาดความรอบคอบ ขาดการยั้งคิดไตร่ตรอง มีความไวต่อสิ่งยั่วยุต่างๆ จึงเป็นกลุ่มที่มีความเสี่ยงสูงต่อการถูกชักจูงไปในทางที่ผิด และอาจเกิดผลเสียตามมาต่อตัววัยรุ่นเองจากการกระทำผิดเหล่านั้นได้ (วินัดดา ปิยะศิลป์, 2540) โดยวัยรุ่นบางส่วนมีการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดวัตถุประสงค์ เช่น การเข้าไปดูภาพอนาจาร การสนทนาด้วยถ้อยคำไม่สุภาพผ่านทางอินเทอร์เน็ต การหมิ่นประมาทผู้อื่นผ่านทางอินเทอร์เน็ต การใช้ความรุนแรงทั้งการข่มขู่ คำทอกลั่นผ่านทางอินเทอร์เน็ต ฯลฯ ซึ่งการกระทำเหล่านี้แสดงให้เห็นผ่านทางผลสำรวจของสำนักวิจัยเอแบค-เคเอสซีอินเทอร์เน็ตโพลล์ (เอแบคโพลล์) ในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการใช้งานอินเทอร์เน็ตของวัยรุ่นไทย จากกลุ่มตัวอย่างช่วงอายุ 15-24 ปี จำนวน 1,303 คน เก็บข้อมูลวันที่ 2-5 ม.ค.2550 พบว่าร้อยละ 62.6 ของกลุ่มตัวอย่าง เคยดูภาพโป๊ และเข้าเว็บโป๊ผ่านทางอินเทอร์เน็ต นอกจากนี้ยังพบว่า ร้อยละ 30 ของกลุ่มตัวอย่าง เคยพูดเรื่องเซ็กส์ทางโปรแกรมแชทผ่านทางอินเทอร์เน็ต และที่น่าตกใจไปกว่านั้นผลสำรวจยังพบว่าร้อยละ 14.5 ของกลุ่มตัวอย่างเคยมีเพศสัมพันธ์กับคนที่รู้จักกันทางอินเทอร์เน็ตทั้งแบบเต็มใจและไม่เต็มใจ (สำนักวิจัยเอแบคโพลล์, 2550) ซึ่งยังมีผลสำรวจที่สอดคล้องกันของปัญญสมาพันธ์เพื่อการวิจัยความเห็นสาธารณะแห่งประเทศไทย เรื่อง การกระทำความรุนแรงผ่านเทคโนโลยีในโลกไซเบอร์ : ภัยมืด ภัยร้ายวัยรุ่นไทย โดยสัมภาษณ์เยาวชนที่กำลังศึกษาอยู่ในเขตกรุงเทพมหานครจำนวน 2,000 คน พบว่า มากกว่าร้อยละ 50 ของกลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมข่มขู่รังแกกันผ่านทางอินเทอร์เน็ต ได้แก่ การส่งข้อความคำทอผู้อื่นผ่านทางอินเทอร์เน็ต การส่งข้อมูลที่เป็นความลับของบุคคลให้ผู้อื่น และการคุกคามผู้อื่นผ่านทางอินเทอร์เน็ต ซึ่งที่น่าเป็นห่วงก็คือวัยรุ่นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มองว่าการกระทำเช่นนี้เป็นเรื่องปกติที่ทุกคนก็ทำ และสามารถทำได้ จนเกิดประโยคที่ว่า “ผิดกฎหมายหรือเปล่า ถ้าผิดกฎหมายแล้วค่อยมาว่ากัน ถ้าไม่ผิดไม่ต้องมาพูด” (ปัญญสมาพันธ์เพื่อการวิจัยความเห็นสาธารณะแห่ง

ประเทศไทย, 2553) ซึ่งความคิดเห็นในรูปแบบนี้สะท้อนให้เห็นผ่านทางสื่อต่างๆ เช่นในหนังสือพิมพ์มติชนสุดสัปดาห์ ฉบับประจำวันวันที่ 9-15 กรกฎาคม 2553 อ้างไว้ในกรณีของวัยรุ่นชายอายุ 17 ปี คนหนึ่งผู้เข้าร่วมแข่งขันรายการเรียลลิตีโชว์ โดยก่อนการเข้าร่วมแข่งขันได้เคยแสดงข้อความผ่านทางเว็บไซต์เฟซบุ๊กส่วนตัว ด้วยถ้อยคำไม่สุภาพต่อนายกรัฐมนตรี ทำให้ถูกกระแสวิพากษ์วิจารณ์จากสังคมเป็นอย่างมาก จนสุดท้ายต้องถอนตัวออกจากการแข่งขันในที่สุด ซึ่งทำให้เสียโอกาสในการสานฝันของตนเองจากการเข้าร่วมแข่งขันรายการเรียลลิตีโชว์นี้

พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดเหล่านี้ล้วนจะทำให้วัยรุ่นซึ่งจะกลายเป็นทรัพยากรสำคัญของชาติในอนาคตต้องมีพฤติกรรมที่ไม่ถูกต้อง และส่งผลให้เกิดความไม่เรียบร้อยในสังคมตามมาได้ เพื่อไม่ให้วัยรุ่นเหล่านี้ตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของเทคโนโลยีมากจนลืมความเป็นจริง ความถูกต้อง และประเพณี วัฒนธรรม ค่านิยมที่ดีงามต่างๆ ในสังคมที่ได้สั่งสมมาเป็นระยะเวลานาน สังคมจึงจำเป็นต้องหาแนวทางแก้ไขปัญหานี้ โดยวิธีการที่ใช้กันอยู่ในปัจจุบันนี้ของกระทรวงไอซีที คือ การปิดบริการเว็บไซต์ที่ไม่เหมาะสม เพื่อไม่ให้บุคคลเข้าใช้บริการ แต่วิธีนี้อาจไม่ใช่แนวทางที่สามารถแก้ไขปัญหานี้ในระยะยาวได้ เพราะเป็นการแก้ที่ปลายเหตุ โดยหากเว็บไซต์นั้นถูกปิดบริการจริง ไม่นานก็จะมีเว็บไซต์ใหม่เกิดขึ้นมาแทนที่ อีกทั้งสาเหตุก็มาจากตัววัยรุ่นเองด้วย

ดังนั้นเพื่อเป็นแนวทางแก้ปัญหานี้ที่ต้นเหตุ จึงจำเป็นต้องทราบถึงสาเหตุหรือปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของวัยรุ่นเหล่านี้ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาเกี่ยวกับ ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของวัยรุ่นตอนกลาง ในเขตพระนคร กรุงเทพมหานคร เนื่องจากกรุงเทพมหานครเป็นจังหวัดที่มีปริมาณการใช้อินเทอร์เน็ตในครัวเรือนสูงที่สุดในประเทศ โดยมีเขตพระนครเป็นศูนย์รวมชุมชนเมือง ศูนย์รวมแหล่งการศึกษา และมีสภาพความหลากหลายของสังคม โดยใช้กลุ่มตัวอย่างจากวัยรุ่นตอนกลางที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนของรัฐบาลสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในเขตพระนคร เพราะว่าวัยรุ่นตอนกลางเป็นช่วงวัยที่มีความเด่นชัดในพัฒนาการด้านต่างๆ ทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ และสังคม

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของวัยรุ่นตอนกลางในเขตพระนคร กรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของวัยรุ่นตอนกลางในเขตพระนคร กรุงเทพมหานคร
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยดังกล่าวกับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิด

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อทราบถึงพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของวัยรุ่น
2. เป็นข้อมูลให้กับบิดา มารดา ครูอาจารย์ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง นำไปใช้ในการวางแผนหาแนวทางป้องกัน และแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตของวัยรุ่นในอนาคต
3. เพื่อเป็นประโยชน์สำหรับผู้สนใจในการศึกษาค้นคว้าเรื่องพฤติกรรมใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของวัยรุ่น

ขอบเขตการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของวัยรุ่นตอนกลางในเขตพระนคร กรุงเทพมหานคร” นี้ ได้ศึกษาเฉพาะกลุ่มวัยรุ่นที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2553 ภาคปลาย โรงเรียนของรัฐบาลสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในเขตพระนคร กรุงเทพมหานคร โดยใช้เวลาเก็บรวบรวมข้อมูลระหว่างเดือนพฤศจิกายน พ.ศ.2553 ถึงเดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ.2554

นิยามศัพท์ปฏิบัติการ

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดความหมายและขอบเขตของคำต่างๆ ดังนี้

อินเทอร์เน็ต หมายถึง ระบบเครือข่ายสื่อสาร ซึ่งเชื่อมโยงระหว่างคอมพิวเตอร์กับคอมพิวเตอร์ คอมพิวเตอร์กับโทรศัพท์มือถือ ที่วัยรุ่นสามารถใช้ติดต่อสื่อสารกันได้ไม่ว่าจะอยู่ห่างไกลเพียงใด ตลอดจนสามารถแสวงหาข้อมูลได้ทั่วทุกมุมโลกตามที่ต้องการ

วัยรุ่นตอนกลาง หมายถึง นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2553 โรงเรียนรัฐบาลสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานทั้งหมด จำนวน 7 โรงเรียนในเขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ซึ่งประกอบด้วย โรงเรียนชายล้วน 3 โรงเรียน โรงเรียนหญิงล้วน 2 โรงเรียน และโรงเรียนสหศึกษา 2 โรงเรียน

พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิด หมายถึง พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2553 ภาคปลาย โรงเรียนของรัฐบาลสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในเขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ในทางที่ผิดต่อวัตถุประสงค์ของการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการแสวงหาความรู้ แต่กลับใช้อินเทอร์เน็ตอย่างไม่เหมาะสม โดยเทียบจาก พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ.2550 มาตรา 14 และมาตรา 16 พระราชบัญญัติการพนัน พ.ศ. 2478 มาตรา 4 และความคาดหวังจากสังคม โดยแบ่งพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของวัยรุ่นออกเป็น 4 ด้าน ได้แก่ ด้านข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่มีลักษณะลามกอนาจาร ด้านการใช้ถ้อยคำที่ไม่สุภาพ ด้านข้อมูลคอมพิวเตอร์อันเป็นเท็จ เพื่อสร้างความเสียหายแก่ผู้อื่น และด้านการพนันฟุตบอลออนไลน์

ด้านข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่มีลักษณะลามกอนาจาร หมายถึง การเข้าไปดูข้อมูลที่มีลักษณะลามกอนาจาร การนำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ที่มีลักษณะอันลามกอนาจาร และการเผยแพร่หรือส่งต่อข้อมูลที่มีลักษณะอันลามกอนาจาร

การเข้าไปดูข้อมูลที่มีลักษณะลามกอนาจาร หมายถึง การเข้าไปดู หรือการดาวน์โหลดภาพเปลือยของทั้งเพศชายและเพศหญิง หรือคลิปวิดีโอที่เป็นภาพเคลื่อนไหวที่ประกอบไปด้วยการแสดงกิจกรรมทางเพศผ่านทางอินเทอร์เน็ต

การนำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ที่มีลักษณะอันลามกอนาจาร หมายถึง การนำเข้า ภาพเปลือยของทั้งเพศชายและเพศหญิง หรือคลิปวิดีโอที่เป็นภาพเคลื่อนไหวที่ประกอบไปด้วยการ แสดงกิจกรรมทางเพศเข้าไปไว้ในระบบอินเทอร์เน็ต โดยข้อมูลคอมพิวเตอร์นั้นประชาชนทั่วไป อาจเข้าถึงได้

การเผยแพร่หรือส่งต่อข้อมูลที่มีลักษณะอันลามกอนาจาร หมายถึง การส่งต่อ ภาพเปลือยของทั้งเพศชายและเพศหญิง หรือคลิปวิดีโอที่เป็นภาพเคลื่อนไหวที่ประกอบไปด้วยการ แสดงกิจกรรมทางเพศ ไปให้บุคคลอื่นๆ หรือไปเผยแพร่ในเว็บไซต์ต่างๆ โดยที่ตนเองอาจจะไม่ได้ เป็นผู้นำเข้าข้อมูลนั่นเอง

ด้านการใช้ถ้อยคำที่ไม่สุภาพ หมายถึง การพิมพ์ข้อความที่หยาบคาย และการพิมพ์ ข้อความเกี่ยวกับเพศสัมพันธ์

การพิมพ์ข้อความที่หยาบคาย ได้แก่ การพิมพ์ข้อความด้วยถ้อยคำที่ไม่สุภาพ หรือ คำสบถต่างๆผ่านทางอินเทอร์เน็ต

การพิมพ์ข้อความเกี่ยวกับเพศสัมพันธ์ ได้แก่ การพิมพ์ข้อความที่มีเจตนาแสดง ความต้องการทางเพศผ่านทางอินเทอร์เน็ต

ด้านข้อมูลคอมพิวเตอร์อันเป็นเท็จ เพื่อสร้างความเสียหายแก่ผู้อื่น หมายถึง การนำเข้าสู่ ระบบคอมพิวเตอร์ด้วยข้อมูลคอมพิวเตอร์อันเป็นเท็จ และการเผยแพร่หรือส่งต่อข้อมูลคอมพิวเตอร์ อันเป็นเท็จ

การนำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ด้วยข้อมูลคอมพิวเตอร์อันเป็นเท็จ หมายถึง การ นำเข้าข้อความที่เป็นเท็จ รูปภาพผู้อื่นที่ผ่านการดัดแปลง หรือทั้งภาพและข้อความประกอบกันไป โดยน่าจะเกิดความเสียหายแก่ผู้อื่น หรือจงใจให้ผู้อื่นเกิดความเสียหาย

การเผยแพร่หรือส่งต่อข้อมูลคอมพิวเตอร์อันเป็นเท็จ หมายถึง การส่งต่อข้อความ ที่เป็นเท็จ รูปภาพผู้อื่นที่ผ่านการดัดแปลง หรือทั้งภาพและข้อความประกอบกันไป โดยน่าจะเกิด ความเสียหายแก่ผู้อื่น หรือจงใจให้ผู้อื่นเกิดความเสียหายไปให้บุคคลอื่นๆ หรือไปเผยแพร่ใน เว็บไซต์ต่างๆ โดยที่ตนเองอาจจะไม่ได้เป็นผู้นำเข้าข้อมูลนั่นเอง

ด้านการพนันฟุตบอลออนไลน์ หมายถึง การเล่นพนันฟุตบอลผ่านทางอินเทอร์เน็ต

สิ่งแวดล้อมทางสังคม หมายถึง สถาบันทางสังคมต่างๆที่แวดล้อม ส่งผลต่อการศึกษา เรียนรู้และประสบการณ์ ได้แก่ รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูจากครอบครัว ลักษณะของกลุ่มเพื่อนในสถานศึกษา และอิทธิพลของสื่อ

รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูจากครอบครัว หมายถึง ลักษณะการเลี้ยงดูจากครอบครัวในวัยเด็กว่าได้รับการเลี้ยงดูในรูปแบบใด โดยแบ่งเป็น 2 แบบ คือ แบบให้ความรักสนับสนุนและควบคุม และแบบปล่อยปละละเลย

แบบให้ความรักสนับสนุนและควบคุม หมายถึง การอบรมเลี้ยงดูจากครอบครัว โดยที่พ่อแม่แสดงความรักใคร่อย่างชัดเจน ให้ความเอาใจใส่ดูแล และเข้าใจความต้องการ ความรู้สึกตลอดเวลา พร้อมกับลงโทษเมื่อลูกกระทำความผิด

แบบปล่อยปละละเลย หมายถึง การอบรมเลี้ยงดูจากครอบครัวโดยที่พ่อแม่ไม่เอาใจใส่ดูแลลูก ปล่อยปละละเลยไม่อบรมสั่งสอน

ลักษณะของกลุ่มเพื่อนในสถานศึกษา หมายถึง ลักษณะของเพื่อนที่ร่วมเรียนในโรงเรียนมัธยมเดียวกันกับวัยรุ่นตอนกลางส่วนใหญ่ที่นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2553 ภาคปลาย โรงเรียนของรัฐบาลสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในเขตพระนคร กรุงเทพมหานคร โดยแบ่งเป็น มีพฤติกรรมที่เหมาะสม และมีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม

มีพฤติกรรมที่เหมาะสม หมายถึง เพื่อนที่เห็นคุณค่าและความสำคัญของการเรียน จะชักนำ ให้สนใจติดตามวิชาความรู้ที่ครูอบรมสั่งสอน ขวนขวายและแสวงหาความรู้เพิ่มเติม มีความขยันและอดทนเพื่อให้บรรลุเป้าหมายในการเรียน

มีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม หมายถึง เพื่อนที่ไม่สนใจการเรียน ไม่ให้เวลาทำการบ้านและทบทวนการเรียน และมีพฤติกรรมในทางที่เลวร้ายด้านต่างๆ ได้แก่ เล่นการพนันออนไลน์ เข้าเว็บโป๊ ใช้คำหยาบในอินเทอร์เน็ต และหมิ่นประมาทผู้อื่นผ่านทางอินเทอร์เน็ต

อิทธิพลของสื่อ หมายถึง ระดับของอิทธิพลจากสื่อที่มีต่อนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2553 ภาคปลาย โรงเรียนของรัฐบาลสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในเขตพระนคร กรุงเทพมหานคร

สื่อมีอิทธิพลอย่างเหมาะสม คือ การที่สื่อมีอิทธิพลอย่างเหมาะสมในด้านความคิด ความรู้สึก และด้านพฤติกรรม

สื่อมีอิทธิพลอย่างไม่เหมาะสม คือ การที่สื่อมีอิทธิพลอย่างไม่เหมาะสมในด้านความคิด ความรู้สึก และด้านพฤติกรรม

บทที่ 2

การตรวจเอกสาร

การวิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของวัยรุ่นตอนกลางในเขตพระนคร กรุงเทพมหานคร” ครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องตลอดจนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาศึกษา เพื่อใช้เป็นแนวทางดังนี้

1. อินเทอร์เน็ต
2. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับวัยรุ่น
3. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรมเบี่ยงเบน
4. แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมการกระทำผิดผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต
5. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมทางสังคม
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

อินเทอร์เน็ต

การเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต (Internet) ในประเทศไทยมีจุดกำเนิดมาจากเครือข่ายคอมพิวเตอร์ระหว่างมหาวิทยาลัย ซึ่งได้รับการสนับสนุนจากศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ เมื่อปี พ.ศ.2530 โดยเริ่มติดต่อสื่อสารผ่านอิเล็กทรอนิกส์ด้วยการใช้จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (E-mail) เนื่องจากในช่วงแรกนั้นไม่มีการติดต่อแบบออนไลน์ เป็นเพียงการสื่อสารข้อมูลโดยผ่านทางสายโทรศัพท์ จนกระทั่งได้เชื่อมต่อเข้าสู่อินเทอร์เน็ตเต็มรูปแบบในปี พ.ศ.2535 (ชำนาญ เชาวศิริพิงศ์, 2548: 111-112)

วนิดา จันทวรจิรากร (2540: 1) ให้ความหมายว่า อินเทอร์เน็ต คือ เครือข่ายคอมพิวเตอร์ขนาดใหญ่ที่ประกอบด้วยเครือข่ายย่อยจำนวนมากเชื่อมโยงแหล่งข้อมูลต่างๆทั่วโลกเข้าด้วยกันโดยไม่จำกัดระบบปฏิบัติการของเครื่องคอมพิวเตอร์และรูปแบบของข้อมูล ทำให้สามารถติดต่อสื่อสารกันได้อย่างกว้างขวางและรวดเร็วและสื่อสารกันได้ทั้งแบบ Text Mode และ Graphic Mode รวมถึงภาพเคลื่อนไหวและเสียงด้วย

โดยจำนวนผู้ใช้อินเทอร์เน็ตในประเทศไทยมีการเปลี่ยนแปลงดังนี้ ปี 2534 (30คน) ปี 2535 (200 คน) ปี 2536 (8,000 คน) ปี 2537 (23,000 คน) ข้อมูลล่าสุดของสำนักงานสถิติแห่งชาติ ปี 2552 จากจำนวนประชากรอายุ 6 ปีขึ้นไปประมาณ 61.3 ล้านคน พบว่า มีผู้ใช้คอมพิวเตอร์ 17.9 ล้านคน คิดเป็น ร้อยละ 29.3 และมีใช้อินเทอร์เน็ต 12.3 ล้านคน คิดเป็นร้อยละ 20.1 (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2553)

ดังนั้นอินเทอร์เน็ตจึงเป็นเครือข่ายคอมพิวเตอร์ขนาดใหญ่ที่เชื่อมต่อทั่วโลกด้วยความรวดเร็ว สะดวกสบาย ซึ่งการเชื่อมต่อนี้เป็นการเชื่อมโยงข่าวสารข้อมูล ทั้งที่เป็นคำพูด เป็นภาพที่สามารถเคลื่อนไหวได้ และได้รับความสนใจจากคนทั่วโลกในปัจจุบัน โดยมีแนวโน้มการใช้งานเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ

กิจกรรมบนอินเทอร์เน็ต

อินเทอร์เน็ตเป็นเครือข่ายการสื่อสารที่กว้างขวางและรวดเร็ว โดยแบ่งกิจกรรมบนอินเทอร์เน็ตออกเป็น 6 รูปแบบ ดังนี้ (วิเศษศักดิ์ โคตรอาษา, 2542: 216-220)

1. การบริการไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ (Electronic mail: E-mail) เป็นบริการที่ผู้ใช้สามารถส่งจดหมายหรือฝากข้อความถึงกันผ่านระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ โดยนำส่งจดหมายด้วยแฟ้มข้อมูล
2. การบริการเข้าถึงคอมพิวเตอร์ที่อยู่ห่างไกล (telnet) เป็นโปรแกรมสำหรับเข้าสู่คอมพิวเตอร์ระบบ UNIX ที่มีอยู่ในเครือข่ายอินเทอร์เน็ตเพื่อให้สามารถเข้าถึงและใช้งานคอมพิวเตอร์ที่อยู่ห่างไกลได้
3. การขนถ่ายไฟล์ (File Transfer Protocol : FTP) เป็นการโอนย้ายไฟล์ระหว่างโปรแกรมกับคอมพิวเตอร์ระบบ UNIX ที่มีอยู่ในอินเทอร์เน็ต ข้อมูลที่สามารถถ่ายโอนได้ เช่น ข่าวประจำวัน บทความ ข้อมูลทางสถิติ รวมถึงซอฟต์แวร์ต่างๆด้วย
4. กระดานข่าว (usenet) เป็นที่รวมของกลุ่มข่าวเป็นการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ โดยให้บริการข่าวสารรูปแบบของกระดานข่าวที่ผู้ใช้สามารถเลือกเข้าไปอ่าน และแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมได้ นอกจากนี้ยังมีการแบ่งกลุ่มตามความสนใจเฉพาะเรื่องด้วย

5. การสนทนาผ่านเครือข่าย (IRC : Internal Relay Chat) หรือที่เรียกกันสั้นๆว่า Chat เป็นบริการติดต่อสื่อสารระหว่างผู้ใช้ตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป สามารถโต้ตอบได้ทันทีโดยอยู่ต่างสถานที่หรือห่างกันด้วยการส่งข้อความผ่านทางเครือข่ายอินเทอร์เน็ตที่กำลังเปิดเครื่องใช้งานอยู่ในขณะนั้น (on-line) ทำให้ทั้งสองฝ่ายรับรู้ข่าวสารที่ส่งผ่านถึงกันได้ทันที

6. บริการเกมออนไลน์ เป็นบริการที่ผู้เล่นสามารถเล่นเกมกับผู้อื่นทั่วโลกได้ โดยต้องใช้บริการเซิร์ฟเวอร์สำหรับเล่นเกม โดยจะช่วยในการหาผู้ที่จับคู่เล่น คิดคะแนน เก็บคะแนน และประมวลผลการทำงาน

นอกจากนี้ยังมีกิจกรรมบนอินเทอร์เน็ตในรูปแบบอื่นๆ เช่น การสืบค้นข้อมูลผ่านเครือข่ายเวิลด์ไวด์เว็บ (World Wide Web : WWW) ซึ่งเป็นกิจกรรมที่ใช้กันอย่างแพร่หลายบนอินเทอร์เน็ตเนื่องจากใช้งานง่าย และสามารถนำเสนอข้อมูลแบบกราฟิกได้ แนวโน้มล่าสุดของการใช้อินเทอร์เน็ตคือการใช้อินเทอร์เน็ตเป็นแหล่งพบปะสังสรรค์เพื่อสร้างสังคมออนไลน์ (Social Network) ซึ่งพบว่าปัจจุบันเว็บไซต์ที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมดังกล่าวกำลังได้รับความนิยมอย่างแพร่หลาย อีกทั้งการใช้อินเทอร์เน็ตยังเริ่มมีการแพร่ขยายเข้าไปสู่การใช้อินเทอร์เน็ตผ่านโทรศัพท์มือถือ (Mobile Internet) มากขึ้น เนื่องจากเทคโนโลยีปัจจุบันสนับสนุนให้การเข้าถึงเครือข่ายผ่านโทรศัพท์มือถือทำได้ง่ายขึ้นมาก

ประโยชน์ของอินเทอร์เน็ต

ความสามารถในการติดต่อสื่อสารของอินเทอร์เน็ตสามารถครอบคลุมทั่วโลก มีการใช้ประโยชน์จากอินเทอร์เน็ตมากมาย สามารถสรุปได้ดังนี้ (วิเศษศักดิ์ โคตรอาษา, 2542 : 251)

1. ทางด้านการศึกษา การติดต่อเข้าไปในเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ทำให้สามารถค้นคว้าหาข้อมูลจากเว็บไซต์ต่างๆได้มากมาย ทั้งข้อมูลวิชาการจากที่ต่างๆ และสามารถค้นหาหนังสือหรือข้อมูลที่อยู่ในห้องสมุดของมหาวิทยาลัยต่างๆได้ทั่วโลก

2. ทางด้านการรับส่งข่าวสาร การรับส่งข้อมูลข่าวสารสามารถทำผ่านจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (E-mail) กับคนทั่วโลกด้วยเวลารวดเร็ว ประหยัดค่าใช้จ่าย เมื่อเทียบกับการส่งจดหมายหรือส่งข้อมูลอื่นๆทางไปรษณีย์ สามารถส่งข้อมูลที่เพิ่มข้อมูล รูปภาพหรือภาพและ

เสียง (multimedia) นอกจากนี้ยังสามารถสนทนาโต้ตอบกับผู้อื่นที่เข้าสู่อินเทอร์เน็ตในเวลาเดียวกันได้ด้วย

3. ทางด้านธุรกิจการค้า การที่มีผู้ใช้บริการอินเทอร์เน็ตจำนวนมาก ทำให้อินเทอร์เน็ตกลายเป็นช่องทางทางธุรกิจที่สำคัญอีกรูปแบบหนึ่ง โดยมีการโฆษณาสินค้าผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต เปิดโอกาสให้คนสั่งซื้อและจ่ายเงินผ่านทางบัตรเครดิต ทำให้สะดวกรวดเร็วขึ้น และสินค้าที่จำหน่ายมีให้เลือกหลากหลาย และมีรายละเอียดสินค้าให้ค้นหาข้อมูลเพิ่มเติมจากเว็บไซต์ต่างๆได้

สรุปแล้ว อินเทอร์เน็ตเป็นเครือข่ายการสื่อสารที่กว้างขวางทั่วโลก ที่มีกิจกรรมหลายรูปแบบ เช่น การสืบค้นข้อมูลผ่านเครือข่ายเวิลด์ไวด์เว็บ (World Wide Web: WWW) การสนทนาผ่านเครือข่าย (IRC: Internal Relay Chat) ซึ่งมีประโยชน์ในหลายด้าน เช่น ด้านการศึกษา ด้านธุรกิจ ด้านการพบปะสังสรรค์ระหว่างกลุ่มเพื่อน และเมื่อมีการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ไม่เหมาะสม ย่อมนำไปสู่ปัญหาต่างๆได้

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับวัยรุ่น

ความหมายของวัยรุ่น

ได้มีนักวิชาการได้ให้ความหมายของวัยรุ่น ดังนี้

Good (1956 อ้างใน ประสาท, 2549) กล่าวว่า วัยรุ่น หมายถึงพัฒนาการขั้นหนึ่งซึ่งอยู่ในระยะพิวเบอร์ตี (puberty) จนกระทั่งถึงขั้นมีวุฒิภาวะแบบผู้ใหญ่ ระยะนี้เด็กทั้งชายและหญิงจะมีสภาพร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และความรู้สึกด้านจริยธรรมแตกต่างไปจากวัยเด็ก และวัยผู้ใหญ่ เป็นวัยที่สังคมยังไม่ยอมรับในบทบาทและความรับผิดชอบเท่าเทียมกับผู้ใหญ่ ด้วยเหตุนี้จึงมักมีความรู้สึกไวต่อท่าทีการยอมรับของกลุ่มเพื่อนวัยเดียวกัน บางคนอาจประสบความยุ่งยากอย่างมากในการปรับตัวเข้ากับผู้ใหญ่แต่บางคนก็อาจประสบปัญหาเพียงเล็กน้อย

วัยรุ่น (Adolescence) หมายถึง วัยที่มีอายุเป็นตัวเลขลงท้ายด้วยคำในภาษาอังกฤษว่า teen คือ ตัวเลข 13–19 ซึ่งเป็นวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงทั้งทางด้าน ร่างกาย สติปัญญา สังคมและอารมณ์ หรือเรียกว่า วัยพายุบุแคม วัยหุนหันพลันแล่น (ปรีชา วิหคโต, 2532: 5)

แพทย์หญิงวันฉัตร ปีระศิลป์ (2540: 125) กล่าวว่าไว้ว่า วัยรุ่นหมายถึง กระบวนการการออกมาพ้นจากความเป็นเด็ก ในระยะนี้ตรงกับช่วงอายุ 10 – 24 ปี ซึ่งอยู่ในวัยที่มีการเจริญเติบโตทางร่างกายสูงสุด มีการเปลี่ยนแปลงในด้านอารมณ์ การเข้าสังคม การเรียน การงาน ค้นหาอุดมคติในชีวิต ฯลฯ

ดังนั้นอาจสรุปได้ว่าวัยรุ่น หมายถึงวัยที่กำลังเปลี่ยนแปลงจากวัยเด็กเป็นวัยผู้ใหญ่ โดยมีพัฒนาการทางร่างกาย อารมณ์ และสังคม เพื่อเตรียมพร้อมเป็นผู้ใหญ่ออย่างสมบูรณ์

ในการพิจารณาความหมายของวัยรุ่นยังมีการพิจารณาจากเกณฑ์ในสังคม เช่น ช่วงอายุของบุคคลโดย ในการแบ่งช่วงอายุได้นักจิตวิทยา Arnold Gesell และ Luella Cole แบ่งช่วงอายุของวัยรุ่นไว้ ดังนี้ (อ้างใน ประยูรศรี มณีสร, 2532: 15)

วัยรุ่นตอนต้น (Early adolescence)	หญิง 11-13 ปี	ชาย 13-15 ปี
วัยรุ่นตอนกลาง (Middle adolescence)	หญิง 13-17 ปี	ชาย 15-19 ปี
วัยรุ่นตอนปลาย (Last adolescence)	หญิง 17-21 ปี	ชาย 19-21 ปี

นอกจากนี้ ยังมีการแบ่งช่วงอายุจากนักจิตวิทยาที่เรียกเด็กวัย 8-11 ปี ว่าวัยเด็กตอนกลาง เรียกเด็กวัย 11-14 ปี ว่าวัยรุ่นตอนต้น เรียกเด็กวัย 15-18 ปีว่าวัยรุ่นตอนกลาง และบางครั้งเรียกคนวัย 19-21 ปีว่าวัยรุ่นตอนปลาย (วิทยากร เชียงกูล, 2552: 20) ซึ่งใกล้เคียงกับการแบ่งช่วงอายุของ สุชา จันทน์เอม ที่ได้แบ่งช่วงอายุของวัยรุ่นไว้เช่นกันดังนี้ (สุชา จันทน์เอม, 2541)

วัยรุ่นตอนต้น (Early adolescence)	อายุ 13-15 ปี
วัยรุ่นตอนกลาง (Middle adolescence)	อายุ 16-18 ปี
วัยรุ่นตอนปลาย (Last adolescence)	อายุ 19-21 ปี

พัฒนาการวัยรุ่นตอนกลาง

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยจะศึกษาวัยรุ่นตอนกลางอายุ 16-17 ปี เนื่องจากการเก็บข้อมูลในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ซึ่งจะมีอายุอยู่ในช่วง 16-17 ปี ตามเกณฑ์การรับเข้าศึกษา โดยเป็นช่วงวัยที่มีพัฒนาการในด้านต่างๆ ดังต่อไปนี้

พัฒนาการทางด้านร่างกาย

การเปลี่ยนแปลงทางร่างกายส่วนใหญ่จะผ่านวัยแตกเนื้อหนุ่มสาว มีพัฒนาการทางร่างกายเป็นผู้ใหญ่ เช่น รูปร่างสูงเหมือนผู้ใหญ่ หลายคนจะคิดในเชิงนามธรรมและเชิงตั้งและพิสูจน์สมมติฐาน คิดถึงความเป็นไปได้และผลกระทบที่จะเกิดขึ้นในอนาคตอย่างเป็นเหตุเป็นผลได้มากขึ้น บางคนจะเข้าใจและเห็นใจคนอื่น ทั้งสนใจปัญหาของสังคมเพิ่มขึ้น (เมื่อเทียบกับวัยก่อนหน้า) (วิทยากร, 2552: 25)

พัฒนาการทางด้านอารมณ์

เป็นช่วงที่จิตใจยอมรับในสภาพร่างกายที่เปลี่ยนไปเป็นหนุ่มสาวได้แล้ว และจะเป็นช่วงที่สามารถเห็นลักษณะของอารมณ์เพิ่มขึ้น มีทั้งส่วนของอารมณ์รัก ชอบ โกรธ เกลียด อิจฉาริษยา ให้อวด ถือดี เจ้าทิฐิ อ่อนไหว หลงใหล วุ่นวายใจ เห็นอกเห็นใจ เห็นแก่ตัว สับสน หงุดหงิด ฯลฯ ไม่ว่าจะเป็นอารมณ์ประเภทใด มักจะมีความรุนแรง อ่อนไหวง่าย เปลี่ยนแปลงง่าย การควบคุมอารมณ์ยังไม่ดีนักบางครั้งพลุ่งพล่าน หงุดหงิด บางครั้งเก็บกด บางครั้งมั่นใจสูง แต่บางครั้งกลับไม่แน่ใจอะไรเลย บางครั้งจะยอมอะไรได้ง่ายๆ แต่ก็พบว่าบางครั้งคือร้อน เอาแต่ใจตนเองมากมาย จากลักษณะอารมณ์ที่กล่าวมาของเด็กวัยรุ่นระยะนี้เป็นแบบนี้ จึงทำให้บุคคลต่างวัยที่ใกล้ชิดต้องใช้ความอดทนมากเพื่อจะทำ ความเข้าใจหรือเพื่อที่จะสร้างความสัมพันธ์ด้วย อาจเป็นเพราะเหตุที่วัยนี้เข้ากับบุคคลต่างวัยยาก จึงทำให้มองเห็นภาพชัดเจนว่า เด็กวัยนี้จะเกาะกลุ่มกันได้ดีมากเป็นพิเศษกว่าวัยอื่นๆ นั่นเป็นเพราะว่าต่างคนต่างเข้าใจ ยอมรับซึ่งกันและกันได้ง่าย หลายครั้งที่เห็นวัยรุ่นกรีดเมื่อดีใจ และเป็นไปอย่างสุดขีด แต่ก็เห็นความหวั่นไหวในอารมณ์ชัด เมื่อพวกเขาเศร้าเสียใจ ซึ่งอาจจะร้องไห้อย่างมากต่อเหตุการณ์บางอย่างที่แปรเปลี่ยนไปเล็กน้อย ถ้ารักใคร่จะรักแบบทุ่มเทให้อย่างมาก แต่ถ้าโกรธหรือเกลียดก็จะรุนแรงได้ จึงพบอาการก้าวร้าว และวู่วามได้บ่อยๆ จะเข้าสู่ระยะท้ายๆ ประมาณอายุ 16-17 ปี ซึ่งส่วนใหญ่จะอยู่ในขั้นมัธยมปลาย ทางด้านสภาพอารมณ์จะลดความรุนแรง (วินัดดา, 2540: 132)

พัฒนาการทางสังคม

การสังคมของเด็กวัยนี้กว้างขวางขึ้นทั้งสองเพศ และมีเหตุผลในการคบเพื่อนต่างเพศมากขึ้น คือไม่เพียงแต่คบเพื่อนที่อยู่บ้านใกล้เรือนเคียงกันเท่านั้น แต่ยังคบเพื่อนที่ถูกใจตน มีนิสัยร่าเริง เรียบเก่งหรือสุภาพอ่อนโยน กลุ่มของเด็กชายมักจะใหญ่กว่ากลุ่มของเด็กหญิง เด็กวัยนี้สนใจในกีฬา

มากเป็นวัยที่กลุ่มเพื่อนมีอิทธิพลต่อเขามาก ส่วนผู้ที่เข้าห่มพวกไม่ได้ มักจะหลบซ่อน ไม่เข้าเพื่อนฝูง แอบไปอ่านหนังสือหรือทำงานอดิเรก หรือไม่ก็คิดฝันกลางวันคนเดียว ลักษณะทางสังคมอีกอย่างหนึ่งของวัยรุ่นตอนกลาง ได้แก่การรู้จักคบเพื่อนที่ตนถูกใจ (ประยูรศรี, 2532: 63-64) รวมไปถึงความสัมพันธ์กับพ่อแม่และผู้ใหญ่คนอื่น วัยรุ่นตอนกลางชอบการตัดสินใจด้วยตนเอง เริ่มมองเห็นพ่อแม่ในฐานะปัจเจกชนและเข้าใจมุมมองของพ่อแม่ได้มากขึ้น ความขัดแย้งกับพ่อแม่ในวัยก่อนหน้านี้ลดลงบ้างในบางเรื่อง อยากมีความรับผิดชอบด้วยตนเอง อยากใช้เวลาทั้งกับพ่อแม่และกับเพื่อนอย่างสมดุล ยังคงคัดค้านการตั้งกฎเกณฑ์ของพ่อแม่ แม้จะยอมรับกฎที่มีเหตุผลได้บ้าง เรื่องที่ขัดแย้งกับพ่อแม่มักจะเป็นเรื่องเกี่ยวกับเงินทอง เวลาที่ต้องกลับบ้าน งานบ้าน การแต่งตัว กิจกรรมกับเพื่อน (วิทยากร, 2552: 26)

ความต้องการของวัยรุ่นตอนกลาง

มนุษย์มีความต้องการตามธรรมชาติ ความต้องการนี้หมายถึง การขาดสภาพสมดุลแยกออกได้ ดังนี้ (ปรีชา, 2532: 5)

1. ความต้องการทางร่างกาย เช่น ต้องการอาหาร น้ำ อากาศ การขับถ่าย ความต้องการทางเพศ แต่มีความรู้ความรุนแรงในความต้องการ
2. ความต้องการทางอารมณ์และสังคม เช่น ต้องการความรัก ความปลอดภัย ตำแหน่งทางสังคม ความสำเร็จต้องการปรัชญาชีวิต เป็นต้น
3. ความต้องการทางสติปัญญา ได้แก่ ความต้องการที่จะขจัดปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นโดยอาศัยสติปัญญาของแต่ละบุคคล ต้องเรียนรู้เพื่อเกิดปัญญาเพื่อแก้ไขปัญหานั้น ๆ
4. ความต้องการทางเพศ เมื่อเข้าสู่วัยรุ่นตอนกลางจะมีความสนใจในเพศตรงข้าม ครั้งแรกจะลองรักเล่นๆ แล้วจะกลายเป็นจริงในที่สุด

ความสนใจของวัยรุ่นตอนกลาง

นักจิตวิทยาหลายท่านได้ให้ความเห็นในเด็กวัยรุ่นตอนกลาง ได้แบ่งความสนใจออกได้ดังนี้ (ปรีชา, 2532: 5)

1. สนใจในสุขภาพ
2. สนใจในเรื่องเพศ
3. สนใจในการเลือกอาชีพ
4. สนใจในกิจกรรมสันทนาการ
5. สนใจในการค้นคว้า
6. สนใจในการสร้างนิสัยในการเรียนที่ดี
7. สนใจในคุณสมบัติส่วนตัว เช่น บุคลิกภาพ ความสะอาด ความสุภาพเรียบร้อย
8. สนใจในปรัชญาชีวิต
9. สนใจในเรื่องครอบครัว

สาเหตุของความสนใจ

1. เนื่องจากมองเห็นคุณค่าของสิ่งนั้น
2. มีความถนัดและมีประสบการณ์ต่อสิ่งนั้น
3. สิ่งนั้นมีความหมายต่อตนเอง และสัมพันธ์กับชีวิตจริง
4. เกิดจากแรงจูงใจของสิ่งเร้า
5. สิ่งเหล่านั้นเป็นของแปลกใหม่ น่าตื่นเต้น

ดังนั้นจึงอาจสรุปได้ว่าในช่วงของวัยรุ่นตอนกลางนั้นอยู่ในช่วงอายุ 16-17 ปี เป็นช่วงที่มีการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาการทางด้านต่างๆทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ และสังคม รวมไปถึงความต้องการในเรื่องต่างๆ ซึ่งจะมีลักษณะอารมณ์ที่ไม่มั่นคง และยังอาจสับสนกับตนเองในหลายๆด้าน รวมถึงมีความสนใจ และสาเหตุของความสนใจที่หลากหลาย ซึ่งผู้ที่ใกล้ชิดกับวัยรุ่นตอนกลางนั้นโดยเฉพาะพ่อแม่ ครูอาจารย์ จะต้องทำความเข้าใจในพฤติกรรมเหล่านั้นด้วย

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรมเบี่ยงเบน

มนุษย์มีความสัมพันธ์กับสิ่งต่างๆรอบตัวทั้งสภาพแวดล้อมที่เป็นนามธรรม และรูปธรรม รูปธรรม ได้แก่ สิ่งต่างๆที่จับต้องได้ ปรากฏขึ้นตามธรรมชาติ และมนุษย์สร้างขึ้นมา เช่น ภาชนะ ดินไม้ ภูเขา ชุมชน เครื่องแต่งกาย เทคโนโลยีต่างๆ เป็นต้น ส่วนนามธรรมนั้นก็คือระบบคุณค่าที่ยึดถือ ซึ่งเป็นส่วนสำคัญของวัฒนธรรมกลุ่มสังคม เช่น ขาวสาร ความรู้ ความคิด เป็นต้น ในแต่ละสภาพการณ์ของความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นย่อมมีมิติทางด้านเวลาเข้ามาเกี่ยวข้องด้วย ใน

ชีวิตประจำวันกิจกรรมต่างๆมักเกิดขึ้นตลอดเวลา กิจกรรมต่างๆอาจเปลี่ยนแปลงไปตามวัน เดือน ปี ที่ผ่านไป (วิมลสิทธิ์ หรยางกูร, 2549) เมื่อสมัยและยุคเปลี่ยนแปลงไป กิจกรรมของมนุษย์ก็เปลี่ยนไปด้วย โดยเฉพาะในปัจจุบันที่มีการแพร่กระจายของเทคโนโลยีสมัยใหม่ทั่วทุกแห่ง องค์ประกอบของสภาวะแวดล้อมและสภาพการณ์ย่อมมีส่วนในการกำหนดสภาพพฤติกรรมของคน ให้เกิดความคล้อยตาม ซึ่งบางครั้งจะเป็นพฤติกรรมที่ใช้ในทางที่ผิดได้เช่นกัน

ความหมายของพฤติกรรม

พฤติกรรม หมายถึง การกระทำทุกอย่างของมนุษย์ ไม่ว่าจะเป็นการกระทำนั้นผู้กระทำจะกระทำ โดยรู้ตัวหรือไม่รู้ตัวก็ตาม ไม่ว่าผู้อื่นจะสังเกตการณ์กระทำนั้นหรือไม่ก็ตาม และไม่ว่าการกระทำ นั้นจะพึงประสงค์หรือไม่พึงประสงค์ก็ตาม ดังนั้น การยืน การเดิน การคิด การตัดสินใจ การ ปฏิบัติหน้าที่ การละทิ้งหน้าที่ ฯลฯ ล้วนเป็นพฤติกรรมทั้งสิ้น(ธีระ รามสูตร, 2549: 3)

ความหมายของพฤติกรรมเบี่ยงเบน

นักสังคมวิทยาได้ให้ความหมายของพฤติกรรมเบี่ยงเบน (Deviant Behavior) เอาไว้แตกต่างกันออกไปใน 4 ลักษณะ คือ ความหมายในลักษณะตายตัว ความหมายเชิงสถิติความหมายเชิงตรา ประทับและความหมายในเชิงสัมพัทธ์ดังนี้ (สนธยา พลศรี, 2545: 171)

ความหมายในลักษณะตายตัว เป็นการให้ความหมายโดยยึดถือบรรทัดฐานพื้นฐานของ สังคมเป็นสำคัญ หมายถึง “พฤติกรรมที่ไม่ปฏิบัติตามบรรทัดฐานทางสังคม” ซึ่งเป็นความหมายที่ใช้ กันโดยทั่วไป

ความหมายเชิงสถิติ เป็นการให้ความหมายของพฤติกรรมเบี่ยงเบน โดยพิจารณาว่าเป็นการ เบี่ยงเบนหรือแปรปรวนออกจากบรรทัดฐานของสังคมโดยเฉลี่ยของพฤติกรรมโดยถือว่าวิถีทางใดก็ ตามที่คนส่วนใหญ่กระทำคือวิถีทางที่ถูกต้อง

ความหมายในเชิงตราประทับ (Label) เป็นการให้ความหมายโดยยึดถือผลของการใช้ กฎเกณฑ์และบทลงโทษของผู้อื่นต่อผู้ “ละเมิด” ซึ่งถูกประทับตราว่าเป็น “ผู้เบี่ยงเบน” ได้สำเร็จ พฤติกรรมเบี่ยงเบนก็คือ “พฤติกรรมที่ถูกประทับตราว่าเป็นพฤติกรรมเบี่ยงเบนโดยหน่วยควบคุม ทางสังคม” ดังนั้น พฤติกรรมเบี่ยงเบนจึงเป็นพฤติกรรมที่คนอื่นรับรู้ก่อนและองค์การควบคุมทาง

สังคมอย่างเป็นทางการมีปฏิกิริยาต่อพฤติกรรมนั้นๆ ในฐานะที่เป็นพฤติกรรมเบี่ยงเบน สำคัญของความหมายนี้ไม่ได้อยู่ที่การละเมิดบรรทัดฐานแต่เป็นการประทับตราให้กับการละเมิดนั้นๆ ดังนั้น พฤติกรรมใดๆจะไม่ถือว่าเป็นพฤติกรรมเบี่ยงเบนนอกเสียจากว่าคนอื่นค้นพบและมีปฏิกิริยาบางประการต่อพฤติกรรมนั้น

ความหมายในเชิงสัมพัทธ์ (Relative) เป็นการให้ความหมายโดยพิจารณาพฤติกรรมเบี่ยงเบนในแง่ของความแปรปรวนและสัมพันธภาพในชีวิตสังคมปัจจุบัน โคนัดตัดสินใจจากการพิจารณาของกลุ่มในสังคมว่ากลุ่มใดถือว่าเป็นพฤติกรรมเบี่ยงเบน กลุ่มใดไม่ถือว่าเป็นพฤติกรรมเบี่ยงเบน ดังนั้น พฤติกรรมเบี่ยงเบนจึงเป็นสถานการณ์ที่ก่อขึ้นโดยกลุ่มคนในสังคมซึ่งเป็นผู้สร้างกฎเกณฑ์ขึ้นมาและได้ทำการลงโทษพฤติกรรมบางชนิด การกระทำโดยตัวของมันเองไม่ได้ถูกต้องตามทำนองคลองธรรมหรือศีลธรรมเบี่ยงเบนหรือไม่เบี่ยงเบนการประเมินตัดสินของกลุ่มพฤติกรรมหนึ่งๆ ไม่ใช่ตัวพฤติกรรมเองที่เป็นตัวกำหนดและให้นิยามการเบี่ยงเบน ดังนั้น ตัวแปรที่สำคัญในการพิจารณาความเบี่ยงเบนก็คือผู้อื่น เนื่องจากเขาเหล่านี้เองที่ เป็นผู้ตัดสินว่าการกระทำใดเป็นพฤติกรรมเบี่ยงเบน

จามงค์ อดิวัฒนสิทธิ์ และคณะ (2547: 145) ได้กล่าวว่า พฤติกรรมเบี่ยงเบน หมายถึง พฤติกรรมที่กลุ่มหรือสังคมเห็นว่าผิดไปจากบรรทัดฐานที่คนทั่วไปยึดถือปฏิบัติ และก่อให้เกิดการต่อต้าน หรือลงโทษผู้กระทำผิด พฤติกรรมบางประเภทเป็นเพียงการกระทำที่ผิดแผกแตกต่างไปจาก ความคาดหวังของคนทั่วไป หรือเป็นการปฏิบัติที่คนส่วนใหญ่รู้สึกขวางหูขวางตาผิดปกติ วิจารณ์ หรือเลว

Cohen (1965 อ้างใน ศิริรัตน์ แอดสกุล, 2543) เสนอว่า พฤติกรรมเบี่ยงเบนเป็นการละเมิดความคาดหวังของสถาบัน (ความคาดหวังที่มีการรับรู้ และการมีส่วนร่วม ซึ่งเป็นเสมือนความชอบธรรมในระบบสังคม) มโนทัศน์ความเบี่ยงเบน โดยนัยของมันก็คือ มโนทัศน์ของระเบียบแบบแผน ซึ่งเกิดจากการปฏิบัติงานเป็นบรรทัดฐานของสังคม แต่ในทิศทางตรงกันข้าม ความเบี่ยงเบนเป็นส่วนที่แตกต่างไปจากส่วนของการมีส่วนร่วมในกลุ่มที่กระทำตามกฎแบบแผน โคเฮนให้ข้อคิดเห็นว่าความนึกคิดในเรื่องพฤติกรรมเบี่ยงเบนมิใช่เป็นเรื่องที่นักสังคมวิทยาปฐมนิเทศกันแต่เป็นข้อเท็จจริงอย่างหนึ่งของชีวิตทางสังคม โดยบุคคลในสังคมนั้นเป็นผู้วางขอบข่ายเอาเองว่า การกระทำชนิดใดบ้างที่จัดได้ว่าเป็นการฝ่าฝืนข้อบังคับ และบุคคลใดบ้างที่ผู้ทำลายระเบียบกฎเกณฑ์ โคเฮนได้เสนอแนะว่าการกล่าวแต่เพียงว่า พฤติกรรมเบี่ยงเบน คือ พฤติกรรมที่ฝ่าฝืนต่อ

ระเบียบกฎเกณฑ์ที่ตั้งไว้ยังไม่เป็นการเพียงพอ และการที่จะเข้าใจความหมายของพฤติกรรม เบี่ยงเบนให้แจ่มแจ้งนั้น ควรจะได้พิจารณาปัจจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องเข้าร่วมด้วยดังต่อไปนี้

1. ระบบสังคมที่บุคคลถือว่าตนเองเป็นสมาชิกอยู่

2. กฎเกณฑ์ต่อระบบสังคมนั้น

3. พฤติกรรมเบี่ยงเบนควรจะหมายถึง พฤติกรรมที่ละเมิดกฎของสังคม ได้แก่ พวกเด็ก และเยาวชนที่ทำความผิด และถูกลงโทษตามกฎหมายแห่งสังคมนั้นได้กำหนดไว้ ซึ่งพฤติกรรมนี้อาจจะเกิดจากการบังเอิญ หรือความประมาทอันแก้ไขได้ และพฤติกรรมที่เกิดจากนิสัย จิตใจที่ สะสมมาด้วยเหตุใดก็ตาม แม้จะถูกลงโทษแล้วยังกระทำอีก

4. การกระทำที่ถือว่าเบี่ยงเบนนั้น เป็นได้ทั้งการกระทำของบุคคลคนเดียว หรือของหมู่คณะ

Merton เห็นว่า พฤติกรรมเบี่ยงเบนหรือพฤติกรรมอาชญากรรมเป็นผลผลิตของสังคมและ วัฒนธรรมโดยเห็นว่าโครงสร้างทางวัฒนธรรม เป็นตัวกำหนดเป้าหมายชีวิตของคนในสังคมหรือที่ เรียกว่าเป้าหมายในทางวัฒนธรรม (cultural goal) แต่ในขณะเดียวกันโครงสร้างทางสังคมเป็น ตัวกำหนดวิถีทางหรือความประพฤติที่จะเข้าสู่เป้าหมายดังกล่าว ที่เรียกว่าวิถีทางสถาบัน (Institutionalized Means) เหตุที่ทำให้เกิดพฤติกรรมเบี่ยงเบนในตัวคนเรานั้นเนื่องจากคนเราไม่ สามารถปรับตัว(adaptation)เข้ากับเงื่อนไขทั้งสองประการหรือเงื่อนไขใดเงื่อนไขหนึ่ง (Merton, 1976: 1-43)

Durkheim (1981 อ้างใน จุฑารัตน์ เอื้ออำนวย, 2551: 233-234) ได้กำหนดนิยามของความ เบี่ยงเบนโดยเทียบเคียงกับบรรทัดฐานของสังคมว่า บรรทัดฐานของสังคมประกอบขึ้นจากรูปแบบ พฤติกรรมส่วนใหญ่ที่กระทำซ้ำๆ กัน ดังนั้น รูปแบบพฤติกรรมส่วนน้อยที่กระทำแตกต่าง ไปจากบรรทัดฐาน คือ ความเบี่ยงเบน

ประเภทของพฤติกรรมเบี่ยงเบน

พฤติกรรมเบี่ยงเบน อาจแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภท คือ พฤติกรรมที่เป็นโทษต่อบุคคลและ สังคม และพฤติกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อบุคคลและสังคมดังนี้ (สนธยา พลศรี, 2545: 248 – 249)

1. พฤติกรรมที่เป็นโทษต่อสังคม เป็นพฤติกรรมเบี่ยงเบนที่เกิดขึ้นแล้วคุกคามความปกติสุขของผู้คนในสังคม แบ่งเป็น 2 ระดับ คือ

1.1 พฤติกรรมเบี่ยงเบนที่มีผลต่อบุคคลและสังคมมาก ได้แก่ พฤติกรรมที่ผิดกฎหมาย เช่น ขบถ ก่อการจลาจล การฆ่าคนตาย และที่รบกวนรำคาญ คือ การประทุษร้ายต่อร่างกายและทรัพย์สิน ลักขโมย การกระทำผิดกฎหมาย เป็นต้น ซึ่งผู้ที่ละเมิดจะถูกลงโทษรุนแรงตามที่กำหนดไว้

1.2 พฤติกรรมเบี่ยงเบนที่มีผลต่อบุคคลและสังคมน้อย เป็นพฤติกรรมที่ไม่ผิดกฎหมาย และอาจจะไม่กระทบกระเทือนต่อสังคม แต่อาจก่อความยุ่งยากในด้านความสัมพันธ์ทางสังคมของสมาชิก เป็นพฤติกรรมเบี่ยงเบนที่ตัดสินโดยมาตรฐานทางศีลธรรมไม่ใช่กฎหมาย เช่น การฆ่าตัวตาย รักร่วมเพศ การมีจิตแปรปรวน การทพพลภาพทางร่างกายต่างๆ เป็นต้น

2. พฤติกรรมเบี่ยงเบนที่เป็นประโยชน์ต่อบุคคลและสังคม เป็นพฤติกรรมเบี่ยงเบนที่ละเมิดบรรทัดฐานของสังคม แต่ผลของการเบี่ยงเบนมีประโยชน์ต่อการพัฒนาสังคม พฤติกรรมเบี่ยงเบนแบบนี้มีไม่มากนัก เช่น นวัตกรรมของสมาชิกระดับมันสมองของสังคมซึ่งเป็นผู้สร้างแนวทางของพฤติกรรมแบบใหม่ๆ เพื่อแก้ไขปัญหาความตึงเครียด อันเกิดจากปัจจัยต่างๆ ทั้งภายในและภายนอกสังคม อันมีผลกระทบต่อเสถียรภาพหรือความมั่นคงนั้นๆ ของสังคม นวัตกรรมต่างๆ เหล่านี้เป็นปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อการพัฒนามนุษย์และสังคมนั้นๆ

มงคล หวังสุขใจ และ ชมพู โกดิรัมย์ (2548: 160-161) ได้แบ่งประเภทของพฤติกรรมเบี่ยงเบนไว้ 6 ประเภท ดังนี้

1. การกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหาย เป็นพฤติกรรมที่สร้างความเสียหายและเดือดร้อนแก่สังคม เช่น พวกอาชญากรต่างๆ

2. อุตตวิบาตกรรม เป็นการฆ่าตัวตายเพื่อหนีปัญหาทางเศรษฐกิจ หรือเป็นเพราะความผิดหวังจากคนรักโดยเฉพาะในสังคมปัจจุบันที่มีความเครียดสูงเช่นในสังคมเมืองพบว่า มีพฤติกรรมประเภทนี้มากขึ้น แต่ในยามสงครามผู้ที่ยอมตายเพื่อปกป้องชาติ ถือว่าเป็นวีรกรรมเพราะเป็นการเสียสละเพื่อประโยชน์ส่วนรวม

3. ความเชื่อที่เบี่ยงเบน ความเชื่อในลัทธิศาสนาอย่างรุนแรง พลัทธิเป็นกลุ่ม เชื่อว่ามีพระเจ้า มารับ หรือแม้แต่ความคิดทางการเมืองที่รุนแรงยอมปฏิบัติรัฐประหารเพื่ออุดมการณ์

4. การแสดงที่เบี่ยงเบน คือ พฤติกรรมที่เป็นเพียงความประพฤติที่ไม่เหมาะสม (Improper) และสังคมใช้กระบวนการควบคุมทางสังคมแบบไม่เป็นทางการและไม่รุนแรง เช่นการแต่งตัว กิริยาอาการเหมือนผู้หญิงในราตรี การหัวเราะหยอกเข้าในพิธีงานศพ เป็นต้น

5. การขายสิ่งของต้องห้าม เป็นความบกพร่องของสังคมพอสมควร ในฐานะที่เป็นเมืองพุทธ แต่กลับมีการขายของมีนเมาอย่างเสรี จนกลายเป็นความถูกต้องของสังคมถือว่าสังคมขาดจุดยืน การเบี่ยงเบนต้องเปลี่ยนแปลงตามกาลเวลา และอิทธิพลของสังคม

6. การบริโภคสิ่งของหรือบริการที่ต้องห้าม ข้อนี้เกี่ยวกับศีล 5 เพราะมีให้เห็นมากมายไม่ว่าของต้องห้ามตามหลักศาสนา เช่น สุรา พบว่างานเลี้ยงต่างๆขาดไม่ได้เลยแม้แต่งานบวชนาค

ปัจจัยที่มีความเกี่ยวข้องกับสาเหตุของการกระทำผิดหรือพฤติกรรมเบี่ยงเบน

การกระทำผิดนั้นเป็นปรากฏการณ์ทางสังคมที่เกิดขึ้นจริงในสังคม มีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับวิถีชีวิตของผู้คนที่มีตัวตนอยู่จริงในสังคม ซึ่งเป็นมิติหนึ่งที่สังคมสร้างขึ้นเช่นเดียวกับเพศ กลุ่มชาติพันธุ์ เชื้อชาติ อายุ รายได้ สถานภาพทางสังคม และชนชั้นทางสังคมที่บอกจุดยืนของคนๆนั้นในสังคม ซึ่งผู้คนจะถูกจัดจำแนกเข้าไปไว้ในกลุ่มใด ตามคุณลักษณะส่วนบุคคลของเขา เช่น กลุ่มคนรวย กลุ่มคนจน ผู้ชาย ผู้หญิง วัยรุ่น เป็นต้น ซึ่งสิ่งเหล่านี้ล้วนมีความสัมพันธ์กับการเกิดพฤติกรรมการกระทำผิด อธิบายได้ดังนี้ (จุฑารัตน์, 2551: 108-116)

อายุ วัยหนุ่มสาวจะกระทำผิดมากกว่าผู้ใหญ่ ซึ่งอธิบายได้ว่า วัยหนุ่มสาวเป็นวัยที่กำลังจะพ้นจากอ้อมกอดพ่อแม่ หลงระเริง เป็นวัยพายุบูแคม และได้รับอิทธิพลจากเพื่อน ขณะเดียวกันก็อยากสร้างวีรกรรมความประทับใจให้เพื่อนเห็นความสามารถของตน อีกทั้งวัยหนุ่มสาวยังเป็นวัยที่ดิ้นรนต่อกฎระเบียบและผู้มีอิทธิพลทุกรูปแบบ แต่พฤติกรรมดังกล่าวจะเปลี่ยนแปลงไปเมื่อพวกเขาเหล่านี้มีงานประจำ หรือแต่งงานมีครอบครัวมีบุตร ซึ่งเมื่อถึงเวลานั้นเขาจะรู้สึกผูกพันกับครอบครัวและสังคมมากขึ้น

เพศ เพศชายจะกระทำผิดมากกว่าเพศหญิง ซึ่งอธิบายได้ว่า เพศชายและเพศหญิงมีความแตกต่างกันทางสรีระร่างกาย เช่น ระดับฮอร์โมนเทสโทสเตอโรนซึ่งมีมากในชายทำให้ร่างกายบึกบึน และมีความก้าวร้าวกว่าเพศหญิง อีกทั้งช่องว่างระหว่างเพศที่เป็นผลจากการขัดเกลาทางสังคมที่อบรมสั่งสอนบทบาททางเพศของชายและหญิงต่างกัน โดยเด็กชายจะถูกสอนให้ก้าวร้าว เป็นฝ่ายรุก ขณะที่เด็กหญิงถูกสอนให้เรียบร้อยสงบเสงี่ยม โดยพ่อแม่จะให้อิสระกับลูกชายมากกว่าลูกสาว และสุดท้ายโครงสร้างทางสังคมที่กีดกันเพศหญิง เปิดโอกาสให้ผู้ชายมากกว่าในเรื่องการประกอบอาชีพการงาน ดังนั้นประสบการณ์ทางสังคม โอกาสทางสังคม การมีอำนาจอันชอบธรรมจึงจำกัดการมีส่วนร่วมในการกระทำผิดของเพศหญิงด้วย

ชนชั้นทางสังคม ชนชั้นล่างมีแนวโน้มการกระทำผิดมากกว่าชนชั้นสูงซึ่งอธิบายได้ว่า ความยากลำบากในการครองชีพของคนจนอาจกดดันให้คนเหล่านี้กระทำความผิด ขณะเดียวกันจะพบว่าชนชั้นสูงก็มีแนวโน้มในการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ การรับสินบน หรือการปั่นหุ้นมากกว่า

พฤติกรรมการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน

เด็กและเยาวชน (อายุเกิน 7 ปีบริบูรณ์ แต่ไม่ถึง 18 ปีบริบูรณ์) เป็นทรัพยากรที่สำคัญของชาติ เป็นอนาคตของชาติ แต่ยังเป็นวัยที่กำลังเจริญเติบโต อยากรู้ อยากเห็น ชอบเลียนแบบ และแสดงออก มีอารมณ์รุนแรง ไม่ค่อยยับยั้งชั่งใจ อ่อนความรู้และค่อยประสบการณ์ จึงอาจจะหลงผิดหรือถูกชักจูงไปในทางที่ผิดง่าย ดังนั้นเมื่อเด็กและเยาวชนกระทำความผิดจึงไม่ควรถูกลงโทษแบบเดียวกับผู้ใหญ่ ซึ่งการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนนั้นมีสาเหตุมาจากปัจจัยต่าง ๆ มากมาย ซึ่งในที่นี้ ปกรณ์ (2553: 195-207) ได้แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ ปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอก ดังนี้

1. ปัจจัยภายใน หมายถึง ปัจจัยที่เป็นสาเหตุมาจากตัวของเด็กและเยาวชน ได้แก่ สาเหตุด้านชีวภาพ โดยเกิดจากการบกพร่องของส่วนต่างๆในร่างกาย และด้านจิตใจ ที่แสดงออกมาในลักษณะอารมณ์ ความคิด บุคลิกที่ผิดปกติ

2. ปัจจัยภายนอก หมายถึง สาเหตุจากภายนอกที่มีส่วนผลักดันหรือชี้้นำให้เด็กและเยาวชนกระทำความผิด คือ สาเหตุทางสิ่งแวดล้อมและสังคมซึ่งถือว่าเป็นสาเหตุที่สำคัญที่สุด อาจแบ่งออกได้เป็น 3 ประการ คือ ด้านครอบครัว ด้านละแวกบ้านและชุมชน ด้านสื่อสารมวลชน ดังนี้

2.1 สิ่งแวดล้อมทางด้านครอบครัว โดยปกติครอบครัวที่เป็นปกติสุขย่อมจะทำให้สมาชิกในครอบครัวมีสุขภาพจิตที่ดี เมื่อบุคคลมีสุขภาพจิตดี ก็มีผลทำให้บุคลิกภาพดีด้วยนับเป็นสิ่งยึดเหนี่ยวมิให้บุคคลกระทำผิดได้ง่าย ในทางกลับกัน หากครอบครัวไม่ปกติสุข สมาชิกในครอบครัวก็จะมีสุขภาพจิตไม่ดีหรือผิดปกติ เป็นผลให้บุคลิกภาพไม่ดี ไปสู่การมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนในที่สุด

2.2 สิ่งแวดล้อมทางด้านละแวกบ้านและชุมชน สภาพของสังคมและวัฒนธรรมของละแวกบ้านมีอิทธิพลต่อความประพฤติของเด็กและเยาวชนที่อยู่ในบริเวณนั้น ดังจะเห็นได้ว่าชุมชนที่มีความประพฤติและวัฒนธรรมไปในทางใดแล้ว บุคคลในชุมชนนั้นก็มักจะมีความประพฤติไปในทิศทางเดียวกัน

2.3 สื่อสารมวลชน นับว่ามีอิทธิพลต่อการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนอยู่มาก ถึงแม้จะไม่ใช่ว่าเหตุแห่งการกระทำผิดโดยตรงก็ตาม แต่ก็เป็ผลทางอ้อมที่โน้มน้าวจิตใจและทัศนคติของเด็กให้เห็นผิดเป็นชอบได้ สัญชาตญาณของเด็กนั้นชอบเลียนแบบอยู่แล้ว เมื่อได้ตัวอย่างจากภาพยนตร์ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ก็เก็บเอาไปเลียนแบบ

การควบคุมพฤติกรรมเบี่ยงเบน

สังคมจะประสบปัญหาต่างๆเมื่อมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนเกิดขึ้น ดังนั้นผู้ที่ทำหน้าที่รับผิดชอบโดยตรงจึงต้องพยายามหาทางควบคุมผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนเพื่อให้เกิดความเป็นระเบียบเรียบร้อยในสังคม โดยการลงโทษผู้กระทำผิด หรือดึงผู้เบี่ยงเบนให้กลับมาปฏิบัติตามมาตรฐานเดิม

การควบคุมอาจจะออกมาในรูปแบบให้สมาชิกควบคุมกันเองอย่างไม่เป็นทางการ เช่น การชูปะนันนา การวิพากษ์วิจารณ์ การเยาะเย้ย เหยียดหยาม เป็นต้น นอกจากควบคุมโดยการลงโทษแล้วกลุ่มอาจใช้วิธีการควบคุมสมาชิกมิให้มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนโดยการให้รางวัลแก่ผู้ปฏิบัติตาม เช่น ยกย่องชมเชย ให้ตำแหน่ง ให้สิ่งตอบแทนเป็นวัตถุ เป็นต้น สำหรับในสังคมสมัยใหม่ที่มีขนาดใหญ่ และประกอบด้วยคนจำนวนมากที่มีความหลากหลายในความเชื่อและค่านิยม การควบคุมจะต้องเป็นทางการ กระทำโดยองค์กรของรัฐที่มีอำนาจตามกฎหมายซึ่งได้แก่ ตำรวจ ศาล และฝ่ายราชทัณฑ์ ซึ่งจะทำหน้าที่จับกุมผู้กระทำผิดมาลงโทษตามกฎหมายที่กำหนดไว้ การอบรมให้รู้ระเบียบของสังคมก็มีบทบาทสำคัญในการควบคุมสมาชิกไม่ให้เบี่ยงเบน ซึ่งต้องอบรมปลูกฝังกันมาตั้งแต่เด็กให้ยอมรับและปฏิบัติตามบรรทัดฐาน ตลอดจนปลูกฝังความเชื่อทางศาสนาให้มี

ความเชื่อในเรื่องบาปบุญคุณโทษ ความดีชั่ว จนกลายเป็นความสำนึกผิดตัวและคอยควบคุมตนเอง มิให้กระทำผิดหรือเรียกว่าเป็นการควบคุมภายใน (จำนง อภิวัฒน์สิทธิ์ และคณะ, 2547: 152-153)

ทฤษฎีที่เกี่ยวกับพฤติกรรมเบี่ยงเบน

ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมเบี่ยงเบนนั้น ได้มีการตั้งทฤษฎีไว้เป็นจำนวนมาก แต่งานวิจัยนี้จะนำเสนอแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวกับพฤติกรรมเบี่ยงเบนในส่วนของวัยรุ่นเพียง 3 ทฤษฎี ได้แก่ ทฤษฎีวิวัฒนธรรมรองของเด็กกระทำผิด ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม และทฤษฎีปฏิสัมพันธ์ทางสัญลักษณ์ ตามลำดับดังนี้

1. ทฤษฎีวิวัฒนธรรมรองของเด็กกระทำผิด (Delinquent Subculture Theory)

ทฤษฎีนี้จะเชื่อว่าพฤติกรรมเบี่ยงเบนมีนัยสำคัญกับวัฒนธรรมย่อยของสังคม ผู้คนทั้งหลายที่ถูกปฏิเสธจากธรรมเนียมประเพณีของสังคมต่างพยายามมองหา “เพื่อน” ซึ่งมีวัฒนธรรมย่อยต่างบรรทัดฐานเช่นเดียวกับตนเอง และพยายามสร้างสถานภาพ ระเบียบ แบบแผน และสร้างการยอมรับในกลุ่มเหล่านี้ขึ้น จากนั้นก็ให้การขัดเกลาทางสังคมเกี่ยวกับวัฒนธรรมย่อยต่างบรรทัดฐานแก่กัน (จุฑารัตน์, 2551: 246)

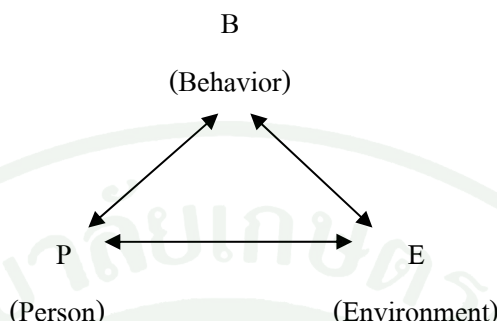
Cohen (1971 cited in Light, jr. and Keller, 1982) มองว่า กลุ่มวัยรุ่นชนชั้นล่างเป็นกลุ่มที่มีแนวโน้มเกิดพฤติกรรมเบี่ยงเบนมาก เนื่องจากสังคมทั่วไปยอมรับความสำเร็จจากความมั่งคั่ง และยังสร้างกลไกดักไว้ทุกทาง วัยรุ่นเหล่านั้นรู้ว่าพวกเขามีพื้นฐานสนับสนุนน้อยมากที่จะนำไปสู่เงื่อนไขแห่งความสำเร็จดังกล่าว ดังนั้น พวกเขาจึงสร้างวัฒนธรรมย่อยในการกระทำผิดขึ้น และยึดถือเป็นแบบอย่างบุคลิกภาพที่น่าขบถของสรรเสริญและปฏิบัติไปตามวิธีการนั้น เพราะเป็นช่องทางที่พวกเขาสามารถกระทำได้

2. ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม (Social Learning Theory)

ทฤษฎีนี้จะเชื่อว่ามนุษย์เรียนรู้เทคนิคและทัศนคติของพฤติกรรมเบี่ยงเบน จากการมีความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดกับผู้มีพฤติกรรมนั้น จึงเกิดการเรียนรู้พฤติกรรมนั้นมา

Bandura (1978 cited in Shaffer, 2009) เชื่อว่ามนุษย์ไม่ได้เกิดมามีพฤติกรรมรุนแรง แต่ได้เรียนรู้ที่จะก้าวร้าวจากประสบการณ์ชีวิต ซึ่งรวมไปถึงการสังเกตพฤติกรรมของคนอื่นที่แสดงความ

ก้าวร้าว เพื่อมุ่งหวังผลที่ได้จากความก้าวร้าวนี้ นอกจากนี้เบนดูรายังสร้างแผนภูมิที่แสดงความสัมพันธ์ต่อเนื่องในการเรียนรู้ทางสังคมของบุคคล (ภาพที่ 1) ดังนี้

ภาพที่ 1 ปัจจัยสามปัจจัยซึ่งกำหนดซึ่งกันและกัน

ที่มา: Bandura's model of reciprocal determinism. (Bandura, 1999, 21-47)

ทฤษฎีนี้ให้ความสำคัญกับการเรียนรู้โดยการเลียนแบบ โดยกล่าวว่าการเลียนแบบเป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยอาศัยการสังเกตพฤติกรรมจากตัวแบบเป็นผลให้เกิดพฤติกรรมใหม่ๆ โดยไม่ต้องลองผิดลองถูก ซึ่งจะทำให้เสียเวลามากกว่า ซึ่งในชีวิตประจำวัน เมื่อบุคคลเติบโตขึ้น ตัวแบบของคนนั้นก็จะมีมากขึ้น การเรียนรู้ทางสังคมจะเกิดขึ้นกับบุคคลตลอดเวลา โดยที่บุคคลไม่ทันรู้ตัว ในที่นี้ผู้วิจัยจะขอกล่าวถึงแหล่งการเรียนรู้ทางสังคมที่สำคัญ 3 แหล่ง คือ ครอบครัว กลุ่มเพื่อน และสื่อมวลชน (โสภณัท นุชนาถ, 2542: 40-42) ดังนี้

2.1 การเรียนรู้ทางสังคมในครอบครัว ครอบครัวเป็นแหล่งการถ่ายทอดทางสังคม แหล่งแรกของคนส่วนมาก โดยสมาชิกที่อาวุโสกว่าจะเป็นตัวแบบให้สมาชิกที่อายุน้อยกว่า การเรียนรู้ทางสังคมอาจไม่เป็นไปตามความประสงค์ของพ่อแม่เสมอไป เช่น พ่อแม่สอนลูกไม่ให้ลูกสูบบุหรี่ แต่ลูกกลับสูบบุหรี่ อาจเป็นเพราะว่าพ่อแม่สอนลูกด้วยคำพูดเพียงอย่างเดียว แต่พ่อแม่เองยังคงสูบบุหรี่ให้ลูกเห็น ซึ่งหมายความว่า ระหว่างการสอนอย่างตั้งใจด้วยคำพูดกับการแสดงพฤติกรรมโดยไม่ตั้งใจ ลูกเลือกที่จะแสดงออกตามพฤติกรรมที่แสดงออกของผู้ใหญ่มากกว่าคำพูด ดังนั้นการจะสอนลูกหลานในครอบครัวให้ได้ผลดีที่สุด พ่อแม่จะต้องสอนโดยการแสดงพฤติกรรมให้สอดคล้องกับคำพูดของตน

2.2 การเรียนรู้ทางสังคมในกลุ่มเพื่อน วัยรุ่นเป็นวัยที่ได้รับอิทธิพลจากกลุ่มเพื่อนมากที่สุด โดยวัยรุ่นที่คบหาเพื่อนที่ดีก็มีแนวโน้มการเรียนรู้ของพฤติกรรมไปในทางที่ดี ในทางตรงกันข้ามวัยรุ่นที่คบหาสมาคมเพื่อนที่ไม่ดี ก็มีแนวโน้มที่จะมีพฤติกรรมไปในทางที่ไม่ดี การที่วัยรุ่นได้

มีโอกาสคบหาสมาคมกับกลุ่มเพื่อนไม่ว่าจะเป็นกลุ่มเพื่อนชนิดใดก็จะเป็นสิ่งผลักดันให้วัยรุ่นเกิดการเรียนรู้ในการปรับตัวเข้ากับสมาชิกในกลุ่มได้ ซึ่งก็จัดว่าเป็นการเรียนรู้ทางสังคมแบบหนึ่ง

2.3 การเรียนรู้ทางสังคมจากสื่อมวลชน สื่อมวลชนมีความสำคัญมากในการเรียนรู้ทางสังคม เพราะจัดเป็นการเรียนรู้ทางสังคมจากการที่มีตัวแบบเป็นสัญลักษณ์ โดยอิทธิพลของสื่อมวลชนมีทั้งทางบวกและทางลบ ดังนั้นการเสนอข่าวสาร สารระบับเทิงทางสื่อมวลชน ควรจะได้มีการพิจารณากันอย่างละเอียดรอบคอบถึงผลได้เสียที่จะตามมาภายในสังคมด้วย โดยเฉพาะต่อตัวเด็กและวัยรุ่น

ซึ่งทางผู้วิจัยจะให้รายละเอียดเพิ่มเติมของแหล่งเรียนรู้ทางสังคมทั้ง 3 แหล่งนี้ไว้ในหัวข้อแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมทางสังคม

3. ทฤษฎีปฏิสัมพันธ์ทางสัญลักษณ์ (Symbolic Interactionism)

ทฤษฎีนี้สามารถนำมาใช้อธิบายพฤติกรรมเบี่ยงเบนได้ โดยยึดจากหลักการพื้นฐานของทฤษฎีปฏิสัมพันธ์ทางสัญลักษณ์ 3 ประการดังนี้ (Blumer, 1969 อ้างใน จุฑารัตน์, 2551)

3.1 มนุษย์กระทำการโต้ต่อสิ่งต่างๆ บนพื้นฐานของความหมายที่สิ่งนั้นมีต่อเขา

สามารถอธิบายได้ว่า ความเป็นพฤติกรรมเบี่ยงเบนไม่ได้ขึ้นอยู่กับกระทำนั้นๆ ที่เป็นรูปแบบเฉพาะ แต่ขึ้นอยู่กับทำให้คุณค่าความหมายของบุคคลต่อสิ่งนั้นๆ หรือการกระทำนั้นๆ ว่าเบี่ยงเบนหรือไม่ กล่าวอีกนัยหนึ่ง การกระทำต่างๆ ไม่ได้เป็นพฤติกรรมเบี่ยงเบนในตนเอง แต่พฤติกรรมเบี่ยงเบนเป็นคุณสมบัติหรือความหมายที่มอบให้กับพฤติกรรมนั้นๆ

3.2 ความหมายของสิ่งนั้นได้รับมาจากหรือเกิดจากปฏิสัมพันธ์ทางสังคมที่บุคคลหนึ่งมีต่ออีกบุคคลหนึ่ง

สามารถอธิบายได้ว่า บุคคลจะแปลความหมายพฤติกรรมที่กระทำต่อกันและกันว่าเป็นพฤติกรรมเบี่ยงเบน และในทำนองเดียวกัน บุคคลก็จะนำเอาจุดยืนที่บุคคลอื่นมีต่อพฤติกรรมของเขามาใช้ และด้วยวิธีนี้จึงเรียกพฤติกรรมนี้ว่าเป็นพฤติกรรมเบี่ยงเบน

3.3 ความหมายเหล่านี้ได้รับการเลือกสรรและเปลี่ยนแปลงแก้ไขผ่านทางกระบวนการตีความที่บุคคลนำมาใช้ในการจัดการกับสิ่งต่างๆ ที่เขาเผชิญหน้าอยู่

สามารถอธิบายได้ว่า การกระทำจะถูกตีความว่าอย่างไร ย่อมขึ้นอยู่กับทิศทางหรือสถานการณ์ของปฏิสัมพันธ์จะถูกให้นิยามโดยผู้มีส่วนเกี่ยวข้องเป็นสำคัญ ซึ่งผู้มีปฏิสัมพันธ์มักจะให้ความสนใจเป็นการเฉพาะเจาะจงต่อสถานการณ์และการก่อตัวของรูปการณ์ภายใต้บริบทของปฏิสัมพันธ์ทางสัญลักษณ์ที่เผชิญหน้าอยู่

ดังนั้นจากแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับพฤติกรรมเบี่ยงเบน อาจสรุปได้ว่าพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของวัยรุ่นอันได้แก่ การใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดด้านข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่มีลักษณะลามกอนาจาร การใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดด้านการใช้ข้อความที่ไม่สุภาพ การใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดด้านข้อมูลคอมพิวเตอร์อันเป็นเท็จ เพื่อสร้างความเสียหายแก่ผู้อื่น และการพนันฟุตบอลออนไลน์ นั้นจัดว่าเป็นพฤติกรรมเบี่ยงเบน เนื่องจากพฤติกรรมเหล่านี้เป็นพฤติกรรมที่ไม่เป็นไปตามที่สังคมคาดหวัง และผิดต่อกฎเกณฑ์ของสังคม ซึ่งพฤติกรรมนี้อาจจะเกิดจากการบังเอิญ หรือความประมาทอันแก้ไขได้ และพฤติกรรมที่เกิดจากนิสัย จิตใจที่สะสมมาด้วยเหตุใดก็ตาม แม้จะถูกลงโทษแล้วก็ยังกระทำอีก โดยสามารถนำทฤษฎีที่เกี่ยวข้องมาอธิบายได้แก่ ทฤษฎีวิวัฒนาการของเด็กรกระทำผิด ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม และทฤษฎีปฏิสัมพันธ์ทางสัญลักษณ์

แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมการกระทำผิดผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต

คอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ตเป็นเทคโนโลยีที่ประดิษฐ์ขึ้นมาด้วยความต้องการให้มีการนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่มนุษย์ แต่เมื่อใดก็ตามที่มีคุณอนันต์ก็ย่อมมีโทษมหันต์ที่แปรผกผันตามกัน พฤติกรรมการกระทำผิดทางด้านเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์จึงแพร่กระจายไปสู่สังคมในระดับโลกอย่างรวดเร็วทั้งในองค์กรของรัฐ องค์กรเอกชน ประชาชนทั่วไป รวมไปถึงวัยรุ่นที่กำลังจะเป็นกำลังของชาติในภายภาคหน้า โดยการกระทำผิดด้านนี้เป็นผลข้างเคียงที่ไม่พึงปรารถนาให้เกิดขึ้นแต่ไม่อาจยับยั้งได้ จากการปฏิวัติเทคโนโลยีทำให้เกิดความเจริญก้าวหน้าทางวัตถุ ก่อให้เกิดช่องโอกาสในการกระทำผิดรูปแบบใหม่ๆที่ใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ซึ่งมีความสลับซับซ้อนยากแก่การสืบสวนเป็นเครื่องมือกระทำผิด เนื่องจากจำเป็นต้องมีเจ้าหน้าที่ที่มีความสามารถเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน และมีกฎหมายพิเศษจึงจะลงโทษเอาผิดได้ (จุฑารัตน์, 2552: 150-151) พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดจึงเป็นสิ่งท้าทายสังคมในการจัดการกับปัญหานี้ ซึ่งลักษณะของพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ บางพฤติกรรมผิดกฎหมาย และบางพฤติกรรมไม่ผิดกฎหมาย แต่ผิดความคาดหวังของสังคมโดยรวม ซึ่งพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตด้านที่ผิดกฎหมายเทียบจากพระราชบัญญัติดังนี้

1. พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ.2550 มาตรา 14

และมาตรา 16 ประกาศเมื่อวันที่ 18 มิถุนายน 2550 และ มีผลวันที่ 18 กรกฎาคม 2550 เนื่องจาก ปัจจุบันคอมพิวเตอร์ได้เข้ามามีบทบาทและเป็นส่วนหนึ่งในชีวิตประจำวันของเราไปแล้ว ไม่ว่าจะเป็นหน่วยงาน องค์กรต่างๆภาครัฐ เอกชน คนทำงาน นักศึกษา นักเรียน ก็ล้วนเกี่ยวข้องกับคอมพิวเตอร์ทั้งสิ้น ซึ่งมีการใช้งานคอมพิวเตอร์โดยมิชอบโดยบุคคลใดๆ ก็ตามที่ส่งผลกระทบต่อบุคคลอื่น รวมไปถึงการใช้งานคอมพิวเตอร์ในการเผยแพร่ข้อมูลที่เป็นเท็จหรือมีลักษณะลามกอนาจาร จึงต้องมีมาตรการขึ้นมาเพื่อเป็นการควบคุมนั่นเอง

พระราชบัญญัตินี้จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดการกระทำความผิดทางคอมพิวเตอร์ และให้การใช้งานคอมพิวเตอร์ในประเทศไทยของเราเป็นไปในทางที่สร้างสรรค์ (ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 124 ตอนที่ 27 ก, 2550)

กรณีเข้าข่ายความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ที่นำมาใช้ในงานวิจัยนี้คือ มาตรา 14 และ มาตรา 16 มีดังนี้

มาตรา 14

1. นำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ปลอม ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน หรือ ข้อมูลคอมพิวเตอร์อันเป็นเท็จ โดยประการที่น่าจะเกิดความเสียหายแก่ผู้อื่นหรือประชาชน
2. นำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์อันเป็นเท็จ โดยประการที่น่าจะเกิดความเสียหายต่อความมั่นคงของประเทศหรือก่อให้เกิดความตระหนกแก่ประชาชน
3. นำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ใดๆ อันเป็นความผิดเกี่ยวกับความมั่นคงแห่งราชอาณาจักรหรือความผิดเกี่ยวกับการร้ายตามประมวลกฎหมายอาญา
4. นำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ใดๆ ที่มีลักษณะอันลามก และข้อมูลคอมพิวเตอร์นั้น ประชาชนทั่วไปอาจเข้าถึงได้
5. เผยแพร่หรือส่งต่อข้อมูลคอมพิวเตอร์โดยรู้อยู่แล้วว่าเป็นข้อมูลตาม(1) (2) (3) หรือ (4)

มาตรา 16

นำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ที่ประชาชนทั่วไปอาจเข้าถึงได้ ซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่ปรากฏเป็นภาพของผู้อื่น ที่เกิดจากการสร้างขึ้น ต่อเติม หรือดัดแปลง โดยประการที่น่าจะทำให้ผู้อื่นนั้นเสียชื่อเสียง ถูกดูหมิ่น ถูกเกลียดชัง หรือได้รับความอับอาย

2. พระราชบัญญัติการพนัน พุทธศักราช 2478 หมายความว่าด้วยการพนันมีลักษณะเป็นการควบคุมและปราบปราม เนื่องจากในอดีตที่ผ่านมาการแสวงหาประโยชน์จากการเล่นการพนันโดยการเก็บภาษีอากรบ่อนเบี้ย(ค่าธรรมเนียม)จากบ่อนการพนันต่างๆในสมัยรัชกาลที่ 5 พบว่าเกิดปัญหาอาชญากรรมมากขึ้นในหัวเมืองต่างๆ ซึ่งสาเหตุของปัญหาที่สำคัญมาจากการเล่นการพนัน จึงได้ประกาศยกเลิกบ่อนเบี้ยแบบค่อยเป็นค่อยไป ซึ่งจะเห็นได้ว่าประเทศไทยได้เปลี่ยนนโยบายเกี่ยวกับการพนัน จากการแสวงหาผลประโยชน์มาเป็นการควบคุมและปราบปรามแทน (ราชกิจจานุเบกษา, 2478)

พระราชบัญญัติการพนัน พุทธศักราช 2478 ที่นำมาใช้ในงานวิจัยนี้คือ มาตรา 4 วรรค 2 ดังนี้

มาตรา 4 วรรค 2

การเล่นที่ระบุไว้ในบัญชี ข.¹ หรือการเล่นซึ่งมีลักษณะคล้ายกัน หรือการเล่นอื่นใด ซึ่งรัฐมนตรีเจ้าหน้าที่ได้ออกกฎกระทรวงระบุเพิ่มเติมไว้ จะจัดให้มีขึ้นเพื่อเป็นทางนำมาซึ่งผลประโยชน์แก่ผู้จัดโดยทางตรงหรือทางอ้อมได้ต่อเมื่อรัฐมนตรีเจ้าหน้าที่หรือเจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาตเห็นสมควรและออกใบอนุญาตให้ หรือมีกฎกระทรวงอนุญาตให้จัดขึ้นโดยไม่ต้องมีใบอนุญาต

โดยผู้วิจัยได้แบ่งพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของวัยรุ่นตอนกลางไว้ 4 ด้าน ดังนี้

1. ด้านข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่มีลักษณะลามกอนาจาร มีดังนี้

¹ ดูรายละเอียดในภาคผนวก ก

1.1 การเข้าไปดูข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่มีลักษณะอันลามกอนาจาร ได้แก่ การเข้าไปดูภาพเปลือยของทั้งเพศชายและเพศหญิง ข้อความที่แสดงถ้อยคำที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับกิจกรรมทางเพศ หรือการขอมิเพศสัมพันธ์ ทั้งภาพและข้อความประกอบกันไป หรือคลิปวิดีโอที่เป็นภาพเคลื่อนไหวที่ประกอบไปด้วยการแสดงกิจกรรมทางเพศ ซึ่งในเรื่องการเข้าถึงข้อมูลคอมพิวเตอร์ลามกอนาจารเหล่านั้นเป็นสิ่งที่แพร่หลายในสังคมอินเทอร์เน็ตไปทั่วโลก และมีการเผยแพร่ข้อมูลโดยมิได้มีการปิดกั้น เนื่องจากบรรทัดฐานในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารในแต่ละสังคมนั้นไม่เท่ากัน ในบางสังคม เช่น สังคมตะวันตกอาจมองว่าเป็นเรื่องธรรมดา แต่ในสังคมไทยมองว่าเป็นเรื่องที่ผิดจารีตอันดีงามของสังคม ดังนั้นปัญหาย่อมเกิดขึ้นเมื่อมีการรับรู้ สื่อสาร และเข้าใจไม่ถูกต้อง และแม้ว่าในประเทศไทยนั้นตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 จะระบุไว้ว่าการนำเข้าสู่ข้อมูลที่มีลักษณะอันลามก ที่ประชาชนทั่วไปสามารถเข้าถึงได้มีความผิด แต่ในสภาพความเป็นจริงเว็บไซต์ที่เผยแพร่ข้อมูลลามกอนาจารก็ยังมีให้เห็นอยู่ทั่วไป อีกทั้งยังเข้าถึงได้ง่ายขึ้น

1.2 การนำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ที่มีลักษณะอันลามกอนาจาร ได้แก่ การนำเข้าภาพเปลือยของทั้งเพศชายและเพศหญิง ข้อความที่แสดงถ้อยคำที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับกิจกรรมทางเพศ หรือการขอมิเพศสัมพันธ์ ทั้งภาพและข้อความประกอบกันไป หรือคลิปวิดีโอที่เป็นภาพเคลื่อนไหวที่ประกอบไปด้วยการแสดงกิจกรรมทางเพศ โดยข้อมูลคอมพิวเตอร์นั้นประชาชนทั่วไปอาจเข้าถึงได้

1.3 การเผยแพร่หรือส่งต่อข้อมูลที่มีลักษณะอันลามกอนาจาร ได้แก่ การส่งต่อภาพเปลือยของทั้งเพศชายและเพศหญิง ข้อความที่แสดงถ้อยคำไม่สุภาพ ทั้งภาพและข้อความประกอบกันไป หรือคลิปวิดีโอที่เป็นภาพเคลื่อนไหวที่ประกอบไปด้วยการแสดงกิจกรรมทางเพศ ไปให้บุคคลอื่นๆ หรือไปเผยแพร่ในเว็บไซต์ต่างๆ โดยที่ตนเองอาจจะไม่ได้เป็นผู้นำเข้าข้อมูลนั่นเอง

2. ด้านการใช้ถ้อยคำที่ไม่สุภาพผ่านทางอินเทอร์เน็ต มีดังนี้

2.1 การพิมพ์ข้อความที่หยาบคาย ได้แก่ การพิมพ์ข้อความด้วยถ้อยคำที่ไม่สุภาพ หรือคำสบถต่างๆผ่านทางอินเทอร์เน็ต

2.2 การพิมพ์ข้อความเกี่ยวกับเพศสัมพันธ์ ได้แก่ การพิมพ์ข้อความที่มีเจตนาแสดงความต้องการทางเพศผ่านทางอินเทอร์เน็ต

การพิมพ์ข้อความผ่านทางเครือข่ายอินเทอร์เน็ต รวมทั้งการสนทนาผ่านโปรแกรมแชท(Chat) และการพิมพ์ข้อความแสดงความคิดเห็นส่วนตัวผ่านทางหน้ากระดานสนทนา(Webboard)ต่างๆ หรือแม้กระทั่งเว็บไซต์สังคมออนไลน์ซึ่งเป็นส่วนตัว โดยเป็นการกระทำที่ไม่เห็นหน้าตา หรือไม่รู้จักเป็นการส่วนตัว โดยเฉพาะการสนทนาผ่านโปรแกรมแชทที่บางครั้งอาจไม่ทราบว่าคู่สนทนาแท้จริงมีบุคลิก อุปนิสัยอย่างไร โดยการสนทนานั้นอาจเป็นการเกี่ยวพาราสี คุยเรื่องทางเพศ พิมพ์คำพูดหยาบคายในรูปแบบต่างๆ และคำสบถที่เห็นกันบ่อยๆ การล่อลวงคู่สนทนาที่อยู่ห่างไกลไม่มากนัก ซึ่งสามารถพบเห็นได้ตามสื่อต่างๆ โดยเฉพาะวัยรุ่นที่เป็นวัยที่ถูกชักจูงได้ง่าย และยังเป็นการเสียเวลาไม่คุ้มค่าในการเข้าไปใช้อินเทอร์เน็ต อีกทั้งยังเป็นการฝึกนิสัยผ่านหน้าจอจนกลายเป็นคนที่มีปฏิสัมพันธ์กับคนทั่วไป เพื่อนฝูง และครอบครัวน้อยลง

3. ด้านข้อมูลคอมพิวเตอร์อันเป็นเท็จ เพื่อสร้างความเสียหายแก่ผู้อื่น มีดังนี้

3.1 การนำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ด้วยข้อมูลคอมพิวเตอร์อันเป็นเท็จ ได้แก่ การนำเข้าสู่ข้อความที่เป็นเท็จ รูปภาพผู้อื่นที่ผ่านการดัดแปลง หรือทั้งภาพและข้อความประกอบกันไป โดยน่าจะเกิดความเสียหายแก่ผู้อื่น หรือจงใจให้ผู้อื่นเกิดความเสียหาย

3.2 การเผยแพร่หรือส่งต่อข้อมูลคอมพิวเตอร์อันเป็นเท็จ ได้แก่ การส่งต่อข้อความที่เป็นเท็จ รูปภาพผู้อื่นที่ผ่านการดัดแปลง หรือทั้งภาพและข้อความประกอบกันไป โดยน่าจะเกิดความเสียหายแก่ผู้อื่น หรือจงใจให้ผู้อื่นเกิดความเสียหายไปให้บุคคลอื่นๆ หรือไปเผยแพร่ในเว็บไซต์ต่างๆ โดยที่ตนเองอาจจะไม่ได้เป็นผู้นำเข้าสู่ข้อมูลนั่นเอง

ปัจจุบันอินเทอร์เน็ตได้กลายเป็นสื่อที่สะดวกต่อการหมิ่นประมาทและทำให้ผู้อื่นเสียชื่อเสียง เพราะนอกจากจะสามารถแพร่กระจายถ้อยคำเหล่านั้นไปได้อย่างกว้างขวางและรวดเร็วแล้ว ตัวผู้กระต่ายยังสามารถอำพรางตนเองไม่ให้ผู้อื่นเสียหายรู้ว่าตนเป็นผู้หมิ่นประมาท ทำให้ยากต่อการนำตัวมาลงโทษ หรือเรียกร้องความเสียหาย ความเสียหายที่เกิดขึ้นจึงเป็นวงกว้างมากกว่าการกระทำผิดผ่านสื่อชนิดอื่น ลักษณะการหมิ่นประมาทที่พบเห็นได้ผ่านทางอินเทอร์เน็ต คือ การเขียนข้อความ หรือแสดงความคิดเห็น เิงใส่ความผู้อื่น ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการทำงาน การเงิน หรือพฤติกรรมโดยทั่วไปในลักษณะเจาะจงหรือง่ายต่อการเข้าใจว่าผู้ที่ถูกกล่าวถึงคือบุคคลใด จนบางครั้งอาจมีการใช้รูปถ่ายกำกับไว้ด้วย รวมไปถึงการดัดต่อรูปถ่าย แต่งเติมรูปบุคคลอื่นแล้วนำไปเผยแพร่ทางอินเทอร์เน็ต ทั้งนี้เรื่องที่เขียนอาจเป็นความจริงหรือเท็จ โดยมีวัตถุประสงค์ให้ผู้อื่นเกิดความเสียชื่อเสียง ถูกเกลียดชัง

อย่างไรก็ตามเนื่องจากกฎหมายนั้น ความผิดฐานหมิ่นประมาทเป็นความผิดยอมความกันได้ ไม่ใช่ความผิดอาญาแผ่นดินที่เจ้าหน้าที่รัฐสามารถเข้าสืบสวนได้ทันที อำนาจของเจ้าหน้าที่รัฐต้องเกิดจากการร้องทุกข์ของผู้เสียหาย ดังนั้นแม้การหมิ่นประมาทจะมีความรุนแรง และก่อให้เกิดความเสียหายต่อบุคคลใดบุคคลหนึ่งมากเพียงใด รัฐคงไม่สามารถดำเนินการใดๆได้ หากไม่มีผู้เสียหายเข้าร้องทุกข์ ซึ่งในความเป็นจริงแล้วผู้เสียหายจากการหมิ่นประมาทผ่านทางอินเทอร์เน็ตส่วนใหญ่ไม่ค่อยเข้าร้องทุกข์ โดยจะมีก็เพียงผู้มีชื่อเสียงทางสังคมเท่านั้น (ปรีดาพรรณ พุกษาชีวะ, 2551: 43-44)

4. ด้านการพนันฟุตบอลออนไลน์

เนื่องจากการกระทำผิดผ่านทางคอมพิวเตอร์มีลักษณะพิเศษเฉพาะ คือ มีลักษณะไร้พรมแดนทางภูมิศาสตร์ โดยจะเกี่ยวพันกับหลายประเทศ ซึ่งผู้กระทำความผิด ผู้เสียหาย สถานที่เกิดการกระทำความผิด และสถานที่เกิดผลแห่งการกระทำผิดไม่จำเป็นต้องอยู่ในประเทศเดียวกัน ทำให้เกิดปัญหาว่าความผิดเกิดขึ้นในประเทศใด ศาลของประเทศนั้นควรมีอำนาจพิจารณาคดี อีกทั้งแต่ละประเทศมีบรรทัดฐานทางสังคมในเรื่องมาตรฐานทางศีลธรรม และทางกฎหมายแตกต่างกันทำให้ยากแก่การพิจารณา ซึ่งการเล่นการพนันในประเทศที่อนุญาตให้เล่นการพนันได้กับประเทศที่มีกฎหมายกำหนดว่าการเล่นการพนันผิดกฎหมายย่อมแตกต่างกัน ซึ่งการกระทำผิดด้านนี้จัดว่าเป็นการกระทำผิดรูปแบบใหม่ที่ยังท้าทายการควบคุมของกระบวนการยุติธรรมทั่วโลกอย่างยิ่ง (จุฑารัตน์, 2551: 149)

ดังนั้นจึงอาจสรุปได้ว่าพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดนั้นอาจเกิดจากการกระทำโดยตั้งใจ และไม่ตั้งใจเพื่อให้ได้มา เป็นการตอบสนองความต้องการของตนเองโดยมิได้คำนึงถึงความถูกผิดตามหลักเกณฑ์ของสังคมนั้นๆ ซึ่งพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดด้านข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่มีลักษณะลามกอนาจาร ด้านการใช้ถ้อยคำที่ไม่สุภาพผ่านทางอินเทอร์เน็ต ด้านข้อมูลคอมพิวเตอร์อันเป็นเท็จ เพื่อสร้างความเสียหายแก่ผู้อื่น และด้านการพนันบอลออนไลน์ มีเพิ่มขึ้นมากในปัจจุบัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่มวัยรุ่นที่มีความรู้ในเรื่องอินเทอร์เน็ต และใช้เป็นช่องทางในการกระทำพฤติกรรมเหล่านั้น ซึ่งอาจเป็นการกระทำที่อาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่ตนเองและผู้อื่นที่ได้รับผลกระทบอีกด้วย

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมทางสังคม

ความหมายของสิ่งแวดล้อม

สิ่งแวดล้อมนี้เป็นสิ่งแวดล้อมที่มีความเกี่ยวข้องและเป็นแรงผลักดันให้วัยรุ่นมีพฤติกรรมต่างๆเปลี่ยนแปลงไปตามกลุ่มและสังคมของตนเอง โดยจะกล่าวถึงสิ่งแวดล้อมในแง่ของจิตวิทยาและสังคมวิทยา โดยให้ความสำคัญกับสิ่งแวดล้อมว่าเป็นปัจจัยสำคัญในการกำหนดบุคลิกภาพและพฤติกรรมของคน ซึ่งนวลลออ สุภาพล (2541) ได้อธิบายถึงสิ่งแวดล้อมไว้ว่า

สิ่งแวดล้อมหมายถึง วัตถุต่างๆ (Object) แรง (Forces) และเงื่อนไขหรือสภาพการณ์ต่างๆ (Condition) ที่เข้ามาเกี่ยวข้องกับชีวิต

ธรรมชาติของสิ่งแวดล้อมมีอยู่ 3 ประการ คือ

1. คือสิ่งเร้าภายนอกที่มีผลต่ออินทรีย์ และทำให้อินทรีย์มีปฏิกิริยาโต้ตอบ
2. สิ่งแวดล้อมที่มีผลต่ออินทรีย์นั้นจะมีหลายอย่าง และมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องซึ่งกันและกัน คือทำงานร่วมกันและส่งผลต่ออินทรีย์ร่วมกัน
3. สิ่งแวดล้อมต่างๆจะเข้ามาสัมพันธ์กันเป็นพิเศษ และจะเกิดสิ่งเร้าใหม่ที่มีผลต่ออินทรีย์

สิ่งแวดล้อมที่มีผลต่อพฤติกรรมมี 2 ชนิดคือ สิ่งแวดล้อมภายในตนเองและสิ่งแวดล้อมภายนอก ในการศึกษาพฤติกรรมสิ่งแวดล้อมทั้ง 2 อย่างนี้จะส่งผลซึ่งกันและกัน สิ่งแวดล้อมภายนอกมักจะส่งเสริมให้เกิดพฤติกรรม โดยเฉพาะสิ่งแวดล้อมทางสังคมนั้นเป็นองค์ประกอบของสาเหตุการเกิดพฤติกรรมเบี่ยงเบนที่มีความสำคัญ เช่น ครอบครัว ความยากจน สื่อมวลชนที่เผยตัวอย่างที่เลวหรือค่านิยมที่ไม่ดี การคบหาสมาคมกับผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบน เป็นต้น(สนธยา , 2545: 246) ดังนั้นการศึกษาจึงเน้นสถานการณ์ภายนอกที่ทำให้เกิดพฤติกรรมเป็นส่วนใหญ่

ประเภทของสิ่งแวดล้อม

สิ่งแวดล้อมนั้นสามารถแบ่งได้เป็น 2 ประเภทใหญ่ๆซึ่งนวลลออ สุภาพล (2541) ได้จำแนกไว้ คือ

1. สิ่งแวดล้อมทางวัฒนธรรม (Cultural Environment) ที่สำคัญได้แก่ ขนบธรรมเนียม วัฒนธรรม ประเพณี ภาษา สื่อต่างๆทางสังคม สิ่งแวดล้อมทางวัฒนธรรมมีบทบาทในการเสริมสร้างบุคลิกภาพคนได้มาก ประสบการณ์ต่างๆของบุคคลจะขึ้นอยู่กับสิ่งแวดล้อมทางวัฒนธรรม การแสดงพฤติกรรมต่างๆจะเป็นไปตามแนวทางที่ได้เรียนรู้และเข้าใจ
2. สิ่งแวดล้อมระหว่างบุคคล (Interpersonal Environment) เป็นสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล บุคคลหนึ่งจะมีบุคคลอื่นๆเข้าไปเกี่ยวข้อง บุคคลที่เข้าไปเกี่ยวข้องจัดเป็นสิ่งแวดล้อมของบุคคลนั้น ตัวอย่างเช่น พ่อแม่เป็นสิ่งแวดล้อมของลูก เพื่อนๆเป็นสิ่งแวดล้อมของเราในสังคม

ในชีวิตประจำวันบุคคลจะได้เรียนรู้ทางสังคมจากสถาบันสำคัญ ได้แก่ ครอบครัว โรงเรียน กลุ่มเพื่อน กลุ่มอาชีพ สถาบันศาสนา และสื่อมวลชน(สุชา, 2541: 251) โดยในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยจะทำการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับ 3 สถาบัน ได้แก่ รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูจากครอบครัว ลักษณะของกลุ่มเพื่อนในสถานศึกษา และอิทธิพลของสื่อ ดังนี้

1. การอบรมเลี้ยงดูจากครอบครัวแบบรักสนับสนุนและควบคุม

ก่อนที่บุคคลแต่ละคนจะพัฒนาตนเองไปสู่ความสำเร็จในชีวิตจะต้องผ่านการอบรมเลี้ยงดูจากสถาบันหรือตัวแทนต่าง ๆ มากมาย สถาบันเหล่านี้จะเป็นตัวแทนของการอบรมเลี้ยงดูเพื่อถ่ายทอดขนบธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรม ทักษะคติ และค่านิยมให้แก่บุคคลจนเกิดการเรียนรู้และการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปตามความคาดหวังของสังคม โดยสถาบันแรกนั้นคือ ครอบครัว หรือที่บ้าน ซึ่งมีผู้ใหญ่ที่ให้การอบรมเลี้ยงดูในบ้าน ได้แก่ บิดา มารดา หรือผู้ปกครอง โดยบ้านเป็นสถานที่สำคัญที่สุดในการถ่ายทอดความรู้สึก ทักษะคติ อุดมคติ และแนวทางในการดำรงชีวิต (สุชา จันทเฒ, 2541)

ปรณ มณีปรณ (2553: 204-205) กล่าวถึงความสำคัญของครอบครัวว่า ครอบครัวเป็นสังคมแรกของเด็ก ซึ่งเด็กจะรู้สึกว่าเป็นสมาชิกของสังคมนี้ และมีความผูกพันอย่างใกล้ชิดที่สุดที่เด็กได้รับการอบรมบ่มนิสัยให้รู้จักผิดชอบชั่วดี และหน้าที่ของตนในฐานะของสมาชิกคนหนึ่งของสังคม ซึ่งเด็กที่ได้รับการเลี้ยงดูมาในครอบครัวเช่นใด เด็กจะได้รับอิทธิพลทางด้านความประพฤติและทัศนคติอย่างเดียวกับครอบครัวนั้น ซึ่งครอบครัวที่มีสภาพ “บ้านแตก” (Broken Home) คือ ครอบครัวที่มีปัญหาการแตกแยกภายในครอบครัว เช่น บิดามารดาตาย หย่าร้าง เลิกกันไป จะสร้างความกดดันกับจิตใจเด็ก เป็นผลให้นำไปสู่การมีพฤติกรรมเบี่ยงเบน

ความหมายของการอบรมเลี้ยงดู

Green (1964 อ้างใน สมคิด อิศระวัฒน์, 2542: 9) กล่าวว่า การอบรมให้รู้ระเบียบของสังคม เป็นกระบวนการที่เด็กจะได้รับวัฒนธรรม และสร้างบุคลิกภาพและความเป็นตัวของตัวเอง

Craig (1979 อ้างใน สมคิด อิศระวัฒน์, 2542: 9) กล่าวว่า การอบรมเลี้ยงดูคือกระบวนการที่บุคคลได้เรียนรู้การพัฒนา ทัศนคติ ความเชื่อ ค่านิยม ความรู้และความหวังของสังคมตลอดจนการปฏิบัติตนให้เหมาะสมกับบทบาทของงานในสังคมนั้นๆ

สุชา จันทน์เอม (2541: 89) กล่าวว่า การอบรมเลี้ยงดูเป็นกระบวนการที่บุคคลจะต้องพบตั้งแต่เกิดจนตลอดชีวิต เป็นสิ่งสำคัญต่อการพัฒนาชีวิต ช่วยพัฒนาบุคลิกภาพของบุคคลภายใต้ขนบธรรมเนียมประเพณี วัฒนธรรมของสังคม

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าการอบรมเลี้ยงดูเป็นกระบวนการพัฒนาพฤติกรรมของบุคคลตั้งแต่เกิดจนตลอดชีวิต ทั้งในเรื่องทัศนคติ ค่านิยม ขนบธรรมเนียมประเพณี เพื่อให้บุคคลในสังคมมีบุคลิกภาพที่อยู่ในระเบียบอันถูกต้องและดีงามในสังคม

ลักษณะการอบรมเลี้ยงดู

ลักษณะการอบรมเลี้ยงดูมีหลายลักษณะ ซึ่งแบ่งตามวิธีปฏิบัติของพ่อแม่ที่มีต่อเด็ก รูปแบบของการอบรมเลี้ยงดูนั้นมีผลต่อเด็กทั้งในด้านสติปัญญา อุดมคติ ค่านิยม โดยเซอร์ล็อกได้ให้ลักษณะของการอบรมเลี้ยงดูว่ามีรูปแบบต่างๆดังนี้ (Hurlock, 1955, อ้างใน สมคิด อิศระวัฒน์, 2542: 15)

1. การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย คือการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความรักความอบอุ่น มีเหตุผล ให้อิสระแก่เด็กในการแสดงความคิด ได้ตอบ จะทำให้เด็กมีความคิดสร้างสรรค์ สร้างความอบอุ่น และสร้างอารมณ์ที่มั่นคงแก่เด็ก

2. วิธีอบรมเลี้ยงดูแบบควบคุม คือ ลักษณะแบบปฏิบัติของบิดามารดาในลักษณะการออกคำสั่งและควบคุมให้เด็กทำเรื่องต่างๆอยู่เสมอโดยไม่ให้ลูกเป็นตัวของตัวเอง เด็กจะมีลักษณะดังนี้

- มีความเอื้อเฟื้อต่อแม่
- มีวินัยทางสังคมสูง
- สามารถควบคุมตัวเองได้ดี
- มุ่งอนาคตสูงมาก โดยเฉพาะผู้ที่อยู่ในฐานะครอบครัวต่ำ

การอบรมเลี้ยงดูแบบนี้ หากมีการควบคุมปานกลางเด็กจะมีสุขภาพจิตดี เหมาะสมแก่การปลูกฝังคุณธรรมที่ดี

3. วิธีการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผล หมายถึง ลักษณะการปฏิบัติของมารดาโดยอธิบายเหตุผลในขณะที่สนับสนุนหรือห้ามปรามการกระทำของลูก เด็กจะมีลักษณะดังนี้

- รู้จักใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมสูง
- มุ่งอนาคตสูง(อดทนรอได้ เล็งการณ์ไกล บังคับตนเองได้)

4. การเลี้ยงดูแบบลงโทษทางจิต เช่น โดยการว่ากล่าวตักเตือนอยู่ ตีตีสอน ไม่ให้ความรัก คัดสิทธิต่างๆ เด็กจะมีลักษณะดังนี้

- เด็กที่มีฐานะต่ำ จะมุ่งอนาคตสูง

ดวงเดือน พันธุมนาวิน (2536: 23) ได้กล่าวถึงการเลี้ยงดูไว้ 2 แบบ คือ

1. แบบรักสนับสนุน หมายถึง การอบรมเลี้ยงดูที่พ่อแม่แสดงความรักใคร่ต่อบุตรอย่างชัดเจน และยอมให้บุตรของตนมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆตลอดจนเข้าใจความรู้สึกของบุตรเป็นอย่างดี

2. แบบควบคุม หมายถึง การอบรมเลี้ยงดูที่พ่อแม่ลงโทษบุตรของตนเมื่อบุตรแสดงพฤติกรรมที่ไม่เป็นไปตามต้องการ

การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนนั้นจะเป็นการอบรมเลี้ยงดูที่ควบคู่ไปกับการอบรมเลี้ยงดูแบบควบคุมไปพร้อมๆ กันด้วย คือการที่บิดามารดาให้ความรักเอาใจใส่แก่บุตร ให้มีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ แต่ในขณะเดียวกันก็มีการขัดขวางหรือส่งเสริม โดยลงโทษหรือให้รางวัลบุตรด้วยความเหมาะสม ซึ่งจะช่วยให้เด็กมีแนวโน้มที่จะเกิดพฤติกรรมไม่พึงประสงค์น้อยกว่าการเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยเด็ก ใกล้เคียงกับแนวคิดของวิทยากร (2552: 47) ที่ได้กล่าวว่า พ่อแม่ส่วนใหญ่จะรัก ปรารถนาดี และสนับสนุนลูกหลานของตน แต่พ่อแม่ส่วนใหญ่ที่ขาดความรู้ทางด้านจิตวิทยา สังคมวิทยา การเมือง วัฒนธรรม ทำให้พ่อแม่ส่วนใหญ่ปรารถนาดีกับลูกในกรอบความคิดและความเชื่อของตนเอง และมีพฤติกรรมการเลี้ยงดูที่อาจก่อให้เกิดปัญหากับตัววัยรุ่นได้

Simon (1974, อ้างใน สมคิด อิศระวัฒน์, 2542: 25) ได้กล่าวเกี่ยวกับรูปแบบการเลี้ยงดูแบบพ่อแม่ปล่อยปละละเลยไม่เอาใจใส่ ไม่ให้คำแนะนำช่วยเหลือ จะทำให้นุตรมีลักษณะเป็นคนก้าวร้าว ชอบพูดปด เจ้าคิดเจ้าแค้น หนีโรงเรียน ลักเล็กขโมยน้อย หยาดคาย

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าแนวคิดเกี่ยวกับลักษณะการอบรมเลี้ยงดู นั้น แสดงให้เห็นถึงตัวแปรที่เกี่ยวข้องและมีอิทธิพลต่อบุคคลที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนไปจากกฎระเบียบของสังคม ได้แก่ รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูจากครอบครัว ผู้วิจัยจึงสรุปได้ว่าสามารถแยกลักษณะการอบรมเลี้ยงดูออกเป็น 2 แบบ คือ

1. แบบรักสนับสนุนและควบคุม โดยรักและเอาใจใส่ ให้สิทธิในการตัดสินใจและร่วมกิจกรรมต่างๆ ในขณะเดียวกันก็มีการลงโทษด้วยเมื่อกระทำผิด
2. แบบปล่อยปละละเลย ปล่อยให้บุตรทำตามใจชอบ ไม่ใส่ใจว่าบุตรต้องการอะไร ไม่ให้คำปรึกษาแนะนำ

ซึ่งจะทำให้พฤติกรรมต่างๆ ที่แสดงออกมาของเด็กแตกต่างกันไปตามแบบการอบรมเลี้ยงดู และกลายเป็นนิสัยประจำตัวที่แก้ไขได้ยาก

2. ความเหมาะสมของกลุ่มเพื่อนในสถานศึกษา

การคบเพื่อนและกลุ่มเพื่อนเป็นพัฒนาการทางสังคมที่สำคัญของวัยรุ่น อันเป็นพื้นฐานของการเป็นผู้ใหญ่ที่สมบูรณ์ต่อไปในอนาคต การเข้ากลุ่มเพื่อนของวัยรุ่นเป็นธรรมชาติหรือภาวะปกติของวัยรุ่นโดยทั่วไป ทั้งนี้ก็เพื่อเสริมความรู้สึกร่วมกันทางจิตใจของตน และได้มีโอกาสแสดงความสามารถ ความคิดเห็นให้คนอื่นยอมรับเพื่อความเชื่อมั่น ขณะเดียวกันได้มีโอกาสเรียนรู้จากคนอื่นเพื่อปรับปรุงตัวเองให้ดียิ่งขึ้น สำหรับการเข้ากลุ่มของวัยรุ่นนั้นมีความซับซ้อนมากกว่ากลุ่มในวัยเด็ก เพราะต้องอาศัยทักษะทางสังคมและประสบการณ์ทางสังคมแบบผู้ใหญ่ด้วย กล่าวคือสมาชิกของกลุ่มคือตัววัยรุ่นจะต้องเรียนรู้ที่จะยอม หรือประนีประนอมต่อกฎเกณฑ์ หรือประเพณีกลุ่ม เพื่อไม่ให้ขัดแย้งกับความต้องการของตน ซึ่งคือการปรับตัวนั่นเอง จึงเห็นได้ว่ากลุ่มเพื่อนมีอิทธิพลต่อวัยรุ่นมาก ทั้งนี้เพราะว่า (กิตติกร, 2529: 356-357)

2.1 ชีวิตในโรงเรียนหรือสถาบันการศึกษาหรือในกลุ่มทำงาน(สำหรับวัยรุ่นที่ไม่ได้ศึกษา) ผลักดันให้วัยรุ่นได้ใกล้ชิดสนิทสนมกัน ได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นและมีกิจกรรมร่วมกัน เกิดความสนุกสนานเป็นสุข และปรารถนารวมกลุ่มกันขึ้น

2.2 วัยรุ่นอยู่ในช่วงที่จะเริ่มเป็นอิสระจากบ้าน ต้องการเป็นตัวของตัวเอง และแสวงหาสถานที่ใหม่เฉพาะตน เพื่อนหรือกลุ่มเพื่อนจึงมีลักษณะเป็นบ้านใหม่ แทนบ้านเดิมคือครอบครัวของพวกเขานั่นเอง

2.3 สภาพบ้านเดิมทำให้วัยรุ่นสูญเสียความเป็นอิสระ การที่พ่อแม่หรือครอบครัวยังมองเห็นว่าเขาเป็นเด็ก และได้รับการปฏิบัติตอเช่นนั้นตลอดเวลา ซึ่งวัยรุ่นยอมรับได้ยาก

2.4 วัยรุ่นปรารถนาความสนุกสนาน ต้องการแลกเปลี่ยนความคิด ความฝันและความหวังของเขา ซึ่งกลุ่มเพื่อนตอบสนองได้ดีกว่า

2.5 วัยรุ่นปรารถนาจะได้ความเป็นเพื่อนกับเพศตรงข้ามตามธรรมชาติ สิ่งเหล่านี้จะได้จากการเข้ากลุ่มเพื่อนที่มีเพื่อนเพศตรงกันข้ามเป็นสมาชิกของกลุ่มด้วย

Riesman (อ้างใน สุพัตรา, 2546: 60) ได้กล่าวว่ากลุ่มเพื่อนเป็นกลุ่มที่มีความสำคัญมากโดยกลุ่มเพื่อนมีความสำคัญในการอบรม คือ

1. สอนอำนาจที่ไม่ใช่ของใครโดยเฉพาะ เป็นการเรียนรู้กฎเกณฑ์ต่างๆ จากการมีส่วนร่วม เช่น การเล่นฟุตบอล ถ้าฝ่าฝืนก็จะถูกกีดกันไม่ให้เล่นด้วย ซึ่งในที่สุดบุคคลนั้นก็จะกลายเป็นคนรักษากฎเหมือนคนอื่น ๆ

2. ช่วยให้ทดลองกฎเกณฑ์ของผู้ใหญ่ว่าจะเอาจริงแค่ไหน ปกติถ้าเด็กอยู่กับเพื่อนๆ มักจะกล้าทำ อะไรที่ขัดแย้งหรือลองคิดกับผู้ใหญ่มากกว่าอยู่เพียงคนเดียว แต่ในขณะที่เดียวกันก็จะทดสอบว่ากลุ่มจะขัดแย้งคือคิดกับผู้ใหญ่ได้แค่ไหน และพอจะเชื่อถือฟังพาได้แค่ไหน ซึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับกำลังใจ

3. ถ่ายทอดระเบียบวิธีและคุณค่าที่ผู้ใหญ่ต้องการหรือไปในทางตรงกันข้าม ซึ่งส่วนมากจะถ่ายทอดคุณค่าตามที่ผู้ใหญ่ต้องการ หากกลุ่มสนับสนุนระเบียบและคุณค่านี้

อิทธิพลของกลุ่มเพื่อนกับพฤติกรรมวัยรุ่น

วัยรุ่นเป็นวัยที่ต้องการเพื่อนรุ่นเดียวกันมาก พวกเขาอยากใช้เวลาอยู่กับเพื่อนตามลำพังโดยไม่มีพ่อแม่มาควบคุมดูแล เพราะการใช้ชีวิตกับกลุ่มเพื่อนทำให้พวกเขาทั้งรู้สึกเชื่อมโยงและขณะเดียวกันก็รู้สึกเป็นอิสระจากพ่อแม่ได้ในระดับหนึ่ง ซึ่งเป็นความรู้สึกที่พวกเขาต้องการ เพราะเขากำลังจะพัฒนาเอกลักษณ์หรือความเป็นตัวของตัวเอง ซึ่งเป็นธรรมชาติของวัยรุ่น ดังนั้นกลุ่มเพื่อนจึงมีอิทธิพลต่อวัยรุ่นทั้งในทางบวกและทางลบ ดังนี้ (วิทยากร, 2552: 101-104)

1. อิทธิพลของเพื่อนในทางบวก

เพื่อนจะมีอิทธิพลต่อวัยรุ่นในทางบวกได้ ถ้าเป็นกลุ่มเพื่อนที่มีพัฒนาการสุขภาพจิตที่ดีหรือค่อนข้างดี วัยรุ่นจะเลือกคบคนที่เข้ากันได้และมีอะไรคล้ายๆ กับเขา ดังนั้นวัยรุ่นจึงจะสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับเพื่อน และเลือกเพื่อนที่ดี

การมีกลุ่มเพื่อนสนิทที่ดีจะช่วยให้วัยรุ่นมีพลังงานมากขึ้น มีแรงจูงใจในการฝ่าฟันความสำเร็จและมีพฤติกรรมที่สร้างสรรค์ได้มากขึ้น เพื่อนสนิทที่ดีจะเป็นตัวอย่างที่ดีและชักชวนกันให้คนในกลุ่มมีพฤติกรรมทางสังคมที่เหมาะสม เพื่อนที่ดีจะรับฟัง ยอมรับและเข้าใจปัญหาความคับข้องใจ การทำทนาย และการกังวลซึ่งเป็นปัญหาของวัยรุ่นทั่วไปได้ดีกว่าผู้ใหญ่ เพราะพวกเขาอยู่ในวัยเดียวกัน มีประสบการณ์คล้ายกันมากกว่า

2. อิทธิพลของเพื่อนในทางลบ

วัยรุ่นมีความต้องการการยอมรับ การเห็นด้วย และการเข้าเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มเพื่อน สนับสนุน วัยรุ่นที่รู้สึกโดดเดี่ยว ถูกปฏิเสธจากกลุ่มเพื่อน หรือจากครอบครัว มีแนวโน้มที่จะทำพฤติกรรมเสี่ยง เพื่อให้ตนเองเป็นที่ยอมรับของกลุ่มเพื่อนประเภทที่ชอบทำพฤติกรรมเสี่ยง ในสถานการณ์เช่นนี้ อิทธิพลของกลุ่มเพื่อนจะทำให้วัยรุ่นขาดการตัดสินใจที่ดี และมีแนวโน้มที่จะมีพฤติกรรมเสี่ยงอันตรายเพิ่มขึ้น

กลุ่มเพื่อนสามารถมีอิทธิพลทางลบให้วัยรุ่นกล้าตัดสินใจและทำพฤติกรรมที่ปกติเขามีค่านิยมไม่เห็นด้วยได้ เพราะการได้รับความยอมรับ การเห็นด้วย การเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มเพื่อน มีความรุนแรงมากกว่าค่านิยมทางจริยธรรมที่วัยรุ่นคนนั้นเคยมี วัยรุ่นบางคนยอมเสี่ยงต่อการถูกพ่อแม่ลงโทษ เสี่ยงต่อการติดคุก เพียงเพื่อต้องการให้กลุ่มเพื่อนที่เขารู้สึกเป็นส่วนหนึ่งยอมรับ บางครั้งยอมเปลี่ยนวิธีการแต่งตัว เลิกคบเพื่อนบางคน หรือยกเลิกค่านิยมเดิมๆ เพียงเพื่อจะได้ทำอะไรที่เหมือนกับกลุ่มเพื่อนที่เขาต้องการเป็นสมาชิก วัยรุ่นบางคนแอบใช้ชีวิตอย่างลับๆภายใต้ อิทธิพลของกลุ่มเพื่อนสนิท โดยอาจเรียนเก่ง และมีนิสัยดีเมื่ออยู่กับผู้ใหญ่ แต่มีพฤติกรรมทางลบเมื่ออยู่กับกลุ่มเพื่อน

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าแนวคิดเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมในสถานศึกษา และอิทธิพลของกลุ่มเพื่อนต่อวัยรุ่น นั้น แสดงให้เห็นถึงตัวแปรที่เกี่ยวข้องและมีอิทธิพลต่อบุคคลที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนไปจากกฎระเบียบของสังคม ได้แก่ ลักษณะของกลุ่มเพื่อนในสถานศึกษา ผู้วิจัยจึงสรุปได้ว่าสามารถแยกลักษณะของกลุ่มเพื่อนในสถานศึกษาออกเป็น 2 แบบ คือ

1. กลุ่มเพื่อนในสถานศึกษาที่มีพฤติกรรมเหมาะสม คือ เห็นคุณค่าและความสำคัญของการเรียน จะชักนำให้สนใจติดตามวิชาความรู้ที่ครูอบรมสั่งสอน ขวนขวายและแสวงหาความรู้เพิ่มเติม มีความขยันและอดทนเพื่อให้บรรลุเป้าหมายในการเรียน

2. กลุ่มเพื่อนในสถานศึกษาที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสม คือ ไม่สนใจการเรียน ไม่ให้เวลาทำ การบ้านและทบทวนการเรียน และมีพฤติกรรมในทางที่เสี่ยงด้านต่างๆ ได้แก่ เล่นการพนันออนไลน์ เข้าเว็บโป๊ ใช้คำหยาบในอินเทอร์เน็ต และหมิ่นประมาทผู้อื่นผ่านทางอินเทอร์เน็ต

3.ความเหมาะสมของอิทธิพลของสื่อ

ในปัจจุบันนี้สื่อมวลชนได้เข้ามามีอิทธิพลอย่างมากต่อสังคมไทย ทั้งในรูปแบบของการปลุกฝัง และเปลี่ยนแปลงค่านิยม ทักษะคติ ทัศนคติ รสนิยม รวมไปถึงพฤติกรรมต่างๆของเด็กและเยาวชน

ความหมายของสื่อมวลชน

ณรงค์ สมพงษ์ (2543: 7) ให้ความหมายเกี่ยวกับสื่อมวลชนไว้ว่า เป็นตัวกลางในการนำข่าวสารผ่านไปยังกลุ่มเป้าหมายที่เป็นมวลชน ซึ่งมีอำนาจไม่แน่นอน สื่อมวลชนถือเป็นสถาบันที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อการเผยแพร่ข่าวสารไปสู่มวลชนตลอดอาณาบริเวณกว้างขวางในเวลาใกล้เคียงกันหรือในเวลาเดียวกันโดยใช้วิธีการสื่อสารด้วยสื่อ เมื่อพูดถึงสื่อมวลชนทั่วไปจะหมายถึงหนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ ภาพยนตร์ หรืออื่นๆที่มุ่งเน้นการส่งข่าวสารไปยังมวลชน

วนิดา แสงสารพันธ์ (2551: 25) ให้ความหมายของสื่อที่ใช้ในการสื่อสารมวลชนหรือที่เรียกว่า “สื่อมวลชน” ว่า สื่อที่จะสามารถนำสารจากผู้ส่งสารไปยังผู้รับสารที่มีจำนวนมากได้อย่างรวดเร็วในระยะเวลาเดียวกันหรือใกล้เคียงกัน เช่นหนังสือพิมพ์ สื่อวิทยุกระจายเสียง หรือสื่อวิทยุโทรทัศน์ เป็นต้น

ลักษณะของสื่อมวลชน

ปรมะ สตะเวทิน (2546: 132-136) ได้กล่าวถึงสื่อมวลชนว่ามีลักษณะดังนี้

1. สามารถเข้าถึงผู้รับสารจำนวนมาก
2. ความรวดเร็วในการสื่อสารกับคนจำนวนมาก
3. บรรจุเนื้อหาหลากหลาย
4. นำสารไปสู่ประสาทสัมผัสของผู้รับสาร ซึ่งสามารถรับสารจากสื่อมวลชนได้ 2 ทาง

คือ การเห็น และการได้ยิน โดยอาจแบ่งได้เป็น

สื่อที่รับได้ด้วยการเห็น เช่น หนังสือพิมพ์ นิตยสาร แผ่นพับ เป็นต้น

สื่อที่รับได้ด้วยการได้ยินได้แก่ วิทยุกระจายเสียง

สื่อที่รับได้ด้วยการเห็นและได้ยินได้แก่ โทรทัศน์ และภาพยนตร์

5. ได้รับการสื่อสารกลับที่จำกัด เนื่องจากผู้ส่งสารและผู้รับสารอยู่ห่างไกลกัน

6. เป็นการสื่อสารทางเดียว
7. ความถูกต้องของสารมีมาก
8. ไม่สามารถเลือกผู้รับสารได้
9. ประสิทธิภาพของสารมีอยู่อย่างจำกัด
10. การไม่สามารถจัดการเลือกของผู้รับสาร
11. ให้ข่าวสารและความรู้มากกว่าที่จะเปลี่ยนแปลงทัศนคติหรือพฤติกรรมของผู้รับสาร

ซึ่งลักษณะของสื่อมวลชนที่กล่าวมาข้างต้นนั้นเป็นลักษณะที่ถูกต้องและควรจะเป็นของสื่อมวลชน แต่ในปัจจุบันอาจมีบางข้อที่เปลี่ยนแปลงไป เช่น การให้ข่าวสารและความรู้มากกว่าที่จะเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้รับสารนั้น ในปัจจุบันสื่อนั้นมีอิทธิพลค่อนข้างมากในการเปลี่ยนแปลงทัศนคติหรือพฤติกรรมของผู้รับสาร

ประเภทของสื่อ

จากความหมายของสื่อมวลชน ซึ่งมีลักษณะสำคัญ คือเป็นตัวกลางในการสื่อสารถึงคนจำนวนมาก สื่อมวลชนจึงแบ่งเป็น 3 กลุ่มใหญ่ๆ ได้ดังนี้ (ณรงค์, 2543: 132)

1. สื่อสิ่งพิมพ์ ได้แก่ สื่อมวลชนที่ใช้เทคโนโลยีการพิมพ์เป็นหลักในการผลิตข่าวสาร และแพร่กระจายข่าวสารออกไป ซึ่งอาจเป็นภาพ ตัวอักษร หรือสัญลักษณ์ที่พิมพ์ เช่น หนังสือพิมพ์ นิตยสาร หนังสือ แผ่นพับ เป็นต้น
2. สื่ออิเล็กทรอนิกส์ ได้แก่ สื่อมวลชนที่ต้องอาศัยเทคโนโลยีด้านอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์มาใช้เป็นเครื่องมือในการผลิตและเผยแพร่ข่าวสารในรูปของภาพและเสียง ผู้รับสารสามารถรับรู้ได้โดยผ่านทางตาและหู เช่น วิทยุกระจายเสียง โทรทัศน์ ภาพยนตร์ เป็นต้น รวมทั้งสื่อวัสดุบันทึกภาพและเสียง เช่น วิดีโอเทป เทปบันทึกเสียง แผ่นซีดีเสียง เป็นต้น
3. สื่อโทรคมนาคม เป็นสื่อมวลชนสมัยใหม่ที่เกิดขึ้นเนื่องจากเทคโนโลยีทางการสื่อสารที่กว้างขวาง การสื่อสารขยายตัวออกไปจนสามารถแพร่ภาพและเสียงหรือส่งข้อความและรูปภาพไปได้ทั่วโลก ซึ่งครอบคลุมกิจการดาวเทียม ระบบโทรภาพและโทรทัศน์เข้าด้วยกัน ประกอบการกำเนิดของการสื่อสารผ่านทางอินเทอร์เน็ต

การพิจารณาสื่อมวลชนเกี่ยวกับ “การจัดেলাทางสังคม”(Socialization)

กระบวนการจัดেলাเป็นการเตรียมปัจเจกบุคคลให้พร้อมที่จะเข้ามามีชีวิตร่วมอยู่ในกลุ่ม ด้วยการให้ความรู้ความเข้าใจ ก่อนจะเข้าสู่บทบาทของสื่อมวลชนในฐานะที่เป็น “ผู้จัดেলা” จะต้องย้อนกลับไปดูบทบาทของสถาบันอื่นๆ ในฐานะผู้จัดেলাที่เคยมีมาก่อนที่จะมีสื่อมวลชน โดยในสมัยก่อนนั้นสังคมได้จัดวัฏจักรชีวิต (life cycle) ของคนเอาไว้อย่างค่อนข้างชัดเจน คนสมัยนั้นจึงไม่ค่อยสับสนเมื่อต้องก้าวผ่านขั้นตอนแต่ละชีวิต อีกทั้งในสมัยก่อนแหล่งข่าวสารที่จะเป็นผู้กำหนดการอบรมบ่มเพาะมีอยู่อย่างจำกัด เด็กๆจะเชื่อฟังพ่อแม่เป็นหลักเพราะเป็นผู้ผูกขาดข้อมูลข่าวสาร

แต่ในสมัยยุคปัจจุบันรอยต่อในการเปลี่ยนผ่านแต่ละช่วงวัยนั้นไม่ชัดเจน พิธีกรรมประเพณีต่างๆได้จางหายไป ทำให้เด็กเกิดความสับสนว่าเป็นผู้ใหญ่หรือยัง ผู้ใหญ่ก็สับสนว่าแก่หรือยัง อีกทั้งมีแหล่งข้อมูลข่าวสารต่างๆที่เข้ามาแล้วขัดแย้งกัน เช่น คำสอนของพ่อแม่กับของครูไม่ตรงกัน ข่าวสารจากสื่อมวลชนแตกต่างจากที่พ่อแม่สอนไว้ ฯลฯ ซึ่งยิ่งเพิ่มความสับสนให้แก่สมาชิกในสังคมเพิ่มมากขึ้นไม่รู้จะเชื่อใครดี และไม่ว่าจะมีการเปลี่ยนแปลงทั้งในเนื้อหา รูปแบบ หรือสถาบันของการจัดেলাทางสังคม อย่างไรก็ตามแต่ทุกสังคมก็ยังต้องการการจัดেলাทางสังคมแบบใดแบบหนึ่งอยู่เสมอ (กาญจนา แก้วเทพ, 2552)

DeFleur (1989, อ้างใน กาญจนา, 2552: 169) ให้ความเห็นว่า ในการดำเนินการให้บรรดากระบวนการการอบรมบ่มเพาะนั้น บรรดาผู้อบรมบ่มเพาะในบางสถาบันอาจจะรู้ตัวหรือตั้งใจ เช่น ครู พระ ฯลฯ แต่ในบางสถาบันที่ผู้อบรมบ่มเพาะอาจไม่ได้ตั้งใจ เช่น สื่อมวลชน ซึ่งนับวันก็ยังมีบทบาทมากขึ้นทุกที

การเรียนรู้ด้วยการเลียนแบบ

หลักของการเรียนรู้ด้วยการเลียนแบบนั้นเป็นการเรียนรู้ที่เกิดจากการสังเกตพฤติกรรมของผู้อื่น แล้วตนเองจึงเอามาทำตามอย่างที่เรียกว่า “เลียนแบบ” แบ่งเป็น 2 แบบ คือ

1. Imitation เป็นการเลียนแบบจากภายนอกและอยู่ในระดับผิวเผิน
2. Identification เป็นการเลียนแบบที่เน้นหนักไปในด้านจิตใจ โดยผู้เลียนแบบจะเลือก

เอาคุณลักษณะบางประการของตัวต้นแบบมาเป็นของตน

ซึ่งการเลียนแบบในแบบ Identification มีอิทธิพลอย่างลึกซึ้งและน่าเป็นห่วงมาก เช่น การเลียนแบบพฤติกรรมต่อเนื่อง ฯลฯ

ในขณะที่วิธีการเรียนรู้ของคนเรานั้นอาจเกิดขึ้นจากการเรียนรู้โดยตรงด้วยตนเอง และการเรียนรู้โดยการสังเกตผู้อื่นนั้น แต่โดยส่วนใหญ่แล้วการเรียนรู้ของมนุษย์เกิดจากการสังเกตสิ่งแวดล้อมรอบๆตัวและสื่อมวลชนก็เป็นสิ่งแวดล้อมที่สำคัญยิ่งของการเรียนรู้

Bandura (1971, อ้างใน กาญจนนา, 2552: 175) ได้รวบรวมวิธีการเรียนรู้ทางสังคมที่จะเกิดขึ้นได้โดยผ่านสื่อมวลชนไว้ 3 แบบดังนี้

1. Observation learning การเปิดรับสื่อทุกชนิดยอมทำให้รู้จักแบบแผนใหม่ของการแสดงพฤติกรรมจากการนำเสนอของสื่อมวลชน
2. Inhibitory Effects การที่ได้เห็นตัวแบบถูกลงโทษจากการกระทำบางอย่าง จะช่วยลดแรงจูงใจของผู้เลียนแบบที่จะทำตามให้น้อยลง
3. Disinhibitory Effects การที่สื่อมวลชนให้แบบอย่างของตัวต้นแบบที่ได้รับรางวัล เนื่องจากแสดงพฤติกรรมที่สังคมห้ามปรามมิให้ฝ่าฝืน ก็สามารถทำให้ผู้ชมเลียนแบบกระทำพฤติกรรมที่สวนกระแสสังคมมากขึ้น

ผลกระทบของสื่อมวลชน

ในการทำงานของสื่อมวลชนอาจก่อให้เกิดผลกระทบตามที่สื่อตั้งใจ หรือไม่ได้ตั้งใจ 4 ระดับจากย่อยไปสู่อันยิ่งใหญ่ ดังนี้ (อุบลรัตน์ ศิริยุวศักดิ์, 2550: 558-559)

1. ระดับปัจเจกบุคคล ได้แก่ ด้านความนึกคิด (cognition) ด้านความรู้สึก (affection) และด้านพฤติกรรม (behavior) เช่น การที่เด็กและเยาวชนรับสื่อประเภทหนึ่งมากเกินไปทำให้ขาดการติดต่อสื่อสารกับบุคคลและโลกภายนอก และอาจนำไปสู่การถูกล่อลวงได้

2. ระดับกลุ่มหรือองค์กร เช่น คนตรีและรายการบันเทิงต่างๆมีอิทธิพลต่อการสร้างวัฒนธรรมย่อยของเด็กและกลุ่มวัยรุ่น หรือการโฆษณาโทรศัพท์มือถือทำให้คนรุ่นใหม่ติดโทรศัพท์และนิยมสื่อสารด้วยภาพกับข้อความสั้นๆ

3. ระดับสถาบันทางสังคม เช่น การเสนอข่าวในเชิงลบเกี่ยวกับพระสงฆ์บ่อยๆทำให้สถาบันศาสนาได้รับผลกระทบและอาจนำไปสู่การปฏิรูปสถาบันสงฆ์

4. ระดับสังคมและวัฒนธรรม เช่น การจัดการประกวดนางงามและนำเสนอเป็นข่าวใหญ่อย่างต่อเนื่อง เป็นการตอกย้ำค่านิยมเกี่ยวกับผู้หญิงในเรื่องรูปทรีพธ์ เรื่องผู้หญิงเป็นสินค้าทางเพศเท่ากับเป็นการสนับสนุนให้ร่างกายไว้ซึ่งสังคมชายเป็นใหญ่ ไปจนถึงพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงในครอบครัว

ดังนั้นผู้วิจัยจึงอาจสรุปได้ว่าสื่อมวลชนนั้นมีอิทธิพลต่อด้านความนึกคิด ความรู้สึก และด้านพฤติกรรมต่อบุคคล และอาจทำให้เกิดพฤติกรรมเลียนแบบได้ดังนั้นซึ่งแนวคิดเกี่ยวกับการพิจารณาสื่อมวลชนเกี่ยวกับ “การขัดเกลาทางสังคม” (Socialization) ผลกระทบของสื่อมวลชนและการเรียนรู้ด้วยการเลียนแบบนั้น แสดงให้เห็นถึงตัวแปรที่เกี่ยวข้องและมีอิทธิพลต่อบุคคลที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนไปจากกฎระเบียบของสังคม ได้แก่ อิทธิพลของสื่อ ผู้วิจัยจึงสรุปได้ว่าสามารถแยกอิทธิพลของสื่อที่มีต่อวัยรุ่นออกเป็น 2 แบบ คือ

1. สื่อมีอิทธิพลอย่างเหมาะสมต่อวัยรุ่น คือ การที่สื่อมีอิทธิพลอย่างเหมาะสมต่อวัยรุ่นในด้านความคิด ความรู้สึก และด้านพฤติกรรม
2. สื่อมีอิทธิพลอย่างไม่เหมาะสมต่อวัยรุ่น คือ การที่สื่อมีอิทธิพลอย่างไม่เหมาะสมต่อวัยรุ่นในด้านความคิด ความรู้สึก และด้านพฤติกรรม

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาวิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของวัยรุ่นตอนกลาง ในเขตกรุงเทพมหานคร” ผู้วิจัยได้รวบรวมเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้

สะอาด ไป่โสภณ (2552) ศึกษาเรื่อง “พฤติกรรมและปัญหาการใช้อินเทอร์เน็ตของ นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา” พบว่านักศึกษามีเหตุผล ในการใช้อินเทอร์เน็ตมากที่สุด คือ เพื่อความบันเทิง ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของอรรถพล อูสา ยพันธ์(2549)ในงานวิจัยเรื่องพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต และปัญหาการใช้อินเทอร์เน็ตของ นักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึงที่พบว่าเหตุผลในการใช้อินเทอร์เน็ตมากที่สุดของ นักศึกษา คือ เพื่อการค้นคว้าข้อมูล

จากงานวิจัยของกรรทอง เกศนาค (2551)เรื่อง “พฤติกรรมการใช้เว็บไซต์ชุมชนออนไลน์ www.hi5.com” พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมการใช้บริการเว็บไซต์ คือการติดต่อสื่อสารกับเพื่อน การทำกิจกรรมต่าง ๆ ในเว็บไซต์เพื่อความบันเทิง การสื่อสารด้วยการนำเสนอภาพ เพลง และ ตัวอักษร และการสื่อสารหาความรู้ ข้อมูลข่าวสาร การประชาสัมพันธ์กิจกรรมต่าง ๆ อีกทั้งยัง สามารถนำมาปรับใช้กับการเรียนและการทำงานได้ โดยประโยชน์ที่กลุ่มตัวอย่างได้รับ คือ ความ พิเศษของการสื่อสารซึ่งเป็นการสื่อสารสองทาง (Two-Way Communication) ที่ผู้เล่นเป็นทั้งผู้ส่ง สารและผู้รับสารในเวลาเดียวกัน การได้ติดต่อสื่อสารกับเพื่อนสนิท เพื่อนเก่า และเพื่อนใหม่ และยัง สามารถนำข้อมูลของเพื่อนมาปรับใช้ และตกแต่งข้อมูลเป็นของตนเองได้ รวมถึงเป็นการผ่อนคลายความเครียด คลายความเหงา และใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ส่วนผลกระทบจากการใช้ www.hi5.com ซึ่งเป็นผลกระทบที่ได้จากการเล่น ทั้งที่เป็นปัญหาส่วนบุคคลและปัญหาทางเทคนิค การสื่อสารที่มีความอิสระเกินไป เป็นการก้าวข้ามความเป็นส่วนบุคคล การใช้คำพูดที่ไม่ เหมาะสม และนำเว็บไซต์ไปใช้งานทางที่ผิด การถูกหลอกลวงที่ไม่สามารถพิสูจน์ความเป็นจริงได้

นอกจากนี้ในงานวิจัยของช่อผกา กิจเจริญทรัพย์ (2545)ที่ได้ทำการศึกษาเรื่อง “ปัจจัยที่มี อิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของนักศึกษามหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานคร” ยังพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดเรื่องการเข้าไปดูข้อความพร้อมภาพอนาจาร มากที่สุด รองลงมาคือ การพิมพ์คำสนทนาที่หยาบคาย ส่วนพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ ผิดที่พบน้อยสุดในกลุ่มตัวอย่างคือ การเข้าไปนำข้อมูลความลับของสถาบันการศึกษาหรือองค์กรอื่น โดยไม่ได้รับอนุญาตเพื่อผลประโยชน์ตนเอง ซึ่งถ้ามองในภาพรวมแล้วพฤติกรรมการใช้ อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของนักศึกษาอยู่ในระดับต่ำ และเมื่อหาความสัมพันธ์พบว่า ระยะเวลาที่ใช้ เล่นอินเทอร์เน็ตต่อครั้ง ด้านภูมิหลังการอบรมเลี้ยงดูจากครอบครัว และเพื่อนในสถานศึกษา มี อิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของนักศึกษา ส่วน เพศ อายุ ชั้นปี และ ระยะเวลาที่เริ่มเล่นอินเทอร์เน็ตตั้งแต่ครั้งแรกจนถึงปัจจุบัน ไม่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิด

วิสรุต ตันติพงษ์อนันต์ (2548) ศึกษาเรื่อง “การเกิดภัยอินเทอร์เน็ตต่อวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมที่เสี่ยงภัยในการใช้อินเทอร์เน็ตและระดับโอกาสในการเกิดภัยอินเทอร์เน็ตในกรุงเทพมหานคร โดยมุ่งศึกษากลุ่มวัยรุ่นที่มีอายุตั้งแต่ 17 ปี จนถึง 22 ปี ซึ่งเป็นวัยแห่งการศึกษาเรียนรู้ ซึ่งพบว่ากลุ่มวัยรุ่นตัวอย่างมีโอกาสเกิดภัยทางอินเทอร์เน็ตในระดับต่ำ นอกจากนี้ยังพบว่า เพศ พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของกลุ่มเพื่อน ลักษณะทางอารมณ์ของผู้ใช้อินเทอร์เน็ต และความถี่ในการใช้อินเทอร์เน็ตมีความสัมพันธ์กับโอกาสที่จะเกิดภัยอินเทอร์เน็ต สำหรับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับโอกาสการเกิดภัยทางอินเทอร์เน็ตมากที่สุดคือ เพศ

จรินทร์ ธนาศิลปะกุล (2545) ศึกษาเรื่อง “การใช้ประโยชน์และความพึงพอใจต่อเว็บไซต์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์” โดยศึกษาพฤติกรรมการเปิดรับเหตุผลในการใช้ ลักษณะการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจต่อเว็บไซต์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ซึ่งเป็นการวิจัยเชิงสำรวจ โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมการใช้เว็บไซต์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ในระดับน้อย เหตุผลส่วนใหญ่ในการใช้เว็บไซต์ของมหาวิทยาลัยเพื่อรับทราบข้อมูลข่าวสาร เหตุการณ์ต่าง ๆ ในระดับมาก รองลงมาคือเพื่อประโยชน์ของตนเองในการติดต่อสื่อสารกับมหาวิทยาลัยในระดับมาก กลุ่มตัวอย่างมีการใช้ประโยชน์จากเว็บไซต์ของมหาวิทยาลัยในการลงทะเบียนตรวจสอบผลลงทะเบียนเรียน แจ้งจบการศึกษา และตรวจสอบผลการเรียน ในระดับมากรองลงมาคือติดตามความเคลื่อนไหวต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในมหาวิทยาลัย โดยส่วนใหญ่มีความสามารถลงทะเบียนเรียน ตรวจสอบผลการลงทะเบียนเรียน แจ้งจบการศึกษา และตรวจสอบผลการเรียนได้อย่างสะดวก รวดเร็วในระดับปานกลาง รองลงมาคือมีความพึงพอใจที่ทราบข่าวสารความเคลื่อนไหวต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในมหาวิทยาลัยในระดับปานกลาง

จากผลสำรวจของอิซาเบลล์ มิเชลท์ (2546) ที่ได้ศึกษาเรื่อง “เด็กไทยกับภัยออนไลน์ : กรณีศึกษาประเทศไทย” พบว่า วัยรุ่นเกินครึ่งใช้อินเทอร์เน็ตทุกวัน ส่วนใหญ่จะเข้าอินเทอร์เน็ตจากที่บ้าน โดยท่องเว็บต่างๆ โดยไร้จุดหมาย ใช้อินเทอร์เน็ตเพียงลำพัง และเกินครึ่งของวัยรุ่นเคยเข้าเว็บไซต์ลามกและพุดคุยเรื่องเพศในสายแชต โดยการสำรวจชิ้นนี้ยังแสดงให้เห็นว่าผู้ใหญ่ยังขาดความตระหนักต่อภัยอินเทอร์เน็ตที่อาจเกิดขึ้นกับเด็ก เนื่องจากมองว่าภัยอินเทอร์เน็ตดูไม่จริงและไม่รุนแรงเมื่อเทียบกับภัยในโลกนอกจอคอมพิวเตอร์

รุ่งรวี รัตนดำรงอักษร (2540) ที่ได้ศึกษาเรื่อง “ภูมิหลังทางครอบครัว กระบวนการสังคม กระจก และการเปิดรับรายการโทรทัศน์ประเภทสารคดีเชิงสืบสวนของเด็กและเยาวชนที่มีพฤติกรรม เบี่ยงเบน” พบว่า เด็กและเยาวชนที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนส่วนมากมีภูมิหลังทางครอบครัวที่ไม่ สมบูรณ์ เช่น บิดามารดาแยกทางกัน บิดามารดาหรือคนใดคนหนึ่งเสียชีวิต และการที่ไม่ได้อาศัยอยู่ กับบิดามารดา เป็นต้น นอกจากนี้ยังพบว่าเด็กและเยาวชนที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนส่วนมากมาจาก ครอบครัวที่มีสถานะทางเศรษฐกิจและสังคมต่ำ โดยกลุ่มตัวอย่างมีการเลียนแบบทั้งพฤติกรรมที่ดี และไม่ดีของตัวละคร เช่น การกระทำผิดกฎหมาย การพุดจา การแต่งกายและการรวมกลุ่มก่อความ รุนแรงต่างๆ จากการเปิดรับสื่อ

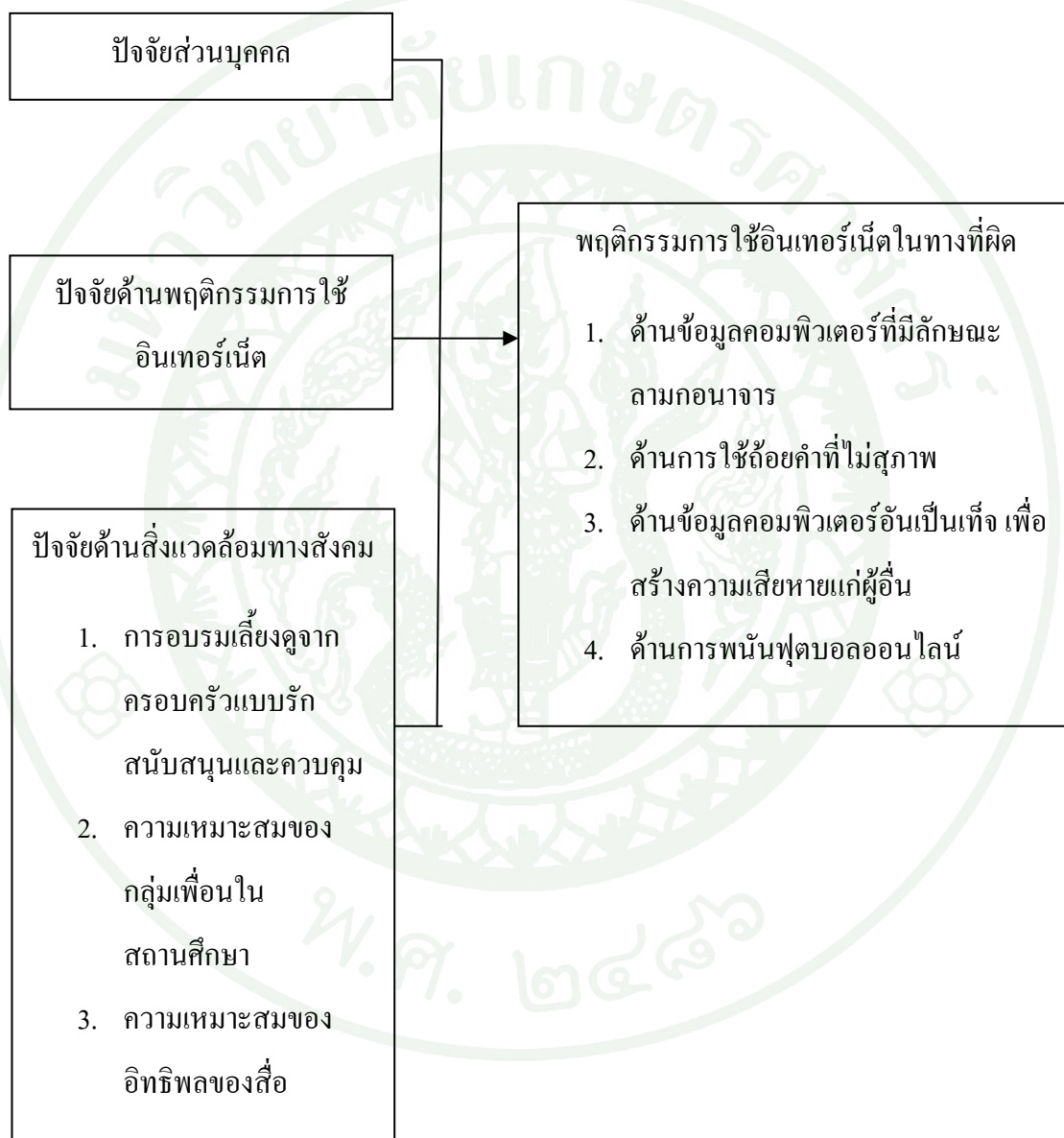
จากงานวิจัยของอรรถพล อุสายุพันธ์ (2549) ที่ได้ทำการวิจัยเรื่อง “พฤติกรรมการใช้ อินเทอร์เน็ตและปัญหาการใช้อินเทอร์เน็ตของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง” พบว่า พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของนักศึกษาใช้อินเทอร์เน็ตในมหาวิทยาลัยเป็นส่วนใหญ่ ความถี่ใน การใช้ 1 - 2 วันต่อสัปดาห์ จำนวนที่ใช้เฉลี่ยต่อสัปดาห์ 1 -3 ชั่วโมง และมีวัตถุประสงค์ในการใช้ เพื่อการค้นคว้าข้อมูลเป็นส่วนใหญ่

ดังนั้นในการศึกษาวิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต ในทางที่ผิดของวัยรุ่นตอนกลาง ในเขตพระนคร กรุงเทพมหานคร” จึงได้สรุปจากทฤษฎีและ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องออกมาเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัยประกอบด้วย ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ประเภทของโรงเรียนที่ศึกษาอยู่ เกรดเฉลี่ย ค่าใช้จ่ายที่ได้รับ รายได้รวมของบิดามารดา สถานภาพของบิดามารดา บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วย ปัจจัยด้านพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต ได้แก่ เหตุผลของการใช้อินเทอร์เน็ต ระยะเวลาที่เริ่มใช้ตั้งแต่ครั้งแรกจนถึงปัจจุบัน ระยะเวลาที่ใช้ต่อวัน ความถี่ในการใช้ กิจกรรมบนอินเทอร์เน็ตที่ทำเป็นประจำ บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยขณะใช้ สถานที่ใช้ อุปกรณ์ที่ใช้ในการเชื่อมต่อ การรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับผลกระทบทางลบจากการใช้อินเทอร์เน็ต ในทางที่ผิด ความสามารถในการใช้อินเทอร์เน็ต และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมทางสังคม ได้แก่ รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและควบคุม ความเหมาะสมของกลุ่มเพื่อนใน สถานศึกษา ความเหมาะสมของอิทธิพลของสื่อ (ภาพที่ 2)

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ตัวแปรอิสระ (Independent Variables)

ตัวแปรตาม (Dependent Variables)

ภาพที่ 2 กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมติฐานในการวิจัย

1. ปัจจัยส่วนบุคคล มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของวัยรุ่นตอนกลาง
2. ปัจจัยเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของวัยรุ่นตอนกลาง และความสามารถในการใช้งานอินเทอร์เน็ตมีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของวัยรุ่นตอนกลาง
3. ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมทางสังคม มีความสัมพันธ์ในเชิงลบกับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของวัยรุ่นตอนกลาง
4. กลุ่มตัวแปรจากปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมทางสังคมสามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดได้ดีกว่าการทำนายจากตัวแปรใดตัวแปรหนึ่งเพียงตัวแปรเดียว

บทที่ 3

วิธีการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของวัยรุ่นตอนกลาง ในเขตพระนคร กรุงเทพมหานคร” เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative research) ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ วัยรุ่นทั้งชายและหญิงที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2553 ภาคปลาย โรงเรียนของรัฐบาลสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในเขตพระนคร กรุงเทพมหานคร จำนวนทั้งสิ้น 2,427 คน จาก 7 โรงเรียน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2553)

กลุ่มตัวอย่าง

วัยรุ่นทั้งชายและหญิงที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2553 ภาคปลาย โรงเรียนของรัฐบาลสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในเขตพระนคร กรุงเทพมหานคร จำนวน 400 คน โดยมีขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 หาขนาดของตัวอย่างประชากรโดยใช้สูตรของ Parel *et al.* (อ้างใน เพ็ญแข แสงแก้ว, 2540 : 63)

$$\text{สูตร } n = \frac{NZ^2p(1-p)}{Nd^2 + Z^2p(1-p)}$$

เมื่อ N = จำนวนประชากรเป้าหมาย

n = จำนวนตัวอย่างจากการคำนวณ

Z = ค่า Z ภายใต้โค้งปกติตามระดับความเชื่อมั่นที่กำหนด (ระดับนัยสำคัญ 0.05 $Z=1.96$)

d = ค่าความคลาดเคลื่อนสูงสุดที่ยอมรับได้ (0.05)

p = ค่าสัดส่วนของเรื่องที่ทำการศึกษาในที่นี้เท่ากับร้อยละ 50 (0.5)

แทนค่าในสูตร

$$n = \frac{(2,427)(1.96^2)(0.5)(1-0.5)}{(2,427)(0.05^2) + (1.96^2)(0.5)(1-0.5)}$$

$$n = 331.54 \approx 332$$

เนื่องจาก 332 คนเป็นจำนวนกลุ่มตัวอย่างขั้นต่ำที่สุด ที่พอรับได้ ดังนั้นผู้วิจัยจะใช้เป็นจำนวนตัวอย่าง 400 คน

ขั้นที่ 2 ทำการสุ่มตัวอย่างในแต่ละโรงเรียนอย่างเป็นสัดส่วนโดยใช้สูตรดังนี้

$$\text{จำนวนตัวอย่างในแต่ละโรงเรียน} = \frac{\text{จำนวนตัวอย่างทั้งหมด} \times \text{จำนวนประชากรในแต่ละโรงเรียน}}{\text{จำนวนประชากรทั้งหมด}}$$

เมื่อกำหนดตามสูตรได้กลุ่มตัวอย่างในแต่ละโรงเรียนดังนี้

ตารางที่ 1 จำนวนกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามโรงเรียน

ชื่อโรงเรียน	ประเภทโรงเรียน	จำนวนนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 5 ทั้งหมด	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
วัดราชบพิธ	ชายล้วน	309	51
สตรีวิทยา	หญิงล้วน	581	96
สวนกุหลาบวิทยาลัย	ชายล้วน	655	108
วัดบวรนิเวศ	ชายล้วน	142	23
เบญจมราชูทิศ	หญิงล้วน	406	67
มัธยมวัดมกุฏกษัตริย์	สหศึกษา	256	42
วัดสังเวช	สหศึกษา	78	13
ผลรวม		2,427	400

ที่มา: ทะเบียนรายชื่อนักเรียนทั้ง 6 โรงเรียน จาก www.bopp-obec.info

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมาเอง โดยแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 5 ตอน คือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ประเภทโรงเรียนที่ศึกษา ผลการเรียน ค่าใช้จ่ายที่ได้รับในเฉลี่ยต่อสัปดาห์ รายได้ของบิดามารดา สถานภาพการสมรสของบิดามารดา และบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วย ลักษณะคำถามเป็นคำถามเลือกตอบ (Check List)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เหตุผลของการใช้อินเทอร์เน็ต ระยะเวลาที่เล่นอินเทอร์เน็ตตั้งแต่ครั้งแรกจนถึงปัจจุบัน ระยะเวลาที่ใช้อินเทอร์เน็ตต่อครั้ง ความถี่ในการใช้อินเทอร์เน็ต กิจกรรมบนอินเทอร์เน็ตที่ใช้เป็นประจำ บุคคลที่อยู่ด้วยขณะใช้อินเทอร์เน็ต สถานที่ที่ส่วนใหญ่ใช้เล่นอินเทอร์เน็ต อุปกรณ์ที่ใช้ในการใช้บริการอินเทอร์เน็ต และการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับผลกระทบทางลบจากการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิด มีลักษณะคำถามเป็นคำถามเลือกตอบ (Check List) ส่วนความสามารถในการใช้อินเทอร์เน็ตแต่ละประเภท มีลักษณะคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale)

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมทางสังคมของผู้ตอบแบบสอบถาม 3 ด้าน ได้แก่ การอบรมเลี้ยงดูจากครอบครัว ลักษณะของกลุ่มเพื่อนในสถานศึกษา และอิทธิพลของสื่อ ลักษณะคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale)

ตอนที่ 4 แบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยสอบถามเกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิด 4 ด้าน คือ ด้านข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่มีลักษณะลามกอนาจาร ด้านการใช้ถ้อยคำที่ไม่สุภาพ ด้านข้อมูลคอมพิวเตอร์อันเป็นเท็จเพื่อสร้างความเสียหายแก่ผู้อื่น และด้านการพนันฟุตบอลออนไลน์ ลักษณะคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale)

ตอนที่ 5 เกี่ยวกับข้อคิดเห็นเพิ่มเติม และข้อเสนอแนะ ได้แก่ ผลดีหรือประโยชน์ที่วัยรุ่นตอนกลางได้รับจากการใช้อินเทอร์เน็ต และผลเสียหรือโทษที่วัยรุ่นตอนกลางได้รับจากการใช้อินเทอร์เน็ต ลักษณะคำถามเป็นคำถามปลายเปิด

การทดสอบเครื่องมือ

การสร้างเครื่องมือ ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือเป็นแบบสอบถาม ที่ได้สร้างขึ้นจากทฤษฎี บทความที่เกี่ยวข้อง และกรอบแนวคิด จากนั้นจะทำการตรวจสอบค่าความเที่ยงตรง (Validity) และหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม ดังนี้

1. การหาค่าความเที่ยงตรง (Validity) ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามตามกรอบแนวคิดและให้ครอบคลุมขอบเขตของการวิจัย จากนั้นนำแบบสอบถามไปปรึกษาประธานคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อขอคำแนะนำในการปรับปรุงแก้ไขให้แบบสอบถามมีความเที่ยงตรงในเนื้อหาสามารถวัดในสิ่งที่ต้องการวัดได้

2. การทดสอบความเชื่อมั่น (Reliability) ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงก่อนการเก็บข้อมูลจริง กับกลุ่มตัวอย่างที่มีคุณสมบัติเหมือนกับกลุ่มที่จะศึกษาวิจัย แต่ไม่ได้เป็นกลุ่มตัวอย่างการศึกษาไปทดสอบ (Pre-test) ได้แก่ วัยรุ่นทั้งชายและหญิงที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2553 ภาคปลาย ในโรงเรียนวัดสุทธวราราม โรงเรียนสารวิทยา และโรงเรียนสตรีศรีสุริโยทัย จำนวน 30 คน

จากนั้นนำข้อมูลมาวิเคราะห์หาความเชื่อมั่นโดยใช้การทดสอบค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นของ ครอนบราก (บุญเรียง ขจรศิลป์, 2543) และวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ผลการวิเคราะห์ความเชื่อมั่น ดังนี้

2.1 ความสามารถในการใช้งานอินเทอร์เน็ต	ได้ค่าความเชื่อมั่น = .7532
2.2 รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูจากครอบครัว	ได้ค่าความเชื่อมั่น = .7846
2.3 ลักษณะของกลุ่มเพื่อนในสถานศึกษา	ได้ค่าความเชื่อมั่น = .8034
2.4 อิทธิพลของสื่อ	ได้ค่าความเชื่อมั่น = .7551
2.5 พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิด	ได้ค่าความเชื่อมั่น = .8936

การวัดตัวแปร

การวัดตัวแปรจากเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประเภทแบบสอบถาม คือ

1. ลักษณะข้อมูล ปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยปัจจัยเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต ข้อ 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8 และ 10 มีระดับการวัดเป็นแบบกลุ่ม(Nominal Scale) ส่วนข้อ 9 ด้านความสามารถในการใช้งานอินเทอร์เน็ตอยู่ในระดับใด มีระดับการวัดเป็นแบบช่วง(Interval Scale) มีลักษณะข้อคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) ของ Likert (บุญธรรม กิจปรีดา บริสุทธิ, 2542) มาปรับใช้โดยแบ่งเป็น 3 ระดับ คือ ใช้ได้ชำนาญ พอใช้ได้ ไม่เคยใช้ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ใช้ได้ชำนาญ	ให้	2	คะแนน
พอใช้ได้	ให้	1	คะแนน
ไม่เคยใช้	ให้	0	คะแนน

เมื่อรวบรวมข้อมูลและแจกแจงความถี่แล้ว จะใช้คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มประชากรแบ่งระดับด้านความสามารถในการใช้งานอินเทอร์เน็ตด้านใดบ้าง และอยู่ในระดับใดเป็น 2 ระดับ มีหลักเกณฑ์ในการพิจารณาโดยวิธีการคำนวณความกว้างของชั้น (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2541) ดังนี้

$$\frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} = \frac{2 - 0}{3} = 0.67$$

จากหลักเกณฑ์ดังกล่าว สามารถแปลความหมายระดับความสามารถในการใช้งานอินเทอร์เน็ตของวัยรุ่นตอนกลางได้ดังนี้

คะแนน	ระดับความสามารถในการใช้งานอินเทอร์เน็ต
1.35 – 2.00	มาก
0.68 – 1.34	ปานกลาง
0.00 – 0.67	น้อย

2. ลักษณะข้อมูล รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูจากครอบครัว ลักษณะของเพื่อนในสถานศึกษา อิทธิพลของสื่อ ความรู้สึกผูกพัน ความรู้สึกผูกมัด ความทุ่มเทเกี่ยวข้อง ความเชื่อในกฎเกณฑ์

และพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของวัยรุ่นตอนกลาง มีระดับการวัดเป็นแบบช่วง (Interval Scale)

2.1 แบบสอบถามรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูจากครอบครัว มีลักษณะข้อคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) ของ Likert (บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์, 2542) มาปรับใช้โดยแบ่งเป็น 4 ระดับคือ มากที่สุด มาก น้อย น้อยที่สุด โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ข้อคำถามเชิงบวก(Positive)				ข้อคำถามเชิงลบ(Negative)			
มากที่สุด	ให้	4	คะแนน	มากที่สุด	ให้	1	คะแนน
มาก	ให้	3	คะแนน	มาก	ให้	2	คะแนน
น้อย	ให้	2	คะแนน	น้อย	ให้	3	คะแนน
น้อยที่สุด	ให้	1	คะแนน	น้อยที่สุด	ให้	4	คะแนน

โดยมีข้อ 2, 3, 4, 5 และ 9 เป็นข้อคำถามเชิงบวก และข้อ 1, 6, 7 และ 8 เป็นข้อคำถามเชิงลบ

เมื่อรวบรวมข้อมูลและแจกแจงความถี่แล้ว จะใช้คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มประชากรแบ่งระดับ รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูจากครอบครัว เป็น 4 ระดับ มีหลักเกณฑ์ในการพิจารณาโดยวิธีการคำนวณความกว้างของชั้น (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2541) ดังนี้

$$\frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} = \frac{4 - 1}{4} = 0.75$$

จากหลักเกณฑ์ดังกล่าว สามารถแปลความหมายของระดับรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูจากครอบครัวแบบรักสนับสนุนและควบคุมของวัยรุ่นตอนกลางได้ดังนี้

คะแนน	ระดับของการอบรมเลี้ยงดูจากครอบครัวแบบรักสนับสนุนและควบคุม
3.25 – 4.00	มากที่สุด
2.52 – 3.24	มาก
1.76 – 2.5	น้อย
1.00 – 1.75	น้อยที่สุด

2.2 แบบสอบถามลักษณะของกลุ่มเพื่อนในสถานศึกษา มีลักษณะข้อคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) ของ Likert (บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์, 2542) มาปรับใช้โดยแบ่งเป็น 4 ระดับคือ มากที่สุด มาก น้อย น้อยที่สุด โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ข้อคำถามเชิงบวก(Positive)				ข้อคำถามเชิงลบ(Negative)			
มากที่สุด	ให้	4	คะแนน	มากที่สุด	ให้	1	คะแนน
มาก	ให้	3	คะแนน	มาก	ให้	2	คะแนน
น้อย	ให้	2	คะแนน	น้อย	ให้	3	คะแนน
น้อยที่สุด	ให้	1	คะแนน	น้อยที่สุด	ให้	4	คะแนน

โดยมีข้อ 1 และ 2 เป็นข้อคำถามเชิงบวก และข้อ 3, 4, 5 และ 6 เป็นข้อคำถามเชิงลบ

เมื่อรวบรวมข้อมูลและแจกแจงความถี่แล้ว จะใช้คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มประชากรแบ่งระดับลักษณะของกลุ่มเพื่อนในสถานศึกษาเป็น 4 ระดับ มีหลักเกณฑ์ในการพิจารณาโดยวิธีการคำนวณความกว้างของชั้น (กัลยา วาณิชย์บัญชา, 2541) ดังนี้

$$\frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} = \frac{4 - 1}{4} = 0.75$$

จากหลักเกณฑ์ดังกล่าว สามารถแปลความหมายความเหมาะสมของกลุ่มเพื่อนในสถานศึกษาของวัยรุ่นตอนกลางได้ดังนี้

คะแนน	ระดับความเหมาะสมของกลุ่มเพื่อนในสถานศึกษา
3.25 – 4.00	มากที่สุด
2.52 – 3.24	มาก
1.76 – 2.5	น้อย
1.00 – 1.75	น้อยที่สุด

2.3 แบบสอบถามอิทธิพลของสื่อ มีลักษณะข้อคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) ของ Likert (บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์, 2542) มาปรับใช้โดยแบ่งเป็น 4 ระดับคือ มากที่สุด มาก น้อย น้อยที่สุด โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

มากที่สุด	ให้	4	คะแนน
มาก	ให้	3	คะแนน
น้อย	ให้	2	คะแนน
น้อยที่สุด	ให้	1	คะแนน

โดยมีข้อ 1 และ 4 เป็นข้อคำถามเชิงบวก และข้อ 2, 3 และ 5 เป็นข้อคำถามเชิงลบ

เมื่อรวบรวมข้อมูลและแจกแจงความถี่แล้ว จะใช้คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มประชากรแบ่งระดับอิทธิพลของสื่อเป็น 4 ระดับ มีหลักเกณฑ์ในการพิจารณาโดยวิธีการคำนวณความกว้างของชั้น (กัลยา วาณิชยปัญญา, 2541) ดังนี้

$$\frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} = \frac{4 - 1}{4} = 0.75$$

จากหลักเกณฑ์ดังกล่าว สามารถแปลความหมายความเหมาะสมของอิทธิพลของสื่อที่มีต่อวัยรุ่นตอนกลางได้ดังนี้

คะแนน	ระดับความเหมาะสมของอิทธิพลของสื่อ
3.25 – 4.00	มากที่สุด
2.52 – 3.24	มาก
1.76 – 2.5	น้อย
1.00 – 1.75	น้อยที่สุด

2.4 แบบสอบถามพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิด 4 ด้าน ประกอบด้วยด้านข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่มีลักษณะลามกอนาจาร ด้านการใช้ถ้อยคำที่ไม่สุภาพ ด้านข้อมูลคอมพิวเตอร์อันเป็นเท็จ เพื่อสร้างความเสียหายแก่ผู้อื่น และด้านการพนันฟุตบอลออนไลน์ มีลักษณะข้อคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) ของ Likert (บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์, 2542) มาปรับใช้โดยแบ่งเป็น 4 ระดับคือ ประจํา บ่อยครั้ง บางครั้ง ไม่เคย โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ประจำ	ให้	4	คะแนน
บ่อยครั้ง	ให้	3	คะแนน
บางครั้ง	ให้	2	คะแนน
ไม่เคย	ให้	1	คะแนน

เมื่อรวบรวมข้อมูลและแจกแจงความถี่แล้ว จะใช้คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มประชากรแบ่งระดับของพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดเป็น 4 ระดับ มีหลักเกณฑ์ในการพิจารณาโดยวิธีการคำนวณความกว้างของชั้น (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2541) ดังนี้

$$\frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} = \frac{4 - 1}{4} = 0.75$$

จากหลักเกณฑ์ดังกล่าว สามารถแปลความหมายของระดับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของวัยรุ่นตอนกลางได้ดังนี้

คะแนน	ระดับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิด
3.25 – 4.00	มากที่สุด
2.52 – 3.24	มาก
1.76 – 2.5	น้อย
1.00 – 1.75	น้อยที่สุด

ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยมอบแบบสอบถามให้กับทางโรงเรียนเพื่อดำเนินการเก็บข้อมูลจากนักเรียน และรับคืนในเวลาที่กำหนด โดยแจกแบบสอบถามแก่นักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนของรัฐบาลสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในเขตพระนคร 7 โรงเรียน จำนวน 400 ฉบับ โดยใช้เวลาเก็บรวบรวมข้อมูลระหว่างเดือนพฤศจิกายน พ.ศ.2553 ถึงเดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ.2554

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

สถิติที่ใช้ในการนำเสนอข้อมูล และวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อทดสอบสมมติฐานประกอบด้วย

1. สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistic)

1.1. แบบสอบถามตอนที่ 1 และ 2 ซึ่งเป็นข้อมูลทั่วไปของวัยรุ่นตอนกลาง และข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของวัยรุ่นตอนกลาง นำมาแจกแจงเป็นค่าร้อยละ (Percentage)

1.2. แบบสอบถามตอนที่ 2 ข้อ 9 ซึ่งเป็นข้อมูลด้านความสามารถในการใช้งานอินเทอร์เน็ต ตอนที่ 3, 4 และ 5 ซึ่งเป็นข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมทางสังคมของวัยรุ่นตอนกลาง และพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิด นำมาแจกแจงเป็นค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

2. สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistic) เพื่อใช้ทดสอบสมมติฐาน

1.1. สถิติไคสแควร์ (Chi-square) ใช้อธิบายความสัมพันธ์ ปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยด้านพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต กับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของวัยรุ่นตอนกลาง

1.2. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) ใช้อธิบายความสัมพันธ์ ความสามารถในการใช้งานอินเทอร์เน็ต สิ่งแวดล้อมทางสังคม กับ พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของวัยรุ่นตอนกลาง

การจะพิจารณาว่าตัวแปร 2 ตัวนั้นมีความสัมพันธ์กันหรือไม่ และ มีความสัมพันธ์ไปในทิศทางใด หรือ สัมพันธ์กันในระดับใด พิจารณาได้จากตัวเลขของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ซึ่งมีเกณฑ์การพิจารณาตามเกณฑ์ของ Brog ซึ่งนำมาปรับใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่มีขนาด 100 คนขึ้นไป (ผ่องพรรณ ทรัพย์มงคลกุล, 2549: 98) ดังนี้

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ สูงกว่า .85 มีความสัมพันธ์กันในระดับ สูงมาก

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ มีค่าระหว่าง .65-.85 มีความสัมพันธ์กันในระดับ สูง

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ มีค่าระหว่าง .35-.64 มีความสัมพันธ์กันในระดับ ปานกลาง
 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ มีค่าระหว่าง .20-.34 มีความสัมพันธ์กันในระดับ ต่ำ
 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ต่ำกว่า .20 มีความสัมพันธ์กันในระดับ ต่ำมาก

2.3 การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ระหว่างปัจจัยส่วนตัวบุคคล ปัจจัยเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมทางสังคม ซึ่งเป็นตัวแปรต้น กับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิด ซึ่งเป็นตัวแปรตาม โดยวิธีวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) จากตัวแปรต้นที่มีความสัมพันธ์กับตัวแปรตามมากที่สุด ถึงตัวแปรต้นที่มีความสัมพันธ์กับตัวแปรตามน้อยที่สุด

สำหรับค่านัยสำคัญทางสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ครั้งนี้ กำหนดไว้ที่ระดับ .05

บทที่ 4

ผลการวิจัยและข้อวิจารณ์

ผลการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาถึง พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของวัยรุ่นตอนกลางในเขตพระนคร กรุงเทพมหานคร โดยศึกษาปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยด้านพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมทางสังคม และ เพื่อหาความสัมพันธ์ของปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยด้านพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมทางสังคม ที่มีผลต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของวัยรุ่นตอนกลาง การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้แบ่งการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 5 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคล

ส่วนที่ 2 ปัจจัยด้านพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต

ส่วนที่ 3 ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมทางสังคม

ส่วนที่ 4 พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิด

ส่วนที่ 5 ผลการทดสอบสมมติฐานเกี่ยวกับการหาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยด้านพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมทางสังคม กับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิด และตัวแปรที่สามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของวัยรุ่นตอนกลาง

ส่วนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคล

ปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ อายุ เกรดเฉลี่ย ประเภทโรงเรียนที่ศึกษาอยู่ ค่าใช้จ่ายที่ได้รับ รายได้รวมของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง สถานภาพของบิดามารดา บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยมีลักษณะข้อมูล ดังนี้ (ตารางที่ 2)

เพศ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 50.5 และเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 49.5

อายุ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีอายุเฉลี่ย 17 ปี คิดเป็นร้อยละ 76.5 และมีอายุเฉลี่ย 16 ปี คิดเป็นร้อยละ 23.5

ประเภทโรงเรียนที่ศึกษาอยู่ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ศึกษาอยู่ในโรงเรียนชายล้วน คิดเป็นร้อยละ 45.5 รองลงมาได้แก่ โรงเรียนหญิงล้วน คิดเป็นร้อยละ 40.8 และน้อยที่สุดได้แก่ โรงเรียนสหศึกษา คิดเป็นร้อยละ 13.7

เกรดเฉลี่ย พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีเกรดเฉลี่ยเทอมล่าสุดอยู่ในช่วง 2.50 – 2.99 คิดเป็นร้อยละ 34.5 รองลงมา ได้แก่ 3.00 – 3.49 คิดเป็นร้อยละ 28.2 เกรดเฉลี่ย 3.50 – 4.00 คิดเป็นร้อยละ 22.3 เกรดเฉลี่ย 2.00 - 2.49 คิดเป็นร้อยละ 13.5 และ น้อยที่สุด ได้แก่ น้อยกว่า 2.00 คิดเป็นร้อยละ 1.5

ค่าใช้จ่ายที่ได้รับต่อสัปดาห์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ได้รับค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อสัปดาห์ 400-699 บาท คิดเป็นร้อยละ 48.5 รองลงมา ได้แก่ ได้รับค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อสัปดาห์ 700 -999 บาทต่อสัปดาห์ คิดเป็นร้อยละ 20.3 ได้รับค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อสัปดาห์น้อยกว่า 400 บาท คิดเป็นร้อยละ 17.0 และ น้อยที่สุด ได้แก่ ได้รับค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อสัปดาห์ 1,000 บาทขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 14.2

รายได้รวมของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่บิดามารดาหรือผู้ปกครองมีรายได้รวมเฉลี่ยต่อเดือน 30,000-39,999 บาท คิดเป็นร้อยละ 25.5 รองลงมา ได้แก่ มีรายได้ 20,000-29,999 บาท คิดเป็นร้อยละ 23.5 มีรายได้ 10,000-19,999 บาท คิดเป็นร้อยละ 19.5 มีรายได้ 40,000-49,999 บาท คิดเป็นร้อยละ 12.0 มีรายได้ 50,000-59,999 บาท คิดเป็นร้อยละ 8.0 มี

รายได้ 60,000 บาทขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 7.2 และ น้อยที่สุด ได้แก่ บิดามารดาหรือผู้ปกครองมีรายได้รวมเฉลี่ยต่อเดือนน้อยกว่า 10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 4.3

สถานภาพของบิดามารดา พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่บิดามารดาอยู่ด้วยกัน คิดเป็นร้อยละ 78.5 รองลงมา ได้แก่ บิดามารดาแยกกันอยู่ คิดเป็นร้อยละ 17.2 บิดาเสียชีวิต คิดเป็นร้อยละ 2.8 มารดาเสียชีวิต คิดเป็นร้อยละ 1.2 และ น้อยที่สุด ได้แก่ ทั้งบิดาและมารดาเสียชีวิต คิดเป็นร้อยละ 0.3

บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วย พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อาศัยอยู่กับบิดามารดา คิดเป็นร้อยละ 61.3 รองลงมา ได้แก่ อาศัยอยู่กับญาติ คิดเป็นร้อยละ 22.3 อาศัยอยู่ตามลำพัง คิดเป็นร้อยละ 7.0 อาศัยอยู่กับมารดา คิดเป็นร้อยละ 16.3 อาศัยอยู่กับบิดา คิดเป็นร้อยละ 3.0 และ น้อยที่สุด ได้แก่ อาศัยอยู่กับเพื่อน คิดเป็นร้อยละ 0.5

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละของข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล

(n = 400)		
ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	198	49.5
หญิง	202	50.5
อายุ (เฉลี่ย)		
16 ปี	94	23.5
17 ปี	306	76.5
ประเภทของโรงเรียน		
ชายล้วน	182	45.5
หญิงล้วน	163	40.8
สหศึกษา	55	13.7

ตารางที่ 2 (ต่อ)

(n = 400)		
ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน(คน)	ร้อยละ
เกรดเฉลี่ย (เทอมล่าสุด)		
น้อยกว่า 2.00	6	1.5
2.00 – 2.49	54	13.5
2.50 – 2.99	138	34.5
3.00 – 3.49	113	28.2
3.50 – 4.00	89	22.3
ค่าใช้จ่ายที่ได้รับ (เฉลี่ยต่อสัปดาห์)		
น้อยกว่า 400 บาท	68	17.0
400 – 699 บาท	194	48.5
700 – 999 บาท	81	20.3
1,000 บาทขึ้นไป	57	14.2
รายได้รวมของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง (เฉลี่ยต่อเดือน)		
น้อยกว่า 10,000 บาท	17	4.3
10,000 – 19,999 บาท	78	19.5
20,000 – 29,999 บาท	94	23.5
30,000 – 39,999 บาท	102	25.5
40,000 – 49,999 บาท	48	12.0
50,000 – 59,999 บาท	32	8.0
60,000 บาทขึ้นไป	29	7.2

ตารางที่ 2 (ต่อ)

(n = 400)		
ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน(คน)	ร้อยละ
สถานภาพของบิดามารดา		
บิดามารดาอยู่ด้วยกัน	314	78.5
บิดามารดาแยกกันอยู่	69	17.2
บิดาเสียชีวิต	11	2.8
มารดาเสียชีวิต	5	1.2
ทั้งบิดาและมารดาเสียชีวิต	1	0.3
บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วย		
บิดามารดา	245	61.3
บิดา	12	3.0
มารดา	25	6.3
ญาติ	89	22.3
เพื่อน	1	0.3
อยู่ตามลำพัง	28	7.0

ส่วนที่ 2 ปัจจัยด้านพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต

เหตุผล/ระยะเวลา/กิจกรรม/บุคคลที่อยู่ด้วย/สถานที่/อุปกรณ์

ปัจจัยด้านพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เหตุผลของการใช้อินเทอร์เน็ต ระยะเวลาที่ใช้อินเทอร์เน็ตตั้งแต่ครั้งแรกจนถึงปัจจุบัน ระยะเวลาที่ใช้อินเทอร์เน็ตต่อวัน ความถี่ในการใช้อินเทอร์เน็ต กิจกรรมบนอินเทอร์เน็ต บุคคลที่อยู่ด้วยขณะใช้งานอินเทอร์เน็ต สถานที่ อุปกรณ์ที่ใช้ในการใช้บริการอินเทอร์เน็ต และการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับผลกระทบทางลบจากการใช้งานอินเทอร์เน็ตในทางที่ผิด

ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยมีลักษณะข้อมูล ดังนี้ (ตารางที่ 3)

เหตุผลของการใช้อินเทอร์เน็ต โดยให้เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีเหตุผลในการใช้งานอินเทอร์เน็ตเพราะมีเวลาว่าง คิดเป็นร้อยละ 74.3 รองลงมา ได้แก่ หาข้อมูลทำการบ้าน/หาความรู้ คิดเป็นร้อยละ 54.3 รู้สึกเบื่อ คิดเป็นร้อยละ 51.8 ต้องการทันสมัย คิดเป็นร้อยละ 41.5 เพื่อความบันเทิง คิดเป็นร้อยละ 38.8 รู้สึกเหงา คิดเป็นร้อยละ 21.0 และ น้อยที่สุด ได้แก่ ใช้อินเทอร์เน็ตเพราะรู้สึกเครียด คิดเป็นร้อยละ 14.0

ระยะเวลาที่เริ่มใช้อินเทอร์เน็ตตั้งแต่ครั้งแรกจนถึงปัจจุบัน พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระยะเวลาที่เริ่มใช้อินเทอร์เน็ตตั้งแต่ครั้งแรกจนถึงปัจจุบันมากกว่า 6 ปี คิดเป็นร้อยละ 56.5 รองลงมา ได้แก่ มีระยะเวลาที่เริ่มใช้อินเทอร์เน็ตตั้งแต่ครั้งแรกจนถึงปัจจุบัน 4-6 ปี คิดเป็นร้อยละ 35.0 และ น้อยที่สุด ได้แก่ มีระยะเวลาที่เริ่มใช้อินเทอร์เน็ตตั้งแต่ครั้งแรกจนถึงปัจจุบัน 1-3 ปี คิดเป็นร้อยละ 8.5

ระยะเวลาที่ใช้อินเทอร์เน็ตต่อ 1 วัน พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ใช้อินเทอร์เน็ต 1-3 ชั่วโมงต่อวัน คิดเป็นร้อยละ 60.3 รองลงมา ได้แก่ ใช้อินเทอร์เน็ตน้อยกว่า 1 ชั่วโมงต่อวัน คิดเป็นร้อยละ 20.0 ใช้อินเทอร์เน็ต 4-6 ชั่วโมงต่อวัน คิดเป็นร้อยละ 13.2 ใช้อินเทอร์เน็ต 7-9 ชั่วโมงต่อวัน คิดเป็นร้อยละ 5.0 และ น้อยที่สุด ได้แก่ ใช้อินเทอร์เน็ต 9 ชั่วโมงขึ้นไปต่อวัน คิดเป็นร้อยละ 1.5

ความถี่ในการใช้งานอินเทอร์เน็ต พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความถี่ในการใช้อินเทอร์เน็ตทุกวัน คิดเป็นร้อยละ 49.5 รองลงมา ได้แก่ ใช้อินเทอร์เน็ต 4-5 ครั้งต่อสัปดาห์ คิดเป็นร้อยละ 26.7 ใช้อินเทอร์เน็ต 2-3 ครั้งต่อสัปดาห์ คิดเป็นร้อยละ 13.7 ใช้อินเทอร์เน็ต 3-4 ครั้งต่อเดือน คิดเป็นร้อยละ 5.3 และ น้อยที่สุด ได้แก่ ใช้อินเทอร์เน็ตน้อยกว่า 2 ครั้งต่อเดือน คิดเป็นร้อยละ 4.8

กิจกรรมบนอินเทอร์เน็ตที่ทำเป็นประจำ โดยให้เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เปิดเว็บไซต์ทั่วไป ไปเรื่อยๆ คิดเป็นร้อยละ 81.5 รองลงมา ได้แก่ เข้าเว็บไซต์เครือข่ายสังคมออนไลน์ คิดเป็นร้อยละ 79.5 (โดยเข้า www.facebook.com มากสุด คิดเป็นร้อยละ 74.1) เล่นเกมออนไลน์ คิดเป็นร้อยละ 72.0 สนทนาผ่านอินเทอร์เน็ต(Chat) คิดเป็นร้อยละ 63.0 หาข้อมูลในการทำการบ้านหรือทบทวนวิชาเรียน คิดเป็นร้อยละ 52.3 แสดงความคิดเห็นผ่านทาง

กระดานข่าว คิดเป็นร้อยละ 31.8 คาวนั้โหลดหนังสือหรือเพลง คิดเป็นร้อยละ 21.0 การรับส่งอีเมลล์ คิดเป็นร้อยละ 14.5 และ น้อยที่สุด ได้แก่ ข่ายของ/หารายได้ผ่านอินเทอร์เน็ต คิดเป็นร้อยละ 2.5

บุคคลที่อยู่ด้วยขณะใช้งานอินเทอร์เน็ต พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อยู่เพียงลำพังขณะใช้อินเทอร์เน็ต คิดเป็นร้อยละ 78.5 รองลงมา ได้แก่ อยู่กับผู้ปกครองขณะใช้อินเทอร์เน็ต คิดเป็นร้อยละ 20.2 อยู่กับพี่น้องขณะใช้อินเทอร์เน็ต คิดเป็นร้อยละ 19.3 อยู่กับเพื่อนขณะใช้อินเทอร์เน็ต คิดเป็นร้อยละ 11.0 และ น้อยที่สุด ได้แก่ อยู่กับครู อาจารย์ขณะใช้อินเทอร์เน็ต คิดเป็นร้อยละ 0.5

สถานที่ที่ใช้งานอินเทอร์เน็ต พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ใช้อินเทอร์เน็ตบ่ยที่สุดคือที่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 82.3 รองลงมา ได้แก่ ใช้อินเทอร์เน็ตบ่ยที่สุดคือที่ร้านอินเทอร์เน็ต คิดเป็นร้อยละ 11.5 ใช้อินเทอร์เน็ตบ่ยที่สุดคือสถานที่สาธารณะที่มีสัญญาณอินเทอร์เน็ตให้บริการ คิดเป็นร้อยละ 4.2 ใช้อินเทอร์เน็ตบ่ยที่สุดคือบ้านเพื่อน คิดเป็นร้อยละ 1.5 และ น้อยที่สุด ได้แก่ ใช้อินเทอร์เน็ตที่โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 0.5

อุปกรณ์ที่ใช้ในการใช้บริการอินเทอร์เน็ต โดยให้เลือกตอบได้มากกว่า 1ข้อ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ใช้คอมพิวเตอร์ตั้งโต๊ะ(PC)เป็นประจำ คิดเป็นร้อยละ 83.8 รองลงมา ได้แก่ ใช้โทรศัพท์มือถือเป็นประจำ คิดเป็นร้อยละ 45.0 และน้อยที่สุด ได้แก่ ใช้โน้ตบุ๊ก/แท็บเล็ต เป็นประจำ คิดเป็นร้อยละ 43.5

การรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับผลกระทบทางลบจากการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิด พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่เคยรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับผลกระทบทางลบจากการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิด คิดเป็นร้อยละ 52.5 และที่เหลือเคยรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับผลกระทบทางลบจากการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิด (การถูกหลอกลวงผ่านอินเทอร์เน็ต การถูกเพื่อนเลิกลบ และการถูกต่อว่าด้วยถ้อยคำหยาบคายผ่านทางอินเทอร์เน็ต ซึ่งทราบข่าวสารจากทางโทรทัศน์ และอินเทอร์เน็ต)

ตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละของพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต

(n = 400)		
ปัจจัยด้านพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เหตุผลของการใช้งานอินเทอร์เน็ต (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
รู้สึกเบื่อ	207	51.8
หาข้อมูลทำที่บ้าน/หาความรู้	217	54.3
รู้สึกเหงา	84	21.0
รู้สึกเครียด	56	14.0
มีเวลาว่าง	297	74.3
ต้องการทันสมัย	166	41.5
เพื่อความบันเทิง	155	38.8
ระยะเวลาที่เริ่มใช้อินเทอร์เน็ตตั้งแต่ครั้งแรกจนถึงปัจจุบัน		
1-3 ปี	34	8.5
4-6 ปี	140	35.0
มากกว่า 6 ปี	226	56.5
ระยะเวลาที่ใช้อินเทอร์เน็ตต่อ 1 วัน (โดยเฉลี่ย)		
น้อยกว่า 1 ชั่วโมง	80	20.0
1-3 ชั่วโมง	241	60.3
4-6 ชั่วโมง	53	13.2
7-9 ชั่วโมง	20	5.0
9 ชั่วโมงขึ้นไป	6	1.5
ความถี่ในการใช้งานอินเทอร์เน็ต		
ทุกวัน	198	49.5
4-5 ครั้งต่อสัปดาห์	107	26.7
2-3 ครั้งต่อสัปดาห์	55	13.7
3-4 ครั้งต่อเดือน	21	5.3
น้อยกว่า 2 ครั้งต่อเดือน	19	4.8

ตารางที่ 3 (ต่อ)

(n = 400)		
ปัจจัยด้านพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต	จำนวน(คน)	ร้อยละ
กิจกรรมบนอินเทอร์เน็ตที่ทำประจำ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
เปิดเว็บไซต์ทั่วไป ไปเรื่อยๆ	326	81.5
เล่นเกมออนไลน์	288	72.0
การแสดงความคิดเห็นผ่านกระดานข่าว (Webboard)	127	31.8
สนทนาผ่านทางอินเทอร์เน็ต (Chat)	252	63.0
การรับ-ส่งอีเมล (E-mail)	58	14.5
เข้าเว็บไซต์เครือข่ายสังคมออนไลน์	318	79.5
แบ่งออกเป็น		
- www.facebook.com	235	74.1
- www.hi5.com	208	65.6
- www.twitter.com	83	26.1
- อื่นๆ (www.orkut.com, www.foursquare.com, www.myspace.com)	9	2.8
หาข้อมูลทำการบ้าน/ทบทวนวิชาเรียน	209	52.3
ดาวน์โหลดไฟล์ต่างๆ	84	21.0
อื่นๆ (ขายของ/ ทำงานผ่านอินเทอร์เน็ต)	10	2.5
บุคคลที่อยู่ด้วยขณะใช้อินเทอร์เน็ต		
อยู่เพียงลำพัง	196	49.0
ผู้ปกครอง	81	20.3
เพื่อน	44	11.0
ครู/อาจารย์	2	0.5
พี่น้อง	77	19.3

ตารางที่ 3 (ต่อ)

(n = 400)		
ปัจจัยด้านพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต	จำนวน(คน)	ร้อยละ
สถานที่ที่ใช้งานอินเทอร์เน็ตบ่อยที่สุด		
บ้าน	329	82.3
โรงเรียน	2	0.5
บ้านเพื่อน	6	1.5
ร้านอินเทอร์เน็ต	46	11.5
สถานที่สาธารณะที่มีสัญญาณอินเทอร์เน็ตให้บริการ	17	4.2
อุปกรณ์ที่ใช้บริการอินเทอร์เน็ต (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
คอมพิวเตอร์ตั้งโต๊ะ (PC)	335	83.8
โน้ตบุ๊ก/แท็บเล็ต	174	43.5
โทรศัพท์มือถือ	180	45.0
การรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับผลกระทบทางลบจากการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิด		
ไม่เคย	210	52.5
เคย (ถูกหลอกลวงผ่านอินเทอร์เน็ต/ ถูกเพื่อนเลกคป / ถูกหมิ่นประมาทผ่านอินเทอร์เน็ต ซึ่งส่วนใหญ่ทราบข่าวสารจากทางโทรทัศน์)	190	47.5

ความสามารถในการใช้อินเทอร์เน็ต

จากผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความสามารถในการใช้อินเทอร์เน็ตในระดับมาก มีค่าคะแนนเฉลี่ยรวม 1.67 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า มีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงสุดด้านการใช้บริการเว็บไซต์ได้เว็บ(www.) ค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 1.89 รองลงมา คือ ด้านการใช้กระดานข่าว(Webboard) ค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 1.80 และต่ำสุด คือด้านการใช้ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์(E-mail) ค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 1.24 (ตารางที่ 4)

ตารางที่ 4 จำนวนและร้อยละของความสามารถในการใช้อินเทอร์เน็ต

(n = 400)

ข้อความ	ความสามารถในการใช้อินเทอร์เน็ต			$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
	ใช้ได้ จำนวน	พอใช้ได้	ไม่เคยใช้			
1. การใช้บริการเว็บไซต์เว็บ(www.)	89.0 (356)	11.0 (44)	0 (0)	1.89	.31	มาก
2. การใช้ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ (E-mail)	24.2 (97)	75.8 (303)	0 (0)	1.24	.43	ปาน กลาง
3. การใช้กระดานข่าว(Webboard)	80.2 (321)	19.8 (79)	0 (0)	1.80	.39	มาก
4. การสนทนาบนอินเทอร์เน็ต(Chat)	75.5 (302)	24.5 (98)	0 (0)	1.76	.43	มาก
5. การดาวน์โหลดไฟล์ข้อมูล (Download)	53.8 (215)	43.0 (172)	3.2 (13)	1.51	.56	มาก
6. การใช้เว็บไซต์เครือข่ายสังคม ออนไลน์(Online Social Network)	86.0 (344)	12.5 (50)	1.5 (6)	1.85	.40	มาก
รวมค่าเฉลี่ย	68.3 (273)	31.0 (124)	0.7 (3)	1.67	.18	มาก

ส่วนที่ 3 ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมทางสังคม

ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมทางสังคมของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ การอบรมเลี้ยงดูจากครอบครัวแบบรักสนับสนุนและควบคุม ความเหมาะสมของกลุ่มเพื่อนในสถานศึกษา และความเหมาะสมของอิทธิพลของสื่อ ผลการวิจัยพบว่ากลุ่มตัวอย่างในการวิจัยมีลักษณะข้อมูลดังนี้

3.1 การอบรมเลี้ยงดูจากครอบครัวแบบรักสนับสนุนและควบคุม

จากผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูจากครอบครัวแบบรักสนับสนุนและควบคุมในระดับมาก มีค่าคะแนนเฉลี่ยรวม 3.00 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่ามีค่าเฉลี่ยสูงสุดในคำถามข้อ 5 คือ บิดามารดามักจะเข้มงวดในเรื่องการเรียนและเรื่องส่วนตัวของข้าพเจ้า ค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.16 รองลงมาคำถามข้อ 9 คือ เมื่อข้าพเจ้าทำความผิด บิดามารดาจะ

ลงโทษตามความเหมาะสม ค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.08 และต่ำสุดได้แก่คำถามข้อ 8 คือบิดามารดาไม่ใส่ใจว่าข้าพเจ้าต้องการอะไร ค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 1.88 (ตารางที่ 5)

ตารางที่ 5 จำนวนและร้อยละของการอบรมเลี้ยงดูจากครอบครัวแบบรักสนับสนุนและควบคุม

(n = 400)

ข้อความ	การอบรมเลี้ยงดูจากครอบครัวแบบรัก				$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
	สนับสนุนและควบคุม						
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด			
*1. บิดามารดาไม่ให้คำปรึกษาแก่ข้าพเจ้าเมื่อข้าพเจ้ามีปัญหา	5.0 (20)	17.8 (71)	57.0 (228)	20.2 (81)	2.08	.76	น้อย
2. บิดามารดาให้ข้าพเจ้ามีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ และให้สิทธิในการตัดสินใจเรื่องภายในครอบครัว	23.2 (93)	39.8 (159)	32.3 (129)	4.7 (19)	2.82	.84	มาก
3. บิดามารดาตั้งกฎเกณฑ์กำหนดระยะเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตของข้าพเจ้า	13.7 (55)	49.0 (196)	35.5 (142)	1.8 (7)	2.75	.70	มาก
4. บิดามารดาจะแสดงความรักใคร่ความเอาใจใส่แก่ข้าพเจ้าเสมอ	28.0 (112)	50.8 (203)	20.0 (80)	1.2 (5)	3.06	.72	มาก
5. บิดามารดามักจะเข้มงวดในเรื่องการเรียนและเรื่องส่วนตัวของข้าพเจ้า	37.5 (150)	40.7 (163)	21.5 (86)	0.3 (1)	3.16	.76	มาก
*6. บิดามารดาไม่ให้คำปรึกษาแก่ข้าพเจ้า เมื่อข้าพเจ้ามีปัญหา	2.0 (8)	17.3 (69)	52.5 (210)	28.2 (113)	1.93	.73	น้อย
*7. เมื่อข้าพเจ้าทำสิ่งที่ดี ผู้ปกครองไม่เคยชมเชยข้าพเจ้า	0.3 (1)	17.0 (68)	64.5 (258)	18.3 (73)	1.99	.60	น้อย
*8. บิดามารดาไม่ใส่ใจว่าข้าพเจ้าต้องการอะไร	0.5 (2)	20.5 (82)	45.5 (182)	33.5 (134)	1.88	.74	น้อย
9. เมื่อข้าพเจ้าทำความผิด บิดามารดาจะลงโทษตามความเหมาะสม	30.2 (121)	47.5 (190)	22.0 (88)	0.3 (1)	3.08	.72	มาก
รวมค่าเฉลี่ย	15.5 (62)	33.5 (134)	39.0 (156)	12.0 (48)	3.00	.55	มาก

* ข้อคำถามเชิงลบ

3.2 ความเหมาะสมของกลุ่มเพื่อนในสถานศึกษา

จากผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความเหมาะสมของกลุ่มเพื่อนในสถานศึกษาอยู่ในระดับมาก มีค่าคะแนนเฉลี่ยรวม 3.06 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่ามีค่าเฉลี่ยสูงสุดในคำถามข้อ 1 คือเพื่อนสนิทของข้าพเจ้ามักจะมีกิจกรรมหรือรื้อนในการศึกษาเล่าเรียน ค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.72 รองลงมาคำถามข้อ 2 คือเพื่อนสนิทของข้าพเจ้ามักจะชักชวนข้าพเจ้าไปแสวงหาความรู้เพิ่มเติม ค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.50 และต่ำสุดได้แก่คำถามข้อ 6 คือเพื่อนสนิทของข้าพเจ้าเล่นพนันบอลผ่านทางอินเทอร์เน็ต ค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 1.34 (ตารางที่ 6)

ตารางที่ 6 จำนวนและร้อยละของความเหมาะสมของกลุ่มเพื่อนในสถานศึกษา

(n = 400)

ข้อความ	ความเหมาะสมของกลุ่มเพื่อนในสถานศึกษา				$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด			
1. เพื่อนสนิทของข้าพเจ้ามักจะมีกิจกรรมหรือรื้อนในการศึกษาเล่าเรียน	14.0 (56)	50.8 (203)	28.7 (115)	6.5 (26)	2.72	.78	มาก
2. เพื่อนสนิทของข้าพเจ้ามักจะชักชวนข้าพเจ้าไปแสวงหาความรู้เพิ่มเติม	17.0 (68)	28.7 (115)	41.3 (165)	13.0 (52)	2.50	.92	น้อย
*3. เพื่อนสนิทของข้าพเจ้ามักจะใช้คำหยาบคายในอินเทอร์เน็ต	4.7 (19)	39.3 (157)	40.3 (161)	15.7 (63)	2.33	.79	น้อย
*4. เพื่อนสนิทของข้าพเจ้าใช้อินเทอร์เน็ตในการหมิ่นประมาทผู้อื่น	1.0 (4)	7.0 (28)	28.5 (114)	63.5 (254)	1.46	.67	น้อยที่สุด
*5. เพื่อนสนิทของข้าพเจ้าเข้าไปดูเว็บไซต์ผ่านทางอินเทอร์เน็ต	2.8 (11)	12.7 (51)	41.7 (167)	42.8 (171)	1.76	.78	น้อย
*6. เพื่อนสนิทของข้าพเจ้าเล่นพนันบอลผ่านทางอินเทอร์เน็ต	2.0 (8)	5.3 (21)	17.7 (71)	75.0 (300)	1.34	.67	น้อยที่สุด
รวมค่าเฉลี่ย	7.0 (28)	24.0 (96)	33.0 (132)	36.0 (144)	3.06	.45	มาก

* ข้อคำถามเชิงลบ

3.3 ความเหมาะสมของอิทธิพลจากสื่อ

จากผลการวิจัยพบว่า สื่อมีอิทธิพลอย่างเหมาะสมต่อกลุ่มตัวอย่างในระดับมาก มีค่าคะแนนเฉลี่ยรวม 2.78 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่ามีค่าเฉลี่ยสูงสุดในข้อ 4 คือตัวแบบที่ดีจากสื่อทำให้ข้าพเจ้ามีความสนใจที่จะทำตาม หรือลอกเลียนแบบ ค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.38 รองลงมา คำถามข้อ 5 คือเมื่อเข้าเว็บไซต์ทั่วไปแล้วมีโฆษณาเว็บไซต์ตามกแทรกขึ้นมา(Pop-up) ทำให้ข้าพเจ้าอยากกดเข้าไปดู ค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.66 และต่ำสุดได้แก่คำถามข้อ 3 คือการใช้คำหยาบและการนำเสนอเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ผ่านสื่อต่างๆทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกสนุกและอยากเลียนแบบ ค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.06 (ตารางที่ 7)

ตารางที่ 7 จำนวนและร้อยละของความเหมาะสมของอิทธิพลจากสื่อ

(n = 400)

ข้อความ	ความเหมาะสมของอิทธิพลจากสื่อ				$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด			
1. การที่สื่อนำเสนอตัวแบบที่ถูก ลงโทษจากการกระทำผิด ช่วยลด แรงจูงใจของข้าพเจ้าที่จะทำตามให้ น้อยลง	13.5 (54)	34.2 (137)	42.5 (170)	9.8 (39)	2.52	.84	มาก
*2. การโฆษณาเว็บไซต์พนัน ฟุตบอลออนไลน์ผ่านสื่อต่างๆส่งผล ให้ข้าพเจ้าอยากเข้าไปเล่น	3.0 (12)	30.8 (123)	52.5 (210)	13.7 (55)	2.23	.71	น้อย
*3. การใช้คำหยาบและการนำเสนอ เนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับเรื่องการมี เพศสัมพันธ์ผ่านสื่อต่างๆทำให้ ข้าพเจ้ารู้สึกสนุกและอยาก เลียนแบบ	0 (0)	26.7 (107)	52.5 (210)	20.8 (83)	2.06	.68	น้อย
4. ตัวแบบที่ดีจากสื่อทำให้ข้าพเจ้ามี ความสนใจที่จะทำตาม หรือ ลอกเลียนแบบ	43.5 (174)	51.2 (205)	5.3 (21)	0 (0)	3.38	.58	มากที่สุด

ตารางที่ 7 (ต่อ)

(n = 400)

ข้อความ	ความเหมาะสมของอิทธิพลจากสื่อ				$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด			
*5. เมื่อเข้าเว็บไซต์ทั่วไปแล้วมีโฆษณาเว็บไซต์ลามกแทรกขึ้นมา (Pop-up) ทำให้ข้าพเจ้าอยากกดเข้าไปดู	16.0 (64)	35.0 (140)	48.0 (192)	1.0 (4)	2.66	.75	มาก
รวมค่าเฉลี่ย	15.3 (61)	35.5 (142)	40.2 (161)	9.0 (36)	2.78	.32	มาก

* ข้อคำถามเชิงลบ

ส่วนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับระดับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของวัยรุ่นตอนกลาง

พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของวัยรุ่นตอนกลาง จากการวิจัยการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของวัยรุ่นตอนกลางจากแบบสอบถามจำนวน 11 ข้อ ซึ่งครอบคลุมพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ด้านข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่มีลักษณะลามกอนาจาร ด้านการใช้ถ้อยคำที่ไม่สุภาพ ด้านข้อมูลคอมพิวเตอร์อันเป็นเท็จเพื่อสร้างความเสียหายแก่ผู้อื่น และ ด้านการพนันฟุตบอลออนไลน์ ผลการวิจัยพบว่า วัยรุ่นตอนกลางมีการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดอยู่ในระดับน้อย ค่าคะแนนเฉลี่ยรวมเท่ากับ 1.86 (ตารางที่ 8) โดยจำแนกพิจารณาออกเป็น 4 ด้าน ดังนี้

ด้านข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่มีลักษณะลามกอนาจาร จากการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดด้านข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่มีลักษณะลามกอนาจารในระดับน้อยที่สุด มีค่าคะแนนเฉลี่ยรวม 1.61 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีค่าเฉลี่ยสูงสุดในคำถามข้อ 4 คือนักเรียนส่งต่ออีเมลภาพโป๊หรือคลิปวิดีโอโป๊ ค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 1.76 รองลงมาคำถามข้อ 2 คือนักเรียนเข้าไปดูภาพโป๊หรือภาพเคลื่อนไหวที่เป็นกิจกรรมทางเพศจากเว็บไซต์ต่างๆ ค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 1.68 และ ต่ำสุดได้แก่คำถามข้อ 1 คือนักเรียนนำภาพโป๊ หรือภาพเคลื่อนไหวที่เป็นกิจกรรมทางเพศ ไปลงไว้ในเว็บบอร์ดต่างๆ ค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 1.46

ด้านการใช้ถ้อยคำที่ไม่สุภาพ จากการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดด้านการใช้ถ้อยคำที่ไม่สุภาพในระดับน้อย มีค่าคะแนนเฉลี่ยรวม 2.17 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีค่าเฉลี่ยสูงสุดในคำถามข้อ 6 คือนักเรียนใช้คำหยาบคายในการสนทนาผ่านทางโปรแกรมสนทนา(Chat) ค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.66 รองลงมาคำถามข้อ 5 คือนักเรียนแสดงความเห็นผ่านทางเว็บไซต์ต่างๆด้วยข้อความที่หยาบคาย ค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.30 และต่ำสุดได้แก่คำถามข้อ 7 คือนักเรียนใช้โปรแกรมสนทนา(Chat) ในการพูดคุยเรื่องเกี่ยวกับเพศสัมพันธ์ หรือกิจกรรมทางเพศกับผู้อื่น ค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 1.54

ด้านข้อมูลคอมพิวเตอร์อันเป็นเท็จเพื่อสร้างความเสียหายแก่ผู้อื่น จากการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดด้านข้อมูลคอมพิวเตอร์อันเป็นเท็จเพื่อสร้างความเสียหายแก่ผู้อื่นในระดับน้อย มีค่าคะแนนเฉลี่ยรวม 2.06 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีค่าเฉลี่ยสูงสุดในคำถามข้อ 8 คือนักเรียนพิมพ์ข้อความแสดงความคิดเห็นดูหมิ่นนักการเมืองหรือดาราที่นักเรียนไม่ชอบผ่านทางอินเทอร์เน็ต ค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.17 รองลงมาคำถามข้อ 9 คือเมื่อมีเพื่อนทำให้ไม่พอใจ นักเรียนจะพิมพ์ข้อความให้ร้ายเพื่อนคนนั้นผ่านทางอินเทอร์เน็ตโดยไม่สนใจว่าข้อความนั้นเป็นจริงหรือไม่จริง ค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.02 และต่ำสุดได้แก่คำถามข้อ 10 คือนักเรียนส่งต่ออีเมลที่เป็นภาพตัดต่อของผู้อื่นที่มีลักษณะสร้างความเสียหายให้กับผู้อื่น ค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 1.98

ด้านการพนันฟุตบอลออนไลน์ จากการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดด้านการพนันฟุตบอลออนไลน์ ในระดับน้อยที่สุด มีค่าคะแนนเฉลี่ย 1.34

ตารางที่ 8 จำนวน ร้อยละ และค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของกลุ่มตัวอย่าง

(n = 400)

ข้อความ	พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิด				$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
	ประจำ	บ่อยครั้ง	บางครั้ง	ไม่เคย			
ด้านข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่มี							
ลักษณะลามกอนาจาร							
1. นักเรียนนำภาพโป๊ หรือภาพเคลื่อนไหวที่เป็นกิจกรรมทางเพศ ไปลงไว้ในเว็บบอร์ดต่างๆ	0.3 (1)	9.5 (38)	26.2 (105)	64.0 (256)	1.46	.67	น้อยที่สุด
2. นักเรียนเข้าไปดูภาพโป๊ หรือภาพเคลื่อนไหวที่เป็นกิจกรรมทางเพศ จากเว็บไซต์ต่างๆ	0 (0)	11.7 (47)	44.5 (178)	43.8 (175)	1.68	.67	น้อยที่สุด
3. นักเรียนนำภาพโป๊หรือภาพเคลื่อนไหวที่เป็นกิจกรรมทางเพศ ไปลงไว้ในเว็บไซต์เครือข่ายสังคมออนไลน์ เช่น Hi5 Facebook Twitter เป็นต้น โดยมีแค่เพื่อนสนิทเท่านั้นที่สามารถเข้าดูได้	1.0 (4)	7.5 (30)	37.0 (148)	54.5 (218)	1.55	.68	น้อยที่สุด
4. นักเรียนส่งต่ออีเมลล์ภาพโป๊หรือคลิปวิดีโอโป๊	1.0 (4)	9.0 (36)	54.5 (218)	35.5 (142)	1.76	.65	น้อย
ด้านการใช้ถ้อยคำที่ไม่สุภาพ							
5. นักเรียนแสดงความเห็นผ่านทางเว็บบอร์ดต่างๆด้วยข้อความที่หยาบคาย	3.8 (15)	36.2 (145)	46.5 (186)	13.5 (54)	2.30	.74	น้อย
6. นักเรียนใช้คำหยาบคายในการสนทนาผ่านทางโปรแกรมสนทนา (Chat)	14.8 (59)	45.2 (181)	31.5 (126)	8.5 (34)	2.66	.83	มาก
7. นักเรียนใช้โปรแกรมสนทนา (Chat) ในการพูดคุยเรื่องเกี่ยวกับเพศสัมพันธ์ หรือกิจกรรมทางเพศกับผู้อื่น	1.0 (4)	5.5 (22)	40.3 (161)	53.2 (213)	1.54	.64	น้อยที่สุด

ตารางที่ 8 (ต่อ)

(n = 400)

ข้อความ	พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิด				$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
	ประจำ	บ่อยครั้ง	บางครั้ง	ไม่เคย			
ด้านข้อมูลคอมพิวเตอร์อันเป็นเท็จเพื่อ							
สร้างความเสียหายแก่ผู้อื่น							
8. นักเรียนพิมพ์ข้อความแสดงความ	3.0	28.2	51.8	17.0	2.17	.73	น้อย
คิดเห็นดูหมิ่นนักการเมืองหรือดาราที่	(12)	(113)	(207)	(68)			
นักเรียนไม่ชอบผ่านทางอินเทอร์เน็ต							
9. เมื่อมีเพื่อนทำให้ไม่พอใจ นักเรียนจะ	2.0	22.5	51.0	24.5	2.02	.74	น้อย
พิมพ์ข้อความให้ร้ายเพื่อนคนนั้นผ่าน	(8)	(90)	(204)	(98)			
ทางอินเทอร์เน็ต โดยไม่สนใจว่า							
ข้อความนั้นเป็นจริงหรือไม่จริง							
10. นักเรียนส่งต่ออีเมลที่เป็นภาพตัดต่อ	1.0	22.0	50.8	26.2	1.98	.72	น้อย
ของผู้อื่น ที่มีลักษณะสร้างความเสียหาย	(4)	(88)	(203)	(105)			
ให้กับผู้อื่น							
ด้านการพนันฟุตบอลออนไลน์							
11. นักเรียนเล่นพนันฟุตบอลผ่านทาง	1.3	4.5	21.3	73.0	1.34	.62	น้อย
อินเทอร์เน็ต	(5)	(11)	(85)	(292)			ที่สุด
รวมค่าเฉลี่ย	2.8	18.2	41.5	37.5	1.86	.41	น้อย
	(11)	(73)	(166)	(150)			

จากการวิจัยพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดอยู่ในระดับน้อย ($\bar{x} = 1.86$) โดยมีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดอยู่ในระดับน้อย คือ ด้านการใช้ถ้อยคำที่ไม่สุภาพ และด้านข้อมูลคอมพิวเตอร์อันเป็นเท็จ เพื่อสร้างความเสียหายแก่ผู้อื่น คะแนนเฉลี่ยรวมเท่ากับ 2.17 และ 2.06 ตามลำดับ ส่วนด้านข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่มีลักษณะลามกอนาจาร และด้านการพนันฟุตบอลออนไลน์อยู่ในระดับน้อยที่สุดค่าคะแนนเฉลี่ยรวมเท่ากับ 1.61 และ 1.34ตามลำดับ (ตารางที่ 9)

ตารางที่ 9 ภาพรวมพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 4 ด้าน

(n = 400)

พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิด	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
ด้านข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่มีลักษณะลามกอนาจาร	1.61	.52	น้อยที่สุด
ด้านการใช้ถ้อยคำที่ไม่สุภาพ	2.17	.51	น้อย
ด้านข้อมูลคอมพิวเตอร์อันเป็นเท็จ เพื่อสร้างความเสียหายแก่ผู้อื่น	2.06	.63	น้อย
ด้านการพนันฟุตบอลออนไลน์	1.34	.61	น้อยที่สุด

ส่วนที่ 5 ผลการทดสอบสมมติฐาน

การศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของวัยรุ่นตอนกลาง ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาระหว่างตัวแปรอิสระ ได้แก่ เพศ อายุ เกรดเฉลี่ย ประเภทโรงเรียน ที่ศึกษาอยู่ ค่าใช้จ่ายที่ได้รับ รายได้รวมของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง สถานภาพของบิดามารดา บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วย เหตุผลของการใช้อินเทอร์เน็ต ระยะเวลาที่ใช้อินเทอร์เน็ตตั้งแต่ครั้งแรกจนถึง ปัจจุบัน ระยะเวลาที่ใช้อินเทอร์เน็ตต่อวัน ความถี่ในการใช้อินเทอร์เน็ต กิจกรรมบนอินเทอร์เน็ต บุคคลที่อยู่ด้วยขณะใช้งานอินเทอร์เน็ต สถานที่และอุปกรณ์ที่ใช้ในการใช้บริการอินเทอร์เน็ต ความสามารถในการใช้อินเทอร์เน็ต การรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับผลกระทบทางลบจากการใช้งาน อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิด รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูจากครอบครัว ลักษณะของกลุ่มเพื่อนในสถานศึกษา อิทธิพลของสื่อ และตัวแปรตาม คือ พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของวัยรุ่นตอนกลาง ทั้งนี้เพื่อที่จะได้ทราบว่าตัวแปรอิสระตัวใดที่มีผลต่อความสัมพันธ์กับตัวแปรตาม และสามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของวัยรุ่นตอนกลางได้ดีกว่าการทำนายจากตัวแปรใดตัวแปรหนึ่งเพียงตัวแปรเดียว ซึ่งผลการทดสอบสมมติฐานปรากฏผล ดังนี้

สมมติฐานที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคล มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของวัยรุ่นตอนกลาง

ปัจจัยส่วนบุคคล ประกอบไปด้วย เพศ อายุ เกรดเฉลี่ย ประเภทโรงเรียนที่ศึกษาอยู่ ค่าใช้จ่ายที่ได้รับ รายได้รวมของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง สถานภาพของบิดามารดา และบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วย วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของวัยรุ่นตอนกลาง เมื่อทดสอบความสัมพันธ์โดยใช้การทดสอบค่าไคสแควร์ (χ^2) มีรายละเอียด ดังนี้ (ตารางที่ 10)

เพศ พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของวัยรุ่นตอนกลาง เมื่อทดสอบความสัมพันธ์โดยใช้การทดสอบค่าไคสแควร์ (χ^2) พบว่า เพศมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของวัยรุ่นตอนกลางอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือ วัยรุ่นตอนกลางที่มีเพศต่างกันจะมีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดแตกต่างกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ โดยกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเพศชายจะมีสัดส่วนของพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 16.7 ซึ่งสูงกว่าเพศหญิงที่มีสัดส่วนของพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 1.5

อายุ พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของวัยรุ่นตอนกลาง เมื่อทดสอบความสัมพันธ์โดยใช้การทดสอบค่าไคสแควร์ (χ^2) พบว่า อายุมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของวัยรุ่นตอนกลางอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือ วัยรุ่นตอนกลางที่มีอายุต่างกันจะมีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดแตกต่างกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุเฉลี่ย 16 ปี จะมีสัดส่วนของพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 29.8 ซึ่งสูงกว่าอายุเฉลี่ย 17 ปี ที่มีสัดส่วนของพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 2.6

ประเภทของโรงเรียน พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของวัยรุ่นตอนกลาง เมื่อทดสอบความสัมพันธ์โดยใช้การทดสอบค่าไคสแควร์ (χ^2) พบว่า ประเภทของโรงเรียนที่ศึกษาอยู่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของวัยรุ่นตอนกลางอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือ วัยรุ่นตอนกลางที่ศึกษาอยู่ในโรงเรียนต่างประเภทกันจะมีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดแตกต่างกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ โดยกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาอยู่ในโรงเรียนชายล้วน จะมีสัดส่วนของพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดอยู่ในระดับมากที่สุด คือ ร้อยละ 18.1

เกรดเฉลี่ย พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของวัยรุ่นตอนกลาง เมื่อทดสอบความสัมพันธ์โดยใช้การทดสอบค่าไคสแควร์ (χ^2) พบว่า เกรดเฉลี่ยมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของวัยรุ่นตอนกลางอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือ วัยรุ่นตอนกลางที่มีเกรดเฉลี่ยต่างกันจะมีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดแตกต่างกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีเกรดเฉลี่ยต่ำกว่า 2.00 จะมีสัดส่วนของพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดอยู่ในระดับมากที่สุด สูงที่สุด คือ ร้อยละ 66.7

ค่าใช้จ่ายที่ได้รับ พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของวัยรุ่นตอนกลาง เมื่อทดสอบความสัมพันธ์โดยใช้การทดสอบค่าไคสแควร์ (χ^2) พบว่า ค่าใช้จ่ายที่ได้รับมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของวัยรุ่นตอนกลางอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือ วัยรุ่นตอนกลางที่ได้รับค่าใช้จ่ายต่างกันจะมีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดแตกต่างกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ โดยกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับค่าใช้จ่าย 400 บาท ต่อสัปดาห์ จะมีสัดส่วนของพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดอยู่ในระดับมาก สูงที่สุด คือ ร้อยละ 38.2

รายได้รวมของบิดามารดา พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของวัยรุ่นตอนกลาง เมื่อทดสอบความสัมพันธ์โดยใช้การทดสอบค่าไคสแควร์ (χ^2) พบว่า รายได้รวมของบิดามารดา มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของวัยรุ่นตอนกลางอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือ วัยรุ่นตอนกลางที่บิดามารดามีรายได้รวมต่างกันจะมีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดแตกต่างกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ โดยกลุ่มตัวอย่างที่บิดามารดามีรายได้รวมเฉลี่ยน้อยกว่า 20,000 บาทต่อเดือน จะมีสัดส่วนของพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดอยู่ในระดับมาก สูงที่สุด คือ ร้อยละ 29.5

สถานภาพของบิดามารดา พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของวัยรุ่นตอนกลาง เมื่อทดสอบความสัมพันธ์โดยใช้การทดสอบค่าไคสแควร์ (χ^2) พบว่า สถานภาพของบิดามารดา มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของวัยรุ่นตอนกลางอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือ วัยรุ่นตอนกลางที่บิดามารดามีสถานภาพต่างกันจะมีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดแตกต่างกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ โดยกลุ่มตัวอย่างที่มารดาเสียชีวิต จะมีสัดส่วนของพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดอยู่ในระดับมาก สูงที่สุด คือ ร้อยละ 60.0

บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วย พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของวัยรุ่นตอนกลาง เมื่อทดสอบความสัมพันธ์โดยใช้การทดสอบค่าไคสแควร์ (χ^2) พบว่า บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของวัยรุ่นตอนกลางอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือ วัยรุ่นตอนกลางที่อาศัยอยู่กับบุคคลต่างกันจะมีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดแตกต่างกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ โดยกลุ่มตัวอย่างที่อาศัยอยู่กับมารดา จะมีสัดส่วนของพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดอยู่ในระดับมาก สูงที่สุด คือ ร้อยละ 32.0

สรุปผลการทดสอบสมมติฐานที่ 1 ได้ว่าปัจจัยส่วนบุคคล อันประกอบไปด้วย เพศ อายุ ประเภทของโรงเรียน เกรดเฉลี่ย ค่าใช้จ่ายที่ได้รับ รายได้รวมของบิดามารดา สถานภาพของบิดามารดา และ บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วย มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของวัยรุ่นตอนกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นการยอมรับสมมติฐาน (ดังตารางที่ 10)

ตารางที่ 10 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของกลุ่มตัวอย่าง

(n =400)

ปัจจัยส่วนบุคคล	ระดับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต ในทางที่ผิดของวัยรุ่นตอนกลาง				χ^2	p-value
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด		
เพศ						
- ชาย	0 (0.0)	33 (16.7)	99 (50.0)	66 (33.3)	43.632	.000
- หญิง	0 (0.0)	3 (1.5)	78 (38.6)	121 (59.9)		
อายุ						
- 16 ปี	0 (0.0)	28 (29.8)	45 (47.9)	21 (22.3)	75.020	.000
- 17 ปี	0 (0.0)	8 (2.6)	132 (43.1)	166 (54.2)		
ประเภทของโรงเรียน						
- ชายล้วน	0 (0.0)	33 (18.1)	91 (50.0)	58 (31.9)	51.084	.000
- หญิงล้วน	0 (0.0)	3 (1.8)	60 (36.8)	100 (61.4)		
- สหศึกษา	0 (0.0)	0 (0.0)	26 (47.3)	29 (52.7)		
เกรดเฉลี่ย (เทอมล่าสุด)						
- น้อยกว่า 2.00	0 (0.0)	4 (66.7)	1 (16.7)	1 (16.0)	98.361	.000
- 2.00- 2.49	0 (0.0)	20 (37.0)	22 (40.7)	12 (22.3)		
- 2.50- 2.99	0 (0.0)	7 (5.0)	72 (52.2)	59 (42.8)		
- 3.00- 3.49	0 (0.0)	2 (1.8)	45 (39.8)	66 (58.4)		
- 3.50- 4.00	0 (0.0)	3 (3.4)	37 (41.6)	49 (55.0)		

ตารางที่ 10 (ต่อ)

(n=400)						
ปัจจัยส่วนบุคคล	ระดับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต ในทางที่ผิดของวัยรุ่นตอนกลาง				χ^2	p-value
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด		
ค่าใช้จ่ายที่ได้รับ (เฉลี่ยต่อสัปดาห์)						
- น้อยกว่า 400 บาท	0 (0.0)	26 (38.2)	27 (39.7)	15 (22.1)	93.067	.000
- 400-699 บาท	0 (0.0)	5 (2.5)	94 (48.5)	95 (49.0)		
- 700-999 บาท	0 (0.0)	4 (4.9)	36 (44.4)	41 (50.7)		
- 1,000 บาทขึ้นไป	0 (0.0)	1 (1.8)	20 (35.0)	36 (63.2)		
รายได้รวมของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง (เฉลี่ยต่อเดือน)						
- น้อย (น้อยกว่า 20,000 บาท)	0 (0.0)	28 (29.5)	46 (48.4)	21 (22.1)	114.816	.000
- ปานกลาง (20,000-49,999 บาท)	0 (0.0)	6 (2.5)	110 (45.0)	128 (52.5)		
- มาก (50,000 บาทขึ้นไป)	0 (0.0)	2 (3.3)	21 (34.4)	38 (62.3)		

ตารางที่ 10 (ต่อ)

(n =400)						
ปัจจัยส่วนบุคคล	ระดับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต ในทางที่ผิดของวัยรุ่นตอนกลาง				χ^2	p-value
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด		
สถานภาพของบิดา						
มารดา						
- บิดามารดาอยู่ด้วยกัน	0 (0.0)	21 (6.7)	130 (41.4)	163 (51.9)	36.063	.000
- บิดามารดาแยกกันอยู่	0 (0.0)	9 (13.0)	38 (55.1)	22 (31.9)		
- บิดาเสียชีวิต	0 (0.0)	3 (27.3)	7 (63.6)	1 (9.1)		
- มารดาเสียชีวิต	0 (0.0)	3 (60.0)	1 (20.0)	1 (20.0)		
- ทั้งบิดาและมารดา	0 (0.0)	0 (0.0)	1 (100)	0 (0.0)		
บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วย						
- บิดามารดา	0 (0.0)	19 (7.8)	100 (40.8)	126 (51.4)	33.050	.000
- บิดา	0 (0.0)	2 (16.7)	3 (25.0)	7 (58.3)		
- มารดา	0 (0.0)	8 (32.0)	11 (44.0)	6 (24.0)		
- ญาติ	0 (0.0)	5 (5.6)	43 (48.3)	41 (46.1)		
- เพื่อน	0 (0.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	1 (100)		
- อยู่ตามลำพัง	0 (0.0)	2 (7.2)	20 (71.4)	6 (21.4)		

สมมติฐานที่ 2 ปัจจัยด้านพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของวัยรุ่นตอนกลาง และความสามารถในการใช้งานอินเทอร์เน็ตมีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของวัยรุ่นตอนกลาง

ปัจจัยด้านพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต ประกอบไปด้วย เหตุผลของการใช้งานอินเทอร์เน็ต ระยะเวลาที่ใช้อินเทอร์เน็ตตั้งแต่ครั้งแรกจนถึงปัจจุบัน ระยะเวลาที่ใช้อินเทอร์เน็ตต่อวัน ความถี่ในการใช้อินเทอร์เน็ต กิจกรรมบนอินเทอร์เน็ต บุคคลที่อยู่ด้วยขณะใช้งานอินเทอร์เน็ต สถานที่ อุปกรณ์ที่ใช้ในการใช้บริการอินเทอร์เน็ต การรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับผลกระทบทางลบจากการใช้งานอินเทอร์เน็ตในทางที่ผิด และความสามารถในการใช้งานอินเทอร์เน็ต

เหตุผล/ระยะเวลา/กิจกรรม/บุคคลที่อยู่ด้วย/สถานที่/อุปกรณ์/การรับรู้ข่าวสาร

วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตกับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของวัยรุ่นตอนกลาง เมื่อทดสอบความสัมพันธ์โดยใช้การทดสอบค่าไคสแควร์ (χ^2) มีรายละเอียด ดังนี้ (ตารางที่ 11)

เหตุผลของการใช้งานอินเทอร์เน็ตเพราะรู้สึกเบื่อ พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของวัยรุ่นตอนกลาง เมื่อทดสอบความสัมพันธ์โดยใช้การทดสอบค่าไคสแควร์ (χ^2) พบว่า เหตุผลของการใช้งานอินเทอร์เน็ตเพราะรู้สึกเบื่อ ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของวัยรุ่นตอนกลางอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือ วัยรุ่นตอนกลางที่มีเหตุผลของการใช้งานอินเทอร์เน็ตเพราะรู้สึกเบื่อหรือไม่รู้สึกเบื่อ จะมีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้

เหตุผลของการใช้งานอินเทอร์เน็ตเพราะหาข้อมูลทำการบ้านหรือหาความรู้ พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของวัยรุ่นตอนกลาง เมื่อทดสอบความสัมพันธ์โดยใช้การทดสอบค่าไคสแควร์ (χ^2) พบว่า เหตุผลของการใช้งานอินเทอร์เน็ตเพราะหาข้อมูลทำการบ้านหรือหาความรู้มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของวัยรุ่นตอนกลางอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือ วัยรุ่นตอนกลางที่มีเหตุผลของการใช้งานอินเทอร์เน็ตเพราะหาข้อมูลทำการบ้านหรือหาความรู้ และไม่หาข้อมูลทำการบ้านหรือหาความรู้ จะมีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดแตกต่างกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ โดยกลุ่มตัวอย่างที่เลือกเหตุผลของการใช้งานอินเทอร์เน็ตเพราะหาข้อมูลทำการบ้านหรือหาความรู้ จะไม่มีสัดส่วนของพฤติกรรม

เหตุผลของการใช้งานอินเทอร์เน็ตเพื่อความบันเทิง พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของวัยรุ่นตอนกลาง เมื่อทดสอบความสัมพันธ์โดยใช้การทดสอบค่าไคสแควร์ (χ^2) พบว่า เหตุผลของการใช้งานอินเทอร์เน็ตเพื่อความบันเทิงมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของวัยรุ่นตอนกลางอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือ วัยรุ่นตอนกลางที่มีเหตุผลของการใช้งานอินเทอร์เน็ตเพื่อความบันเทิง และไม่ใช้เพื่อความบันเทิง จะมีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดแตกต่างกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ โดยกลุ่มตัวอย่างที่เลือกเหตุผลของการใช้งานอินเทอร์เน็ตเพื่อความบันเทิง จะมีสัดส่วนของพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 16.0 ซึ่งสูงกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไม่เลือกเหตุผลข้อนี้ที่มีสัดส่วนของพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 4.5

ระยะเวลาที่เริ่มใช้อินเทอร์เน็ตตั้งแต่ครั้งแรกจนถึงปัจจุบัน พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของวัยรุ่นตอนกลาง เมื่อทดสอบความสัมพันธ์โดยใช้การทดสอบค่าไคสแควร์ (χ^2) พบว่า ระยะเวลาที่เริ่มใช้อินเทอร์เน็ตตั้งแต่ครั้งแรกจนถึงปัจจุบันไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของวัยรุ่นตอนกลางอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือ วัยรุ่นตอนกลางที่มีระยะเวลาที่เริ่มใช้อินเทอร์เน็ตตั้งแต่ครั้งแรกจนถึงปัจจุบันต่างกันจะมีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้

ระยะเวลาที่ใช้อินเทอร์เน็ตต่อ 1 วัน พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของวัยรุ่นตอนกลาง เมื่อทดสอบความสัมพันธ์โดยใช้การทดสอบค่าไคสแควร์ (χ^2) พบว่า ระยะเวลาที่ใช้อินเทอร์เน็ตต่อ 1 วันมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของวัยรุ่นตอนกลางอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือ วัยรุ่นตอนกลางที่มีระยะเวลาที่ใช้อินเทอร์เน็ตต่อ 1 วันต่างกันจะมีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดแตกต่างกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้อินเทอร์เน็ตมากกว่า 9 ชั่วโมง ต่อวัน จะมีสัดส่วนของพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดอยู่ในระดับมาก สูงที่สุด คือ ร้อยละ 33.3

ความถี่ในการใช้งานอินเทอร์เน็ต พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของวัยรุ่นตอนกลาง เมื่อทดสอบความสัมพันธ์โดยใช้การทดสอบค่าไคสแควร์ (χ^2) พบว่า ความถี่ในการใช้งานอินเทอร์เน็ตไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของวัยรุ่นตอนกลางอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือ วัยรุ่นตอนกลางที่มีความถี่ในการใช้งานอินเทอร์เน็ตต่างกัน จะมีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้

กิจกรรมบนอินเทอร์เน็ตที่ทำเป็นประจำ พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของวัยรุ่นตอนกลาง เมื่อทดสอบความสัมพันธ์โดยใช้การทดสอบค่าไคสแควร์ (χ^2) พบว่า จำนวนของกิจกรรมบนอินเทอร์เน็ตที่ทำเป็นประจำไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของวัยรุ่นตอนกลางอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือ วัยรุ่นตอนกลางที่มีจำนวนของกิจกรรมบนอินเทอร์เน็ตที่ทำเป็นประจำต่างกัน จะมีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้

บุคคลที่อยู่ด้วยขณะใช้งานอินเทอร์เน็ต พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของวัยรุ่นตอนกลาง เมื่อทดสอบความสัมพันธ์โดยใช้การทดสอบค่าไคสแควร์ (χ^2) พบว่า บุคคลที่อยู่ด้วยขณะใช้งานอินเทอร์เน็ตมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของวัยรุ่นตอนกลางอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือ วัยรุ่นตอนกลางที่มีบุคคลที่อยู่ด้วยขณะใช้งานอินเทอร์เน็ตต่างกันจะมีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดแตกต่างกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ โดยกลุ่มตัวอย่างที่อยู่กับเพื่อนขณะใช้อินเทอร์เน็ต จะมีสัดส่วนของพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดอยู่ในระดับมาก สูงที่สุด คือ ร้อยละ 15.9

สถานที่ที่ใช้งานอินเทอร์เน็ต พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของวัยรุ่นตอนกลาง เมื่อทดสอบความสัมพันธ์โดยใช้การทดสอบค่าไคสแควร์ (χ^2) พบว่า สถานที่ที่ใช้งานอินเทอร์เน็ตเป็นประจำมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของวัยรุ่นตอนกลางอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือ วัยรุ่นตอนกลางที่มีสถานที่ที่ใช้งานอินเทอร์เน็ตเป็นประจำต่างกันจะมีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ที่บ้านเพื่อนเป็นประจำ จะมีสัดส่วนของพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดอยู่ในระดับมาก สูงที่สุด คือ ร้อยละ 33.3

ใช้คอมพิวเตอร์ตั้งโต๊ะ(PC)ในการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของวัยรุ่นตอนกลาง เมื่อทดสอบความสัมพันธ์โดยใช้การทดสอบค่าไคสแควร์ (χ^2) พบว่าการใช้คอมพิวเตอร์ตั้งโต๊ะ(PC)ในการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของวัยรุ่นตอนกลางอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือ วัยรุ่นตอนกลางที่ใช้คอมพิวเตอร์ตั้งโต๊ะ(PC) หรือไม่ใช้ในการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต จะมีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้

ใช้โน้ตบุ๊กในการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของวัยรุ่นตอนกลาง เมื่อทดสอบความสัมพันธ์โดยใช้การทดสอบค่าไคสแควร์ (χ^2) พบว่าการใช้โน้ตบุ๊กในการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของวัยรุ่นตอนกลางอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือ วัยรุ่นตอนกลางที่ใช้โน้ตบุ๊กหรือไม่ใช้ในการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต จะมีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้

ใช้โทรศัพท์มือถือในการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของวัยรุ่นตอนกลาง เมื่อทดสอบความสัมพันธ์โดยใช้การทดสอบค่าไคสแควร์ (χ^2) พบว่าการใช้โทรศัพท์มือถือในการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของวัยรุ่นตอนกลางอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือ วัยรุ่นตอนกลางที่ใช้โทรศัพท์มือถือหรือไม่ใช้ในการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต จะมีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้

การรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับผลกระทบทางลบจากการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิด พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของวัยรุ่นตอนกลาง เมื่อทดสอบความสัมพันธ์โดยใช้การทดสอบค่าไคสแควร์ (χ^2) พบว่า การรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับผลกระทบทางลบจากการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของวัยรุ่นตอนกลางอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือ วัยรุ่นตอนกลางที่มีการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับผลกระทบทางลบจากการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดต่างกันจะมีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดแตกต่างกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ โดยกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับผลกระทบทางลบจากการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิด จะมีสัดส่วนของพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 13.3 ซึ่งสูงกว่ากลุ่มตัวอย่างที่เคยรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับผลกระทบทางลบจากการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิด ที่มีสัดส่วนของพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 4.2

สรุปผลการทดสอบสมมติฐานที่ 2 ด้านเหตุผล ระยะเวลา กิจกรรม บุคคลที่อยู่ด้วย สถานที่ อุปกรณ์ และการรับรู้ข่าวสาร ได้ว่าปัจจัยด้านพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต อันประกอบไปด้วย เหตุผลของการใช้งานอินเทอร์เน็ตเพราะรู้สึกเบื่อ รู้สึกเหงา รู้สึกเครียด มีเวลาว่าง ต้องการทันสมัย ระยะเวลาที่เริ่มใช้อินเทอร์เน็ตตั้งแต่ครั้งแรกจนถึงปัจจุบัน ความถี่ในการใช้งานอินเทอร์เน็ต กิจกรรมบนอินเทอร์เน็ตที่ทำเป็นประจำ สถานที่ที่ใช้งานอินเทอร์เน็ต และอุปกรณ์ที่

ให้บริการอินเทอร์เน็ต ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของวัยรุ่นตอนกลาง แต่เหตุผลของการใช้งานอินเทอร์เน็ตเพราะหาข้อมูลทำการบ้านหรือหาความรู้ เพื่อความบันเทิง ระยะเวลาที่ใช้อินเทอร์เน็ตต่อวัน บุคคลที่อยู่ด้วยขณะใช้งานอินเทอร์เน็ต และการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับผลกระทบทางลบจากการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของวัยรุ่นตอนกลางอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นการยอมรับสมมติฐานเพียงบางส่วน (ดังตารางที่ 11)

ตารางที่ 11 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตกับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของกลุ่มตัวอย่าง

(n=400)

ปัจจัยด้านพฤติกรรมมาร		ระดับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต				χ^2	p-value
ใช้อินเทอร์เน็ต	ในทางที่ผิดของวัยรุ่นตอนกลาง						
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด			
เหตุผลของการใช้งาน							
อินเทอร์เน็ต							
รู้สึกเบื่อ							
- ใช้เพราะรู้สึกเบื่อ	0 (0.0)	19 (9.2)	86 (41.5)	102 (49.3)	1.309	.520	
- รู้สึกเบื่อไม่ใช่	0 (0.0)	17 (8.8)	91 (47.2)	85 (44.0)			
เหตุผล							
หาข้อมูลทำกรบ้าน/หา							
ความรู้							
- ใช้เพื่อหาข้อมูลทำ	0 (0.0)	0 (0.0)	43 (19.8)	174 (80.2)	220.101	.000	
กรบ้าน/หา							
ความรู้							
- หาข้อมูลทำ	0 (0.0)	36 (19.7)	134 (73.2)	13 (7.1)			
กรบ้าน/หา							
ความรู้							
ไม่ใช่เหตุผล							
รู้สึกเหงา							
- ใช้เพราะรู้สึกเหงา	0 (0.0)	10 (11.9)	41 (48.8)	33 (39.3)	2.764	.251	
- รู้สึกเหงาไม่ใช่	0 (0.0)	26 (8.2)	136 (43.0)	154 (48.8)			
เหตุผล							
รู้สึกเครียด							
- ใช้เพราะรู้สึก	0 (0.0)	4 (7.1)	28 (50.0)	24 (42.9)	.947	.623	
เครียด							
- รู้สึกเครียดไม่ใช่	0 (0.0)	32 (9.3)	149 (43.3)	163 (47.4)			
เหตุผล							

ตารางที่ 11 (ต่อ)

(n = 400)

ปัจจัยด้านพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต	ระดับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต				χ ²	p-value
	ในทางที่ผิดของวัยรุ่นตอนกลาง					
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด		
มีเวลาว่าง						
- ใช้เพราะมีเวลาว่าง	0 (0.0)	26 (8.8)	127 (42.8)	144 (48.4)	1.398	.497
- มีเวลาว่างไม่ใช่	0 (0.0)	10 (9.7)	50 (48.5)	43 (41.7)		
ต้องการทันสมัย						
- ใช้เพราะต้องการทันสมัย	0 (0.0)	19 (11.4)	69 (41.6)	78 (47.0)	2.351	.309
- ต้องการทันสมัยไม่ใช่เหตุผล	0 (0.0)	17 (7.3)	108 (46.2)	109 (46.5)		
เพื่อความบันเทิง						
- ใช้เพราะต้องการความบันเทิง	0 (0.0)	25 (16.0)	75 (48.1)	56 (35.9)	21.315	.000
- ความบันเทิงไม่ใช่เหตุผล	0 (0.0)	11 (4.5)	102 (41.8)	131 (53.7)		
ระยะเวลาที่ใช้อินเทอร์เน็ตตั้งแต่ครั้งแรกจนถึงปัจจุบัน						
- 1-3 ปี	0 (0.0)	3 (8.8)	14 (41.2)	17 (50.0)	5.264	.261
- 4-6 ปี	0 (0.0)	15 (10.7)	52 (37.1)	73 (52.2)		
- มากกว่า 6 ปี	0 (0.0)	18 (8.0)	111 (49.1)	97 (42.9)		
ระยะเวลาที่ใช้อินเทอร์เน็ตต่อวัน (โดยเฉลี่ย)						
- น้อยกว่า 1 ชั่วโมง	0 (0.0)	1 (1.2)	25 (31.3)	54 (67.5)	31.644	.000
- 1-3 ชั่วโมง	0 (0.0)	25 (10.4)	107 (44.4)	109 (45.2)		
- 4-6 ชั่วโมง	0 (0.0)	4 (7.5)	32 (60.4)	17 (32.1)		
- 7-9 ชั่วโมง	0 (0.0)	4 (20.0)	11 (55.5)	5 (25.0)		
- 9 ชั่วโมงขึ้นไป	0 (0.0)	2 (33.3)	2 (33.3)	2 (33.3)		

ตารางที่ 11 (ต่อ)

(n =400)

ปัจจัยด้านพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต	ระดับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต ในทางที่ผิดของวัยรุ่นตอนกลาง				χ ²	p-value
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด		
ความถี่ในการใช้งานอินเทอร์เน็ต						
- ทุกวัน	0 (0.0)	19 (9.6)	82 (41.4)	97 (49.0)	8.331	.402
- 4-5 ครั้งต่อสัปดาห์	0 (0.0)	7 (6.5)	49 (45.8)	51 (47.7)		
- 2-3 ครั้งต่อสัปดาห์	0 (0.0)	5 (9.1)	30 (54.5)	20 (36.4)		
- 3-4 ครั้งต่อเดือน	0 (0.0)	3 (14.3)	11 (52.4)	7 (33.3)		
- น้อยกว่า 2 ครั้งต่อเดือน	0 (0.0)	2 (10.5)	5 (26.3)	12 (63.2)		
กิจกรรมบนอินเทอร์เน็ตที่ทำเป็นประจำ						
- มีกิจกรรมบนอินเทอร์เน็ตที่ทำเป็นประจำน้อย	0 (0.0)	20 (8.8)	101 (44.7)	105 (46.5)	.045	.978
- มีกิจกรรมบนอินเทอร์เน็ตที่ทำเป็นประจำมาก	0 (0.0)	16 (9.2)	76 (43.7)	82 (47.1)		
บุคคลที่อยู่ด้วยขณะใช้อินเทอร์เน็ต						
- อยู่เพียงลำพัง	0 (0.0)	12 (6.1)	103 (52.6)	81 (41.3)	16.153	.040
- ผู้ปกครอง	0 (0.0)	9 (11.1)	30 (37.0)	42 (51.9)		
- เพื่อน	0 (0.0)	7 (15.9)	19 (43.2)	18 (40.9)		
- ครูอาจารย์	0 (0.0)	0 (0.0)	1 (50.0)	1 (50.0)		
- พี่น้อง	0 (0.0)	8 (10.4)	24 (31.2)	45 (58.4)		

ตารางที่ 11 (ต่อ)

(n = 400)

ปัจจัยด้านพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต	ระดับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต ในทางที่ผิดของวัยรุ่นตอนกลาง				χ ²	p-value
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด		
สถานที่ที่ใช้อินเทอร์เน็ต						
บ่อยที่สุด						
- บ้าน	0 (0.0)	29 (8.8)	149 (45.3)	151 (45.9)	8.182	.416
- โรงเรียน	0 (0.0)	0 (0.0)	1 (50.0)	1 (50.0)		
- บ้านเพื่อน	0 (0.0)	2 (33.3)	2 (33.3)	2 (33.3)		
- ร้านอินเทอร์เน็ต	0 (0.0)	5 (10.9)	16 (34.8)	25 (54.3)		
- สถานที่สาธารณะ ที่มีสัญญาณ อินเทอร์เน็ต ให้บริการ	0 (0.0)	0 (0.0)	9 (52.9)	8 (47.1)		
อุปกรณ์ที่ใช้บริการ อินเทอร์เน็ต						
คอมพิวเตอร์ตั้งโต๊ะ (PC)						
- ใช้ในการเชื่อมต่อ	0 (0.0)	28 (8.4)	144 (43.0)	163 (48.6)	3.292	.193
- ไม่ใช้ในการ เชื่อมต่อ	0 (0.0)	8 (12.3)	33 (50.8)	24 (36.9)		
โน้ตบุ๊ก						
- ใช้ในการเชื่อมต่อ	0 (0.0)	16 (9.2)	76 (43.7)	82 (47.1)	.045	.978
- ไม่ใช้ในการ เชื่อมต่อ	0 (0.0)	20 (8.8)	101 (44.7)	105 (46.5)		
โทรศัพท์มือถือ						
- ใช้ในการเชื่อมต่อ	0 (0.0)	11 (6.1)	80 (44.4)	89 (49.5)	3.546	.170
- ไม่ใช้ในการ เชื่อมต่อ	0 (0.0)	25 (11.4)	97 (44.1)	98 (44.5)		

ตารางที่ 11 (ต่อ)

(n = 400)

ปัจจัยด้านพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต	ระดับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต ในทางที่ผิดของวัยรุ่นตอนกลาง				χ^2	p-value
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด		
การรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับผลกระทบทางลบจากการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิด						
- ไม่เคยรับรู้	0 (0.0)	28 (13.3)	86 (41.0)	96 (45.7)	10.412	.005
- เคยรับรู้	0 (0.0)	8 (4.2)	91 (47.9)	91 (47.9)		

ความสามารถในการใช้งานอินเทอร์เน็ต

ความสามารถในการใช้งานอินเทอร์เน็ต มีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของวัยรุ่นตอนกลางอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กล่าวคือ ถ้าวัยรุ่นตอนกลางมีความสามารถในการใช้งานอินเทอร์เน็ตมากขึ้น วัยรุ่นตอนกลางจะมีพฤติกรรมใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดมากขึ้นตามไปด้วย โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ .360 ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าเป็นความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง โดยเป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ (ตารางที่ 12)

ตารางที่ 12 ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการใช้งานอินเทอร์เน็ตกับพฤติกรรมใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของวัยรุ่นตอนกลาง

(n = 400)

ความสามารถในการใช้งานอินเทอร์เน็ต	พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิด	
	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r)	p-value
ความสามารถในการใช้งานอินเทอร์เน็ต	.360**	.000

**p < .01

สมมติฐานที่ 3 ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมทางสังคม มีความสัมพันธ์ในเชิงลบกับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของวัยรุ่นตอนกลาง

ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมทางสังคม ประกอบไปด้วย รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูจากครอบครัว ลักษณะของกลุ่มเพื่อนในสถานศึกษา และ อิทธิพลของสื่อ เมื่อทดสอบความสัมพันธ์โดยใช้ค่า

สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมทางสังคมกับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของวัยรุ่นตอนกลางพบ ดังนี้

การอบรมเลี้ยงดูจากครอบครัวแบบรักสนับสนุนและควบคุม มีความสัมพันธ์ในเชิงลบกับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของวัยรุ่นตอนกลางอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กล่าวคือ ถ้าวัยรุ่นตอนกลางมีรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูจากครอบครัวแบบรักสนับสนุนและควบคุมมากขึ้น วัยรุ่นตอนกลางจะมีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดน้อยลง โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ $-.156$ ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าเป็นความสัมพันธ์ระดับต่ำมาก โดยเป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้

ความเหมาะสมของกลุ่มเพื่อนในสถานศึกษา มีความสัมพันธ์ในเชิงลบกับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของวัยรุ่นตอนกลางอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กล่าวคือ ถ้ากลุ่มเพื่อนในสถานศึกษาของวัยรุ่นตอนกลางมีความเหมาะสมมากขึ้น วัยรุ่นตอนกลางจะมีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดน้อยลง โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ $-.531$ ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าเป็นความสัมพันธ์ระดับปานกลาง โดยเป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้

ความเหมาะสมของอิทธิพลของสื่อ มีความสัมพันธ์ในเชิงลบกับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของวัยรุ่นตอนกลางอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กล่าวคือ ถ้าสื่อมีอิทธิพลอย่างเหมาะสมต่อวัยรุ่นตอนกลางมากขึ้น วัยรุ่นตอนกลางจะมีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดน้อยลง โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ $-.319$ ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าเป็นความสัมพันธ์ระดับต่ำ โดยเป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้

สรุปผลการทดสอบสมมติฐานที่ 3 ได้ว่าปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมทางสังคม ได้แก่ การอบรมเลี้ยงดูจากครอบครัวแบบรักสนับสนุนและควบคุม ความเหมาะสมของกลุ่มเพื่อนในสถานศึกษา และ ความเหมาะสมของอิทธิพลของสื่อ มีความสัมพันธ์ในเชิงลบกับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของวัยรุ่นตอนกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นการยอมรับสมมติฐานที่ 3 (ดังตารางที่ 13)

ตารางที่ 13 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมทางสังคมกับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต
ในทางที่ผิดของกลุ่มตัวอย่าง

(n = 400)

ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมทางสังคม	พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิด	
	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r)	p-value
การอบรมเลี้ยงดูจากครอบครัวแบบรัก สนับสนุนและควบคุม	-.156**	.000
ความเหมาะสมของกลุ่มเพื่อนในสถานศึกษา	-.531**	.000
ความเหมาะสมของอิทธิพลของสื่อ	-.319**	.000

**p < .01

สมมติฐานที่ 4 กลุ่มตัวแปรจากปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยด้านพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต
ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมทางสังคม สามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิด
ของวัยรุ่นตอนกลางได้ดีกว่าการทำนายจากตัวแปรใดตัวแปรหนึ่งเพียงตัวแปรเดียว

ปัจจัยส่วนบุคคล

การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน เพื่อหาตัวแปรจากปัจจัยส่วนบุคคลที่ร่วมกัน
ทำนายพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของวัยรุ่นตอนกลาง พบว่า ตัวแปรจากปัจจัยส่วน
บุคคลที่มีอำนาจการทำนายความแปรปรวนของพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของวัยรุ่น
ตอนกลาง ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 รวม 3 ตัวแปร โดยตัวแปรจากปัจจัยส่วนบุคคลที่
สามารถทำนายได้ดีที่สุดคือ อายุ รองลงมาคือ เพศ และเกรดเฉลี่ย ตามลำดับ โดยมีค่าประสิทธิภาพ
การทำนาย (R^2) เท่ากับ ร้อยละ 25.3 แสดงว่าตัวแปรจากปัจจัยส่วนบุคคลทั้ง 3 ตัวแปรนั้น สามารถ
ร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของวัยรุ่นตอนกลาง
เมื่อพิจารณารายละเอียดตัวแปรทำนายแต่ละตัว พบดังนี้ (ตารางที่ 14)

ตัวแปรทำนายที่ 1 คือ อายุ ในส่วนของปัจจัยส่วนบุคคล เป็นตัวแปรที่สามารถทำนายได้
ดีที่สุด สามารถอธิบายความแปรปรวนของพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของวัยรุ่น
ตอนกลาง ได้ร้อยละ 15.1

ตัวแปรทำนายที่ 2 คือ เพศ ในส่วนของปัจจัยส่วนบุคคล เป็นตัวแปรที่เพิ่มการอธิบายความแปรปรวนของพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของวัยรุ่นตอนกลาง จากร้อยละ 15.1 เป็นร้อยละ 24.4

ตัวแปรทำนายที่ 3 คือ เกรดเฉลี่ย ในส่วนของปัจจัยส่วนบุคคล เป็นตัวแปรที่เพิ่มการอธิบายความแปรปรวนของพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของวัยรุ่นตอนกลาง จากร้อยละ 24.4 เป็นร้อยละ 25.3

ตารางที่ 14 ผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน ในการทำนายพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของกลุ่มตัวอย่าง ของตัวแปรปัจจัยส่วนบุคคล

ตัวแปรทำนาย	R	R ²	R ² Change	F
อายุ	.389	.151	.149	70.903
เพศ	.494	.244	.240	63.925
เกรดเฉลี่ย	.503	.253	.247	44.636

ความหมายตาราง

R	หมายถึง ค่าสัมประสิทธิ์พหุคูณ
R ²	หมายถึง ค่าสัมประสิทธิ์การทำนาย
R ² Change	หมายถึง ค่าสัมประสิทธิ์การทำนายที่เปลี่ยนแปลงเมื่อสมการเปลี่ยน
F	หมายถึง ค่าสถิติที่ทดสอบ

เมื่อทำการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอนของตัวแปรทำนายจากปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า อายุ เพศ และเกรดเฉลี่ย มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยที่มีผลทางลบต่อค่าคงที่ของสมการทำนายพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของวัยรุ่นตอนกลางอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 15)

ตารางที่ 15 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ถดถอยของตัวแปรทำนายจากปัจจัยส่วนบุคคล

ตัวแปรทำนาย	B	SE.b	Beta	t	p
อายุ	-.430	.091	-.283	-4.738	.000
เพศ	-.400	.056	-.310	-7.117	.000
เกรดเฉลี่ย	-.082	.037	-.131	-2.197	.029
Constant (a)	3.276				

ความหมายตาราง

B	หมายถึง	ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐานของตัวแปรทำนายในรูปคะแนนดิบ
SE.b	หมายถึง	ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของสัมประสิทธิ์ถดถอย
Beta	หมายถึง	ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐานของตัวแปรทำนายในรูปคะแนนมาตรฐาน
t	หมายถึง	ค่าการทดสอบความมีนัยสำคัญทางสถิติ
a	หมายถึง	ค่าคงที่ของสมการทำนายพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของวัยรุ่นตอนกลาง

ผลการวิเคราะห์จากปัจจัยส่วนบุคคลนำมาสร้างสมการทำนายพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของวัยรุ่นตอนกลางได้ดังนี้ (วรณิ แกมเกตุ, 2551: 382-383)

สมการทำนายในรูปคะแนนดิบ

$$\text{จากสูตร } Y_i = a + b_1x_1 + b_2x_2 + \dots + b_ix_i$$

พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของวัยรุ่นตอนกลาง = 3.276 - .430 (อายุ) - .400 (เพศ) - .082 (เกรดเฉลี่ย)

สมการทำนายในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$\text{จากสูตร } Z_{yi} = \beta_1Z_{x1} + \beta_2Z_{x2} + \dots + \beta_iZ_i$$

พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของวัยรุ่นตอนกลาง = $-.283$ (อายุ) $-.310$ (เพศ) $-.131$ (เกรดเฉลี่ย)

ปัจจัยด้านพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต

การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน เพื่อหาตัวแปรจากปัจจัยด้านพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตที่ร่วมกันทำนายพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของวัยรุ่นตอนกลาง พบว่าตัวแปรจากปัจจัยด้านพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตที่มีอำนาจการทำนายความแปรปรวนของพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของวัยรุ่นตอนกลาง ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $.05$ รวม 4 ตัวแปร โดยตัวแปรจากปัจจัยด้านพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตที่สามารถทำนายได้ดีที่สุดคือ เหตุผลในการใช้งานอินเทอร์เน็ตเพราะหาข้อมูลทำการบ้านหาความรู้ รองลงมาคือความสามารถในการใช้งานอินเทอร์เน็ต เหตุผลในการใช้งานอินเทอร์เน็ตเพื่อความบันเทิง และระยะเวลาที่ใช้อินเทอร์เน็ตต่อวัน ตามลำดับ โดยมีค่าประสิทธิภาพการทำนาย (R^2) เท่ากับ ร้อยละ 54.9 แสดงว่าตัวแปรจากปัจจัยด้านพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตทั้ง 4 ตัวแปรนั้น สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของวัยรุ่นตอนกลาง เมื่อพิจารณารายละเอียดตัวแปรทำนายแต่ละตัว พบดังนี้ (ตารางที่ 16)

ตัวแปรทำนายที่ 1 คือ เหตุผลในการใช้งานอินเทอร์เน็ตเพราะหาข้อมูลทำการบ้านหาความรู้ ในส่วนของปัจจัยด้านพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต เป็นตัวแปรที่สามารถทำนายได้ดีที่สุด สามารถอธิบายความแปรปรวนของพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของวัยรุ่นตอนกลาง ได้ร้อยละ 51.5

ตัวแปรทำนายที่ 2 คือ ความสามารถในการใช้งานอินเทอร์เน็ต ในส่วนของปัจจัยด้านพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต เป็นตัวแปรที่เพิ่มการอธิบายความแปรปรวนของพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของวัยรุ่นตอนกลาง จากร้อยละ 51.5 เป็นร้อยละ 53.3

ตัวแปรทำนายที่ 3 คือ เหตุผลในการใช้งานอินเทอร์เน็ตเพื่อความบันเทิง ในส่วนของปัจจัยด้านพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต เป็นตัวแปรที่เพิ่มการอธิบายความแปรปรวนของพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของวัยรุ่นตอนกลาง จากร้อยละ 53.3 เป็นร้อยละ 54.2

ตัวแปรทำนายที่ 4 คือ ระยะเวลาที่ใช้อินเทอร์เน็ตต่อวัน ในส่วนของปัจจัยด้านพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต เป็นตัวแปรที่เพิ่มการอธิบายความแปรปรวนของพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของวัยรุ่นตอนกลาง จากร้อยละ 54.2 เป็นร้อยละ 54.9

ตารางที่ 16 ผลการวิเคราะห์หัดถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน ในการทำนายพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของกลุ่มตัวอย่าง ของตัวแปรปัจจัยด้านพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต

ตัวแปรทำนาย	R	R ²	R ² Change	F
เหตุผลในการใช้งานอินเทอร์เน็ตเพราะหาข้อมูลทำการบ้านหาความรู้	.717	.515	.513	421.806
ความสามารถในการใช้งานอินเทอร์เน็ต	.730	.533	.530	226.210
เหตุผลในการใช้งานอินเทอร์เน็ตเพื่อความบันเทิง	.736	.542	.539	156.312
ระยะเวลาที่ใช้อินเทอร์เน็ตต่อวัน	.741	.549	.544	120.074

ความหมายตาราง

R	หมายถึง ค่าสัมประสิทธิ์พหุคูณ
R ²	หมายถึง ค่าสัมประสิทธิ์การทำนาย
R ² Change	หมายถึง ค่าสัมประสิทธิ์การทำนายที่เปลี่ยนแปลงเมื่อสมการเปลี่ยน
F	หมายถึง ค่าสถิติที่ทดสอบ

เมื่อทำการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอนของตัวแปรทำนายจากปัจจัยด้านพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต พบว่า ความสามารถในการใช้งานอินเทอร์เน็ต เหตุผลในการใช้งานอินเทอร์เน็ตเพื่อความบันเทิง และระยะเวลาที่ใช้อินเทอร์เน็ตต่อวัน มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยที่มีผลทางบวกต่อค่าคงที่ของสมการทำนายพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของวัยรุ่นตอนกลางอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนเหตุผลในการใช้งานอินเทอร์เน็ตเพราะหาข้อมูลทำการบ้านหาความรู้ มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยที่มีผลทางลบต่อค่าคงที่ของสมการทำนายพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของวัยรุ่นตอนกลางอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 17)

ตารางที่ 17 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ถดถอยของตัวแปรทำนายจากปัจจัยด้าน
พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต

ตัวแปรทำนาย	B	SE.b	Beta	t	p
เหตุผลในการใช้งานอินเทอร์เน็ตเพราะหาข้อมูลทำ การบ้านหาความรู้	-.833	.047	-.644	-17.680	.000
ความสามารถในการใช้งานอินเทอร์เน็ต	.301	.084	.127	3.574	.000
เหตุผลในการใช้งานอินเทอร์เน็ตเพื่อความบันเทิง	.140	.046	.106	3.076	.002
ระยะเวลาที่ใช้อินเทอร์เน็ตต่อวัน	.066	.028	.083	2.397	.017
Constant (a)	1.407				

ความหมายตาราง

B	หมายถึง	ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐานของตัวแปรทำนายในรูปคะแนนดิบ
SE.b	หมายถึง	ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของสัมประสิทธิ์ถดถอย
Beta	หมายถึง	ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐานของตัวแปรทำนายในรูปคะแนนมาตรฐาน
t	หมายถึง	ค่าการทดสอบความมีนัยสำคัญทางสถิติ
a	หมายถึง	ค่าคงที่ของสมการทำนายพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของวัยรุ่นตอนกลาง

ผลการวิเคราะห์จากปัจจัยส่วนบุคคลนำมาสร้างสมการทำนายพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของวัยรุ่นตอนกลางได้ดังนี้ (วรณิ แกมเกตุ, 2551: 382-383)

สมการทำนายในรูปคะแนนดิบ

$$\text{จากสูตร } Y_i = a + b_1x_1 + b_2x_2 + \dots + b_ix_i$$

พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของวัยรุ่นตอนกลาง = 1.407 - .833 (เหตุผลในการใช้งานอินเทอร์เน็ตเพราะหาข้อมูลทำการบ้านหาความรู้) + .301 (ความสามารถในการใช้งานอินเทอร์เน็ต) + .140 (เหตุผลในการใช้งานอินเทอร์เน็ตเพื่อความบันเทิง) + .066 (ระยะเวลาที่ใช้อินเทอร์เน็ตต่อวัน)

สมการทำนายในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$\text{จากสูตร } Z_{yi} = \beta_1 Z_{x1} + \beta_2 Z_{x2} + \dots + \beta_i Z_i$$

พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของวัยรุ่นตอนกลาง = -0.644 (เหตุผลในการใช้งานอินเทอร์เน็ตเพราะหาข้อมูลทำการบ้านหาความรู้) + 0.127 (ความสามารถในการใช้งานอินเทอร์เน็ต) + 0.106 (เหตุผลในการใช้งานอินเทอร์เน็ตเพื่อความบันเทิง) + 0.083 (ระยะเวลาที่ใช้อินเทอร์เน็ตต่อวัน)

ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมทางสังคม

การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน เพื่อหาตัวแปรจากปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมทางสังคมที่ร่วมกันทำนายพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของวัยรุ่นตอนกลาง พบว่า ตัวแปรจากปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมทางสังคมที่มีอำนาจการทำนายความแปรปรวนของพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของวัยรุ่นตอนกลาง ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 รวม 3 ตัวแปร โดยตัวแปรจากปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมทางสังคมที่สามารถทำนายได้ดีที่สุดคือ ความเหมาะสมของกลุ่มเพื่อนในสถานศึกษา รองลงมาคือ ความเหมาะสมของอิทธิพลของสื่อ และการอบรมเลี้ยงดูจากครอบครัวแบบรักสนับสนุนและควบคุม ตามลำดับ โดยมีค่าประสิทธิภาพการทำนาย (R^2) เท่ากับร้อยละ 36.7 แสดงว่าตัวแปรจากปัจจัยด้านพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตทั้ง 3 ตัวแปรนั้น สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของวัยรุ่นตอนกลาง เมื่อพิจารณารายละเอียดตัวแปรทำนายแต่ละตัว พบดังนี้ (ตารางที่ 18)

ตัวแปรทำนายที่ 1 คือ ความเหมาะสมของกลุ่มเพื่อนในสถานศึกษา ในส่วนของปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมทางสังคม เป็นตัวแปรที่สามารถทำนายได้ดีที่สุด สามารถอธิบายความแปรปรวนของพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของวัยรุ่นตอนกลาง ได้ร้อยละ 28.2

ตัวแปรทำนายที่ 2 คือ ความเหมาะสมของอิทธิพลของสื่อ ในส่วนของปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมทางสังคม เป็นตัวแปรที่เพิ่มการอธิบายความแปรปรวนของพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของวัยรุ่นตอนกลาง จากร้อยละ 28.2 เป็นร้อยละ 34.9

ตัวแปรทำนายที่ 3 คือ การอบรมเลี้ยงดูจากครอบครัวแบบรักสนับสนุนและควบคุม ในส่วนของปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมทางสังคม เป็นตัวแปรที่เพิ่มการอธิบายความแปรปรวนของพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของวัยรุ่นตอนกลาง จากร้อยละ 34.9 เป็นร้อยละ 36.7

ตารางที่ 18 ผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน ในการทำนายพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของกลุ่มตัวอย่าง ของตัวแปรปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมทางสังคม

ตัวแปรทำนาย	R	R ²	R ² Change	F
ความเหมาะสมของกลุ่มเพื่อนในสถานศึกษา	.531	.282	.281	156.591
ความเหมาะสมของอิทธิพลจากสื่อ	.591	.349	.346	106.602
การอบรมเลี้ยงดูจากครอบครัวแบบรักสนับสนุนและควบคุม	.606	.367	.363	76.693

ความหมายตาราง

R	หมายถึง ค่าสัมประสิทธิ์พหุคูณ
R ²	หมายถึง ค่าสัมประสิทธิ์การทำนาย
R ² Change	หมายถึง ค่าสัมประสิทธิ์การทำนายที่เปลี่ยนแปลงเมื่อสมการเปลี่ยน
F	หมายถึง ค่าสถิติที่ทดสอบ

เมื่อทำการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอนของตัวแปรทำนายจากปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมทางสังคม พบว่า ความสามารถในการใช้งานอินเทอร์เน็ต ความเหมาะสมของกลุ่มเพื่อนในสถานศึกษา ความเหมาะสมของอิทธิพลจากสื่อ และการอบรมเลี้ยงดูจากครอบครัวแบบรักสนับสนุนและควบคุม มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยที่มีผลทางลบต่อค่าคงที่ของสมการทำนายพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของวัยรุ่นตอนกลางอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 19)

ตารางที่ 19 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ถดถอยของตัวแปรทำนายจากปัจจัยด้าน
สิ่งแวดล้อมทางสังคม

ตัวแปรทำนาย	B	SE.b	Beta	t	p
ความเหมาะสมของกลุ่มเพื่อนในสถานศึกษา	-.717	.058	-.501	-12.461	.000
ความเหมาะสมของอิทธิพลจากสื่อ	-.503	.081	-.251	-6.216	.000
การอบรมเลี้ยงดูจากครอบครัวแบบรักสนับสนุน และควบคุม	-.159	.047	-.135	-3.366	.001
Constant (a)	5.694				

ความหมายตาราง

B	หมายถึง	ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐานของตัวแปรทำนายในรูปคะแนนดิบ
SE.b	หมายถึง	ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของสัมประสิทธิ์ถดถอย
Beta	หมายถึง	ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐานของตัวแปรทำนายในรูปคะแนนมาตรฐาน
t	หมายถึง	ค่าการทดสอบความมีนัยสำคัญทางสถิติ
a	หมายถึง	ค่าคงที่ของสมการทำนายพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของวัยรุ่นตอนกลาง

ผลการวิเคราะห์จากปัจจัยส่วนบุคคลนำมาสร้างสมการทำนายพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของวัยรุ่นตอนกลางได้ดังนี้ (วรรณิ์ แกมเกตุ, 2551: 382-383)

สมการทำนายในรูปคะแนนดิบ

$$\text{จากสูตร } Y_i = a + b_1x_1 + b_2x_2 + \dots + b_nx_n$$

พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของวัยรุ่นตอนกลาง = 5.694 - .717 (ความเหมาะสมของกลุ่มเพื่อนในสถานศึกษา) - .503 (ความเหมาะสมของอิทธิพลจากสื่อ) - .159 (การอบรมเลี้ยงดูจากครอบครัวแบบรักสนับสนุนและควบคุม)

สมการทำนายในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$\text{จากสูตร } Z_{yi} = \beta_1 Z_{x1} + \beta_2 Z_{x2} + \dots + \beta_i Z_i$$

พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของวัยรุ่นตอนกลาง = -.501 (ความเหมาะสมของกลุ่มเพื่อนในสถานศึกษา) -.251 (ความเหมาะสมของอิทธิพลจากสื่อ) -.135 (การอบรมเลี้ยงดูจากครอบครัวแบบรักสนับสนุนและควบคุม)

ปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยด้านพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมทางสังคม

การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน เพื่อหาตัวแปรที่ร่วมกันทำนายพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของวัยรุ่นตอนกลางพบว่า ตัวแปรที่มีอำนาจการทำนายความแปรปรวนของพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของวัยรุ่นตอนกลาง ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 รวม 8 ตัวแปร โดยตัวแปรที่สามารถทำนายได้ดีที่สุดคือ เหตุผลในการใช้งานอินเทอร์เน็ตเพราะหาข้อมูลทำการบ้านหาความรู้ รองลงมาคือ ความเหมาะสมของกลุ่มเพื่อนในสถานศึกษา อายุ ความสามารถในการใช้งานอินเทอร์เน็ต ความเหมาะสมของอิทธิพลของสื่อ ประเภทของโรงเรียนที่ศึกษาอยู่ เหตุผลในการใช้งานอินเทอร์เน็ตเพื่อความ และระยะเวลาที่ใช้อินเทอร์เน็ตต่อวัน ตามลำดับ โดยมีค่าประสิทธิภาพการทำนาย (R^2) เท่ากับ ร้อยละ 69.8 แสดงว่าตัวแปรทั้ง 8 ตัวแปรนั้นสามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของวัยรุ่นตอนกลาง เมื่อพิจารณารายละเอียดตัวแปรทำนายแต่ละตัว พบดังนี้ (ตารางที่ 20)

ตัวแปรทำนายที่ 1 คือ เหตุผลในการใช้งานอินเทอร์เน็ตเพราะหาข้อมูลทำการบ้านหาความรู้ ในส่วนของปัจจัยด้านพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต เป็นตัวแปรที่สามารถทำนายได้ดีที่สุดสามารถอธิบายความแปรปรวนของพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของวัยรุ่นตอนกลาง ได้ร้อยละ 51.5

ตัวแปรทำนายที่ 2 คือ ความเหมาะสมของกลุ่มเพื่อนในสถานศึกษา ในส่วนของปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมทางสังคม เป็นตัวแปรที่เพิ่มการอธิบายความแปรปรวนของพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของวัยรุ่นตอนกลาง จากร้อยละ 51.5 เป็นร้อยละ 61.6

ตัวแปรทำนายที่ 3 คือ อายุ ในส่วนของปัจจัยส่วนบุคคล เป็นตัวแปรที่เพิ่มการอธิบายความแปรปรวนของพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของวัยรุ่นตอนกลาง จากร้อยละ 61.6 เป็นร้อยละ 64.2

ตัวแปรทำนายที่ 4 คือ ความสามารถในการใช้งานอินเทอร์เน็ต ในส่วนของปัจจัยด้านพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต เป็นตัวแปรที่เพิ่มการอธิบายความแปรปรวนของพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของวัยรุ่นตอนกลาง จากร้อยละ 64.2 เป็นร้อยละ 66.6

ตัวแปรทำนายที่ 5 คือ ความเหมาะสมของอิทธิพลของสื่อ ในส่วนของปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมทางสังคม เป็นตัวแปรที่เพิ่มการอธิบายความแปรปรวนของพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของวัยรุ่นตอนกลาง จากร้อยละ 66.6 เป็นร้อยละ 67.7

ตัวแปรทำนายที่ 6 คือ ประเภทของโรงเรียนที่ศึกษาอยู่ ในส่วนของปัจจัยส่วนบุคคล เป็นตัวแปรที่เพิ่มการอธิบายความแปรปรวนของพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของวัยรุ่นตอนกลาง จากร้อยละ 67.7 เป็นร้อยละ 68.5

ตัวแปรทำนายที่ 7 คือ เหตุผลในการใช้งานอินเทอร์เน็ตเพื่อความบันเทิง ในส่วนของปัจจัยด้านพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต เป็นตัวแปรที่เพิ่มการอธิบายความแปรปรวนของพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของวัยรุ่นตอนกลาง จากร้อยละ 68.5 เป็นร้อยละ 69.3

ตัวแปรทำนายที่ 8 คือ ระยะเวลาที่ใช้อินเทอร์เน็ตต่อวัน ในส่วนของปัจจัยด้านพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต เป็นตัวแปรที่เพิ่มการอธิบายความแปรปรวนของพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของวัยรุ่นตอนกลาง จากร้อยละ 69.3 เป็นร้อยละ 69.8

ตารางที่ 20 ผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน ในการทำนายพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของกลุ่มตัวอย่าง ของกลุ่มตัวแปรทั้งหมด

ตัวแปรทำนาย	R	R ²	R ² Change	F
เหตุผลในการใช้งานอินเทอร์เน็ตเพราะหาข้อมูลทำ การบ้านหาความรู้	.717	.515	.513	421.806
ความเหมาะสมของกลุ่มเพื่อนในสถานศึกษา	.785	.616	.614	318.011
อายุ	.801	.642	.639	236.754
ความสามารถในการใช้งานอินเทอร์เน็ต	.816	.666	.663	196.940
ความเหมาะสมของอิทธิพลของสื่อ	.823	.677	.673	165.146
ประเภทของโรงเรียนที่ศึกษาอยู่	.828	.685	.681	142.679

ตารางที่ 20 (ต่อ)

ตัวแปรทำนาย	R	R ²	R ² Change	F
เหตุผลในการใช้งานอินเทอร์เน็ตเพื่อความบันเทิง	.833	.693	.688	126.589
ระยะเวลาที่ใช้อินเทอร์เน็ตต่อวัน	.835	.698	.692	112.870

ความหมายตาราง

R	หมายถึง ค่าสัมประสิทธิ์พหุคูณ
R ²	หมายถึง ค่าสัมประสิทธิ์การทำนาย
R ² Change	หมายถึง ค่าสัมประสิทธิ์การทำนายที่เปลี่ยนแปลงเมื่อสมการเปลี่ยน
F	หมายถึง ค่าสถิติที่ทดสอบ

เมื่อทำการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอนของตัวแปรทำนาย พบว่าตัวแปรทำนายจากปัจจัยด้านพฤติกรรมการใช้งานอินเทอร์เน็ต ได้แก่ ความสามารถในการใช้งานอินเทอร์เน็ต เหตุผลในการใช้งานอินเทอร์เน็ตเพื่อความบันเทิง และ ระยะเวลาที่ใช้อินเทอร์เน็ตต่อวัน มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยที่มีผลทางบวกต่อค่าคงที่ของสมการทำนายพฤติกรรมการใช้งานอินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของวัยรุ่นตอนกลางอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ตัวแปรทำนายจากปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยด้านพฤติกรรมการใช้งานอินเทอร์เน็ต และ ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมทางสังคม ได้แก่ เหตุผลในการใช้งานอินเทอร์เน็ตเพราะหาข้อมูลทำที่บ้านหาความรู้ ความเหมาะสมของกลุ่มเพื่อนในสถานศึกษา อายุ ความเหมาะสมของอิทธิพลของสื่อ และประเภทของโรงเรียนที่ศึกษาอยู่ มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยที่มีผลทางลบต่อค่าคงที่ของสมการทำนายพฤติกรรมการใช้งานอินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของวัยรุ่นตอนกลางอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 21)

ตารางที่ 21 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ถดถอยของตัวแปรทำนาย จากกลุ่มตัวแปรทั้งหมด

ตัวแปรทำนาย	B	SE.b	Beta	t	p
เหตุผลในการใช้งานอินเทอร์เน็ตเพราะหาข้อมูลทำที่บ้านหาความรู้	-.660	.042	-.510	-15.734	.000
ความเหมาะสมของกลุ่มเพื่อนในสถานศึกษา	-.273	.052	-.191	-5.293	.000
อายุ	-.326	.051	-.215	-6.397	.000
ความสามารถในการใช้งานอินเทอร์เน็ต	.340	.070	.144	4.891	.000

ตารางที่ 21 (ต่อ)

ตัวแปรทำนาย	B	SE.b	Beta	t	p
ความเหมาะสมของอิทธิพลของสื่อ	-.222	.058	-.110	-3.790	.000
ประเภทของโรงเรียนที่ศึกษาอยู่	-.079	.028	-.086	-2.876	.004
เหตุผลในการใช้งานอินเทอร์เน็ตเพื่อความบันเทิง	.127	.038	.096	3.372	.001
ระยะเวลาที่ใช้อินเทอร์เน็ตต่อวัน	.056	.023	.071	2.420	.016
Constant (a)	3.439				

ความหมายตาราง

B	หมายถึง	ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐานของตัวแปรทำนายในรูปคะแนนดิบ
SE.b	หมายถึง	ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของสัมประสิทธิ์ถดถอย
Beta	หมายถึง	ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐานของตัวแปรทำนายในรูปคะแนนมาตรฐาน
t	หมายถึง	ค่าการทดสอบความมีนัยสำคัญทางสถิติ
a	หมายถึง	ค่าคงที่ของสมการทำนายพฤติกรรมการใช้งานอินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของวัยรุ่นตอนกลาง

จากผลการวิเคราะห์นำมาสร้างสมการทำนายพฤติกรรมการใช้งานอินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของวัยรุ่นตอนกลางได้ดังนี้ (วรณี แกมเกตุ, 2551: 382-383)

สมการทำนายในรูปคะแนนดิบ

$$\text{จากสูตร } Y_i = a + b_1x_1 + b_2x_2 + \dots + b_nx_n$$

พฤติกรรมการใช้งานอินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของวัยรุ่นตอนกลาง = 3.439 - .660 (เหตุผลในการใช้งานอินเทอร์เน็ตเพราะหาข้อมูลทำการบ้านหาความรู้) - .273 (ความเหมาะสมของกลุ่มเพื่อนในสถานศึกษา) - .326 (อายุ) + .340 (ความสามารถในการใช้งานอินเทอร์เน็ต) - .222 (ความเหมาะสมของอิทธิพลของสื่อ) - .079 (ประเภทของโรงเรียนที่ศึกษาอยู่) + .127 (เหตุผลในการใช้งานอินเทอร์เน็ตเพื่อความบันเทิง) + .056 (ระยะเวลาที่ใช้อินเทอร์เน็ตต่อวัน)

สมการทำนายในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$\text{จากสูตร } Z_{yi} = \beta_1 Z_{x1} + \beta_2 Z_{x2} + \dots + \beta_i Z_i$$

พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของวัยรุ่นตอนกลาง = -.510 (เหตุผลในการใช้งานอินเทอร์เน็ตเพราะหาข้อมูลทำการบ้านหาความรู้) -.191 (ความเหมาะสมของกลุ่มเพื่อนในสถานศึกษา) -.215 (อายุ) + .144 (ความสามารถในการใช้งานอินเทอร์เน็ต) -.110 (ความเหมาะสมของอิทธิพลของสื่อ) -.086 (ประเภทของโรงเรียนที่ศึกษาอยู่) + .096 (เหตุผลในการใช้งานอินเทอร์เน็ตเพื่อความบันเทิง) + .071 (ระยะเวลาที่ใช้อินเทอร์เน็ตต่อวัน)

สรุปผลการทดสอบสมมติฐานที่ 4 ได้ว่าพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของวัยรุ่นตอนกลางมีตัวแปรที่ร่วมกันทำนายพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของวัยรุ่นตอนกลางอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 8 ตัวแปร คือ ตัวแปรจากปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ อายุ ประเภทของโรงเรียนที่ศึกษาอยู่ ตัวแปรจากปัจจัยด้านพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต ได้แก่ เหตุผลในการใช้งานอินเทอร์เน็ตเพราะหาข้อมูลทำการบ้านหาความรู้ ความสามารถในการใช้งานอินเทอร์เน็ต เหตุผลในการใช้งานอินเทอร์เน็ตเพื่อความบันเทิง ระยะเวลาที่ใช้อินเทอร์เน็ตต่อวัน และตัวแปรจากปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมทางสังคม ได้แก่ ความเหมาะสมของกลุ่มเพื่อนในสถานศึกษา และความเหมาะสมของอิทธิพลของสื่อ จากข้อพิจารณาดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าตัวแปรอิสระหลายตัวสามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของวัยรุ่นตอนกลางได้ดีกว่าการทำนายจากตัวแปรใดตัวแปรหนึ่งเพียงตัวแปรเดียว ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน

ข้อวิจารณ์

การศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของวัยรุ่นตอนกลาง ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาประชากรที่เป็นวัยรุ่นตอนกลางที่ศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2553 ภาคปลาย เพื่อให้เกิดความหลากหลายของกลุ่มตัวอย่างผู้วิจัยจึงเลือกโรงเรียนของรัฐบาลสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในเขตพระนคร กรุงเทพมหานคร จำนวน 400 คน โดยเขตพระนคร เป็นเขตชั้นในเขตหนึ่งของกรุงเทพมหานคร ที่มีความสำคัญทั้งในด้านเศรษฐกิจและการปกครอง อีกทั้งเป็นศูนย์กลางของการศึกษา การค้า เศรษฐกิจ

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลสามารถนำผลมาวิจารณ์ได้ดังนี้

ปัจจัยส่วนบุคคล จากผลการวิจัยพบว่า วัยรุ่นตอนกลางกลุ่มตัวอย่างในเขตพระนคร จังหวัดกรุงเทพมหานครที่มี เพศ อายุ ประเภทของโรงเรียน เกรดเฉลี่ย ค่าใช้จ่ายที่ได้รับ รายได้ร่วมของบิดามารดา สถานภาพของบิดามารดา และ บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วย มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของวัยรุ่นตอนกลาง แสดงให้เห็นว่าวัยรุ่นตอนกลางที่มี เพศ อายุ ประเภทของโรงเรียน เกรดเฉลี่ย ค่าใช้จ่ายที่ได้รับ รายได้ร่วมของบิดามารดา สถานภาพของบิดามารดา และ บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วย แตกต่างกันมีผลต่อระดับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดแตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการมีวิถีชีวิตที่ต่างกัน ทำให้เกิดพื้นฐานความคิด ความเชื่อไปในทางที่ต่างกัน จะส่งผลให้มีพฤติกรรมต่างกันด้วย ซึ่งจากผลการวิจัยพบดังนี้

เพศ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิด ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และยังพบว่า วัยรุ่นตอนกลางที่เป็นเพศชายมีส่วนของพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดในระดับมาก สูงกว่าเพศหญิง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ในสังคมของเรามีการปลูกฝังวัฒนธรรมให้กับเพศชายและหญิงแตกต่างกันตั้งแต่ยังเด็ก เช่น เพศหญิงจะต้องเรียบร้อย เพศชายจะต้องเข้มแข็ง ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของจุฑารัตน์ เอื้ออำนวย (2551) ที่กล่าวว่า ปัจจัยส่วนบุคคลมีความเกี่ยวข้องกับสาเหตุของการเกิดพฤติกรรมที่เบี่ยงเบน เช่น เพศชายมีแนวโน้มที่จะมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนไปจากกฎระเบียบของสังคมมากกว่าเพศหญิง เป็นผลมาจากระดับฮอร์โมนเทสโทสเทอโรนมีมากในเพศชาย ส่งผลให้มีความก้าวร้าวมากกว่าเพศหญิง รวมถึงช่องว่างระหว่างเพศที่เกิดขึ้นจากการขัดเกลาทางสังคม ที่พ่อแม่จะสอนลูกผู้ชายให้เข้มแข็ง และมีความเป็นอิสระ ส่วนลูกผู้หญิงจะถูกสอนให้เรียบร้อยสงบเสถียร ซึ่งนั่นแสดงให้เห็นว่าการที่สังคมแบ่งชนชั้นหรือจัดกลุ่มให้สมาชิกในสังคมอยู่นั้นก็มีผลต่อวัฒนธรรมที่ต่างกันของกลุ่มนั้นด้วย อีกทั้งในงานวิจัยของศุภานฎา เพชรชุม (2545) ที่พบว่าเพศมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเปิดรับสื่ออินเทอร์เน็ตที่มีเนื้อหาทางเพศ โดยเพศชายมีพฤติกรรมการเปิดเข้าไปดูภาพลามกมากกว่าเพศหญิง แต่ขัดแย้งกับงานวิจัยของช่อผกา กิจเจริญทรัพย์ (2544) ที่พบว่า เพศชายกับเพศหญิงมีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดไม่แตกต่างกัน

อายุ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิด ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และยังพบว่า วัยรุ่นตอนกลางที่มีอายุเฉลี่ย 16 ปี มีสัดส่วนของพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดในระดับมาก สูงกว่าอายุเฉลี่ย 17 ปี ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า การมีอายุ

ต่างกันอาจทำให้บุคคลแต่ละคนมีประสบการณ์ที่ต่างกัน อีกทั้งอารมณ์ ระดับของฮอร์โมน และความต้องการก็ยังแตกต่างกันด้วยตามพัฒนาการของวัย

ประเภทของโรงเรียน มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิด ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และยังพบว่า วัยรุ่นตอนกลางที่ศึกษาอยู่ในโรงเรียนชายล้วนมีสัดส่วนของพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดในระดับมาก สูงที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าโรงเรียนชายล้วนจะมีแต่นักเรียนชาย ทำให้กลุ่มตัวอย่างมีโอกาสพบปะเพื่อนที่เป็นเพศชายด้วยกัน

เกรดเฉลี่ย มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิด ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และยังพบว่า วัยรุ่นตอนกลางที่มีเกรดเฉลี่ยน้อยกว่า 2.00 มีสัดส่วนของพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดในระดับมาก สูงที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า การที่วัยรุ่นมีเกรดเฉลี่ยในระดับต่ำอาจเป็นเพราะไม่เข้าใจในเนื้อหาที่เรียน ทำให้ไม่สนใจที่จะเรียนและหันไปสนใจทำกิจกรรมอย่างอื่น เช่น กิจกรรมในอินเทอร์เน็ตจึงมีแนวโน้มที่จะใช้เน็ตอย่างไม่ถูกต้องเหมาะสม

ค่าใช้จ่ายที่ได้รับ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิด ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และยังพบว่า วัยรุ่นตอนกลางที่ได้รับค่าใช้จ่ายน้อยกว่า 400 บาทต่อสัปดาห์ มีสัดส่วนของพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดในระดับมาก สูงที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าวัยรุ่นได้รับค่าใช้จ่ายที่ไม่เพียงพอ จึงต้องหาเพิ่ม ซึ่งการทำงานพิเศษอาจจะดูน่าเบื่อ ไม่สะดวกเหมือนการเข้าไปเล่นพนันฟุตบอลออนไลน์ ซึ่งพวกเขาอาจมองว่าอาจเป็นช่องทางในการหาเงินได้ง่ายกว่า ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของ Cohen (1971) ที่มองว่า กลุ่มวัยรุ่นชนชั้นล่าง หรือมีรายได้ต่ำ เป็นกลุ่มที่มีแนวโน้มเกิดพฤติกรรมเบี่ยงเบนมาก เนื่องจากสังคมทั่วไปยอมรับความสำเร็จจากความมั่งคั่ง

รายได้รวมของบิดามารดา มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิด ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และยังพบว่า บิดามารดาของวัยรุ่นตอนกลางที่มีรายได้รวมเฉลี่ยต่อเดือนน้อยกว่า 20,000 บาท มีสัดส่วนของพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดในระดับมาก สูงที่สุด ซึ่งรายได้รวมของบิดามารดานั้นแสดงให้เห็นถึงสถานภาพทางชนชั้นของครอบครัวรวมถึงตัวกลุ่มตัวอย่างด้วย ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของจุฑารัตน์ (2551) ที่อธิบายความสัมพันธ์ของชนชั้นทางสังคมกับการกระทำผิดไว้ว่า ความยากลำบากในการครองชีพของคนที่มีรายได้ต่ำ อาจกดดันให้พวกเขาเหล่านี้มีพฤติกรรมกระทำผิดได้ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ รุ่งรวี รัตนดำรงอักษร

(2540)ที่ ศึกษาเรื่อง “ภูมิหลังทางครอบครัว กระบวนการสังคมกรรม และการเปิดรับรายการโทรทัศน์ประเภทสารคดีเชิงสืบสวนของเด็กและเยาวชนที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบน” พบว่า เด็กและเยาวชนที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนส่วนมากมาจากครอบครัวที่มีสถานะทางเศรษฐกิจและสังคมต่ำ

สถานภาพของบิดามารดา มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิด ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และยังพบว่าวัยรุ่นตอนกลางที่มารดาเสียชีวิต มีสัดส่วนของพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดในระดับมาก สูงที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของปรกรณ์ มณีปกรณ์ (2553) ที่ได้กล่าวไว้ว่า ครอบครัวที่มีสภาพ “บ้านแตก” (Broken Home) นั้นจะสร้างความกดดัน คับข้องใจ บีบคั้นจิตใจแก่เด็ก ซึ่งเป็นสาเหตุที่ทำให้เด็กและเยาวชนมีแนวโน้มที่จะกระทำผิดสูง และสนับสนุนด้วยงานวิจัยของรุ่งรวี (2540) ที่พบว่า เด็กและเยาวชนที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนส่วนมากมีภูมิหลังทางครอบครัวที่ไม่สมบูรณ์ เช่น บิดามารดาแยกทางกัน บิดามารดาหรือคนใดคนหนึ่งเสียชีวิต

บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วย มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิด ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และยังพบว่าวัยรุ่นตอนกลางที่อาศัยอยู่กับมารดาผู้เดียว มีสัดส่วนของพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดในระดับมาก สูงที่สุด ซึ่งไม่สอดคล้องกับข้อคิดของผู้วิจัยที่มองว่าการใกล้ชิดกับมารดา จะทำให้ตัวเด็กมีพฤติกรรมที่อ่อนโยนตามเพศแม่ และเกิดการเรียนรู้พฤติกรรมนั้นตามทฤษฎีการเรียนรู้ของ Bandura (1978) ที่ได้อธิบายไว้ว่า มนุษย์จะมีการเลียนแบบเป็นขบวนการที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยอาศัยการสังเกตพฤติกรรมจากตัวแบบเป็นผลให้เกิดพฤติกรรมใหม่ๆ โดยไม่ต้องลงมือทดลองดู ซึ่งในที่นี้ผู้ที่ใกล้ชิดตัวเด็กคือ มารดา

ปัจจัยด้านพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต จากผลการวิจัยพบว่า เหตุผลของการใช้งานอินเทอร์เน็ตเพราะรู้สึกเบื่อ เหนงา เครียด และต้องการทันสมัย ระยะเวลาที่เริ่มใช้อินเทอร์เน็ตตั้งแต่ครั้งแรกจนถึงปัจจุบัน ความถี่ในการใช้งานอินเทอร์เน็ต กิจกรรมบนอินเทอร์เน็ตที่ทำเป็นประจำ อุปกรณ์ที่ใช้ในการเชื่อมต่อ ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิด แสดงให้เห็นว่าวัยรุ่นตอนกลางที่มี เหตุผลของการใช้งานอินเทอร์เน็ตเพราะรู้สึกเบื่อ เหนงา เครียด และต้องการทันสมัย ระยะเวลาที่เริ่มใช้อินเทอร์เน็ตตั้งแต่ครั้งแรกจนถึงปัจจุบัน ความถี่ในการใช้งานอินเทอร์เน็ต กิจกรรมบนอินเทอร์เน็ตที่ทำเป็นประจำ อุปกรณ์ที่ใช้ในการเชื่อมต่อที่ต่างกันจะไม่ทำให้มีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดแตกต่างกัน แต่ในส่วนของ เหตุผลของการใช้งานอินเทอร์เน็ตเพราะหาข้อมูลทำการบ้านหรือหาความรู้ และเพื่อความบันเทิง ระยะเวลาที่ใช้อินเทอร์เน็ตต่อวัน บุคคลที่อยู่ด้วยขณะใช้ และสถานที่ใช้ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้

อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิด แสดงให้เห็นว่าวัยรุ่นตอนกลางที่มี เหตุผลของการใช้งานอินเทอร์เน็ต เพราะหาข้อมูลทำการบ้านหรือหาความรู้ และเพื่อความบันเทิง ระยะเวลาที่ใช้อินเทอร์เน็ตต่อวัน บุคคลที่อยู่ด้วยขณะใช้ และสถานที่ใช้ แตกต่างกันมีผลต่อระดับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต ในทางที่ผิดแตกต่างกัน

โดยพบว่าวัยรุ่นตอนกลางส่วนใหญ่มีเหตุผลในการใช้อินเทอร์เน็ตสูงสุดเพราะมีเวลาว่าง นั้น อาจเป็นเพราะวัยรุ่นตอนกลางมีภาระหน้าที่น้อยลงกว่าแต่ก่อนมาก เช่น การทำงานบ้าน ช่วยพ่อแม่เลี้ยงน้อง ซึ่งส่วนใหญ่ไม่ต้องทำเองแล้วในยุคนี้อีกทั้งกิจกรรมต่างๆในปัจจุบันที่เอื้ออำนวยกับ พัฒนาการของวัยรุ่นตอนกลางนี้ส่วนใหญ่ต้องใช้เงิน เช่นจากแนวคิดของวิทยากร เชียงกูล (2552) ได้กล่าวไว้ว่า วัยรุ่นตอนกลางจะมีความสนใจในด้านกีฬา แต่เราจะพบว่าการออกกำลังกายก็ต้องไป ที่ฟิตเนส ต้องเสียค่าสมาชิก วัยรุ่นตอนกลางส่วนใหญ่จึงเลือกที่จะใช้อินเทอร์เน็ตเพราะเข้าถึงง่าย สะดวก มีกิจกรรมหลากหลายให้เลือกทำ และเสียค่าใช้จ่ายน้อย เพราะส่วนใหญ่วัยรุ่นตอนกลาง กลุ่มตัวอย่างใช้อินเทอร์เน็ตจากที่บ้านอยู่แล้ว โดยส่วนใหญ่มีกิจกรรมที่ทำเป็นประจำบน อินเทอร์เน็ต คือ เปิดเว็บไซต์ไปเรื่อยๆ นั่นก็อาจเป็นเพราะเนื่องจากใช้เพราะมีเวลาว่าง จึงไม่ได้มี วัตถุประสงค์ที่ชัดเจนในการใช้ จึงท่องโลกอินเทอร์เน็ตไปเรื่อยๆ แบบไม่มีจุดหมาย ซึ่งสอดคล้อง กับผลสำรวจของอิซาเบลล์ มิเชลท์ (2546) ที่พบว่า วัยรุ่นส่วนใหญ่จะใช้อินเทอร์เน็ตจากที่บ้าน โดยท่องเว็บต่างๆอย่างไร้จุดหมาย และใช้อินเทอร์เน็ตเพียงลำพัง แต่สำหรับด้านเหตุผลนั้นขัดแย้ง กับงานวิจัยของสะอาด ปิไลโสภณ (2552) ที่พบว่านักศึกษามีเหตุผลในการใช้อินเทอร์เน็ตมากที่สุด คือ เพื่อความบันเทิง และงานวิจัยของอรรถพล อุสายุพันธ์ (2549) ที่พบว่าเหตุผลในการใช้อินเทอร์เน็ตมากที่สุดของนักศึกษา คือ เพื่อการค้นคว้าข้อมูล

สำหรับด้านระยะเวลานั้น วัยรุ่นตอนกลางส่วนใหญ่ เริ่มใช้อินเทอร์เน็ตมาตั้งแต่ครั้งแรก จนถึงปัจจุบันนานเกิน 6 ปี ซึ่งแสดงให้เห็นว่า วัยรุ่นตอนกลางมีประสบการณ์กับการใช้อินเทอร์เน็ต มาเป็นระยะเวลานานแล้ว อาจเป็นเพราะพวกเขาอยู่ในยุคของโลกาภิวัตน์ ที่อินเทอร์เน็ตมีความสำคัญในหลายๆด้าน ส่งผลให้พ่อแม่สนับสนุนหามาให้ลูกหลานของตนเองได้ใช้เพื่อให้ทัน ต่อโลก อีกทั้งราคาก็ไม่ได้สูงเกินไป และจากการทดสอบสมมติฐานพบว่าระยะเวลาที่เริ่มใช้อินเทอร์เน็ตตั้งแต่ครั้งแรกจนถึงปัจจุบัน ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทาง ที่ผิด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของช่อผกา (2544) ที่พบว่า นักศึกษาที่ใช้ระยะเวลาเล่นอินเทอร์เน็ต ตั้งแต่ครั้งแรกจนถึงปัจจุบันต่างกัน มีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดไม่ต่างกัน

อย่างไรก็ตามผลการวิจัยพบว่า วัยรุ่นตอนกลางส่วนใหญ่ใช้ระยะเวลาอยู่กับอินเทอร์เน็ตต่อ 1 วัน 1-3 ชั่วโมง และมีความถี่ในการใช้ทุกวัน นับว่าเป็นช่วงเวลาที่มาก และที่น่าเป็นห่วงมากกว่า นั้นคือ บางคนใช้มากกว่า 9 ชั่วโมงต่อ 1 วัน ซึ่งอาจเกิดผลกระทบในด้านต่างๆ ได้ เช่น เสียสุขภาพ หรือมีโอกาเสี่ยงในการที่จะพบภัยในอินเทอร์เน็ตได้มากขึ้น และจากการทดสอบ สมมติฐานพบว่าระยะเวลาที่ใช้อินเทอร์เน็ตต่อวัน มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต ในทางที่ผิด โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้อินเทอร์เน็ตมากกว่า 9 ชั่วโมง ต่อวัน จะมีสัดส่วนของพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดอยู่ในระดับมาก สูงที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของช่อผกา (2544) ที่พบว่า ระยะเวลาที่เล่นอินเทอร์เน็ตต่อครั้งตั้งแต่ 121 นาทีขึ้นไป มีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต ในทางที่ผิดสูงกว่าระยะเวลาที่น้อยกว่า 121 นาที โดยส่วนใหญ่อยู่ตามลำพังขณะใช้อินเทอร์เน็ต ซึ่งอาจเป็นเพราะผู้ปกครองมองว่าโลกของอินเทอร์เน็ตไม่น่ากลัวและไม่เป็นอันตรายต่อตัววัยรุ่น มากเท่าโลกจริงภายนอก จึงไม่ค่อยใส่ใจกับการใช้อินเทอร์เน็ตของลูกหลานมากเท่าที่ควร

สำหรับด้านสถานที่ที่ใช้อินเทอร์เน็ตบ่อยที่สุด พบว่า วัยรุ่นตอนกลางส่วนใหญ่ใช้ที่บ้าน ซึ่ง อาจเป็นเพราะปัจจุบันคอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ตเป็นสิ่งที่มีความสำคัญในด้านต่างๆ เช่น ด้าน การค้นคว้าข้อมูล การติดตามข่าวสาร การติดต่อสื่อสาร อีกทั้งราคาที่ไม่สูงมาก จึงทำให้พ่อแม่ซื้อ ไว้เพื่อใช้ในบ้าน นอกจากนี้ยังพบว่า ส่วนใหญ่ใช้คอมพิวเตอร์ตั้งโต๊ะในการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต และที่น่าสนใจคือ รองลงมา คือ โทรศัพท์มือถือ ซึ่งอาจเป็นเพราะว่า ปัจจุบันการแข่งขันด้าน การตลาดของบริษัทสื่อสารต่างๆ ได้ทำการตลาด โดยเจาะกลุ่มผู้บริโภคที่วัยรุ่นมากขึ้น จึงพบว่า โทรศัพท์มือถือรุ่นใหม่ๆ เกือบจะทุกรุ่น สามารถเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตได้ และมีโปรแกรมต่างๆ ที่ น่าสนใจสำหรับวัยรุ่น สามารถนำติดตัวไปไหนมาไหนได้สะดวก จึงได้รับความนิยมจากวัยรุ่น

ความสามารถในการใช้อินเทอร์เน็ต วัยรุ่นตอนกลางกลุ่มตัวอย่างในเขตพระนคร กรุงเทพมหานคร มีความสามารถในการใช้อินเทอร์เน็ตอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าวัยรุ่น ปัจจุบันอยู่ในยุคของเทคโนโลยีที่อินเทอร์เน็ตมาเกี่ยวข้องกับกิจกรรมต่างๆ ของพวกเขา ทั้งในด้าน การติดต่อสื่อสาร เพื่อความบันเทิงต่างๆ ทำให้ได้เรียนรู้การใช้อินเทอร์เน็ตอยู่ตลอดเวลา ดังนั้น ความรู้และทักษะในด้านต่างๆ เกี่ยวกับอินเทอร์เน็ตจึงสูงตามด้วย และพบว่าความสามารถในการใช้ งานอินเทอร์เน็ต มีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิด กล่าวคือ ถ้าวัยรุ่นตอนกลางมีความสามารถในการใช้งานอินเทอร์เน็ตมากขึ้น วัยรุ่นตอนกลางจะมีพฤติกรรมการ ใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดมากขึ้นตามไปด้วย โดยเป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ ซึ่ง สอดคล้องกับงานวิจัยของช่อผกา (2544) ที่พบว่าความสามารถในการใช้อินเทอร์เน็ตมีความสัมพันธ์กับการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิด

ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมทางสังคม ประกอบไปด้วย รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูจากครอบครัว แบบรักและสนับสนุน ความเหมาะสมของกลุ่มเพื่อนในสถานศึกษา และความเหมาะสมของ อิทธิพลของสื่อ จากผลการวิจัยพบดังนี้

1. รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูจากครอบครัวแบบรักและสนับสนุนและควบคุม วัยรุ่น ตอนกลางกลุ่มตัวอย่างในเขตพระนคร กรุงเทพมหานคร มีรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูจากครอบครัว แบบรักและสนับสนุนและควบคุมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าผู้ปกครองของกลุ่ม ตัวอย่างยังให้ความสำคัญกับการอบรมเลี้ยงดูบุตรหลานของตน โดยตระหนักเห็นว่าสิ่งเหล่านี้มีความสำคัญ และสามารถเลี้ยงดูได้อย่างเหมาะสม ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดเกี่ยวกับรูปแบบการ อบรมเลี้ยงดูของดวงเดือน พันธุมนาวิน (2536) ที่ได้กล่าวไว้ว่า ผู้ปกครองควรเลี้ยงดูบุตรหลานของตนแบบรักและสนับสนุนควบคู่ไปกับการเลี้ยงดูแบบควบคุม และแนวคิดของวิทยากร (2552) ที่ได้กล่าวว่าพ่อแม่ส่วนใหญ่จะรัก ปราบปรามดี และสนับสนุนลูกหลานของตน

แต่ในทางกลับกันพบว่าวัยรุ่นตอนกลางบางคนมีรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูจากครอบครัว แบบรักและสนับสนุนและควบคุมอยู่ในระดับน้อย ซึ่งอาจเป็นเพราะผู้ปกครองไม่ได้มองเห็น ความสำคัญในเรื่องเหล่านี้ หรือมีความเข้าใจที่ผิดเกี่ยวกับรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูที่เหมาะสม โดย มองว่าถ้ารักลูกมากควรให้อิสระแก่ลูกมากๆ ซึ่งอาจกลายเป็นการปล่อยปละละเลยลูกได้ในที่สุด ซึ่ง ก็สอดคล้องกับแนวคิดของวิทยากร (2552) เช่นกัน ที่ได้กล่าวเพิ่มเติมเกี่ยวกับความรักของพ่อแม่ โดยถึงแม้พ่อแม่ส่วนใหญ่จะรัก ปราบปรามดี และสนับสนุนลูกหลานของตน แต่บางส่วนกลับขาด ความรู้ทางด้านจิตวิทยา สังคมวิทยา การเมือง และวัฒนธรรม ส่งผลให้มีรูปแบบการอบรมเลี้ยงดู ลูกหลานตามกรอบความคิดของตนแบบไม่ถูกต้อง ซึ่งอาจสร้างปัญหาให้กับตัวลูกหลานในที่สุด

ประเด็นคำถามที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยมากที่สุด คือ บิดามารดามักจะเข้มงวดในเรื่องการเรียน และเรื่องส่วนตัวของข้าพเจ้า ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่ากลุ่มตัวอย่างอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ซึ่งเป็น ช่วงที่ต้องให้ความสำคัญกับการเรียนเป็นพิเศษเพราะอีกเพียง 1 ปี ก็จะต้องสอบแข่งขันเพื่อเข้า มหาวิทยาลัย อีกทั้งช่วงวัยที่อยู่ในวัยรุ่นตอนกลาง ที่เป็นช่วงที่ไวต่อสิ่งยั่วยุต่างๆเป็นอย่างมาก ทำให้ผู้ปกครองต้องเข้มงวด

อย่างไรก็ตามประเด็นคำถามที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ บิดามารดาตั้งกฎเกณฑ์กำหนด ระยะเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตของข้าพเจ้า ซึ่งคำถามข้อนี้อาจจะแสดงออกถึงความไม่เอาใจใส่ที่ ผู้ปกครองมิให้ต่อลูกหลานของตนในเรื่องเวลาของการใช้อินเทอร์เน็ต จึงไม่ค่อยมีการตั้งกฎและ

กำหนดเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ต หรืออาจเป็นเพราะผู้ปกครองมองว่าอินเทอร์เน็ตไม่มีพิษภัยอะไรต่อตัวลูกหลาน ซึ่งสอดคล้องกับผลการสำรวจของของอิซาเบลล์ มิเชเลต์ (2546) ที่พบว่าผู้ปกครองมองว่าโลกของอินเทอร์เน็ตไม่น่ากลัวและไม่เป็นอันตรายต่อตัววัยรุ่นมากนักเท่าโลกจริงภายนอก จึงไม่ค่อยใส่ใจกับการใช้อินเทอร์เน็ตของลูกหลานมากเท่าที่ควร

จากการทดสอบสมมติฐาน พบว่า รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูจากครอบครัวแบบรักและสนับสนุนและควบคุมมีความสัมพันธ์ในเชิงลบกับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของวัยรุ่นตอนกลาง ซึ่งเป็นความสัมพันธ์ในระดับต่ำมาก โดยเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ อธิบายได้ว่า ถ้าวัยรุ่นตอนกลางมีรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูจากครอบครัวแบบรักสนับสนุนและควบคุมมากขึ้น วัยรุ่นตอนกลางจะมีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดน้อยลง ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดเกี่ยวกับรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูของดวงเดือน พันธุมนาวิน (2536) ที่อธิบายไว้ว่า การที่บิดามารดาให้ความรักเอาใจใส่แก่บุตร ให้มีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ แต่ในขณะเดียวกันก็มีการขัดขวางหรือส่งเสริม โดยลงโทษหรือให้รางวัลบุตรด้วยตามความเหมาะสมนั้น จะช่วยให้เด็กมีแนวโน้มที่จะเกิดพฤติกรรมไม่พึงประสงค์น้อยกว่า การที่เลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยไม่เอาใจใส่ และแนวคิดปกรณ (2553) ซึ่งได้กล่าวถึงครอบครัวมีอิทธิพลต่อการเรียนรู้และการปรับตัวทางสังคมของเด็ก โดยครอบครัวเป็นสังคมแรกของเด็ก ซึ่งเด็กจะรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของสังคมนี้ และมีความผูกพันอย่างใกล้ชิดที่สุดที่เด็กได้รับการอบรมบ่มนิสัยให้รู้ผิดชอบชั่วดี และหน้าที่ของตนในฐานะสมาชิกของสังคม โดยเด็กที่ได้รับการเลี้ยงดูมาในครอบครัวเช่นใด เด็กก็จะได้รับอิทธิพลทางความประพฤติและทัศนคติอย่างเดียวกับครอบครัวนั้น

2. ความเหมาะสมของกลุ่มเพื่อนในสถานศึกษา วัยรุ่นตอนกลางกลุ่มตัวอย่างในเขตพระนคร กรุงเทพมหานคร มีความเหมาะสมของกลุ่มเพื่อนในสถานศึกษาอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า วัยรุ่นตอนกลางกลุ่มนี้มีวิจรรย์ญาณในการเลือกคบเพื่อน ได้อย่างเหมาะสม ซึ่งอาจมีความเกี่ยวข้องกับการที่พวกเขามีความคิดอย่างอิสระและตัดสินใจบนพื้นฐานของเหตุผลและหลักการ ไม่ใช่ตัดสินใจตามแบบคนอื่น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของช่อผกา (2544) ที่พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีลักษณะของเพื่อนที่คบแล้วปลอดภัยมากกว่าเพื่อนที่คบแล้วไม่ปลอดภัย จึงกล่าวได้ว่าส่วนใหญ่มีกลุ่มเพื่อนที่ดี

แต่ในทางกลับกันพบว่าวัยรุ่นตอนกลางบางคนมีความเหมาะสมของกลุ่มเพื่อนในสถานศึกษาอยู่ในระดับน้อยที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะวัยรุ่นกลุ่มนี้มีพฤติกรรมหรือค่านิยมที่ไม่เป็นไปตามความคาดหวังจากพ่อแม่ หรือครูอาจารย์ จึงเลือกคบเพื่อนที่มีลักษณะคล้ายกับตนและ

สร้างระเบียบ แบบแผน การยอมรับในกลุ่มขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีวัฒนธรรมรองของเด็ก กระทำผิดที่จุฑารัตน์ (2551) ได้อธิบายไว้ว่าผู้คนทั้งหลายที่ถูกปฏิเสธจากธรรมเนียมประเพณีของ สังคมต่างพยายามมองหา “เพื่อน” ซึ่งมีวัฒนธรรมย่อยต่างบรรทัดฐานเช่นเดียวกับตนเอง

ประเด็นคำถามที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยมากที่สุด คือ เพื่อนสนิทของข้าพเจ้าเล่นพนันบอลผ่านทางอินเทอร์เน็ต (ข้อคำถามเชิงลบ) ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าเพื่อนของวัยรุ่นตอนกลางนั้นไม่สนใจ ด้านการพนันฟุตบอลผ่านอินเทอร์เน็ต โดยมองว่าเป็นสิ่งที่ผิดกฎหมายจึงไม่ต้องการละเมิด

อย่างไรก็ตามประเด็นคำถามที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ เพื่อนสนิทของข้าพเจ้ามักจะชวน ข้าพเจ้าไปแสวงหาความรู้เพิ่มเติม ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าเพื่อนของวัยรุ่นตอนกลางไม่ค่อยให้ความสนใจ เรื่องการศึกษาเล่าเรียน โดยอาจจะสนใจกิจกรรมด้านอื่นๆ ซึ่งปัจจุบันก็มีสิ่งเร้าด้านบันเทิง ต่างๆดึงดูดความสนใจของวัยรุ่นมากมาย ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดเกี่ยวกับความสนใจของ วัยรุ่นตอนกลางของปรีชา วิหคโต (2532) ที่กล่าวว่า วัยรุ่นตอนกลางจะมีความสนใจด้านสันตนา การ จึงอาจทำให้ไม่ค่อยให้ความสำคัญกับการชวนกันไปค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติม

จากการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ความเหมาะสมของกลุ่มเพื่อนในสถานศึกษามี ความสัมพันธ์ในเชิงลบกับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของวัยรุ่นตอนกลาง ซึ่งเป็น ความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง โดยเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้อธิบายได้ว่า ถ้ากลุ่มเพื่อนใน สถานศึกษาของวัยรุ่นตอนกลางมีความเหมาะสมมากขึ้น วัยรุ่นตอนกลางจะมีพฤติกรรมการใช้ อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดน้อยลง ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของวิทยากร (2552) ที่กล่าวถึงกลุ่มเพื่อน กับพฤติกรรมวัยรุ่นว่า การที่วัยรุ่นเลือกคบเพื่อนในลักษณะใดย่อมมีผลต่อพฤติกรรมของของเขา และทฤษฎีการเรียนรู้ของ Bandura (1978) ที่ได้อธิบายถึงการเรียนรู้ทางสังคมในกลุ่มเพื่อนว่าวัยรุ่น เป็นวัยที่ได้รับอิทธิพลจากกลุ่มเพื่อนมากที่สุด โดยวัยรุ่นที่คบหาเพื่อนที่ดีก็มีแนวโน้มการเรียนรู้ ของพฤติกรรมไปในทางที่ดี ในทางตรงกันข้ามวัยรุ่นที่คบหาสมาคมเพื่อนที่ไม่ดี ก็มีแนวโน้มที่จะ มีพฤติกรรมไปในทางที่ไม่ดี สนับสนุนด้วยงานวิจัยของช่อผกา (2544) ที่พบว่าลักษณะของกลุ่ม เพื่อนที่คบแล้วปลอดภัยมีความสัมพันธ์เชิงลบกับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิด

3. ความเหมาะสมของอิทธิพลของสื่อ วัยรุ่นตอนกลางกลุ่มตัวอย่างในเขตพระนคร กรุงเทพมหานคร มีความเหมาะสมของอิทธิพลของสื่ออยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า วัยรุ่น ตอนกลางกลุ่มนี้มีวิจารณญาณในการเลือกรับสื่อได้อย่างเหมาะสม

ประเด็นคำถามที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยมากที่สุด คือ ตัวแบบที่ดีจากสื่อทำให้ข้าพเจ้ามีความสนใจที่จะทำตาม หรือลอกเลียนแบบ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดผลกระทบของสื่อมวลชนของอุบลรัตน์ ศิริยุวศักดิ์ (2550) ที่ได้อธิบายว่าสื่อมวลชนมีอิทธิพลต่อ ด้านความนึกคิด ด้านความรู้สึก และด้านพฤติกรรม โดยหากสื่อมวลชนมีการนำเสนอแบบอย่างที่ดีบ่อยๆ ก็จะมีผลทางด้านบวก แต่ในทางกลับกันหากสื่อมวลชนนำเสนอแบบอย่างที่ไม่ดีบ่อยๆ ก็จะมีผลทางด้านลบต่อเด็กและเยาวชน

อย่างไรก็ตามประเด็นคำถามที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ เมื่อเข้าเว็บไซต์ทั่วไปแล้วมีโฆษณาเว็บไซต์ลามกแทรกขึ้นมา(Pop-up) ทำให้ข้าพเจ้าอยากกดเข้าไปดู ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าวัยรุ่นตอนกลางเป็นช่วงที่กำลังอยากรู้อยากเห็น และอยากลองสิ่งแปลกใหม่ที่น่าตื่นเต้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของปรีชา (2532) ที่ได้กล่าวถึงความต้องการของวัยรุ่นตอนกลางและความสนใจในเรื่องเพศ อีกทั้งสาเหตุของความสนใจยังมาจากสิ่งเหล่านั้นเป็นของแปลกใหม่ น่าตื่นเต้น และเกิดจากแรงจูงใจของสิ่งเร้า ในที่นี้ก็คือสื่อนั่นเอง

จากการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ความเหมาะสมของอิทธิพลของสื่อมีความสัมพันธ์ในเชิงลบกับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของวัยรุ่นตอนกลาง ซึ่งเป็นความสัมพันธ์ในระดับต่ำมาก โดยเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้ของ Bandura (1978) ที่ได้อธิบายถึงการเรียนรู้ทางสังคมจากสื่อมวลชนว่า สื่อมวลชนมีความสำคัญมากในการเรียนรู้ทางสังคม เพราะจัดเป็นการเรียนรู้ทางสังคมจากการที่มีตัวแบบเป็นสัญลักษณ์ โดยอิทธิพลของสื่อมวลชนมีทั้งทางบวกและทางลบ ดังนั้นการเสนอข่าวสาร สารบันเทิงทางสื่อมวลชน ควรจะได้มีการพิจารณากันอย่างละเอียดรอบคอบถึงผลได้เสียที่จะตามมาภายในสังคมด้วย โดยเฉพาะต่อตัวเด็กและวัยรุ่น และสนับสนุนด้วยงานวิจัยของ รุ่งรวี (2540) ที่พบว่า เด็กและเยาวชนที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนมีการเลียนแบบทั้งพฤติกรรมที่ไม่ดีของตัวละคร เช่น การกระทำผิดกฎหมาย การพุดจา การแต่งกายและการรวมกลุ่มก่อความวุ่นวายต่างๆ

ระดับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของวัยรุ่นตอนกลาง จากผลการวิจัยพบว่า ในภาพรวมวัยรุ่นตอนกลางกลุ่มตัวอย่างในเขตพระนคร กรุงเทพมหานคร มีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดอยู่ในระดับน้อย ถึงแม้จะอยู่ในระดับน้อย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของช่อผกา (2545) ที่พบว่า ภาพรวมแล้วพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของนักศึกษาอยู่ในระดับต่ำ แต่ถึงจะอยู่ในระดับน้อย ผู้วิจัยคิดว่ายังไม่เป็นที่น่าพอใจ เพราะอันที่จริงแล้ววัยรุ่นตอนกลางไม่ควรจะมีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิด หรือควรจะอยู่ในระดับน้อยที่สุด เนื่องจาก

พฤติกรรมเหล่านี้เป็นพฤติกรรมที่เบี่ยงเบนไปจากระเบียบของสังคม ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Cohen (1965) ที่อธิบายไว้ว่า พฤติกรรมเบี่ยงเบนจะหมายรวมถึง พฤติกรรมที่ละเมิดกฎของสังคม ได้แก่ พวกเด็กและเยาวชนที่ทำผิดกฎ และถูกลงโทษตามกฎหมายแห่งสังคมนั้นได้กำหนดไว้ ซึ่งพฤติกรรมนี้อาจจะเกิดจากการบังเอิญ หรือความประมาทอันแก้ไขได้ และพฤติกรรมที่เกิดจากนิสัยจิตใจที่สะสมมาด้วยเหตุใดก็ตาม แม้จะถูกลงโทษแล้วก็ยังกระทำอีก

เมื่อพิจารณาแยกพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดเป็นรายด้าน พบว่า วัยรุ่นตอนกลางจะมีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดระดับน้อย ในด้านการด้านการใช้ถ้อยคำที่ไม่สุภาพ และด้านข้อมูลคอมพิวเตอร์อันเป็นเท็จ เพื่อสร้างความเสียหายแก่ผู้อื่น ส่วนในด้านข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่มีลักษณะลามกอนาจาร และด้านการพนันฟุตบอลออนไลน์ วัยรุ่นตอนกลางจะมีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดอยู่ในระดับน้อยที่สุด

1. ด้านข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่มีลักษณะลามกอนาจาร พบว่า วัยรุ่นตอนกลางมีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดด้านข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่มีลักษณะลามกอนาจารอยู่ในระดับน้อยที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าวัยรุ่นกลุ่มตัวอย่างมีสิ่งแวดล้อมทางสังคมที่อยู่ในระดับที่เหมาะสมทั้งด้านรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูจากครอบครัวแบบรักสนับสนุนและควบคุม ความเหมาะสมของกลุ่มเพื่อนในสถานศึกษา และความเหมาะสมของอิทธิพลของสื่อ ที่อยู่ในระดับมาก โดยการมีสิ่งแวดล้อมที่เหมาะสมจะช่วยให้มีแนวโน้มของการเกิดพฤติกรรมเบี่ยงเบนน้อยลง ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดสาเหตุการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนของปกรณ์ (2553) ที่อธิบายถึง ปัจจัยภายนอกที่มีส่วนผลักดันหรือชี้้นำให้เด็กและเยาวชนกระทำผิด คือ สิ่งแวดล้อมและสังคม เช่น ครอบครัวที่มีอิทธิพลต่อตัวเด็ก ถ้าครอบครัวปกติสุข เด็กก็จะมีสุขภาพจิตดี เมื่อบุคคลมีสุขภาพจิตดี ก็มีผลทำให้มีบุคลิกภาพที่ดีด้วยนับเป็นสิ่งยึดเหนี่ยวไม่ให้บุคคลกระทำผิดได้ง่าย

แต่ในทางกลับกันพบว่าวัยรุ่นตอนกลางบางคนมีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดด้านข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่มีลักษณะลามกอนาจารอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะวัยรุ่นกลุ่มนี้ให้ความหมายว่าเป็นพฤติกรรมที่ปกติ ไม่ได้สร้างความเดือดร้อนให้แก่ผู้อื่น และไม่ได้รู้สึกว่าการกระทำเหล่านี้เป็นเรื่องที่ไม่ดีไม่ควรทำ โดยที่พฤติกรรมเหล่านี้อาจไม่เป็นไปตามความคาดหวังของสังคม หรือที่ผู้ใหญ่ตั้งกฎเกณฑ์ไว้ ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีปฏิสัมพันธ์ทางสัญลักษณ์ ของ Blumer (1969) ที่อธิบายเกี่ยวกับพฤติกรรมเบี่ยงเบนในแง่ของทฤษฎีปฏิสัมพันธ์ทางสัญลักษณ์ ว่า ความเป็นพฤติกรรมเบี่ยงเบนไม่ได้ขึ้นอยู่กับกระทำนั้นๆที่เป็นรูปแบบเฉพาะ แต่ขึ้นอยู่กับทำให้คุณค่าความหมายของบุคคลต่อสิ่งนั้นๆ หรือการกระทำนั้นๆว่าเบี่ยงเบนหรือไม่ กล่าวอีกนัยหนึ่ง

คือ การเข้าไปดูภาพลามกอนาจาร หรือการเผยแพร่ภาพลามกอนาจารในอินเทอร์เน็ต ไม่ได้เป็นพฤติกรรมเบี่ยงเบนในตนเอง แต่พฤติกรรมเบี่ยงเบนเป็นคุณสมบัติหรือความหมายที่มอบให้กับการเข้าไปดูภาพลามกอนาจาร หรือการเผยแพร่ภาพลามกอนาจารในอินเทอร์เน็ต หรืออาจเป็นเพราะการเข้าถึงข้อมูลคอมพิวเตอร์ลามกอนาจารเหล่านั้นเป็นสิ่งที่แพร่หลายในสังคมอินเทอร์เน็ตไปทั่วโลก และมีการเผยแพร่ข้อมูลโดยมิได้มีการปิดกั้น เนื่องจากบรรทัดฐานในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารในแต่ละสังคมนั้นไม่เท่ากัน ในบางสังคม เช่น สังคมตะวันตกอาจมองว่าเป็นเรื่องธรรมดา แต่ในสังคมไทยมองว่าเป็นเรื่องที่ผิดจารีตอันดีงามของสังคม ดังนั้นปัญหาย่อมเกิดขึ้นเมื่อมีการรับรู้สื่อสาร และเข้าใจไม่ถูกต้อง และแม้ว่าในประเทศไทยนั้นตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 จะระบุไว้ว่าการนำเข้าสู่ข้อมูลที่มีลักษณะอันลามก ที่ประชาชนทั่วไปสามารถเข้าถึงได้มีความผิด แต่ในสภาพความเป็นจริงเว็บไซต์ที่เผยแพร่ข้อมูลลามกอนาจารก็ยังมีให้เห็นอยู่ทั่วไป อีกทั้งยังเข้าถึงได้ง่ายขึ้น

ประเด็นคำถามที่วัยรุ่นตอนกลางมีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดด้านข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่มีลักษณะลามกอนาจารมากที่สุด คือ การส่งต่ออีเมลภาพโป๊หรือคลิปวิดีโอโป๊ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ซึ่งพฤติกรรมนี้เข้าข่ายความผิดพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ.2550 มาตรา 14 ข้อ 5 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าวัยรุ่นตอนกลางขาดความรู้และเข้าใจกฎหมายด้านนี้ โดยอาจมองว่า ตนเองไม่ได้เป็นผู้นำข้อมูลมาลงไว้ แต่เพียงแค่ส่งต่อไปให้เพื่อนๆดูจึงไม่น่าจะเป็นสิ่งที่ผิด อีกทั้งในเมื่อตนเองได้รับมาจากผู้อื่น แสดงว่าเมื่อมีคนอื่นทำได้ ตนจึงน่าจะทำได้ด้วย

อย่างไรก็ตามในส่วนประเด็นคำถามที่วัยรุ่นตอนกลางมีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดด้านข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่มีลักษณะลามกอนาจารน้อยที่สุด คือ นักเรียนนำภาพโป๊หรือภาพเคลื่อนไหวที่เป็นกิจกรรมทางเพศ ไปลงไว้ในเว็บบอร์ด ซึ่งพฤติกรรมนี้เข้าข่ายความผิดพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ.2550 มาตรา 14 ข้อ 4

2. ด้านการใช้ถ้อยคำที่ไม่สุภาพพบที่วัยรุ่นตอนกลางมีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดด้านการใช้ถ้อยคำที่ไม่สุภาพอยู่ในระดับน้อย ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับแต่ละด้านแล้วด้านนี้มีค่าสูงสุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า วัยรุ่นกลุ่มนี้อาจมองว่าการใช้คำหยาบต่างๆเป็นการแสดงออกถึงความเป็นกันเอง หรืออาจจะต้องการระบายออกทางอารมณ์ ซึ่งคำหยาบต่างๆที่ใช้ อาจเป็นคำที่วัยรุ่นใช้ในชีวิตประจำวันอยู่แล้ว หรืออาจเป็นเพราะการที่เห็นแบบอย่างจากครอบครัว เพื่อน และสื่อมวลชน ที่มีการใช้ถ้อยคำเหล่านั้นเป็นประจำ จึงเกิดการซึมซับ และแสดงพฤติกรรมจน

กลายเป็นเรื่องปกติ โดยที่พฤติกรรมเหล่านี้อาจไม่เป็นไปตามความคาดหวังของสังคม ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมของ Bandura (1978) ที่อธิบายถึงการเลียนแบบเป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยอาศัยการสังเกตพฤติกรรมจากตัวแบบเป็นผลให้เกิดพฤติกรรมใหม่ๆ โดยไม่ต้องลองผิดลองถูก ซึ่งจะทำให้เสียเวลามากกว่า การเรียนรู้ทางสังคมจะเกิดขึ้นกับบุคคลตลอดเวลา โดยที่บุคคลไม่ทันรู้ตัว ซึ่งแหล่งการเรียนรู้ที่สำคัญของวัยรุ่น ก็ได้แก่ ครอบครัว กลุ่มเพื่อน และสื่อมวลชน

ประเด็นคำถามที่วัยรุ่นตอนกลางมีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดด้านการใช้ถ้อยคำที่ไม่สุภาพมากที่สุด คือ การใช้คำหยาบคายในการสนทนาผ่านทางโปรแกรมสนทนา(Chat) ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า วัยรุ่นอาจมองว่าการใช้คำหยาบต่างๆเป็นการแสดงออกถึงความเป็นกันเอง หรือมองว่าเป็นเรื่องที่ไม่น่าเสียหาย เพราะผู้ใหญ่ในบ้านเมือง หรือแม้กระทั่งตัวละครที่เป็นตัวเอกก็ ещеใช้คำหยาบให้เห็นอยู่เป็นประจำ ทำให้วัยรุ่นอาจมองว่าเป็นเรื่องธรรมดา

อย่างไรก็ตามในส่วนประเด็นคำถามที่วัยรุ่นตอนกลางมีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดด้านการใช้ถ้อยคำที่ไม่สุภาพน้อยที่สุด คือ การใช้โปรแกรมสนทนา(Chat) ในการพูดคุยเรื่องเกี่ยวกับเพศสัมพันธ์ หรือกิจกรรมทางเพศกับผู้อื่น ซึ่งคล้อยกับงานวิจัยของช่อผกา (2545) ที่พบว่า นักศึกษามีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดด้านการพิมพ์คำสนทนาเกี่ยวกับเพศสัมพันธ์ เช่น คำพูดสองแง่สองง่าม เกี่ยวกับเพศสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำ

3. ด้านข้อมูลคอมพิวเตอร์อันเป็นเท็จเพื่อสร้างความเสียหายแก่ผู้อื่น พบว่า วัยรุ่นตอนกลางมีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดด้านข้อมูลคอมพิวเตอร์อันเป็นเท็จเพื่อสร้างความเสียหายแก่ผู้อื่นอยู่ในระดับน้อย ซึ่งพฤติกรรมด้านนี้จะเข้าข่ายความผิดพระราชบัญญัติด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ.2550 มาตรา 14 ข้อ 1 และข้อ 5 รวมไปถึงมาตรา 16 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ของตัววัยรุ่น

ประเด็นคำถามที่วัยรุ่นตอนกลางมีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดด้านข้อมูลคอมพิวเตอร์อันเป็นเท็จเพื่อสร้างความเสียหายแก่ผู้อื่นมากที่สุด คือ การพิมพ์ข้อความแสดงความคิดเห็นดูหมิ่นนักการเมืองหรือดาราที่ไม่ชอบผ่านทางอินเทอร์เน็ต ซึ่งพฤติกรรมนี้เข้าข่ายความผิดพระราชบัญญัติด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ.2550 มาตรา 14 ข้อ 1 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าในปัจจุบันการใช้สื่ออินเทอร์เน็ตในการแสดงออกทางความคิดเห็นต่างๆเป็นไปอย่างง่ายมาก เนื่องจากความรวดเร็วของอินเทอร์เน็ต และความรู้สึกที่ว่าไม่ต้องแสดงความรับผิดชอบต่อสิ่งที่ได้กระทำลงไป ทำให้วัยรุ่นที่อาจขาดความรู้สึกลังเลยังชั่งใจในการแสดงอารมณ์

ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของปรีดาธรรม พุกผาชีวะ (2551) ที่ได้อธิบายไว้ว่า อินเทอร์เน็ตได้กลายเป็นสื่อที่สะดวกต่อการหมิ่นประมาทและทำให้ผู้อื่นเสียชื่อเสียง เพราะนอกจากจะสามารถแพร่กระจายถ้อยคำเหล่านั้นไปได้อย่างกว้างขวางและรวดเร็วแล้ว ตัวผู้กระทำยังสามารถอำพรางตนเองไม่ให้ผู้เสียหายรู้ว่าตนเป็นผู้หมิ่นประมาท ทำให้ยากต่อการนำตัวมาลงโทษ หรือเรียกเรื่องความเสียหาย ความเสียหายที่เกิดขึ้นจึงเป็นวงกว้างมากกว่าการกระทำผิดผ่านสื่อชนิดอื่น

อย่างไรก็ตามในส่วนประเด็นคำถามที่วัยรุ่นตอนกลางมีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดด้านข้อมูลคอมพิวเตอร์อันเป็นเท็จเพื่อสร้างความเสียหายแก่ผู้อื่นน้อยที่สุด คือ การส่งต่ออีเมลที่เป็นภาพตัดต่อของผู้อื่นที่มีลักษณะสร้างความเสียหายให้กับผู้อื่น ซึ่งพฤติกรรมนี้เข้าข่ายความผิดพระราชบัญญัติด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 มาตรา 14 ข้อ 5

4. ด้านการพนันฟุตบอลออนไลน์ พบว่า วัยรุ่นตอนกลางมีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดด้านการพนันฟุตบอลออนไลน์อยู่ในระดับน้อยที่สุด ซึ่งพฤติกรรมด้านนี้จะเข้าข่ายความผิดพระราชบัญญัติการพนัน พุทธศักราช 2478 มาตรา 4 วรรค 2 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า วัยรุ่นกลุ่มตัวอย่างมีสิ่งแวดล้อมทางสังคมที่อยู่ในระดับที่เหมาะสมทั้งด้านรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูจากครอบครัวแบบรักสนับสนุนและควบคุม ความเหมาะสมของกลุ่มเพื่อนในสถานศึกษา และความเหมาะสมของอิทธิพลของสื่อ ที่อยู่ในระดับมาก โดยการมีสิ่งแวดล้อมที่เหมาะสมจะช่วยให้มีแนวโน้มของการเกิดพฤติกรรมเบี่ยงเบนน้อยลง

แต่ในทางกลับกันพบว่าวัยรุ่นตอนกลางบางคนมีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดด้านการพนันฟุตบอลออนไลน์อยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าค่านิยมทั่วไปในปัจจุบันของสังคมไทยที่ยกย่องคนรวย หรือถ้าเป็นในวัยรุ่นก็จะยกย่องให้ความสนใจคนที่ใช้สินค้าราคาแพง หรือต้องแต่งตัวทันสมัยตลอดเวลา ส่งผลให้วัยรุ่นอยากมีอยากเป็น ซึ่งต้องใช้ค่าใช้จ่ายจำนวนมากเพื่อให้ได้มา และอาจต้องใช้เวลาในการเก็บออม วัยรุ่นจึงอาจหาช่องทางลัดเพื่อให้ได้เงินมารวดเร็วขึ้น จึงอาจมองว่าการพนันฟุตบอลออนไลน์นั้น เป็นช่องทางที่จะช่วยให้ได้เงินรวดเร็วและง่าย ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมเบี่ยงเบนของ Merton (1976) ที่เห็นว่าพฤติกรรมเบี่ยงเบนหรือพฤติกรรมอาชญากรรมเป็นผลผลิตของสังคมและวัฒนธรรมโดยเห็นว่าโครงสร้างทางวัฒนธรรม เป็นตัวกำหนดเป้าหมายชีวิตของคนในสังคมหรือที่ เรียกว่าเป้าหมายในทางวัฒนธรรม แต่ในขณะเดียวกัน โครงสร้างทางสังคมเป็นตัวกำหนดวิถีทางหรือความประพฤติที่จะเข้าสู่เป้าหมายดังกล่าว ที่เรียกว่าวิถีทางสถาบัน เหตุที่ทำให้เกิดพฤติกรรมเบี่ยงเบนในตัวคนเรานั้นเนื่องจากคนเราไม่สามารถปรับตัวเข้ากับเงื่อนไขทั้งสองประการหรือเงื่อนไขใดเงื่อนไขหนึ่ง

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

การศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของวัยรุ่นตอนกลาง ในเขตพระนคร กรุงเทพมหานคร มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยด้านพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมทางสังคม ศึกษาระดับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของวัยรุ่นตอนกลาง และศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยด้านพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมทางสังคม กับ การใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของวัยรุ่นตอนกลาง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ วัยรุ่นทั้งชายและหญิงที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2553 ภาคปลาย โรงเรียนของรัฐบาลสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในเขตพระนครกรุงเทพมหานคร จำนวน 400 คน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์หาความสัมพันธ์ด้วยค่าไคสแควร์ (Chi-Square) วิเคราะห์ความสัมพันธ์ด้วยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) และการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis)

สรุปผลการวิจัย

1. ปัจจัยส่วนบุคคล

จากผลการวิจัยพบว่า วัยรุ่นตอนกลางส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง 202 คน (ร้อยละ 50.5) และเพศชาย 198 คน (ร้อยละ 49.5) มีอายุเฉลี่ย 17 ปี 306 คน (ร้อยละ 76.5) ศึกษาอยู่ในโรงเรียนชายล้วน 182 คน (ร้อยละ 45.5) รองลงมาโรงเรียนหญิงล้วน 163 คน (ร้อยละ 40.8) และโรงเรียนสหศึกษา 55 คน (ร้อยละ 13.8) ส่วนใหญ่มีเกรดเฉลี่ยอยู่ในช่วง 2.50 – 2.99 138 คน (ร้อยละ 34.5) ได้รับค่าใช้จ่ายต่อสัปดาห์ 400-699 บาท 194 คน (ร้อยละ 48.5) บิดามารดาหรือผู้ปกครองมีรายได้รวมเฉลี่ยต่อเดือน 30,000-39,999 บาท 102 คน (ร้อยละ 25.5) บิดามารดาอยู่ด้วยกัน 314 คน (ร้อยละ 78.5) และปัจจุบันอาศัยอยู่กับบิดามารดา 245 คน (ร้อยละ 61.3)

2. ปัจจัยด้านพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต

เหตุผลในการใช้อินเทอร์เน็ต/ระยะเวลา/กิจกรรม/บุคคลที่อยู่ด้วย/สถานที่

จากผลการวิจัยพบว่า เหตุผลที่วัยรุ่นตอนกลางส่วนใหญ่ใช้งานอินเทอร์เน็ต ซึ่งให้เลิกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ พบว่า ใช้อินเทอร์เน็ตเพราะมีเวลาว่าง 297 คน (ร้อยละ 74.3) รองลงมาคือรู้สึกเบื่อ 207 คน (ร้อยละ 51.8) มีระยะเวลาที่ใช้อินเทอร์เน็ตตั้งแต่ครั้งแรกจนถึงปัจจุบันมากกว่า 6 ปี 226 คน (ร้อยละ 56.5) ใช้อินเทอร์เน็ตต่อวันเป็นระยะเวลา 1-3 ชั่วโมง 241 คน (ร้อยละ 60.3) โดยมีความถี่ในการใช้อินเทอร์เน็ตทุกวัน 198 คน (ร้อยละ 49.5) กิจกรรมที่ทำเป็นประจำเมื่อใช้อินเทอร์เน็ต ซึ่งให้เลิกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ พบว่า ส่วนใหญ่เมื่อใช้อินเทอร์เน็ตจะเปิดเว็บไซต์ทั่วไป ไปเรื่อยๆเป็นประจำ 326 คน (ร้อยละ 81.5) รองลงมาคือ เข้าเว็บไซต์สังคมออนไลน์ 318 คน (ร้อยละ 79.5) และเล่นเกมออนไลน์ 288 คน (ร้อยละ 72.0) ขณะใช้งานอินเทอร์เน็ตจะอยู่เพียงลำพัง 196 คน (ร้อยละ 49.0) ใช้งานอินเทอร์เน็ตที่บ้าน 329 คน (ร้อยละ 82.3) ใช้อุปกรณ์ในการใช้บริการอินเทอร์เน็ตคือคอมพิวเตอร์ตั้งโต๊ะ 335 คน (ร้อยละ 83.8) รองลงมาคือโทรศัพท์มือถือ 180 คน (ร้อยละ 45.0) ไม่เคยรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับผลกระทบทางลบจากการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิด 210 คน (ร้อยละ 52.5) ที่เหลือเคยรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับผลกระทบทางลบจากการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิด (การถูกหลอกลวงผ่านอินเทอร์เน็ต การถูกเพื่อนเลิกลบ และการถูกหมิ่นประมาทผ่านอินเทอร์เน็ต ซึ่งส่วนใหญ่ทราบข่าวสารจากทางโทรทัศน์)

ความสามารถในการใช้อินเทอร์เน็ต

จากผลการวิจัยพบว่า วัยรุ่นตอนกลางมีความสามารถในการใช้อินเทอร์เน็ตโดยรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.67 โดยมีความสามารถด้านการใช้บริการเว็ลด์ไวด์เว็บ การใช้บริการเว็บไซต์สังคมออนไลน์ การใช้กระดานข่าว การสนทนาบนอินเทอร์เน็ต และการดาวน์โหลดไฟล์ข้อมูลอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.89 1.85 1.80 1.76 และ 1.51 ตามลำดับ ส่วนความสามารถด้านการใช้ประโยชน์อิเล็กทรอนิกส์อยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.24

3. ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมทางสังคม

จากผลการวิจัยพบว่า วัยรุ่นตอนกลางมีรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูจากครอบครัวแบบรัก

สนับสนุนและควบคุมในระดับมาก มีค่าคะแนนเฉลี่ยรวม 3.00 มีความเหมาะสมของกลุ่มเพื่อนในสถานศึกษาอยู่ในระดับมาก มีค่าคะแนนเฉลี่ยรวม 3.06 และสื่อมีอิทธิพลอย่างเหมาะสมต่อวัยรุ่นตอนกลางในระดับมาก มีค่าคะแนนเฉลี่ยรวม 2.78

4. ระดับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของวัยรุ่นตอนกลาง

จากผลการวิจัยพบว่า วัยรุ่นตอนกลางมีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดอยู่ในระดับน้อย ($\bar{x} = 1.86$) โดยมีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดอยู่ในระดับน้อย คือ ด้านการใช้ถ้อยคำที่ไม่สุภาพ และด้านข้อมูลคอมพิวเตอร์อันเป็นเท็จ เพื่อสร้างความเสียหายแก่ผู้อื่น คะแนนเฉลี่ยรวมเท่ากับ 2.17 และ 2.06 ตามลำดับ ส่วนด้านข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่มีลักษณะลามกอนาจาร และด้านการพนันฟุตบอลออนไลน์อยู่ในระดับน้อยที่สุดค่าคะแนนเฉลี่ยรวมเท่ากับ 1.61 และ 1.34 ตามลำดับ

5. ผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคล มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของวัยรุ่นตอนกลาง พบว่า

เพศ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของวัยรุ่นตอนกลาง โดยวัยรุ่นตอนกลางที่มีเพศต่างกันจะมีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดแตกต่างกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้

อายุ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของวัยรุ่นตอนกลาง โดยวัยรุ่นตอนกลางที่มีอายุต่างกันจะมีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดแตกต่างกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้

ประเภทของโรงเรียนที่ศึกษาอยู่ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของวัยรุ่นตอนกลาง โดยวัยรุ่นตอนกลางที่ศึกษาอยู่ในโรงเรียนต่างประเภทกันจะมีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดแตกต่างกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้

เกรดเฉลี่ย มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของวัยรุ่นตอนกลาง โดยวัยรุ่นตอนกลางที่มีเกรดเฉลี่ยต่างกันจะมีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดแตกต่างกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้

ค่าใช้จ่ายที่ได้รับ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของวัยรุ่นตอนกลาง โดยวัยรุ่นตอนกลางที่ได้รับค่าใช้จ่ายต่างกันจะมีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดแตกต่างกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้

รายได้รวมของบิดามารดา มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของวัยรุ่นตอนกลาง โดยวัยรุ่นตอนกลางที่บิดามารดา มีรายได้รวมต่างกันจะมีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดแตกต่างกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้

สถานภาพของบิดามารดา มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของวัยรุ่นตอนกลาง โดยวัยรุ่นตอนกลางที่บิดามารดา มีสถานภาพต่างกันจะมีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดแตกต่างกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้

บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วย มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของวัยรุ่นตอนกลาง โดยวัยรุ่นตอนกลางที่อาศัยอยู่กับบุคคลต่างกันจะมีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดแตกต่างกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้

สมมติฐานที่ 2 ปัจจัยด้านพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของวัยรุ่นตอนกลาง และความสามารถในการใช้งานอินเทอร์เน็ตมีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของวัยรุ่นตอนกลาง พบว่า

เหตุผล/ระยะเวลา/กิจกรรม/บุคคลที่อยู่ด้วย/สถานที่/อุปกรณ์/การรับรู้ข่าวสาร

เหตุผลของการใช้งานอินเทอร์เน็ตเพราะรู้สึกเบื่อ ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของวัยรุ่นตอนกลาง ไม่ว่าวัยรุ่นตอนกลางที่มีเหตุผลของการใช้งานอินเทอร์เน็ตเพราะรู้สึกเบื่อหรือไม่รู้สึกเบื่อจะมีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้

ระยะเวลาที่เริ่มใช้อินเทอร์เน็ตตั้งแต่ครั้งแรกจนถึงปัจจุบัน ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของวัยรุ่นตอนกลาง ไม่ว่าวัยรุ่นตอนกลางที่มีระยะเวลาที่เริ่มใช้อินเทอร์เน็ตตั้งแต่ครั้งแรกจนถึงปัจจุบันต่างกันจะมีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้

ระยะเวลาที่ใช้อินเทอร์เน็ตต่อ 1 วัน มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของวัยรุ่นตอนกลาง โดยวัยรุ่นตอนกลางที่มีระยะเวลาที่ใช้อินเทอร์เน็ตต่อ 1 วันต่างกัน จะมีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดแตกต่างกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้

ความถี่ในการใช้งานอินเทอร์เน็ต ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของวัยรุ่นตอนกลาง ไม่ว่าวัยรุ่นตอนกลางที่มีความถี่ในการใช้งานอินเทอร์เน็ต ต่างกัน จะมีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้

กิจกรรมบนอินเทอร์เน็ตที่ทำเป็นประจำ ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของวัยรุ่นตอนกลาง ไม่ว่าวัยรุ่นตอนกลางที่มีจำนวนของกิจกรรมบนอินเทอร์เน็ตที่ทำเป็นประจำต่างกัน จะมีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้

บุคคลที่อยู่ด้วยขณะใช้งานอินเทอร์เน็ต มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของวัยรุ่นตอนกลาง โดยวัยรุ่นตอนกลางที่มีบุคคลที่อยู่ด้วยขณะใช้งานอินเทอร์เน็ต ต่างกันจะมีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดแตกต่างกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้

สถานที่ที่ใช้งานอินเทอร์เน็ต มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของวัยรุ่นตอนกลาง โดยวัยรุ่นตอนกลางที่มีสถานที่ที่ใช้งานอินเทอร์เน็ตเป็นประจำ ต่างกันจะมีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้

ใช้คอมพิวเตอร์ตั้งโต๊ะ(PC)ในการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของวัยรุ่นตอนกลาง ไม่ว่า วัยรุ่นตอนกลางที่ใช้คอมพิวเตอร์ตั้งโต๊ะ

(PC) หรือไม่ใช้ในการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต จะมีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้

ใช้โน้ตบุ๊กในการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของวัยรุ่นตอนกลาง ไม่ว่าวัยรุ่นตอนกลางที่ใช้โน้ตบุ๊กหรือไม่ใช้ในการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต จะมีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้

ใช้โทรศัพท์มือถือในการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของวัยรุ่นตอนกลาง ไม่ว่าวัยรุ่นตอนกลางที่ใช้โทรศัพท์มือถือหรือไม่ใช้ในการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต จะมีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้

การรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับผลกระทบทางลบจากการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิด มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของวัยรุ่นตอนกลาง โดยวัยรุ่นตอนกลางที่มีการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับผลกระทบทางลบจากการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดต่างกันจะมีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดแตกต่างกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้

ความสามารถในการใช้งานอินเทอร์เน็ต

ความสามารถในการใช้งานอินเทอร์เน็ต มีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของวัยรุ่นตอนกลาง ถ้าวัยรุ่นตอนกลางมีความสามารถในการใช้งานอินเทอร์เน็ตมากขึ้น วัยรุ่นตอนกลางจะมีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดมากขึ้นตามไปด้วย ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้

สมมติฐานที่ 3 ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมทางสังคม มีความสัมพันธ์เชิงลบกับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของวัยรุ่นตอนกลาง พบว่า

การอบรมเลี้ยงดูจากครอบครัวแบบรักสนับสนุนและควบคุม มีความสัมพันธ์ในเชิงลบกับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของวัยรุ่นตอนกลาง ถ้าวัยรุ่นตอนกลางมีรูปแบบการ

อบรมเลี้ยงดูจากครอบครัวแบบรักสนับสนุนและควบคุมมากขึ้น วัยรุ่นตอนกลางจะมีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดน้อยลง ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้

ความเหมาะสมของกลุ่มเพื่อนในสถานศึกษา มีความสัมพันธ์ในเชิงลบกับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของวัยรุ่นตอนกลาง ถ้ากลุ่มเพื่อนในสถานศึกษาของวัยรุ่นตอนกลางมีความเหมาะสมมากขึ้น วัยรุ่นตอนกลางจะมีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดน้อยลง

ความเหมาะสมของอิทธิพลของสื่อ มีความสัมพันธ์ในเชิงลบกับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของวัยรุ่นตอนกลาง ถ้าสื่อมีอิทธิพลอย่างเหมาะสมต่อวัยรุ่นตอนกลางมากขึ้น วัยรุ่นตอนกลางจะมีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดน้อยลง ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้

สมมติฐานที่ 4 กลุ่มตัวแปรจากปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมทางสังคมสามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดได้ดีกว่าการทำนายจากตัวแปรใดตัวแปรหนึ่งเพียงตัวแปรเดียว พบว่า

พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของวัยรุ่นตอนกลางมีตัวแปรที่ร่วมกันทำนายพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของวัยรุ่นตอนกลาง จำนวน 8 ตัวแปร คือ ตัวแปรจากปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ อายุ ประเภทของโรงเรียนที่ศึกษาอยู่ ตัวแปรจากปัจจัยด้านพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต ได้แก่ เหตุผลในการใช้อินเทอร์เน็ตเพราะหาข้อมูลทำการบ้านหาความรู้ความสามารถในการใช้งานอินเทอร์เน็ต เหตุผลในการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อความบันเทิง ระยะเวลาที่ใช้อินเทอร์เน็ตต่อวัน และตัวแปรจากปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมทางสังคม ได้แก่ ความเหมาะสมของกลุ่มเพื่อนในสถานศึกษา และความเหมาะสมของอิทธิพลของสื่อ จากข้อพิจารณาดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าตัวแปรอิสระหลายตัวสามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของวัยรุ่นตอนกลางได้ดีกว่าการทำนายจากตัวแปรใดตัวแปรหนึ่งเพียงตัวแปรเดียว ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้

จากผลการวิจัยสามารถสรุปเป็นกรอบ Model ของพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของวัยรุ่นตอนกลางในเขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ซึ่งพบว่าพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของวัยรุ่นตอนกลางนั้นไม่ได้เกิดจากบุคคลนั้นๆ เพียงอย่างเดียว แต่ยังมีปัจจัยส่วนต่างๆ ทั้งทางด้านพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตและด้านสิ่งแวดล้อมทางสังคมเกี่ยวข้องด้วย ในส่วนของ

ปัจจัยส่วนบุคคลจะมีเพศ อายุ ประเภทของโรงเรียน เกรดเฉลี่ย ค่าใช้จ่ายที่ได้รับ รายได้ร่วมของ บิดามารดา สถานภาพของบิดามารดา และบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเข้ามามีส่วนทำให้วัยรุ่นตอนกลางมี พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดที่ต่างกัน ทางปัจจัยด้านพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต ได้แก่ ใช้อินเทอร์เน็ตเพราะหาข้อมูลทำการบ้านหรือหาความรู้ ใช้เพื่อความบันเทิง ระยะเวลาที่ใช้ อินเทอร์เน็ตต่อ 1 วัน บุคคลที่อยู่ด้วยขณะใช้งานอินเทอร์เน็ต สถานที่ที่ใช้งานอินเทอร์เน็ต การ รับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับผลกระทบทางลบจากการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิด และความสามารถในการ ใช้งานอินเทอร์เน็ต ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมทางสังคม ได้แก่ การอบรมเลี้ยงดูจากครอบครัวแบบรัก สนิบสนุนและควบคุม ความเหมาะสมของกลุ่มเพื่อนในสถานศึกษา และความเหมาะสมของ อธิติพลของสื่อ ก็มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของวัยรุ่นตอนกลาง เช่นเดียวกัน นอกจากนี้ยังพบว่าตัวแปรทางด้านเหตุผลในการใช้งานอินเทอร์เน็ตเพราะหาข้อมูลทำ การบ้านหาความรู้ ความเหมาะสมของกลุ่มเพื่อนในสถานศึกษา อายุ ความสามารถในการใช้งาน อินเทอร์เน็ต ความเหมาะสมของอิทธิพลของสื่อ ประเภทของโรงเรียนที่ศึกษาอยู่ เหตุผลในการใช้ งานอินเทอร์เน็ตเพื่อความบันเทิง และระยะเวลาที่ใช้อินเทอร์เน็ตต่อวันสามารถร่วมกันทำนาย พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของวัยรุ่นตอนกลางในเขตพระนคร กรุงเทพมหานคร (ภาพที่ 2)

ภาพที่ 3 กรอบ Model พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของวัยรุ่นตอนกลาง
 ในเขตพระนคร กรุงเทพมหานคร

จากผลการศึกษาแบบปลายเปิดพบว่า ผลกระทบที่วัยรุ่นตอนกลางส่วนใหญ่ได้รับจากการใช้งานอินเทอร์เน็ต ดังนี้

1. ผลกระทบทางบวกหรือประโยชน์ พบว่า วัยรุ่นตอนกลางส่วนใหญ่ได้รับประโยชน์จากการค้นหาความรู้เพิ่มเติมที่ไม่มีอยู่ในห้องเรียนหรือห้องสมุดได้ ได้ติดตามสถานการณ์ข่าวสารได้รวดเร็ว ทำให้ทันต่อเหตุการณ์ต่างๆ และได้มีเพื่อนใหม่นอกเหนือจากเพื่อนในโรงเรียน

2. ผลกระทบทางลบหรือโทษ พบว่า วัยรุ่นตอนกลางส่วนใหญ่ใช้เวลากับอินเทอร์เน็ตมากเกินไปจนไม่暇ทบทวนบทเรียน ได้รับข้อมูลข่าวสารที่ไม่จริงหรือเป็นข้อมูลที่ไม่ครบถ้วน โดยส่วนใหญ่ข้อมูลที่ไม่เป็นจริงจะเป็นเรื่องการโฆษณา และการให้ร้ายบุคคลอื่นๆ ถูกผู้อื่นใช้ข้อความที่ไม่สุภาพหยาบคายผ่านทางอินเทอร์เน็ต ซึ่งส่งผลต่อสภาพจิตใจ และความเชื่อมั่นในตนเอง

ข้อเสนอแนะ

จากผลการศึกษาพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของวัยรุ่นตอนกลางในเขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ภาพรวมอยู่ในระดับน้อย จึงแสดงให้เห็นว่าวัยรุ่นตอนกลางส่วนใหญ่สามารถใช้อินเทอร์เน็ตอย่างถูกต้องเหมาะสม แต่ก็ยังไม่เป็นที่น่าพอใจเนื่องจากมีวัยรุ่นตอนกลางบางส่วนที่ยังคงมีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดอยู่ ซึ่งสามารถที่จะป้องกันและแก้ไขเพื่อลดพฤติกรรมดังกล่าวได้หลายวิธี ดังนี้

1. ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า วัยรุ่นตอนกลางส่วนใหญ่ใช้อินเทอร์เน็ตเพียงลำพัง อีกทั้งยังใช้เวลากับอินเทอร์เน็ตมาก โดยทั้งสองปัจจัยนี้ล้วนมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดทั้งสิ้น ซึ่งอาจเป็นเพราะผู้ปกครองมองว่าโลกของอินเทอร์เน็ตไม่น่ากลัวและไม่เป็นอันตรายต่อตัววัยรุ่นมากเท่าโลกจริงภายนอก จึงไม่ค่อยใส่ใจกับการใช้อินเทอร์เน็ตของลูกหลานมากเท่าที่ควร ดังนั้นผู้ปกครองควรให้ความใส่ใจ และตระหนักถึงความสำคัญในการใช้เวลาอยู่กับอินเทอร์เน็ตของวัยรุ่นตอนกลาง โดยควรอยู่ด้วยขณะที่พวกเขาใช้อินเทอร์เน็ต เพื่อให้ข้อแนะนำ แลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อมูลจากข่าวสารที่ได้รับ สังเกตกิจกรรมต่างๆ ที่วัยรุ่นตอนกลางใช้ในอินเทอร์เน็ต และกำหนดเวลาการใช้ที่แน่นอนให้พวกเขาปฏิบัติตาม เพื่อป้องกันการใช้เวลาอยู่กับอินเทอร์เน็ตมากเกินไปจนอาจละเลยกิจกรรมที่เป็นอื่นๆ ในชีวิตประจำวัน อีกทั้งลดความเสี่ยงในการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดด้วย

2. ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า วัยรุ่นตอนกลางส่วนใหญ่ใช้อินเทอร์เน็ตเพราะมีเวลาว่าง ซึ่งอาจเป็นเพราะว่าปัจจุบันวัยรุ่นตอนกลางไม่ค่อยมีกิจกรรมที่พวกเขาสนใจหรือเป็นประโยชน์ชนิดอื่นให้ทำ ซึ่งช่วงวัยนี้จะมีความสนใจในด้านการกิจกรรมสันทนาการ รวมไปถึงด้านการเลือกอาชีพ แต่ในปัจจุบันเราจะพบว่า สถานที่ต่างๆเพื่อกิจกรรมสันทนาการ ซึ่งรวมไปถึงสถานที่ออกกำลังกาย หรือทำกิจกรรมต่างๆ ล้วนต้องเสียค่าบริการ ซึ่งอาจส่งผลให้วัยรุ่นตอนกลางนั้นสามารถเข้าถึงได้น้อยลง ดังนั้นผู้ที่เกี่ยวข้องไม่ว่าจะเป็นครอบครัว โรงเรียน ชุมชน หรือหน่วยงานของรัฐและเอกชนต่างๆ ควรจัดกิจกรรมที่เป็นประโยชน์กับตัววัยรุ่นตอนกลาง และเป็นสิ่งที่พวกเขาสนใจ เช่น มีการจัดกิจกรรมสันทนาการให้วัยรุ่นได้เข้าร่วมภายในชุมชนทุกวันหยุด หรือหลังเลิกเรียน จัดตั้งสถานที่สำหรับออกกำลังกายที่ไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายสำหรับเด็กและเยาวชน และส่งเสริมการให้วัยรุ่นตอนกลางได้มีโอกาสทำงานพิเศษตามความสนใจของเขานอกเหนือเวลาเรียน

3. ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า วัยรุ่นตอนกลางมีความสามารถในการใช้อินเทอร์เน็ตอยู่ในระดับมาก และความสามารถในการใช้อินเทอร์เน็ตของวัยรุ่นตอนกลางยังมีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิด ดังนั้นผู้บริหารและครูอาจารย์ในโรงเรียน ควรจะมีการปรับปรุงเรื่องการเรียนการสอน วิธีการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสมในทุกๆระดับชั้นของนักเรียน โดยนอกจากจะเน้นให้นักเรียนมีความสามารถในการใช้อินเทอร์เน็ตมากแล้ว ยังจะต้องเน้นด้านการรู้เท่าทันสื่อ และจริยธรรมในการใช้อินเทอร์เน็ตด้วย

4. รัฐบาลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องโดยเฉพาะกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร(ICT) ควรมีการบังคับใช้กฎหมายอย่างเข้มงวด และให้ความสำคัญกับปัญหาเกี่ยวกับการกระทำผิดทางอินเทอร์เน็ตมากขึ้น เพราะปัจจุบันเทคโนโลยีพัฒนาขึ้นทุกวินาที ระบบข่าวสารข้อมูลต่างๆก้าวหน้าขึ้น แนวโน้มการกระทำผิดมีมากยิ่งขึ้นในอนาคต

5. เจ้าของเว็บไซต์หรือผู้ดูแลเว็บที่เป็นเว็บสำหรับผู้ใหญ่ควรมีความเข้มงวดในด้านการรับสมาชิกโดยรับเฉพาะบุคคลที่มีอายุ 20 ปีขึ้นไป และสำหรับเจ้าของเว็บไซต์หรือผู้ดูแลเว็บที่เป็นเว็บไซต์ทั่วไปที่ให้บริการแก่บุคคลต่างๆแสดงความคิดเห็นได้ ควรจะต้องมีกฎให้บุคคลต่างๆที่แสดงความคิดเห็น หรือรูปภาพนั้นต้องมีการแสดงตัว ซึ่งอาจจะต้องใช้หลักฐานในการสมัครสมาชิก เช่น บัตรประจำตัวประชาชน เพื่อรับผิดชอบต่อข้อความหรือการกระทำของตนเอง

6. สื่อมวลชนจะต้องมีขอบเขตและคุณภาพในการผลิตสื่อ ต้องคำนึงว่า ทุกสื่อมีเด็กและเยาวชนเป็นผู้รับสื่อรวมอยู่ด้วยไม่ว่าจะผลิตสื่อตัวใด โดยเฉพาะอินเทอร์เน็ต ผู้ผลิตควรจะต้องตระหนัก

ตลอดเวลามีเด็กและเยาวชนรวมอยู่ในผู้รับสื่อ แม้ว่าสื่อบางตัวจะผลิตมาเพื่อผู้ใหญ่ แต่ก็ไม่มีทางที่จะปิดกั้นไม่ให้เด็กเยาวชนเข้าถึงสื่อได้ และยังปิดกั้นเด็กเยาวชนก็ยิ่งแสวงหาเข้าถึงให้ได้

ข้อจำกัดในงานวิจัย

การเข้าไปทำการเก็บข้อมูลโดยแบบสอบถามของวัยรุ่นตอนกลางนั้น ผู้วิจัยไม่สามารถอยู่กับผู้ตอบแบบสอบถามได้ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างทำแบบสอบถามครบทุกคน และบางครั้งการตอบคำถามอาจตอบโดยไม่ได้มีการคิดไตร่ตรองหรือเข้าใจในคำถามทุกข้อ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาของวัยรุ่นตอนกลางที่อาศัยอยู่ในเขตพระนคร กรุงเทพมหานคร เท่านั้น หากต้องการข้อมูลที่ครอบคลุมควรจะทำการศึกษาวัยรุ่นตอนกลางที่อาศัยอยู่ในเขตอื่นๆ เพื่อศึกษาเปรียบเทียบข้อแตกต่างระหว่างการมีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของวัยรุ่นตอนกลางในเขตพระนครและเขตอื่นๆ
2. ควรมีการศึกษาในกลุ่มตัวอย่างของวัยรุ่นตอนกลางที่ไม่ได้อยู่ในระดับมัธยมศึกษาเพียงอย่างเดียว แต่อยู่ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ หรือวัยรุ่นตอนกลางที่ไม่ได้อยู่ในระบบการศึกษา เพื่อจะได้เปรียบเทียบถึงความแตกต่างได้
3. ควรมีการศึกษาถึงปัจจัยอื่นที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของวัยรุ่นตอนกลาง เช่น รูปแบบกิจกรรมของวัยรุ่น ทักษะคิดต่อการกระทำความผิดผ่านทางอินเทอร์เน็ต เป็นต้น

เอกสารและสิ่งอ้างอิง

กรองทอง เกิดนาค. 2551. พฤติกรรมการใช้บริการเว็บไซต์ชุมชนออนไลน์ www.hi5.com.

วิทยานิพนธ์วารสารศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารสื่อสารมวลชน,
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

กัลยา วานิชย์บัญชา. 2539. หลักสถิติ. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.

กาญจนา แก้วเทพ. 2552. สื่อสารมวลชน: ทฤษฎีและแนวทางการศึกษา. กรุงเทพมหานคร: ภาพ
พิมพ์.

กิติกร มีทรัพย์. 2529. วัยรุ่นกับกลุ่มเพื่อน. ในเอกสารการสอนชุดวิชาพัฒนาการวัยรุ่นและการ
อบรม. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: บำรุงสาส์น.

จรินทร์ ธนาศิลปกุล. 2545. การใช้ประโยชน์ และความพึงพอใจต่อเว็บไซต์มหาวิทยาลัย
ธรรมศาสตร์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. วิทยานิพนธ์วารสารศาสตรมหา
บัณฑิต สาขาสื่อสารมวลชน, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

จันทศักดิ์วัฒนสิทธิ์ และคณะ. 2547. สังคมวิทยา. พิมพ์ครั้งที่ 11. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

จุฑารัตน์ เอื้ออานวย. 2551. สังคมวิทยาอาชญากรรม. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์
แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

เจียรนัย ทรงชัยกุล. 2532. สังคมโรงเรียนกับนักเรียนวัยรุ่น. ในเอกสารการสอนพฤติกรรมวัยรุ่น
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. นนทบุรี: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.

ข้อศก กิจเจริญทรัพย์. 2544. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของ
นักศึกษามหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขา
พัฒนาสังคม, สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

ชำนาญ เขาวงกตพิงศ์. 2548. เทคโนโลยีกับการสื่อสารในงานสารสนเทศ. ในเอกสารการสอน
วิชาการสื่อสารฉบับปรับปรุง(หน่วยที่11). นนทบุรี: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัย
สุโขทัยธรรมมาธิราช.

ณรงค์ สมพงษ์. 2543. สื่อมวลชนเพื่องานส่งเสริม. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ดวงเดือน พันธุมนาวิน และงามดา วณิชานนท์. 2536. การศึกษาลักษณะทางจิตและพฤติกรรม
ของนักเรียนวัยรุ่นที่อยู่ในสภาวะเสี่ยงในครอบครัวและป้องกัน. สำนักงานส่งเสริม
และประสานงานเยาวชนแห่งชาติ.

ธีระ รามสูตร. 2549. การบริหารทรัพยากรมนุษย์. พิมพ์ครั้งที่ 2. นครปฐม : สถาบันการ
สาธารณสุขอาเซียน มหาวิทยาลัยมหิดล.

นงลักษณ์ เอมประดิษฐ์. 2535. สาเหตุและผลกระทบทางสุขภาพของการเป็นกระเทยลักเพศ.
กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

นวลลออ สุภาพล. 2541. ทฤษฎีบุคลิกภาพ. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ประมวลศิลป์.

บุญธรรม กิจปริดาบริสุทธิ. 2542. สถิติวิเคราะห์เพื่อการวิจัย. กรุงเทพมหานคร: จามจุรี
โปรดักท์.

ปกรณ์ มณีปกรณ์. 2553. อาชญวิทยา และ พัฒนวิทยา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร. เอ็ม.ที.
เพรส.

ประยูรศรี มณีสร. 2532. จิตวิทยาวัยรุ่น. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร: คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยรัตนโกสินทร์ วิทยาลัยครูจันทระเกษม.

ประสาธ อิศรปริดา. 2549. สารัตถะจิตวิทยาการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 6. มหาสารคาม:
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

ปรีชา วิหกโต. 2532. พฤติกรรมของนักเรียนวัยรุ่น. ในเอกสารการสอนพฤติกรรมวัยรุ่น.
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. นนทบุรี: สำนักพิมพ์สุโขทัยธรรมาธิราช.

ปรีดาพรรณ พุกษาชีวะ. 2551. การบังคับใช้กฎหมายหมิ่นประมาทกับสื่อมวลชน. วิทยานิพนธ์
นิติศาสตรมหาบัณฑิต สาขานิติศาสตร์, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

ปัญญาสมพันธ์เพื่อการวิจัยความเห็นสาธารณะแห่งประเทศไทย. 2553. พฤติกรรมการชมแห่ง
รังแกผ่านโลกไซเบอร์ของเยาวชนไทยเขตกรุงเทพมหานคร (Online).
www.wport.org/thai/index.asp, 21 มิถุนายน 2553.

ผ่องพรรณ ตรัยมงคลกุล. 2549. การออกแบบการวิจัย. กรุงเทพมหานคร:
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

พรชัย ขันดี, ธัชชัย ปิตะนิละบุตร และอศวิน วัฒนวิบูลย์. 2543. ทฤษฎีและงานวิจัยทางอาชญา
วิทยา. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยมหิดล.

พิชิต พิทักษ์เทพสมบัติ. (บรรณาธิการ). 2551. จงทำและจงอย่าทำในงานวิจัยสังคม.
กรุงเทพมหานคร: เสมาธรรม.

เพ็ญแข แสงแก้ว. 2540. การวิจัยทางสังคมศาสตร์. กรุงเทพมหานคร : ภาควิชาคณิตศาสตร์และ
สถิติคณะวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

เพ็ญพิไล ฤทธาคนานนท์. 2550. พัฒนาการมนุษย์. กรุงเทพมหานคร: ธรรมดาเพรส.

มงคล หวังสุขใจ และ ชมพู โกติรัมย์. 2548. สังคมวิทยาเบื้องต้น. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ฝ่าย
บริหารมหาวิทยาลัยศรีปทุม.

มนัส สุวรรณ. 2549. ระเบียบวิธีวิจัยทางสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 2.
กรุงเทพมหานคร: โอเดียนสโตร์.

ราชกิจจานุเบกษา. 2478.

_____. 2550. เล่มที่ 124 ตอนที่ 27ก.

รุ่งรวี รัตนดำรงอักษร. 2540. ภูมิหลังทางครอบครัว กระบวนการทางสังคมกรรม และการเปิดรับ
รายการโทรทัศน์ประเภทสารคดีเชิงสืบสวนของเด็กและเยาวชนที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบน.

วิทยานิพนธ์นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต สาขานิเทศศาสตร์พัฒนาการ,
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เรืองชัย ทรัพย์นิรันดร์. (บรรณาธิการ). 2553. “อภิสัทธี เจง-เจง เรียลลิตี้ ไล่ล่าแม่มด จาก "มึน"
AF 3 ถึง "มาร์ค" AF7.” มติชนรายสัปดาห์ (9-15 กรกฎาคม 2553): 12.

วนิดา จันทุจิรากร. 2540. อินเทอร์เน็ตมิติใหม่ของการสื่อสาร. กรุงเทพมหานคร: สำนัก
การศึกษาระบบสารสนเทศ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

วนิดา แสงสารพันธ์. 2551. หลักกฎหมายสื่อมวลชน. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร: วิญญูชน.

วรรณิ แกมเกตุ. 2551. วิทยุวิทยุการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 2.
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

วิจิตรา มังคะรัตน์. 2552. พฤติกรรมการใช้เว็บไซต์ www.hi5.com ของวัยรุ่นโรงเรียน
มัธยมศึกษา เขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขา
เทคโนโลยีสื่อสารมวลชน, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

วิทยากร เชียงกุล. 2552. จิตวิทยาวัยรุ่น : ก้าวข้ามปัญหาและพัฒนาศักยภาพด้านบวก.
กรุงเทพมหานคร: สายธาร.

วินัดดา ปิยะศิลป์, แพทย์หญิง. 2540. ครอบครัวกับวัยรุ่น. ในเอกสารการพัฒนาครอบครัว. พิมพ์
ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง.

วิมลสิทธิ์ หรยางกูร. 2549. พฤติกรรมมนุษย์กับสภาพแวดล้อมฐานทางพฤติกรรม เพื่อการออกแบบและวางแผน. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

วิศรุต ตันติพงศ์อนันต์. 2548. การเกิดภัยอินเทอร์เน็ตต่อวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการปกครอง, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

วิเศษศักดิ์ โคตรอาษา. 2542. เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการเรียนรู้. กรุงเทพมหานคร: เชิร์คเวฟ เอ็ดดูเคชั่น.

วุฒิชัย กฤษณะประกรกิจ. 2543. Cyber being. กรุงเทพมหานคร: ซีเอ็ด.

ศิริรัตน์ แอดสกุล. 2541. พฤติกรรมเบี่ยงเบน. กรุงเทพมหานคร: สุรพิมพ์.

สนธยา พลศรี. 2545. หลักสังคมวิทยา. กรุงเทพมหานคร: โอเดียนสโตร์.

สมคิด อิศระวัฒน์. 2542. ลักษณะการอบรมและเลี้ยงดูเด็กของคนไทยซึ่งมีผลต่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง. กรุงเทพมหานคร: คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล.

สะอาด ไปล์โสภณ. 2552. พฤติกรรมและปัญหาการใช้อินเทอร์เน็ตของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา, มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.

สำนักงานสถิติแห่งชาติ. 2553. สรุปผลที่สำคัญสำรวจการมี การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในครัวเรือน พ.ศ.2552. กรุงเทพมหานคร: ธนาเพรส.

สำนักวิจัยเอแบคโพลล์. 2550. ผลสำรวจการใช้งานอินเทอร์เน็ตของวัยรุ่นไทย (Online). www.abacpoll.au.edu/main.html, 20 มิถุนายน 2553.

สุกัญญา สดบรรทัด. (2541, ตุลาคม-ธันวาคม) เมื่อสารสนเทศกับกระบวนการทัศน์ใหม่. วารสาร นิเทศ ศาสตร์: 5,8.

สุชา จันทน์เอม. 2541. **จิตวิทยาทั่วไป**. พิมพ์ครั้งที่ 11. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช.

สุพัตรา สุภาพ. 2546. **สังคมวิทยา**. พิมพ์ครั้งที่ 23. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช.

สุวิมล ตีรภานันท์. 2546. **การใช้สถิติในงานวิจัยทางสังคมศาสตร์**. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

เสริน ปุณณะหิตานนท์. 2527. **การกระทำผิดในสังคม สังคมวิทยาอาชญากรรมและพฤติกรรมเบี่ยงเบน**. พิมพ์ครั้งที่ 2. สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

โสภณัท นุชนาถ. 2542. **จิตวิทยาวัยรุ่น**. กรุงเทพมหานคร: สถาบันราชภัฏธนบุรี.

อรรถพล อุสายพันธ์. 2549. **พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตและปัญหาการใช้อินเทอร์เน็ตของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง**. งานวิจัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง

อิซาเบลล์ มิเชลท์. 2546. **เด็กไทยกับภัยออนไลน์: กรณีศึกษาประเทศไทย**. กรุงเทพฯ : เอสเพ็คอินเตอร์เนชั่นแนล

อุบลรัตน์ ศิริยุวศักดิ์. 2550. **สื่อสารมวลชนเบื้องต้น: สื่อมวลชน วัฒนธรรม และสังคม**. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

Bandura, A. 1999. "Social cognitive theory : An agentic perspective." **Asian Journal of Social Psychology** 2: 21-41.

Hindelang, M. J. 1973. "Causes of delinquency: A partial replication and extension." **Social Problems** 20: 471-487.

Hirschi, T. 2009. **Causes of delinquency**. 9th ed. New Brunswick: Transaction Publishers.

Light, R. D. and S. Keller. 1982. **Sociology**. 3rd ed. New York: Alfred A. Knopf.

Merton, R.K. and N. Robert. 1976. "Social problems and sociological theory." In R.K. Merton and N. Robert. (eds). **Contemporary Social Problems**. 4th ed. New York: Harcourt Brace Jovanovich, 1-43

เลขที่แบบสอบถาม

--	--	--

แบบสอบถามฉบับนี้จัดทำขึ้นเพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์ มีวัตถุประสงค์เพื่อทราบถึงพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของวัยรุ่น โปรดตอบแบบสอบถามตามความรู้สึก หรือความคิดเห็นที่เป็นจริงมากที่สุด ท่านไม่จำเป็นต้องเขียนชื่อของท่านลงในแบบสอบถาม คำตอบของท่านจะถูกเก็บเป็นความลับ และจะไม่มีการเปิดเผยในที่ใดๆเป็นรายบุคคล นอกจากนำผลรวมต่างๆไปใช้ในการทำวิทยานิพนธ์เท่านั้น

คำชี้แจง 1. แบบสอบถามชุดนี้มีทั้งหมด 7 หน้า แบ่งออกเป็น 6 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคล จำนวน 8 ข้อ

ตอนที่ 2 พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต จำนวน 10 ข้อ

ตอนที่ 3 ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมทางสังคม

3.1 ด้านรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูจากครอบครัว จำนวน 9 ข้อ

3.2 ด้านลักษณะของกลุ่มเพื่อนในสถานศึกษา จำนวน 6 ข้อ

3.3 ด้านอิทธิพลของสื่อ จำนวน 5 ข้อ

ตอนที่ 5 พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเฉพาะด้าน จำนวน 11 ข้อ

ตอนที่ 6 ข้อคิดเห็นหรือข้อมูลเพิ่มเติม จำนวน 2 ข้อ

2. โปรดอ่านคำชี้แจงในการตอบแบบสอบถามแต่ละตอน และกรุณาตอบแบบสอบถามให้ครบทุกข้อ โดยเลือกข้อที่ตรงกับความรู้สึกความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

การวิจัยครั้งนี้จะสำเร็จลงไม่ได้หากไม่ได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน จึงขอขอบคุณในความร่วมมือของท่านมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ผู้วิจัย

ตอนที่ 1 แบบสอบถามปัจจัยส่วนบุคคล

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน () หรือเติมข้อความลงในช่องว่างที่นักเรียนเห็นว่าตรงกับความเป็นจริงเกี่ยวกับนักเรียนมากที่สุดเพียงคำตอบเดียว

1. เพศ () ชาย () หญิง
2. อายุ ปี
3. นักเรียนกำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนมัธยมศึกษาประเภทใด
() โรงเรียนชายล้วน () โรงเรียนหญิงล้วน () โรงเรียนสหศึกษา
4. นักเรียนมีเกรดเฉลี่ยเทอมล่าสุดอยู่ในช่วงใด
() น้อยกว่า 2.00 () 2.00 – 2.49
() 2.50 – 2.99 () 3.00 – 3.49
() 3.50 – 4.00
5. นักเรียนได้รับค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อสัปดาห์ (7 วัน) เท่าใด
() น้อยกว่า 400 บาท ระบุ..... () 400 – 699 บาท
() 700 – 999 บาท () 1,000 บาทขึ้นไป ระบุ.....
6. บิดามารดา(ผู้ปกครอง)ของนักเรียนมีรายได้รวมกันเฉลี่ยต่อเดือนเท่าใด
() น้อยกว่า 10,000 บาท ระบุ..... () 10,000 – 19,999 บาท
() 20,000 – 29,999 บาท () 30,000 – 39,999 บาท
() 40,000 – 49,999 บาท () 50,000 – 59,999 บาท
() 60,000 บาทขึ้นไป ระบุ.....
7. สถานภาพของบิดามารดา
() บิดามารดาอยู่ด้วยกัน () บิดามารดาแยกกันอยู่
() บิดาเสียชีวิต () มารดาเสียชีวิต
() ทั้งบิดาและมารดาเสียชีวิต
8. ปัจจุบันนักเรียนอาศัยอยู่กับใคร
() บิดามารดา () บิดา
() มารดา () ญาติ
() เพื่อน () อยู่ตามลำพัง () อื่นๆ ระบุ.....

ตอนที่ 2 แบบสอบถามพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน () หรือเติมข้อความลงในช่องว่างที่นักเรียน

เห็นว่าตรงกับความเป็นจริงเกี่ยวกับนักเรียนมากที่สุดเพียงคำตอบเดียว

1. เหตุผลของการใช้อินเทอร์เน็ต (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 - () รู้สึกเบื่อ () หาข้อมูลทำการบ้าน/หาความรู้ () รู้สึกเหงา
 - () รู้สึกเครียด () มีเวลาว่าง () ต้องการทันสมัย(ไม่ยากตกยุค)
 - () เพื่อความบันเทิง () อื่นๆ ระบุ.....
2. ระยะเวลาที่นักเรียนเริ่มใช้อินเทอร์เน็ตตั้งแต่ครั้งแรก จนถึงปัจจุบันอยู่ในช่วงใด
 - () น้อยกว่า 1 ปี () 1 - 3 ปี
 - () 4 - 6 ปี () มากกว่า 6 ปี
3. นักเรียนใช้งานอินเทอร์เน็ตประมาณกี่ชั่วโมงต่อ 1 วัน
 - () น้อยกว่า 1 ชั่วโมงต่อวัน () 1 - 3 ชั่วโมงต่อวัน
 - () 4 - 6 ชั่วโมงต่อวัน () 7 - 9 ชั่วโมงต่อวัน
 - () 9 ชั่วโมงขึ้นไป
4. ความถี่ในการใช้อินเทอร์เน็ตของนักเรียน
 - () ทุกวัน () 4 - 5 ครั้งต่อสัปดาห์ () 2 - 3 ครั้งต่อสัปดาห์
 - () 3 - 4 ครั้งต่อเดือน () น้อยกว่า 2 ครั้งต่อเดือน
5. กิจกรรมบนอินเทอร์เน็ตใดที่นักเรียนใช้เป็นประจำ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 - () เปิดเว็บไซต์ทั่วไป ไปเรื่อยๆ
 - () เล่นเกมออนไลน์ ใช้เวลาเฉลี่ย.....ต่อครั้ง
 - () การแสดงความคิดเห็นในกระดานข่าว(webboard)ต่างๆ
 - () สนทนาผ่านอินเทอร์เน็ตหรือแชท(Chat)
 - () การรับ-ส่งอีเมล (E-mail)
 - () เข้าเว็บไซต์สังคมออนไลน์ เช่น Hi5 , Facebook , Twitter เป็นต้น
 - () หาข้อมูลในการทำการบ้าน หรือทบทวนวิชาเรียน
 - () เข้าเว็บไซต์ดาวน์โหลดไฟล์ต่างๆ เช่น ไฟล์หนัง ไฟล์เพลง ฯลฯ
 - () อื่นๆ ระบุ.....

6. บุคคลที่อยู่ด้วยกับนักเรียนขณะใช้อินเทอร์เน็ตส่วนมากเป็นใคร
- () อยู่เพียงลำพัง(คนเดียว) () ผู้ปกครอง
- () เพื่อน () ครู อาจารย์
- () พี่น้อง () อื่นๆ ระบุ.....
7. สถานที่ใดที่นักเรียนใช้เล่นอินเทอร์เน็ตบ่อยที่สุด
- () บ้าน () โรงเรียน
- () บ้านเพื่อน () ร้านอินเทอร์เน็ต
- () สถานที่สาธารณะทั่วไปที่มีสัญญาณอินเทอร์เน็ตให้บริการ
- () อื่นๆ ระบุ.....
8. อุปกรณ์ชนิดใดที่นักเรียนใช้ในการใช้บริการอินเทอร์เน็ตเป็นประจำ
(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
- () คอมพิวเตอร์ตั้งโต๊ะ(PC) () โน้ตบุ๊ก (Notebook)
- () โทรศัพท์มือถือ () อื่นๆ ระบุ.....
9. นักเรียนมีความสามารถในการใช้อินเทอร์เน็ตแต่ละประเภทอยู่ในระดับใด
- ใช้ได้ชำนาญ หมายถึง ใช้ได้คล่องแคล่ว และสามารถถ่ายทอดให้ผู้อื่นได้
- พอใช้ได้ หมายถึง ใช้ได้แต่ต้องมีผู้ช่วยเหลือบ้างเป็นบางโอกาส

หัวข้อ	ใช้ได้ ชำนาญ	พอใช้ได้	ไม่เคยใช้
1.การใช้บริการเว็บไซต์ไวด์เว็บ (www.)			
2.การใช้ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ (E-mail)			
3.การใช้กระดานข่าว (Webboard)			
4.การสนทนาบนอินเทอร์เน็ต (Chat)			
5.การดาวน์โหลดไฟล์ข้อมูล (Download)			
6.การใช้บริการเว็บไซต์สังคมออนไลน์ เช่น Facebook Hi5 Twitter เป็นต้น			

10. นักเรียนเคยรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับผลกระทบทางลบจากการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดหรือไม่

() ไม่เคย

() เคย ระบุเรื่องที่เคยรับรู้.....

ตอนที่ 3 แบบสอบถามปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมทางสังคม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่นักเรียนเห็นว่าตรงกับความเป็นจริงเกี่ยวกับนักเรียนมากที่สุดเพียงคำตอบเดียว

3.1 ด้านรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูจากครอบครัว

ข้อความ	ระดับความเห็น			
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
1. บิดามารดาไม่ให้คำปรึกษาแก่ข้าพเจ้าเมื่อข้าพเจ้ามีปัญหา				
2. บิดามารดาให้ข้าพเจ้ามีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ และให้สิทธิในการตัดสินใจเรื่องภายในครอบครัว				
3. บิดามารดาตั้งกฎเกณฑ์กำหนดระยะเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตของข้าพเจ้า				
4. บิดามารดาแสดงความรักใคร่ ความเอาใจใส่แก่ข้าพเจ้าเสมอ				
5. บิดามารดามักจะเข้มงวดในเรื่องการเรียนและเรื่องส่วนตัวของข้าพเจ้า				
6. บิดามารดาให้ข้าพเจ้าทำสิ่งต่างๆ ได้ตามใจชอบโดยไม่ห้ามปรามแม้สิ่งนั้นจะไม่ถูกต้อง				
7. เมื่อข้าพเจ้าทำสิ่งที่ดี บิดามารดาไม่เคยชมเชยข้าพเจ้า				
8. บิดามารดาไม่ใส่ใจว่าข้าพเจ้าต้องการอะไร				
9. เมื่อข้าพเจ้าทำความผิด บิดามารดาจะลงโทษตามความเหมาะสม				

3.2 ด้านลักษณะของกลุ่มเพื่อนในสถานศึกษา

ข้อความ	ระดับความเห็น			
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
1.เพื่อนสนิทของข้าพเจ้ามักจะมีความกระตือรือร้นในการศึกษาเล่าเรียน				
2.เพื่อนสนิทของข้าพเจ้ามักจะชักชวนข้าพเจ้าไปแสวงหาความรู้เพิ่มเติม				
3.เพื่อนสนิทของข้าพเจ้ามักจะใช้คำหยาบคายในอินเทอร์เน็ต				
4.เพื่อนสนิทของข้าพเจ้าใช้อินเทอร์เน็ตในการหมิ่นประมาทผู้อื่น				
5.เพื่อนสนิทของข้าพเจ้าเข้าไปดูเว็บโป๊ทางอินเทอร์เน็ต				
6.เพื่อนสนิทของข้าพเจ้าเล่นพนันบอลผ่านทางอินเทอร์เน็ต				

3.3. ด้านอิทธิพลของสื่อ

ข้อความ	ระดับความเห็น			
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
1.การที่สื่อนำเสนอตัวแบบที่ถูกลงโทษจากการกระทำผิด ช่วยลดแรงจูงใจของข้าพเจ้าที่จะทำตามให้น้อยลง				
2.การโฆษณาเว็บไซต์พนันฟุตบอลออนไลน์ผ่านสื่อต่างๆส่งผลให้ข้าพเจ้าอยากเข้าไปเล่น				
3. การใช้คำหยาบและการนำเสนอเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ผ่านสื่อต่างๆทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกสนุกและอยากเลียนแบบ				
4.ตัวแบบที่ดีจากสื่อทำให้ข้าพเจ้ามีความสนใจที่จะทำตาม หรือลอกเลียนแบบ				

ข้อความ	ระดับความเห็น			
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
5. เมื่อเข้าเว็บไซต์ทั่วไปแล้วมีโฆษณาเว็บไซต์ลามกแทรกขึ้นมา(Pop-up) ทำให้ข้าพเจ้าอยากกดเข้าไปดู				

ตอนที่ 5 พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเฉพาะด้าน

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่นักเรียนเห็นว่าตรงกับความเป็นจริงเกี่ยวกับนักเรียนมากที่สุดเพียงคำตอบเดียว

พฤติกรรม	ระดับการปฏิบัติ			
	ประจำ	บ่อยครั้ง	บางครั้ง	ไม่เคย
1. นักเรียนนำภาพโป๊ หรือภาพเคลื่อนไหวที่เป็นกิจกรรมทางเพศ ไปลงไว้ในเว็บบอร์ดต่างๆ				
2. นักเรียนเข้าไปดูภาพโป๊ หรือภาพเคลื่อนไหวที่เป็นกิจกรรมทางเพศ จากเว็บไซต์ต่างๆ				
3. นักเรียนนำภาพโป๊ หรือภาพเคลื่อนไหวที่เป็นกิจกรรมทางเพศ ไปลงไว้ในเว็บไซต์เครือข่ายสังคมออนไลน์ เช่น Hi5 Facebook Twitter เป็นต้น โดยมีแค่เพื่อนสนิทเท่านั้นที่สามารถเข้าดูได้				
4. นักเรียนส่งต่ออีเมลล์ภาพโป๊ หรือคลิปวิดีโอโป๊				
5. นักเรียนแสดงความเห็นผ่านทางเว็บบอร์ดต่างๆ ด้วยข้อความที่หยาบคาย				
6. นักเรียนใช้คำหยาบคายในการสนทนาผ่านทางโปรแกรมสนทนา(Chat)				
7. นักเรียนใช้โปรแกรมสนทนา(Chat) ในการพูดคุยเรื่องเกี่ยวกับเพศสัมพันธ์ หรือกิจกรรมทางเพศกับผู้อื่น				

พฤติกรรม	ระดับการปฏิบัติ			
	ประจำ	บ่อยครั้ง	บางครั้ง	ไม่เคย
8.นักเรียนพิมพ์ข้อความแสดงความคิดเห็นดูหมิ่น นักการเมืองหรือดาราที่นักเรียนไม่ชอบผ่านทาง อินเทอร์เน็ต				
9.เมื่อมีเพื่อนทำให้ไม่พอใจ นักเรียนจะพิมพ์ข้อความ ให้ร้ายเพื่อนคนนั้นผ่านทางอินเทอร์เน็ต โดยไม่ สนใจว่าข้อความนั้นเป็นจริงหรือไม่จริง				
10.นักเรียนส่งต่ออีเมลที่เป็นภาพตัดต่อของผู้อื่น ที่มี ลักษณะสร้างความเสียหายให้กับผู้อื่น				
11.นักเรียนเล่นพนันฟุตบอลผ่านทางอินเทอร์เน็ต				

ตอนที่ 6 ข้อคิดเห็นหรือข้อมูลเพิ่มเติม

1. ผลดีหรือประโยชน์ที่นักเรียนได้รับจากการใช้อินเทอร์เน็ต คืออะไร

.....

.....

.....

.....

2. ผลเสียหรือโทษที่นักเรียนได้รับจากการใช้อินเทอร์เน็ต คืออะไร

.....

.....

.....

.....

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability)

การหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปทดสอบก่อนที่จะทำการเก็บข้อมูลจริงกับกลุ่มตัวอย่างวัยรุ่นตอนกลางที่ศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 30 ราย ในโรงเรียนวัดสุทธิวราราม เขตสาทร โรงเรียนสตรีศรีสุริโยทัย เขตสาทร และโรงเรียนสารวิทยา เขตจตุจักร และนำข้อมูลที่ได้มาหาค่าความเชื่อมั่นด้วยการวิเคราะห์เป็นรายข้อเพื่อพิจารณาว่าจะสามารถยอมรับข้อความแต่ละข้อได้หรือไม่โดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป จากการทดสอบแบบสอบถามได้ผลการวิเคราะห์ ปรากฏผลดังตารางต่อไปนี้

ตารางผนวกที่ 1 ผลการทดสอบค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา ความสามารถในการใช้อินเทอร์เน็ต

คำถามที่	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item Total Correlation	Alpha if Item Deleted
1	10.8000	1.8897	.8104	.4398
2	10.4667	4.1195	.1336	.8044
3	11.0333	2.8609	.3675	.7509
4	10.8000	1.8897	.8104	.4398
5	11.0333	2.8609	.3675	.7509
6	11.0333	2.8609	.3675	.7509

n=30 Alpha = .7532

ตารางผนวกที่ 2 ผลการทดสอบค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูจากครอบครัว

คำถามที่	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item Total Correlation	Alpha if Item Deleted
1	23.4000	11.9724	.2269	.8199
2	24.9333	13.0989	.1520	.8178
3	24.5667	12.7368	.2412	.8034
4	23.5000	8.4655	.8185	.6656
5	23.7000	7.1138	.9061	.6249
6	23.5667	8.6678	.8874	.6534

ตารางผนวกที่ 2 (ต่อ)

คำถามที่	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item Total Correlation	Alpha if Item Deleted
7	24.9333	13.0989	.1520	.8178
8	23.5667	8.6678	.8874	.6534
9	23.5000	8.4655	.8185	.6656

n=30 Alpha = .7846

ตารางผนวกที่ 3 ผลการทดสอบค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา ลักษณะของกลุ่มเพื่อนในสถานศึกษา

คำถามที่	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item Total Correlation	Alpha if Item Deleted
1	13.4000	11.9724	.2269	.8199
2	14.9333	13.0989	.1520	.8178
3	14.5667	12.7368	.2412	.8034
4	13.5000	8.4655	.8185	.6656
5	13.7000	7.1138	.9061	.6249
6	13.5667	8.6678	.8874	.6534

n=30 Alpha = .8034

ตารางผนวกที่ 4 ผลการทดสอบค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา อิทธิพลจากสื่อ

คำถามที่	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item Total Correlation	Alpha if Item Deleted
1	12.9000	3.4034	.7126	.6196
2	12.9000	3.4034	.7126	.6196
3	12.0333	4.9989	.2300	.7861
4	11.9333	4.8920	.2459	.7845
5	12.7667	3.3575	.6806	.6317

n=30 Alpha = .7551

ตารางผนวกที่ 5 ผลการทดสอบค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเฉพาะด้าน

คำถามที่	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item Total Correlation	Alpha if Item Deleted
1	24.3667	60.3782	.4172	.8924
2	23.3333	60.5057	.0796	.8951
3	24.7333	64.9609	.2222	.8931
4	23.5000	66.3276	.2097	.8932
5	22.4667	64.3954	.2435	.8932
6	22.4667	64.3954	.2435	.8932
7	23.9667	52.6540	.7367	.8860
8	26.1333	65.4989	.0967	.8937
9	23.9667	52.6540	.7367	.8860
10	23.3667	68.1713	.0000	.8938
11	23.4333	56.6678	.3730	.8915

n=30 Alpha = .8936

ข้อมูลทั่วไปของเขตพระนคร

ประวัติความเป็นมา

อำเภอพระนครเดิมตั้งอยู่ที่ ๗๕ ถนนจักรพงษ์ ติดกับเขตวัดชนะสงครามด้านเหนือหรือเขื่องสถานีตำรวจนครบาลชนะสงคราม เนื่องด้วยอำเภอพระนครตั้งอยู่ในเขตนครหลวงอำนาจการปกครองแต่โบราณจึงขึ้นอยู่กับกรมพระนครบาลต่อมาในวันที่ ๑๒ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๔๔๑ ได้มีการตราพระราชบัญญัติ ลักษณะปกครองท้องที่ ร.ศ.๑๑๖ ขึ้นจัดการปกครองท้องที่ทั่วประเทศ แต่พระราชบัญญัตินี้มิได้ควบคุมถึงท้องที่ในกรุงเทพอันเป็นเมืองนครหลวง ในปี ร.ศ.๑๒๗ ได้มีการประกาศรวมอำเภอขึ้นในของกรมพระนครบาลและเมื่อวันที่ ๑๕ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๔๕๘ ได้มีประกาศยกเลิกอำเภอขึ้นในแต่เดิมและจะตั้งอำเภอขึ้นในขึ้นใหม่ ๒๕ อำเภอ ประกอบด้วย อำเภอพระราชวัง อำเภอชนะสงคราม อำเภอสำราญราษฎร์ อำเภอพาหุรัด อำเภอจักรวรรดิ อำเภอสัมพันธวงศ์ อำเภอสามแยก อำเภอป้อมปราบศัตรูพ่าย อำเภอสามยอด อำเภอนางเลิ้ง อำเภอบางขุนพรหม อำเภอสามเสน อำเภอดุสิต อำเภอพญาไท อำเภอประแจจีน อำเภอประทุมวัน อำเภอบางรัก อำเภอสาร อำเภอบ้านทเวาย อำเภอบางพลัด อำเภออมรินทร์ อำเภอหงสาวรม อำเภอราชคฤห์ อำเภอบุปผาราม และอำเภอบุคคโล

ต่อมาเมื่อยุบกรมพระนครบาลไปขึ้นกับกระทรวงมหาดไทย จอมพลสมเด็จพระบรมวงศ์เธอเจ้าฟ้าบริพัตรสุขุมพันธุ์ กรมพระนครสวรรค์วรพินิต ซึ่งดำรงตำแหน่งเป็นเสนาบดีกระทรวงมหาดไทย มีพระดำริเห็นควรยุบรวมปรับปรุงอำเภอในเขตขึ้นในขึ้นใหม่ เมื่อนำความขึ้นกราบบังคมทูลพระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว ก็ทรงมีความเห็นชอบด้วย ดังนั้นในวันที่ ๑๒ มีนาคม พุทธศักราช ๒๔๗๑ ได้มีประกาศ ยุบรวมอำเภอและกิ่งอำเภอในจังหวัดพระนครและธนบุรีจากประกาศนี้จึงได้เกิดอำเภอพระนครขึ้น ปรากฏเป็นครั้งแรกโดยการรวมการปกครอง อำเภอพาหุรัด อำเภอสำราญราษฎร์ อำเภอพระราชวัง อำเภอชนะสงคราม เข้ามาร่วมเป็นอำเภอเดียวกันเรียกว่า อำเภอพระนคร

ภายหลังได้รวมอำเภอสามยอด และ อำเภอบางขุนพรหมเข้ามาด้วย ต่อมาเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๑๕ อำเภอพระนคร ได้รับการเปลี่ยนแปลงฐานะเป็น เขตพระนคร ตามประกาศคณะปฏิวัติฉบับที่ ๓๓๕ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๑๕ และเปลี่ยนเป็น สำนักงานเขตพระนคร ตาม พ.ร.บ.บริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๒๘ มาตรา ๖๐ และเนื่องจากอาคารที่ว่าการเขตพระนครเก่าชำรุดทรุดโทรม สถานที่คับแคบไม่สามารถบริการประชาชนได้สะดวกเท่าที่ควรดังนั้นเมื่อวันที่ ๒

มกราคม ๒๕๑๗ จึงย้ายที่ว่าการเขตพระนคร ไปตั้งอยู่เลขที่ ๗๘ ซอยสามเสน ๓ แขวงวัดสามพระยา จนถึงปัจจุบัน

สภาพทั่วไปของเขต

เขตพระนคร เป็นเขตชั้นในเขตหนึ่งของกรุงเทพมหานคร ที่มีความสำคัญทั้งในด้านเศรษฐกิจและการปกครอง นอกจากนี้ยังเป็นที่ตั้งโบราณสถาน โบราณวัตถุ ศิลปวัฒนธรรมที่สำคัญของชาติ อีกทั้งเป็นศูนย์กลางของการศึกษา การค้า เศรษฐกิจ แต่อย่างไรก็ตามความเจริญเติบโตเกิดขึ้น ก่อให้เกิดปัญหาต่าง ๆ ตามมา เช่น ปัญหาการจราจร ปัญหาน้ำเน่าเสีย ปัญหาทางเท้าชำรุด แม้กระทั่งปัญหาการหลั่งไหลของแรงงานอพยพจากถิ่นต่างๆ เหล่านี้ล้วนมีผลกระทบต่อสภาพแวดล้อมและคุณภาพชีวิตของประชาชนเป็นอย่างมาก

ตารางผนวกที่ 6 ข้อมูลประชากรในเขตพระนคร จำแนกตามแขวง

ลำดับที่	แขวง	จำนวนหลังคาเรือน	จำนวนประชากร		
			ชาย	หญิง	รวม
1	พระบรมมหาราชวัง	1,301	3,195	2,208	5,403
2	วังบูรพาภิรมย์	4,557	6,607	6,444	13,051
3	ราชบพิธ	979	1,850	2,212	4,062
4	สำราญราษฎร์	1,133	2,015	2,072	4,087
5	ศาลเจ้าพ่อเสือ	990	1,685	2,152	3,837
6	เสาชิงช้า	707	1,413	1,531	2,944
7	บวรนิเวศ	1,645	2,888	3,651	6,539
8	ตลาดยอด	1,232	1,510	1,917	3,427
9	ชนะสงคราม	814	1,158	1,241	2,399
10	บ้านพานถม	2,020	3,764	4,674	8,438
11	บางขุนพรหม	2,095	2,939	2,888	5,827
12	วัดสามพระยา	970	1,644	1,849	3,493
	รวม	18,443	30,668	32,839	63,507

ที่มา: ข้อมูลฝ่ายทะเบียน สำนักงานเขตพระนคร ประจำเดือนมกราคม 2553

ภาคผนวก ง

บัญชีประเภท ข ในพระราชบัญญัติการพนัน 2478

บัญชี ข. ในพระราชบัญญัติการพนัน 2478

1. การละเล่นต่างๆซึ่งให้สัตว์ต่อสู้กัน เช่น ชนโค ชนไก่ กัดปลา แข่งม้า ฯลฯ นอกจากนี้กล่าวไว้ในหมายเลข 17 แห่งบัญชี ก.

2. วึ่งวัวคน
3. ชกมวย มวยปล้ำ
4. แข่งเรือฟ่ง แข่งเรือลือ
5. ชีร์ูป
6. โยนห่วง
7. โยนสตาลค์หรือวัตถุใดๆลงในภาชนะต่างๆ
8. ตกเบ็ด
9. จับสลากด้วยวิธีใดๆ
10. ยิงเป้า
11. ปาหน้าคน ปาสัตว์หรือสิ่งใดๆ
12. เตะข้ามด่าน
13. หมากแกว
14. หมากหัวแดง
15. ปิงโก
16. สลากกินแบ่ง สลากกินรวบหรือการเล่นอย่างใดที่เสี่ยงโชคให้เงินหรือประโยชน์อย่างอื่นแก่ผู้เล่นคนใดคนหนึ่ง
17. โตเตไลเซเตอร์ สำหรับการเล่นอย่างใดอย่างหนึ่ง
18. สวีป สำหรับการเล่นอย่างใดอย่างหนึ่ง
19. บู้กเมกิง สำหรับการเล่นอย่างใดอย่างหนึ่ง
20. ขายสลากกินแบ่ง สลากกินรวบ หรือสวีป ซึ่งไม่ได้ออกในประเทศไทย แต่ได้จัดให้มีขึ้น

โดยชอบด้วยกฎหมายประเทศนั้น

21. ไฟนกระจอก ไฟต่อแค้น ไฟต่างๆ
22. ควด
23. บิลเลียด
24. ช้องอ้อย
25. สะบ้าทอย
26. สะบ้าชุด
27. ฟุตบอลโต๊ะ
28. เครื่องเล่นซึ่งใช้เครื่องกล พลังไฟฟ้า พลังแสงสว่าง หรือพลังอื่นใดที่ใช้เล่นโดยวิธีสัมผัส

เลื่อน กด ดึง ดึง โยก หมุน หรือวิธีอื่นใดซึ่งสามารถทำให้แพ้ชนะกันได้ไม่ว่าจะโดยมีการนับแต้มหรือเครื่องหมายใดๆหรือไม่ก็ตาม

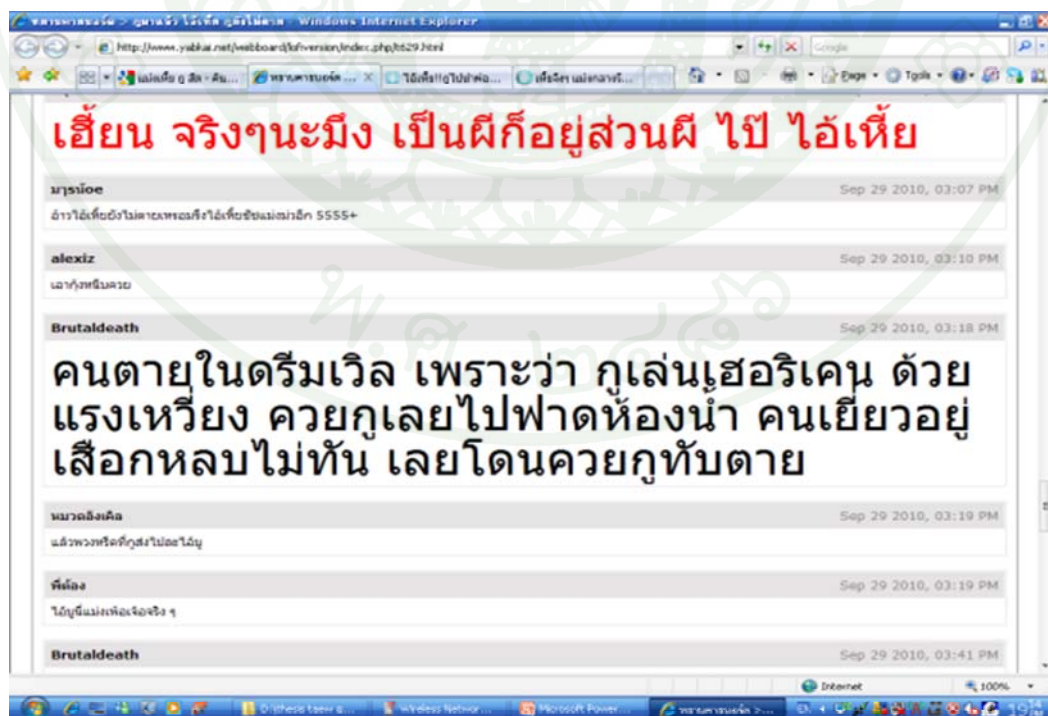
ภาคผนวก จ

ภาพตัวอย่างเว็บไซต์ที่มีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิด

ภาพตัวอย่างเว็บไซต์ที่มีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิด

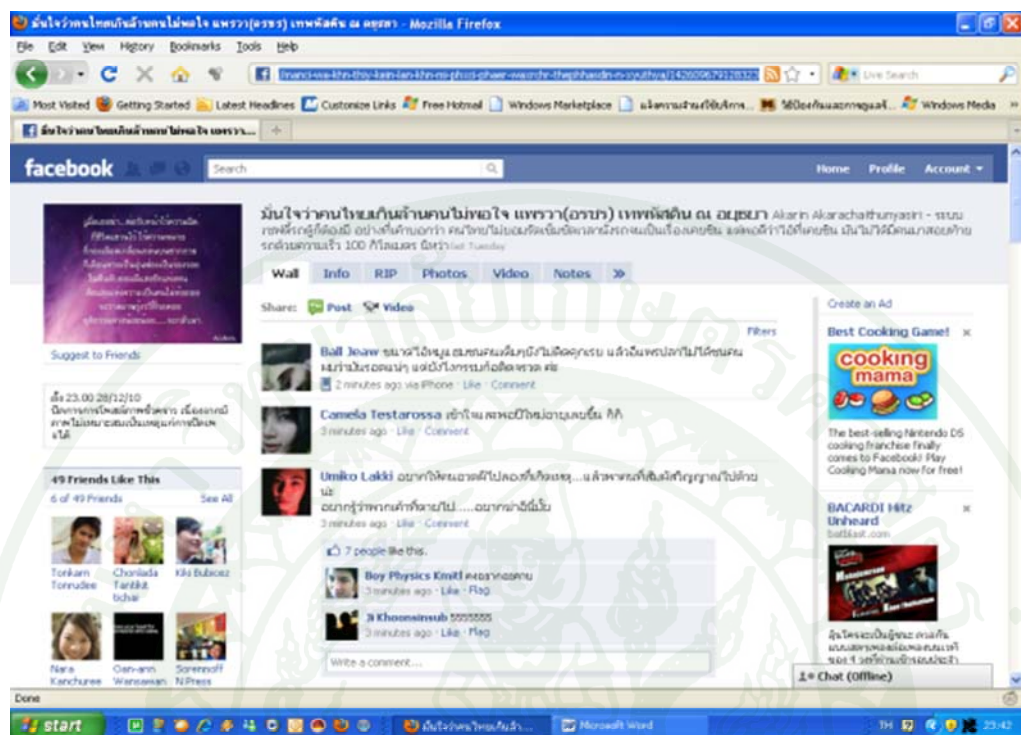

ภาพผนวกที่ 1 ตัวอย่างเว็บไซต์ที่มีลักษณะลามกอนาจาร

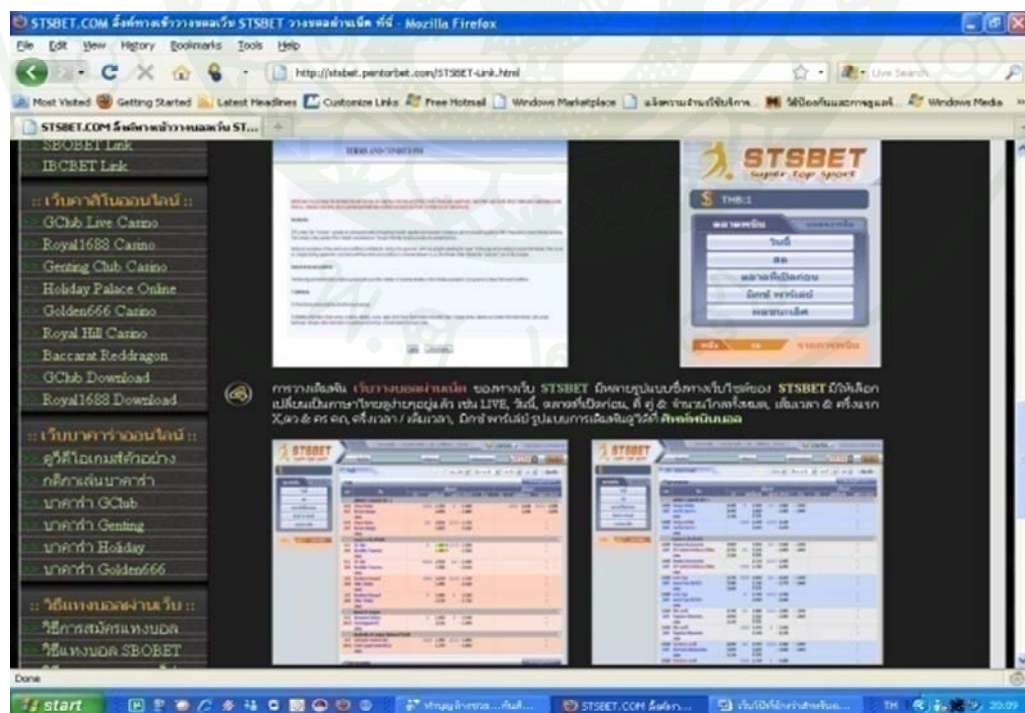

ภาพผนวกที่ 2 ตัวอย่างเว็บไซต์ที่มีลักษณะใช้ข้อความหยาบคาย

ภาพตัวอย่างเว็บไซต์ที่มีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิด (ต่อ)

ภาพผนวกที่ 3 ตัวอย่างเว็บไซต์ที่มีลักษณะการใช้ข้อความเพื่อสร้างความเสียหายให้แก่ผู้อื่น

ภาพผนวกที่ 4 ตัวอย่างเว็บไซต์พนันฟุตบอลออนไลน์

ประวัติการศึกษาและการทำงาน

ชื่อ – นามสกุล	นางสาวจิตติกาญจน์ อัครกุล
วัน เดือน ปี ที่เกิด	วันที่ 12 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2528
สถานที่เกิด	จังหวัดกรุงเทพมหานคร
ประวัติการศึกษา	ศึกษาศาสตรบัณฑิต (การประถมศึกษา) มหาวิทยาลัยศิลปากร ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (สังคมวิทยาประยุกต์) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
ประวัติการทำงาน	ผู้ช่วยนักวิจัยโครงการวิจัยเพื่อพัฒนาและแก้ไข ความเหลื่อมล้ำทางสังคมในกรุงเทพมหานคร (2554 – ปัจจุบัน) คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์